

שער עבודת האלהים

אצלו הוא קבול עבודת האלהים כפי אשר וחיבהו השכל למטיב על מי שהטיב לו וראוי להקדים בפתחת השער הזה כיאור אופני הטובות והיוכי ההדאה עליהם טבני אדם קצתם יקצתם. ונעלה מזה אל מה שאנו הייבין בו לכורא יתעלה מן השבח וההודאה על רוב חסדו וגודל טובו עלינו ונאמר, כי מן הירודו אצלו כי כל מטיב אלינו אנו הייבין להודות לו כפי כונתו להועיל לנו ואם יקצר במעשהו לדבר שוקרהו ימנעוהו מהיטיב אלינו והדאתו חובה עלינו ויין שנתברר לנו כי דעתו עלינו לטוב וכי כונתו להועיל לנו. ואם תגיע לנו שום טובה על ידי מי שלא כוון בה אלינו וסתלקו מעלינו חיובי ההודאה לו ואין אנו הייבין בה. וכאשר נתבונן בטובות בני אדם קצתם אל קצתם אינן יוצאות מאחד מהמשה פנים (ס"א מינים). האחד מובת האב על הבן. והשני טובת הארון על עבדו. והשלישי טובת העשיר על הרש כדי לקבל שכר שמים. והרביעי טובת בני אדם קצתם לקצתם לקנות השם והכבוד ולגמול העולם. והחמישי טובת החזק על החלש בעבור

מרא לאנפש

כעשרה פעמים יסב כחולד מוס מחוייב אלדם לקבל עליו טע עבודה ככורא יתבדך בעבור טוטותיו: כפי אשר וחיבתו השכל למטיב על מי שהטיב לו רצא למר שרבי סכל מחויב לכניע ולבדו לחי חסתי: לנו בלומת מי מחטיותו לו יידי לכניעו יע וזה סודו לכניע על טובו סתקבל כמו שכתבנו וכן כח לקון ככף סתקבל וכן יידי כס. ונעלה מזה אל מה כי ויך רצא ללמד מזה אלם לרדם מחוייב לכרוח על טובו כמו שיתאר אלם מן כמה אלדם חייב לנורא יתבדך אלם מן קן להכדו ולטובו כמו שכתבנו: ונאמר: כי מן הירודו כור סתכל סולך אלם ככונס אלם סוף מטיב כלי מוס סתקבל סלעסית יקל וינעט מליטיב מחמה סתקבל לו מקום ורואים סלעו יקול לסיבוע על כל ס: הורארו רובע עלינו חייבין לנעט לטובה לו על טוטו סתכס ולכנו כאלון: והרביעי כו' ולגמול העולם רלס למר נמול סתכסו סמל יעקב סוף לנרות

אין די ערשטע צווייאן יעערים והוא קבול עבודת האלהים און דס איז ער ואל אויף זיך קמבל זיין די דייקט פון נאם כפי אשר וחיבתו און זיין דייקט וויא דער שגל איז מטיב לטיב צו דיען צו דעם וואס כאט גוטס על מי שהטיב לו אט די דייקט איז מטיב אויף דעם ווס דאס דס גוטן אנטפאנגן. וראוי להקדים בפתיח השער הזה אנו אויף ברארף אין דעם אן הייב יעער פריער צו באשיינן די אופנים פון די טובות וחיובי ההדאה אנו וויא עס איז ביא די פענשטיין אז איינר מוס דעם אנטרן אטמבה וויא אז ער איז אים נטיב צו לויבן אנו באקען דער פר ועלה מה אנו פון זיין מיר אויף זיין אנו פר זעטיין אל מה שאנו חיבים וויא מיר זיינען שולדיג צו דעם בשעפר סו השבח בו פון דעם לויבן. אנו באנקן וואס מיר זיינען שולדיג צו דעם בשעפר יתברך אויף זיין פול וינאר אנו נריום נטיס וואס ער מוס מים אנו וינאר אנו מיר ועלין זאגן כי סו היית דען דס איז ביא אנו גווייס כי כל מטיב אנו אישילקר וואס מוס אנו גוטס אנו חיבין להודות ברארפן מיר אים צו באנקן לזיס זיין פוננה איז גווען צו העלפן אנו וואס יקצר בכעשהו אנו אפילו ווען ער כאט גוקרעס מים זיין ווערק אנו וועט אפילו גים נטבר זיין די טובה ליבר שיקרו סתקבל עם דאס יד אים גיטראפן איין נאך ווס דס אים פון סתקבל פון נטבר זיין אנו דאס גוטס וואס ער כאט איז זין ניהאם צו סאן הדאמו חובה עלינו פון דעקט וענין ברארפן מיר אים פארט באנקן זיין שמתבר לו וייל מיר ווייבן דאך גוויס אז זיין דעה איז גווען אנו נטיס צו סאן וכי כונתו אנו זיין פוננה איז גווען צו העלפן אנו נאר ער כאט גים גיקאנט נטבר זיין וואס תיע לו כי אנו ווען עם גרייט צו אנו עפים אטמבה דרד אעליכין ווס ער כאט זיך נאר גים כתבוין גווען אנו די טובה צו סאן נאר עם איז סתקבל אנו אים גיקרן סתקבלו מלעו ווערט פון אנו אים גוינאן פון צו ברארפן באקען אים דער פר יאנו אנו אנו מיר זיינען גים הייב די דיען אים צו לויבן פר דער טובה וכאשר נתבונן אנו אז מיר ועליו פר זעטיין אויף די טובות פון די לייט וואס איינר מוס דעם אנטרין זיין יבואת כו' די קענען גים ארום זיין בלאקר עם גאן גים פעלין פון איינס פון פינף עברלייא אופנים האחד טובת האב דס איינע איז די טובות ווס איין סתקבל מוס צו אקנד השני טובת הארון אנו דס אנטרע איז די טובות ווס איין האר מוס צו זיין קענעם השלישי טובת העשיר אנו דאס דייקט איז די טובות וואס איין עשיר מוס צו איין ארום מאן כרי ער ואל דרוף שבר יענין פון נאם והרביעי טובת בני אדם אנו דאס פערשע איז די טובות וואס קענשטיין סאן איינער צו דעם אנטרין לקנות השם כרי צו גענין דער מים איין לשם אדר קבדו. ולגמול העולם אדר ער ויל דער פר באנקן שבר אויף דעם עולם והחמישי כו' אנו דאס פינפטע איז די טובות ווס איין

ועכ"ל כבר היינו הכורא יתברך בעבודתו והזאתו כמ"ש בן יכבד אב ועבד אדוניו אבל מוכח העשר על הרש לקבל שכר שמים הוא כסודו שהוא קונה הנאה גדולה קיימת זינע אליה אחרי על בטובה קמנה ואבודה ונבזית יתננה מיד ולא נתכוין אלא לפאר נפשו באחריותו כמו שהפסוק האלהים כידו לתתה למי שהיה ראוי לה וכן יהודע כי ראוי להודות אותו ולשבתו אע"פ שהיתה כוונתו לפאר את נפשו באחריותו ועכ"ל נתחייבה לו ההזדאה כמ"ש איוב (כ"י' כט) ברכת אובד עלי תבא ועוד אמר (ס"ג ס"ג) אם לא ברכוני חלצני ומנו כבשי יתחמם. אבל מוכח בני אדם קצתם אל קצתם כעבור אהבת השבח והכבוד ונמול העולם הוא כמי שאוצר דבר אצל חברו או ספקד אצלו סמון מפני יראתו שיצטרך לאחר זמן אף על פי שכוונתו לתועלת עצמו כרמיכו לזולתו כמו שאמרנו הייב

מרא לנפש

אבל מוכח העשר וכו' ורא כסודו י"ל אף על כוונתו לכבד טי"ב הוא כסודו קטנה עתה כסודו גדלים מועטים וכוונתו שימחק אחר כך מועט כסודו כן סודו נעמן נוק לקבל שכרו בעולם ככל נחמס אשכנז מועט לפני רוח נקטם מלא גדול קומק דריוט טעמם סוף: בטובה שהפקדה האלהים בידו כי שפדוה טענות טענות טעם נידו חס וחס מרמס סוף כן נקדון אללוהוה טעמו ונבלי עניו לתת אורח נתי שסיס רלוי נקם לו כמ"ל כ"ל חשך על סקו וכו' חשך עמ רלס נמרי מי טל חסך רלס נומר טעממו ודיומו סוף עמך ורלוי כי כסם וימכר רלס נכות למשך כמות דקס ויחלן כסם בעמיו: מי לא ברכוני וגו' וירסל דקלל חס אכלס חוד מנלי ננות ולי ככות לנניון חס לא ברכוס וגו' מלקטן: סמון כיה אגו דער האר איז ויה דער מיט מער גוט כבון נאר ויין נאצן ועלוי כבר היינו הכורא אגו פון דעקס וענין האט פאר'ס דער בשעסער דעם קנעקס מטייב נייען מעבדות ויראנו צו דיגען אגו דאגקן דעם האר אזו וימא מלאג'ס האט גאנאם בן יכבד אב ועבד אדוניו איין וזן ואל ערליך האלפן ויין פאפאר אגו איין קנעקס ואל ויין הארין ערליך האלפן אבל טובה העשיר על הרש כי אפדער דס נטק ווס אצי"כר מוט דעם ארומאן פדי דר פר צו געקן ש"כר נאטם הוא כסודו דר איז גלייך וימא איין סודו שהוא קונה הנאה גדולה קיימת ווס ער קייפט אואך ווס ער וועט אין אצי"טס פון איר האגן אגדקע אגו איין בשפאנדענע הנאה קופט ער ויא בטובה קמנה ואבודה ונבזית יתננה מיד פאר אפליגע אגו פר לאריגע אגו איין גרינגע טובה וואס ער גיט זיא תיבה אזו אייך דר עולש וואס גיט צדקה דס מיט זיא גלייך מפקדה וואס ער גיט אצונד דעם ארומאן ויל ער ויה קיפין פיל ש"כר אוף ע"סם דקבא ויל נתכון כי אגו ויין פוננה איז נאר ער זאל ויה בארימן צו ויין סוף דאס איז נאך דעם מוטם בטובה שהפקדה מיט דעם נטקס וואס נאטם דאטם אים געגעבן צו פראלמן לחה אז ער זאל דאס געבן צו דעם וואס מען פרויך צו געבן דען הש"י האט גיאלט מפקדה ויין דעם עולש מיט נקצות צדקה ודרום אז דער עולש גיט צדקה פון וועגן ער זאל מקבל ויין קי"כר וייל ער ויה נאך דעם מוטם בארימען אז דאס געלט וואס מען האט געגעבן צו מיר פר אפקידן האב אייך עס געגעבן צו דעם וואס ער איז געוען ראוי דער צו וסן היות אגו דאס איז גיורס כי ראוי להודות אז דער ארומאן ויקער אים צו ראמן אגו ליהו' דר פר מלפ"ס שהיחה כי ראמשע ויין פוננה איז נאר געוען ער זאל ויה דר מיט פרימען נאך ויין מוטם ועס כל זה פון דעקס וועגן איז ער פארט שולדיג ונאריין צו באנאן אים וימא איוב האט גאנאם ברכת אובד עלי תבא די פרכה פון איין אונגליקליקען מענטשלין ואל אויף מיר קיפן וואס אייך האב ויה איבך אים דער פארמט אגו ער האט מיה דער פר גיבענדיקס אגו נאך האט איוב גאנאם חס לא ברכוני חלצני האט מיה דען גיט גיבענדיקס וייגע לענדן אדר וייגע מקודר טענו כבשי יתחמם דען פון דר שערונג פון סינע שאף האט ער ויה דער ווארימט מלפ"ס אייך האב אים פון דער ואל גימאמס קליידר האט ער מיה דר פר גיבענדיקס אגו טובות בני אדם אפ"ר די טובות וואס מענטשלין מענן ויה איינ'ס עם אנדערע בעיבי פון וועגן וימא האגן ליב מען ואל וימא לויגן אגו כבוד געבן ונמול העולם אגו וימא ויולין האגן דער פר ש"כר אויף עולם דעה חזק מוט שאנזו כי איז דאס גלייך וימא איינד ואמילט אואך בימא ויין חב"ד או ספקד אצלו סמון אדר ער גיט אים פתאלמן געלט סמני: יראתו אגו מוטם עס וייל ער פארמט ויה פארמט וועט ער עס אין אצי"טס ארום פרארפין גיימט אגו אז עס וועט בימא אים ויין וועט עם אונגען גיין אזו אויף מוטם ויין חב"ד ויא מוכה פדי נאטם ואל אים דר נאך פצאלן קי"כר אייך דער וועלט מלפ"ס שכוונתו ראמשע דר מיט ווס ער מוטם דעם אנדערען איין מוכה מיינט ער ש"כר פון ויין וילפונג וועגן כמו

שערי עבודת האלהים

לו השבח וההודאה עליה כמו שאמר דודים (מלי יט) דבנים יהלו פני גדיב. וכל יתען לאיש
 מן ואמר (סו יז) מן אדם ידוב לו ולפני גדולים יתנו. אך מובנת דחוטל על דעמי
 הזאת לו הוא מכון בה לדחות. ענין בעל עצמו אשר סגאחו מעגמת נפשו ותאכו למי
 שחבל עליו. הוא כמי שטרפא כאב שצמארו במוכת ה' עליו ואינו נשאר מבלתי
 שבה כמו שאמר איוב (כסמ לו) אם אראה אבד מכלי לבוש ואין כמותו לאבין אם לא
 ברכוני כמו שפשי יתחם. וכבר נראה ממה שהקדמו כי כונת כל מטיב לולתו
 מביא הוא לתועלת עצמו תהלה ולקנות קישוט נאה לעה"ז או לעה"ב או לדחות צער
 מעל נפשו או לתקנת טמונו ואין כל זה מונע משבחם ההודאתם מראה ומאחבת אותם
 ומהשיב להם נפולם אע"פ שהטובה הודיא שאולה בידם והם מוכרחים להטוב בה וכאשר
 זכרנו ומיבתם אינה תמידית ולא נדיבותם נמשכת והסידותם מעורבת עם כונת
 תועלת נפשם או לדחות חזיון מפנה אם כן כמה האדם חייב מן העבודה והשבח

מראש לבוש

כמשה רבים יהלו פני גדיב רל ויטקו ויחמו פני מוכ: וכל הרע וגו' רל כל רעים ותחם לאם סתון וגו'ל פחד:
 ששטרע היא מיד האבן דא גיקאט מן דעקט וועגן חייב לו ברארף אים זיין הכר צו ליגן און באגן
 אויף דר מטה היא לשלם חפלה האט גיקאט רבים יהלו פני גדיב פיל לייט פלען בעטן דעם פילדין
 פאן וכל הרע לאיש מן און אנטליכר געעליגט זיך צו דעם ווס און אפגל צדקה און גוף תאט ער
 גיקאט מן אדם ידוב לו רל גאב מן אפגטלען טוט אים מאכען פרייט בלוכר וויא פער צדקה ער
 גיט ווערט ער מער עולקר ולפני גדולים יתנו: און פער גרויסע לייט וועט מען אים פילן דם קייט ער
 ווערט און גרויסר העלבו. אך טובת הדיאל אבד דר ווס דר בארבעט ער און און ארעפאן ווס ער
 האט צער פון זיין ארעפאט און ידום טוט ער אים טובות האט סתון ויה און דר און דר געדין
 גבון אונעק צו לשטיין מן זיך און צער און עגמת נפש אשר סגארו ווס האט אים געריכט מן
 דעם ארין ווס ער האט זיך ארבעט אים דר בארבעט בלוכר סחמת ער האט עגמת נפש מן דעם
 וואס עס גיט אזו שלעכט דעם ארעפאן גיט ער אים צדקה ער ואל מן זיך אונעק לשטיין דעם צער
 וואס כמי שטרפא בו און און און גליה וויא אייגער ווס קיט דעם נטום וואס גאט האט אים געגען זיילט
 ער זיין ווייטא און וויט נשאר און מן דעקט וועגן ברארף אים דר ארבעט צו ליגן דר פיר וויא אויב
 דאס גיקאט אים ווערט אבד מכלי לבוש תאט און רען צו געזען און אנטליכרן סעקשאל ווס האט
 קיין שום העלפר גיט וואן סתו לאבין און און און גיט פדערפאטן ווס האט גיין גלידי גיט גיקאט
 ווס און ואל אים גיט בקלדין אס לא ברמני הלבו האבן סוף דען גיט געגעלט זייער לעגן וינו
 בכפי יתחם און מן דר שערעג מן פינעק טאף האט ער זיך גיקאט מן חרמקן מלכד און האב
 אים טוט פון וואל פלעדיעט וכד נראה: און מן דעם וואס מיד האבן דא האט מען פלען האבן
 דען מי כונת כל טוב ווא אנטליכר וואס טוט דעם אנטרין נקטש און זיין מנהג און להודת טוב
 אים געלייטן מן הרע פלעגן וועגן ולקח: קישוט און צו קרייטן און זיין צדקה און און דער וועלט
 און אויף יענער (ועלם לו לכהה ער און וועגן מען צו לשטיין און צער מן זיך ווס לוקח סתון און
 מן דר תקנת מן זיין געלט וועגן וויא און דער צו זיין געקט וואו מן זיך מן דעקט וועגן וועגן
 דם און גיט און צו ליגן און באגן זיך און דר און דער בעקט און דר און און מן זיין
 געלייטן דר פיר וויטא וסגארו: און ער וואו דר צו פארבעטן און ליב צו האבן וויא און וויא און
 צו פאן טובות ווס פל מי כר קאמלע די מנהג און דר און נשאר און דר און פריא און וואס גאט
 דם געלט און פרי וויא גאט ווס גאט דאס די גיקאט פיר בפאט דרדור וויא און וואס און גאט
 צו וועגן מען ארבעט גוט סגארו און וויא זיין געזאגן צו פאן דם נטום כשאר זאנו וואס מיד האבן
 גיקאט וסגארו און דער נטום און ווס געט ילא נטום און ווערט מילדקייט מידקייט גוט
 און וסגארו סגארו בו און ווער פריקייט און צו גיקאט מן זיין פריה און עס וואו וויא דער
 מן קינען אנטען ווס וויא און וויא און וויא און וויא און וויא און וויא און וויא און וויא און
 ברארף וויא און וויא און וויא און וויא און וויא און וויא און וויא און וויא און וויא און וויא און

שער עבודת האלהים

וההוראה לבורא המובה והמטיב בה אשר אין תכלית למובתו אך היא מתחמת וממשתת
מכלתי כונת תועלת ולא דחיית נוק רח נרבה וחסד ממנו על כל המדברים :

ובטובה שראוי לעמוד עליו כי כל מטיב לזולתו מבני אדם מכל המינים אשר זכרנו אין
לו יתקן על מי שמטיב לו אלא במקרה מן המקרים אבל באנושותם (ס"ה
בישועתם) ועצמם נמשלים וקרובים זה לזה בעצמם ובדמות ובחבורם ובלצלם ומטבעיהם
זכרוב מקריהם געבז' חייב מי שמטיבים לו מן העבודה למטיב מה שספרנו. ואם היינו
חושבים כי מי אשר מטיבין לו בתכלית החסרון והגריעות ובהרכבתו וחבורו ודמותו
היה חייב בעבודה יותר וכן כאשר נחשוב כי המטיב במובה מוב ושלם מכל נמצא ומי
שמטובין לו נרוע מכל נמצא וחלוש מכל נברא השכל מחיוב בתוספת העבודה למטיב
עד אין תכלית וכאשר נבחרו על ההקשה האחת דבר הכבוא יתברך ובני אדם בשכלנו
נמצא הכבוא יתברך נעלה וגשא ומרומם על כל נמצא וכל משע בהרגשה ובשכל
כפי אשר התבאר בשער הראשון מן הספר הזה וכן נמצא האדם בהקשתו אצל שאר

כמה האדם חייב מן העבודה כי ויתא פול אין דר בעקמש שלד' צו דין אונ לרין אונ דאקען לברא המובה
צו דעם וס על דע האם באשאין דס נטום המטיב בה אונ דאט באשאין די מעקשין וס מטען דס נטום
מער וזן תכלית וס צו וזן נטום אין גיש פר הארין אין ענד אך היא נאר ויא אין תמיד אונ נועקט
לאנג ככלתי כונת כר וס ער פרארף וף גיש כבין וזן פון וזן דילפונג וועזן אונ גוט אונעם צו לשמוחן
פון וף דעם שאנדן רח טבה כח נאר דס אין פון אים אין מילקוים אונ גינדא צו אלע מעקשין :
ומכאן שחייב לטעם עליו אונ וואס מען גייער נאך צו פאר לשמין בי כל מטיב מר דאס אין אומל'קעט
וואס:מטען נטום דעם אונדערין אויף די אופנים וואס מיר האבין אויפן גינדאמט אין לו יתווד
דאס קיין רעקערע פעלה גיש פון דעם וס ער טוט אים נטום. ויא כסדרה נאר גיש אין צו גינעפיגע
אויף דעם אין בייכער: אויך קער בריה פון יעקש וואס דאס נטום ווערט אים גיטאן אבל באנושותם
אויף גיש: ויער מעקש'היט אונ מיט ויער ערמיות הם נמשלים זינגן זיי גליק גיש ויער גוף אונ
קעט וקרבים זה לזה אונ ווען נאוינעם אויך: עם אנד'ן זיי ווען פקעט גליק כעס בדמות אין דעם
קערשע ויאם אים גיש דעם גלשפאלט וכתבתי אונ מיט דעם צו וואקען לשפועלונג פון ויערע אגרים
ובלתי אונ מיט ויער פרטם אונ מיט ויערע עקמיות וברוב מטיבים אונ מיט דעם מיוקשין פון ויער
מקעמאן הם כל זה אונ פון דעקט וועזן דר וואס מען נאט אים דאס נטום אין פארט שלד'ג' מן
המדה: צו רינען צו דעם וואס הם אים גיטאן דאס נטום ועל'קע רינטם וואס מיר האבין פריער דר
גילט וס הייט חשבתי את ווען מיר וואל'טן גינד'קן בי מי לו דר וואס מען הם אים דאס נטום גיטאן
בתכלית החסרון אין נאכן לעקטם אונ גרינג כדרכנו אין וזן צו אונד'ר לשפועלונג ווער ויער חייב בעבודה ווער
וין פדעקשונג פון די אגרים אונ אין וזן גלשפאלט היה חייב בעבודה ווער ויער חייב בעבודה ווער ויער
סעד רינטם צו דעם וואס הם אים גיטאן די מדינת הו אונ אוי אויך: או מיר ואל'ן פריינגן כי המטיב
או דר וואס האם גיטאן דאס נטום טוב וחסד דר אין דער בעקש'ר אונ השג'ר פון אלע זאכן וואס
גיט'ן וף אין דעם על'ם וס סמכ'ן לו אונ דר וואס אונפאנגט דאס נטום גיש אין ויער פון אלע
זינגן וואס גיט'ן וף אין דעם על'ם הלויט אונ דר גלשפאלט פון אלע באשעפועלונג האב'ט ויער עמ'ר
נאך וף גיש ניהקטם צו אים קלון אונ אים אונ ער דאט וואס פארט נטום גיטאן וואס חייב מן
קריינט נאך וף גיש וס ער אין פד'ק' צו דין צו דעם וואס האם אים דאס נטום גיטאן
און פול רינטם וואס האם נאר קיין ענד' גיש ובכבוד נבדן אונ אז מיר נאט'ר שר לשמין מיט אונד'ר
אלע אויך דאס מר גליקע'לש ויא עם גיש צו מיט דעם באשע'ר: ויער'ך אונ מיט דאס גלשפאלט
מטען הדמות כר ווערט ומוטען או דר בשעפ'ר ויער'ך אין ויער'ך אונ דר ויער'ך אונד'ר אלע זאכן וואס
גיט'ן וף אין דר על'ם וכל מוטען אונ אויך האלען וואס מען פועל וין מיט דעם אלע זאכן
מיט די ויער'ם כח אונ ויער'ך פון וואס עם אים גיט'ן ויער'ך אין דעם ויער'ך אונד'ר שער פון
דעם מטיב דאס אין ויער'ך ויער'ך וכן נמצא בהנחה: ויא אויך או אויך ויער'ך דעם גלשפאלט
מיט אונד'ר לעקט'ן ויער'ך באשאין וואס געזען גיש וזן ויער'ך גיטאן או דר בעקמש אין סוד העלם ס"ה

מיני החיים שאינם מדברים הכר וחלש מכלם ויראה לך זה בני ענינים . אחד מהם נענין גדול ועוללותו כי נמצא שאר מיני החיים חזקים ממנו ויכולים לטבול הצער יותר ולנשא את עצמם ואינם ממויחים אבותם בגדולם כאדם . והענין השני כשענין כמה ישי תוך גוף האדם מן הלכוכים והמנופים ומה שנראה עליו מחוץ ממה שהוא קרוב מהם כשהוא נמצע מן הרחיצה והנקיות ימים רבים וכן כאשר ימות כי והסתו יותר כבדה מכל זוהמת כל גדלות שאר ב"ח וצואתו יותר מסדרת מצוות שאר ב"ח וכן שאר טנופיו . והענין השלישי מה שהוא נראה מחולשת התכולותיו כשיחסר כח הדבור אשר נתן לו הבורא יתרון על שאר החיים שאינם מדברים למאורע שאירע במזוה כי בעת ההיא יהיה געוה ונהעה משאר בע"ח ואפשר שישחית עצמו בשחיתות וכתמותות זמנצא רוב בע"ח שיש להם מן ההכרה בדרכי מוכתם והתחבולה בהשגת מזונתם מה שמקצרים רבים מן המשכילים שבבני אדם ממכותה כ"ש מי שיפקד שכלו מהם . וכאשר נעמוד במחשבותינו על גדולת הבורא יתעלה ועוצם יכלתו . וחכמתו ועשורו ונשתכל

מרא לפניש

ויראה לך זה רכס לומר ויפלה לו כי : אחד מהם בענין גדולו ועוללותו אך כוח נחגלו מקטטו וטולתו מלפני עולל ויוני : ומה שנראה עליו כחודש מכה ש"ו קרוב כהם רכס לומר דומם להללוים ופטעטים מנחך . סלרם אים אלו רחן זמן רב מלפני : וכן : ודומם מלפני כנבל מים קפ על מי האים חומים : כשיחסר כח הדבור ר"ל נטבל כח כח הדבור ואלו לו כי כח נטבל : רבאורע שאורע במזוה נמנע בקרב לו כמותו ולכן כוח חסר דעם ואלו עוים ונמנע כדך כשנעוים ואלו כוח גרוע והכנסה כי כנבסה אף : ש"ו כי כל הליכ עורכס מנכס ממונע מלפני מים כוח מחסיר אים עמו וממיה אים עמו ענא"כ נע"ח שממיו טונכס ויחלו : נעמוס חתונלות לסיו חתונות כמו שפירס בקרבי עכטס חו דכס דמיוס ויואל מם שפירס מלפני מניח לא יוכלו לשפוט ממוס מיואל כין : כ"ש מי שיפקד שכלו מי שחסר השכל מלא יכול לשפוט עוים דמי :

דך גינינקער און דך עלאפסקער פון אלע ויראה לך זה און דו קענטסט דאס זעהן אין דרי זאכן אשר מהם איינס פון דיא דרייא איז אין זיין ארץ צירונג ועוללותו און זיין קיינהייט כי נמאדען מיר גינינק און אנדערע בישעפניש זינגן שטארק פון אים ויכולים לטבול און קענין מער צער פון אים ליידיג ורישע און קענין זיך ועלכטם סטראיין וויא עס ווערט גיבארן וויים משריחים און זינגן זיך משריח וישיקע עלשערן און זינגען און צירונג וויא דך מענטש איז משריח זיין פאפער און בייגן ווענין השמי און דך אנדערער ענין איז כשענין אז מיר זאלן אכטונג געבן וואס עס איז פו האנגן אין דעם גוף פון דעם מענטשן מן הלכוכים פון אים פליימקייט און באאקקייט ומה שנראה און וואס מען קאן זעהן פון אים פון אויפן ווייניג און ממה שהוא פון אזו איין אים פלייט און אנגריינליכקייט וואס עס איז קמעט אזו פיל וויא אונגווייניג אין גוף כשהוא נסמט אז ער וואקסט זיך און רייניגט זיך ניט זלאנגע צייט זעהט מען פון אויפן ווייניג און זיין אנגריינליכקייט און זיין אים פלייט וכן כאשר ימות און אז ער שטארבט כי ודומה איז אויך זיין אנגריינליכקייט גרעסער פון די איברגע בישעפניש ודומה און זיין צואר שטייגט מער וויא די צואר פון אנדערע בישעפניש וכן שאר טנופיו און אזו זיין איברגע אום פלייט דרייט די צואר פון אויער און פון נאז וזינגען אלץ בייא דעם מענטשן מער כאאס איינר פון אנדערע בישעפניש הענין השלישי און דך דריפער ענין כה שהוא נראה וואס עס ווערן זינגען ווי ווייניג גיבארען זינגן בלפני כשיחסר כח הדבור אזו דעם מענטשין ווערט אף גינען חו דער רשון וואס דער בישעפר דם אים גינעבן מער פון אלע בישעפניש און אזו דך שלכל קאל אס גיין פון אים מלאות מוכתם עס דאס זיך גיטראפן עפיים איין פרעסונג אין זיין מוח כי כח דהיא דען אין דער זעלביגער צייט מוים ער זיין פר מישט ומהה און פר אירט מסאר בע"ח מער אז אנדערע לעדריגע בישעפניש ומהשיר שישחית עצמו און עס קען נאך זיין ער זאל זיך זעלכטס פאר באייחן כמות פאר באיינליכע זאכן ובחמתו און מיט זאכן וואס ער קען דער פון גימיים ווערן ומצא רוב כח און מיר זינגן בייא מיר בישעפניש כבסתת און רוחו וואס קאנן פר שטארק אין די זאכן וואס איז פר וויא גיט החיות ווערן אזו ווימיין וויא זאלן קריינין ווער שפיו מה שמקצרים כו וואס פיל פון דיא פאר שטארקע ליים ווערן אזו אנגלייבן גיט קענין טאן מכל שכן און זשוי אפשיטא פון זעלכע מענטשין וואס ווער שגך איז זאנעק גינעבן פון ווי ווערן גיבוא אזו אנגלייבן גיט קענין טאן ומכחי עמיה כו און ווען מיר זאין פר שמיין מיט אונד מישקבה אוף דעם אכפיקייט פון דעם בישעפר גלויבט אין ער יעומם ויכלתו און אוף זיין שטארקן מאכט ומחמתו און זיין קלוגשאפט און זיין רייכקייט ומחילו און מיר זאלן היירד

קיען

שֵׁר עֲבוֹדַת הָאֱלֹהִים

בתלישות האדם חסרונו ושאנו מניע אל השלמות חוב צרכו ודישו לדבר שימלא מחסרו
ונבחן חוב טובות הכורא יתברך חסדו עליו ושבראהו כמו שבראהו מן החסרון בעצמו
והוא רש וצריך אל מה שיש בו תקנתו ולא יניע אליו כי אם ביניעת נפשו זה מחמלת
לכורא עליו כדי שיכיר את עצמו ויבחן בכל עניניו וידבק בעבודת האל עכ"ל ויקבל
על זה נמול העוה"ב אשר לו נברא כמו שהקדמנו מן הדברים בשער השני מן הספר
זהו כמה האדם חייב לו ית' מן העבודה והיראה והשבח וההודאה והתמדת התהלה
עם כבוד חובו כל אשר הקדמנו מן שבח ב"א והודאתם קצתם לקצתם . ואם יש איש
סכל שחולק בחיובו כל זה לבורא יתברך על האדם כשהוא מבחין וכתבונן בענין הזה
מורה באמת על עצמו הלא יעוד הישן ויקץ המתעלם ויבחן הכסיל וישכיל המשכיל

מרפא לנפש

דישו לדבר שימלא מחסרונו שואו רש וחסר ללחון דברים שחלם ניק' נלחמו מכחזו כמו מוטושו ונדרו ומבולס כוא רש ומסר
מס: ושבראו כמו שבראו רש לומר שברא חס כאלס כמו שבראש ליש שבראשו מן החסרון נעמלו כלומר מן כאלו והכאס
לש חס מן תמלו כריאס חסד וטובס כולו יתברך: והוא רש בו קף ללחש טיפא לזכיר כעמל נידן לכל דבר וכולו טעם וידק
מסכל עד שיגיע ויעזב נועט חסו לתקנו: וזה מחבלת הכורא עליו כיו רזל שלט חס כעס יתברך עם כאלס כוא סכל
למחוס והמחוס עליו מן חס שגורל חסר מכל וכן מס שמכרתי נעמל וניעט על כל דבר לזכור ולכטור טקף: כדי שיכיר א"ע
כדע סתוא נעמלו חין רשוי לשוט דבר: ויבדון כל עניניו בכל חס טעמס כס"י עמו מקטן ועד גדול ויגל נכחון בו סכל
יש וידבק בעמולס כאל על כל מוס מחלש שרוע ויחבר לאלו סכל כלחז לכל תלס כעס יתברך ולין לזרס שוט המחולס נעמד
שוט דבר כל רשון כס"י חס כן יוסס נעמולו חוק כס' יתברך וכן שטכיו עמו לו שטרע עמו כמ"ס כל לרחוה כי חסר וזמנ
כמו שחזקת לקח נכפר כנעמון כדקדקס בחמשיט ע"ס: אשר לו נברא כי לק נכר סהדס שרדק נעמדס כעס יתברך ויקבל
שכרו מלס נכוס"י: (כ"ס אשר לו נברא קחי על וידבק נעמולס כאל): ככס האדם חייב לו יתברך קחי מלשעס כלס
יתברך לזרס כל סכסר עמונולס ככורלס יתברך וטובסו לזרס ומכרון כלס מכל וכוף יתברך טוב ומטיב לכל חס כן כעס כללס
חייב לו יתברך כיו מליקף לט סכסר בני חלס חייבס לטכות וס לזס כעד טובוס שמקלל מסס וזמלס שיש לכס ככאל טוס כאל:

קחון כמס שגל אף דעס ש"לאפקייט פח דעס מעגמלשין אונ אויף זיין חסרון ומשאנו כניע אונ וזאמ
ער זאן גיט רייכלין על זיין ש"למות רוב דרכו אונ צו די פיל זאכן וזאמ ער פרארף גיימיט הישו אונ
והיא ער אז ארום צו דר זאך וזאמ זאל אים זיין חסרון ככאל זיין דרייען שפייז אונ קליידע נעמ
יער פיל כאל קיין מתברכה וזא ארום ער זאל עם ראבין ונבחן חוב טובות כיו אונ כד וועגין ויחד פיר
שפייז די פיל טובות אונ גינאד וזאמ דער בשעפער טוט פויש דעס מעגמלשין ושבראו אונ וזאמ ער
דעם אים בשאפן כמו שבראו אז ווי מען וויקסט אז ער האט אים בשאפן פון אזו אונזר וזאמ און פרייער
גאר גיטשן ניענען והוא רש ופארו אז ער איז שוין ארום גינאנגן אף דער תעלם איז ער ארום ועוד
אונ פרארף ראבין אז ער זאך וזאמ דרייען איז פיר האנגיין זיין העלפונג וזא יניע אונ קען דער
צו גיט קען גאר פרייען מיט גרויסע כיה וזה מחבלת אונ דאס איז אלץ פון וועגין דיא קבראראקעניש
וזאמ דר בשעפער האט איבר אים כדי שידר דאס דער מעגמלש זאל ניק ועלכעמט קעניין ריבון אונ זאל
פיר שפייז אונ וויסן אז ער אלץ קאן זיך גאר גיט העלפין אונ זאל דר קעניין דעם חסד וזאמ דער
בשעפער טוט אים אלע צייט וידבק נעכחה אונ דורך דעם וועט ער זיך פדעקמין אין נאנטס דריקסט
אין זאלע זאכן וזאמ פון זי אונ וועט דר פיר נעמן שפר אף עלום נבא אסר לו נברא וזאמ פון דעקסט
וועגן איז ער בשפייז גינאירן אז ער זאל דרייען נאמ כמו שהקדמט וזא אונ דראבין גינאירן און דעם
אנגערען שער פון דעם ספר . אז דר מעגמלש וועט און דעם אלץ פון היינגן אונ פראבן וועט ער
פאר שפייז ככס האדם חייב וויפיל ער איז שגלדיג צו נאמ ויתברך צו דרייען והיראה אונ פון אים זיך צו
פראבן און אים צו לויבן און דראקען והמדת התהלה אונ איין שטענדיגע לויב עם כדור חוב נאך דעם
אז מיר ראבין אים ניקערט וזא אפענטש איז חייב צו לובן דעם אנדערען וזאמ ער האט אים
אמטרה גיטאן איז אלע שגון אז מען ניערע צו נאט פיל מאמיל כאל מער צו לובין פאר די טובות
וזאמ ער כוס אונן אלע צייט וזא יש ככל אונ אויב גם איז פיר האנגיין און גאר וזאמ ער קריגט מהיב
כל יי און דעם אלץ וזאמ אף האב דא גינאירן אז דר מעגמלש איז חייב צו לויבן דעם בשעפער
אונ ער זאגט אז דר מעגמלש איז דאס גיט חייב כשהוא מבחין אז ער וועט אבר פרויבן אונ פיר שפייז
אין דעם ענין ומדה טובה אונ וועט אויף זיך ועלכעמט מודה על רבאית זיין והיא עור הישו וועט ראך
דר ש"לאפרידין דר תעקט וועניין וייקן המתעלם אונ דער וזאמ פאר דרילט זיך פון נאנטס דריקסט וועט
אויף ניענעמן וועניין ויבחן הכסיל אונ דר גאר וועט פיר שפייז וישכיל המשכיל אונ דר קאנטס וועט נאך
כער

כבוד חיוב קבלת עבודת האלהים עם כבוד הראיות ופרסום העדים ואמתת המופתים
 ובמ"ש הנביא ע"ה למי שהתעלם מעיין בקבלת עבודת האלהים ית' (דברים לז) זהו
 תגמלו זאת עם נבל ולא חכם. א"כ כבר נתברר חיוב קבלת עבודת האלהים על בני
 אדם מצד התמדת מובותיו עליו. וצריך שנבאר מענין השער הזה עשרה ענינים. אחד
 מהם ההערה על העבודה והלקיחה. והשני בצורך הסביא אל כל הלך מחלקיה. השלישי
 בגדר העבודה והלקיחה ומעלותיה. והרביעי בצורת ההערה והלקיחה ומעלות
 אנשים בדיעת ספר התורה והבנת ענינו. והחמישי בצורת ההערה השכלית ולהורות
 עליה על כל דרך השאלה והחשובה. והששי במיני חיובי העבודה כפי מיני המובות
 ומחלקותיהם. והשביעי בכאור הפחות מה שחייב בו מי שממייבין לו בטובה כן
 המובות לממייב בה. והשמיני במחלוקת החכמים בהכרח ובצדק והדעת הקרובה

מרפא לבוש

עם כבוד הראיות מי יכל מלבד מה שכתבתי לחיוב כל זה לנו עוד רלוס מחייב מה שכלום נטיעו טעמים מליים וכוונות
 ומופתים ופרסום סודים מי כל טעם ראו נטיעם לח קולות ואח' להסודים ואח' סכר מכו וכוונת וסוד וסוד טעמים הידועים
 והמפורסם: ובמ"ש הנביא כי הלה' תגמלו זאת וכי כך תגמלו לה' כד נל סכר מכו וכוונת וסוד וסוד דקדק כלל
 כולו לכן קח כולו ענין וכוונת וסוד טעמים כמולו על בני אדם שגורם מהין לם ועיין למיל כקדשם עם סודם וסודם
 וזמיר וכי טענות כמיוחסות לם וכוונות וסוד טעמים וכוונת וסוד טעמים וכוונת וסוד טעמים וכוונת וסוד טעמים
 מדרב וכו' וכל סעני מדרב כקלס סודים וכוונות וסוד טעמים וכוונת וסוד טעמים וכוונת וסוד טעמים וכוונת וסוד טעמים
 קער קלגין אונ די שטיין בידור חיוב כה דאס קלארטייט וויא אפענש און דיוב אויף זיך מקבל צו זיין
 נאטש דיקסט עם כבוד הראיות אונ נאך מיט דעם וואס מיר נאמן קלארע ראיות ופרסום העדים די פיל
 צייגער אונ די ווארדאפטע צייבין בלורד דיין דעם וואס די שאל בריינגט מיט אים צו דיין נאמן
 קיי נאך קלארע עדות אונ אותות ומופתים אז מען ברארף אים צו דיין ווארם מיר שלשים רבוא
 יודין נאמן דאך געזען די מובות וואס ער דאמט אונ וישאן מיט נציאת מצרים אונ מן תורה אונ
 מיט דעם מן אונ די שאל אונ מיט דעם בראר אונ נאך פיל וואן די גלייבן אונ פון אילין און וירושע
 ראיות אויף זיין צייגטייט אונ אוף זיין נחיים מאכט וכמו שאמר הנביא אונ אזו וויא די נביא משה
 כביני דאמט וישאמט למי שהתעלם צו ועלכן וואס פו היילט זיך פון צו בראכטן אונ דיין אויף זיך צו
 געבן די דיקסט פון נאמט תרבוה הלה' תגמלו ווא גיעהער איר דען דאס בציאל צו נאמט וואס ער דאמט
 ציין אזו פיל נוסים וישאן עם נבל ולא חכם איר שאןקראפט און נאמט אונ גוט קיין קלוגט און און
 און שוין אים געקלערט וישאן חיוב קבלת כה וויא דיא מענשלין ויין שולדיג נאמט דיקסט אויף זיך
 צו געבן כבוד החסות פון וועגן זיין דער בלשער מוט אים קמיר נוסים וצריך שנבאר אונ מיר ברארין
 שרקייען אין דעם שער עשרה ענינים צענן וואן. אחר מהם איינס פון ויניא און וויא מען זאל זיך
 דיין וועגן צו נאמט דיקסט חלקיה אונ אירע חלקים וואס גיעהער דער צו השני אונ דאס אנדערע און
 בצורת הסביא אין דעם בריינגיש וואס בריינגט דער צו אז און זאל טוען שרייבן אפילו חלק פון
 אירע חלקים בלורד ווארם אין דעם ערשטן פיל בריינגט דער צו פאר איר די חלקים פון דעם די
 געקגן דרום שרייבט דר מספר אין דעם אנדערן חלק וואס דעם ברארמט אונ בריינגט אונ
 חלקים וישליש אונ דאס דיקטע און וויא ווייט דא דיקסט בריינגט ווארם אונ אירע חלקים אונ אירע
 מעלות והרביעי אונ דאס פערטע און אין וואס פו איין אופן מען דורך די הנהגה דער וועקט
 ווערן צו נאמט דיקסט חלקיה אונ אירע חלקים ומעלות אנשים אונ די מעלות וואס דיא ליטס נאמן
 דורך דעם וויסן שאפט פון די הנהגה והבנת ענינו אונ צו העכט פו שטיין זיין ענין והחמישי אונ
 אוף וואס פו איין וישאמט מען מען דר וועקט ווערן דורך דעם שאל והנהגה עליה אונ צו לערנן
 אונ ויין דורך הנהגה וישליש אונ געמפרן הששי אונ דאס געקטע און אין אלערלייא שולדטייט
 פון נאמט דיקסט כפי מיני און וויא ער טוט אונ אלערליי מובות ומחלוקות אונ ווער צו מילונג
 השביעי אונ דאס זעקסטע און כבוד החסות פון בלשירן דאס דר נוס מען טוט אים איין מוכות נוס פו
 איין דיקסט און ער שולדיג צום ווייניקסטן לכבוד כה צו דעם וואס ער דאמט אים נאמן די מוכה והשמיני
 אונ דאס אכטע און מחלוקת החכמים וויא די תבטיב קיינן בהכרח אונ די מענשלין און וישאמט אונ נאמט
 צו זיין אונ עבירות צו טאן אונ מען ויעהר אים גוט צו שטייגאן פו די עבירות ובצדק איר דאס

ונפש האדם מנעודיו וצותו בהם מתחלת ענינו חזק וגדול ונחוצו בהם יותר הנבירה מדת
 התאווה על שאר מדותיו עד שנבחרה על השכל שנוצרו עליו האדם ומחה מראות עיני
 ואבדו סימני המדותיו והוצרך האדם בעבור זה לדברים שהם חוץ לו לעמוד בהם
 כנגד מדתו המנונה והיא התאווה להנאות בההמיות ולהחיות בהם סימני מדתו
 המושכחת והוא השכל והדברים ההם עניני התורה אשר יהיה בהם האל ברואי דרך
 עבדתו על ידי שלוחו ונביאו ע"ה. והשני שהשכל הוא עצם רוחני נגזר מן העולם
 העליון הרוחני והוא נכרי בעולם הגופים העבים והתאווה אשר באדם מחוברת מכחות
 הטבע ומזג היסודות והיא בעולם יסודה ומעון שרשה מושכים אליה המאכלים כח
 ומחלקים אותה. ההנאות הגופיות. השכל מפני שהוא נכרי אין לו מחוק ולא חבר
 והכל כנגדו וכן הדין היה שיהלש ונצטרך לדבר שידחה בו מעליו גובר התאווה
 מרפא לנפש

כוח סופר לנפש שלו כמעט כל דבר כפופ לנפשו: וצווחו בהם כח והכלים יח לו חכמה ויעוץ עם המעני עו"סו מענינו:
 הנבירה מיד התאווה לך נכרי מדת התאווה על השכל כי השכל הוא כולו מסכן והתאווה שהוא כח ה"ה הוא זקן ויכול מחמת
 שכן קודם לזר עובד: לדברים שהם חוץ לו כח' ר"ל ולכן צריך כחם לדבר חזק שאינו זקן כחם לנפשו לו עזר
 מחוק: והיא התורה שעל ידם יוכל לנטות מעניו עם החלומות והמחיות אח השכל שיזו על מעיו על דרך החלום והשכל
 ועובד כמעט מן האלה. כמו שצאמר חז"ל בראשי ג' פרע בראשי פרע חלון: והשני שהשכל הוא עצם רוחני כח'
 כמו שצאמר ויחזק נפשו כמות מיס והיא כחכמה שהיא מעולמות ספיריטס וכלולה מכל חכמות מעולמות ספיריטס ויחזק
 מחלקים ומחוכם ולרעוים אכזרים ועלם מוחם ומחשק גידים ומחשקין ולכן נכנס סגוף גם כן בלוצר כוח כלוחם שמוטת מלכות
 מדתם כחם וכפוף שהוא עקר מן החלומות נחמו והמחזר מכל דבר: ומהשם זהו לקח לעם יסודות ועלם שובן השכל וזה
 כחכמה והשכל אינו נכנס כנגדו כגופו ולכן אין לנפש מחוק וזכר כעו"סו וכל החלום הם כעודו והשם כוח לקח ע"ה

רַבְעִמֶּט רַבְעִמֶּט וּפְנֵי שְׁהוּ הַרְטוּת אֲבֵן וַיִּלֵּךְ דִּי לִיבְרִיקַע גִּלְדִּימְקִימִיט וַיִּזְעַן פְּרִיעֵר בְּיָדָם מַעֲנִימְשֵׁן
 פֶּן דָּעַם שְׁלָל וַיִּחַד רִיא גִלְדִּימְקִימִיט וַיִּזְעַן בְּיָד אִים פֶּן יִזְיַרְד אֵן וַיִּזְיַרְד אֵן וַחֲוֹחַ בְּהִם אֲבֵן וַיִּזְיַן בְּהַעֲפִמְוֹנָב
 אֵין יִי אֵין פֶּן אֵן הַיִּיב אֵן וַיֵּא שֶׁר אֵין גִּבְאָרִין וַיִּזְאָרִין חֹמַ הַדֵּל שְׁמֵאָרְקֵן אֲבֵן גִּדִּים וַחֲוֹחַ דְּעִנְמִימְשֵׁן
 דָּאָם עַד דְּבִאָן קִיין שְׁלָל גִּים גִּימֵט עַד בִּאָן וַיִּזְעַן תְּאֵזֶת וַחֲוֹחַ בְּהִם יִזְיַר אֲבֵן וַעֲרִם בִּאָן דְּרִיעֵן וַיִּזְעַר
 וַיִּזְאָרְקֵם אֲבֵן וַדָּם הַנְּבִיחָה מִדַּת הַחַוּוּהָ דָאָם זִידָה דִּי בְּרַהּ פֶּן גִּלְדִּימְקִימִיט גִּלְשֵׁמְרִיקְוֹם אֵיבְרֵן אֲלַע וַיִּזְעַן
 מִדַּת עַד שְׁבִיחָה בְּזִין יִיא דָאָם זִידָה גִּלְשֵׁמְרִיקְוֹם אֵיבְרֵן דָּעַם שְׁלָל שְׁעוֹר עֵלִי וַחֲוֹחַ דְּעַד מַעֲנִימְשֵׁן אֵין פֶּן
 וַיִּזְמַן וַעֲרִין בְּשֵׁמֶשׁ אֵין וַחֲוֹחַ אֲבֵן דָּאָם גִּלְדִּימְקִימִיט פֶּר בְּלַעֲמִיט וַיִּזְעַן אֵיבְרֵן פֶּן צוּ וַעֲרִין
 וַחֲוֹחַ אֲבֵן דִּי גִטְעַם סִימְנִים פֶּן וַיִּזְיַן גִּלְדִּימְקִימִיט פֶּן דָּעַם שְׁלָל וַעֲרִין פֶּרֶר לֶאֱרִין וַחֲוֹחַ דָּאָם אֲבֵן
 וַדָּם בְּרִאָרְף דְּרַד מַעֲנִימְשֵׁן חֲדִירִים צוּ וַעֲלַעַע וַאֲבֵן וַחֲוֹחַ וַיִּזְיַן גִּטְעַם בְּהַעֲפִמְשֵׁן אֵן דָּעַם מַעֲנִימְשֵׁן דָּאָם וַיִּזְיַן
 דִּיא גִטְעַם מִדַּת וַחֲוֹחַ וַעֲרִין גִּלְעֵינִים אִים דְּרַד תְּרַהּ לַעֲמִיד בְּהִם עַד וַאֲלַ קַעֲנִין מִיט וַיֵּא בְּשֵׁמֶשׁ
 קַעֲנִין וַיִּזְיַן שְׁלַעֲבִקְטַע בְּרַהּ הוּוּ אֲבֵן רִיא שְׁלַעֲבִקְטַע בְּרַהּ אֵין הַחַוּוּהָ וַחֲוֹחַ דְּרַד מַעֲנִימְשֵׁן גִלְדִּימֵם צוּ דִּי
 לִיבְרִיקַע וַבְּנֵאֻת וַאֲלַ אֲבֵן קַעֲנִין מִבְּנֵן אֲבֵן דְּרַד וַחֲוֹחַ דָּאָם גִּלְדִּימְקִימִיט אֵין וַחֲוֹחַ בְּהִם אֲבֵן דְּרַד
 דָּעַם וַעֲרִין עַד לַעֲבָרִיג מִאֲבֵן אֲבֵן דְּרַד וַעֲרִין דִּיא סִימְנִים פֶּן וַיִּזְעַן גִּלְעֵינִים מִדַּת הוּוּ הַשְּׁכֵל אֲבֵן
 דָּאָם אֵין דְּעַר שְׁלָל וַחֲדִירִים הִים אֲבֵן דִּי דְּרִאֲזִיעַ וַאֲבֵן וַחֲוֹחַ דָּעַם עֵינֵי הַחַוּוּהָ דָּאָם וַיִּזְיַן דִּי וַאֲבֵן פֶּן דְּעַר
 תְּרַהּ חֲדִירֵי הַחַוּוּהָ וַחֲוֹחַ בְּהִם אֲבֵן דְּרַד וַעֲרִין גִּלְעֵינִים דָּעַם וַעֲרִין פֶּן וַיִּזְיַן דְּרִיעֵן
 עַל דִּי שְׁלוחוּ דְּרַד וַיִּזְעַן שְׁלַחֲדִים אֲבֵן גִּבְאִים עֵינֵי. והשני אֲבֵן דָּאָם אֲבֵן עַרְעַר אֵין שְׁהִשְׁכֵל דְּעַר דְּעַר
 שְׁלָל אֵין בִּאָן אֵין דְּרִיעֵן וַאֲבֵן עַד אֵין גִּטְעַם וַיִּזְאָרְקֵן פֶּן דָּעַם אֲוִיבְרִיקְוֹם עֵלִים וַחֲוֹחַ דָּאָם אֵין
 אֲוִיבְרִיקְוֹם הוּוּ נכרי אֲבֵן אֵין שְׁלָל אֵין פְּרַעֲבֵר אֵין דָּעַם עֵלִים הוּוּ אֲוִיבְרִיקְוֹם גִּבְאֵעַ קַעֲרֵר וַיִּזְעַן
 הַחַוּוּהָ אֲבֵן דִּי גִלְדִּימְקִימִיט וַחֲוֹחַ וַיִּזְיַן אֵין דָּעַם מַעֲנִימְשֵׁן מִחֻבְרַת מִכּוּחַ דִּי אֵין בְּהַעֲפִמְשֵׁן פֶּן דִּי כּוּחַ דְּרַד
 וַחֲוֹחַ וַיִּזְיַן אֵין דְּרַד טַבַּע אֲבֵן דְּרַד דִּי פֶר כִּלְשׁוֹנָב פֶּן דִּי פֶר יסודות הוּוּ כְּעֵלִים אֲבֵן אֵין יסוד אֲבֵן אֵין
 וַחֲוֹחַ וַיִּזְאָרְקֵם וַחֲוֹחַ אֵין אֵין דָּעַם עֵלִים מִשְׁכִּים אֵלִיהֵן דִּיא עֵקֶן שְׁפִיזִין וַחֲוֹחַ דִּיא עֵקֶם גִּיבְרִין אֵין פֶּת
 צוּ אֲלַעֲמֵן הַשְּׁכֵל מִפְּנֵי שְׁהוּוּ נכרי אֲבֵן אֵין שְׁלָל אֵין פְּרַעֲבֵר אֵין דָּעַם עֵלִים אֵין לוּ מִחֻק וְלֹא חֲדִיר
 דָּעַם עַד וַעֲרִין מִיין הַעֲלָפֵר עַד וַאֲלַ אִים שְׁמֵאָרְקֵן אֲבֵן קִיין חֲבֵר הַחַל כְּעוֹד אֲבֵן אֲלַיִן אֵין אִים דְּרַד וַיִּזְיַן וַחֲוֹחַ
 חֲוֵי וַחֲוֹחַ עַד גִּבְאֵימֵם דָּאָם בִּאָן שְׁלֵאָר וַעֲרִין וַחֲוֹחַ דְּרַד בְּרִאָרְף עַד צוּ אֵין אֵין וַאֲבֵן חֲוֹחַ וַאֲלַ פֶּן

ושיחוקו עליה וחתנה דחורה רפאנה לחולה כזה כחליה ולפנינת ובורי הדבורות. ועל כן
 תמצא התורה מורה פורה בה באכלים ולבוש ובעבודת קושיהם ועשייתם שהם מחוקים כד
 התורה. וכן הוא מצוה כמה שהוא עומד כנגדה שהרדמים שהם הפמה והם התפלה והצוה
 והצדקות וגמילות חסדים ולהחיות כזה סיכני השכל ולהעיל האדם: בם בעולם הזה
 ובעולם הבא כמ' ש' דוד (תלמי קים) כי דוד (קטל כ) ויהייתי אני שיש יתרון להבמה תן השכלות כיתרון
 צר מצוה ותורה ואר נאמר (קטל כ) ויהייתי אני שיש יתרון להבמה תן השכלות כיתרון
 האור מן החשך. והשלישי כי התורה משתמשים בה תדיר במזון הנפש ולא תרפח
 מהעבודה לילה ויום והשכל אין משתמשים בו אלא כמה שהוא מפיק לתורה. וכן חידושי
 שהכלים שמשתמשים בהם חסיד על דרך השבע מוסף תקונם ומתחוקים מעשיהם:
 וכאשר יעט שמונים יפסדו ויהלשו מעשיהם והרין גורף ותחוק התורה שפני
 שמשתמשים בה תדיר ויהלש השכל מפני מעוט השמוש בו והנהגתו על מה שהצטבע

מראה לנפש

סכסכים כוח ממוצע בין גוף ונפש כמו שנתאר זה סיכנו כנפשי קודם וכספר ג' לנפש עיון עס: ושיחוקו עליה
 ונחם ככל על תפלות: והיתה תורה רפאנה כח למלכים תפלות וכל כנגד על שכל וכן מלא כחיה מתכנס ממש
 מלכים אף זה מלא וכן לא מלא וכו' כדי על יתון כח תפלות: וכן הוא מצוה וכן כחיה כוח עומד כספר חס
 סוף כנגד תפלות: כי לרגלי דבר כח נר שכל מזה כחוסך ועל ידי זה וכל לראות מה לפנים כן כספר חס
 לזרם ואו יוכל לנכנס כסכל מלא יסם מה מלאים עיניו: והשל ש' כי התורה כו' ולא הרפה לא פסוק ענה כח מלכיהם
 סוד כנאות כניסית: והשכל אין משתמשים בו אלא כמה שהוא מפיק לתורה ולא גורם מה שזה כנגד תפלות
 וכספר לומר שכן משתמש בכל רק לומר כספרים ויחול כס דמיון כס כנגד תפלות ודברים כאלה כחיה ממש
 נד מה משתמש תפלות מדי: מפיק מלשן מולא כמו כח יתון עס: וכן היריע שובלים כח על דרך סכסכ וזקא ככל
 כשעלם על דרך סכסכ: מוסף תקונם כשעט כס חסר לזל לא ככלים כשעט כס מלכיה כ' כ' רדס ויגלגל כשעט
 אים אונען שמוך די שפארקע גלוסקמיים ושיחוקה עליה און ואל אים שפארקע אפר דר גלוסקמיים
 און די תורה אין אין רפאנה צו און אין קראקייס סחלי הנשוח דם אין פון דעם קראקייס פון די
 ליקר און פון די ווייטאג פון די שילעכע מדיה ועל כן חסכו כו' און דעם ונקטע גי' און די
 תורה פ' בראש פון פיל עולמיא עסין שפייז און גלייך פון שפייז ותינים און ועל קע ע' האגיל און
 ויעקון וואס וי'א שפארקע דעם כח פון דעם גלוסקמיים וכן הוה און שפייז גי' און די תורה
 דעם פענקשין מען ואל פאן ועל קע ואון וואס וי'א קעין דעם גלוסקמיים און וי'א פ' קערס די
 פון הים התפלה כו' און די וואן וי'א תפלה צו פאן און פאקייז און זקקה קעין און גמילות חסדים
 פאן ולהיות בהם און הורה די וואן ויערם לעקדיג און דער וועקש די טיפע סכינים פון דעם שכל
 ולהעיל האדם כס און צו העלפן דער טיפ דעם פענקשין איה דעם עולם און איה עולם ה'א וי'א
 דוד ה'קלה ראם נאמט נ' לרגלי דבר וואו לתיבה ויעע ריח וי'א וי'א ליכס צו סיפע פים וואס
 איה וי'א און וי'א ליכס און די תורה אין וי'א ליכס פמדי דאם אין איר וכות בי'א
 וי'א אין ליכס און די תורה אין וי'א ליכס פמדי דאם אין איר וכות בי'א
 שפייז ויעקון דעם פענקשין: און אין קהלת עקריס תעתי וני שיש יתרון להבמה כן והכלה און איה
 דאם ויעקון אז די ר'קה אין פ'קסער פון ג'ה'שקיים כסדה דאם כן הוה די גלייך וי'א די ליכס
 אין פ'קסער פון דעם מי'אקני'ש: השליש און דא' דר'קש אין כן הוה די גלייך וי'א די ליכס
 וי'א א'ע ציים אין דעם עסין שפייז פון דעם גוף וי'א תורה און די עבודה ויעקש גי' און איה ויעקש
 פאן און נאכס השכל אין משתמשים אפר טיפ דעם שכל גי' און איה ויעקש גי' און איה ויעקש
 איהם אים פון דעם גלוסקמיים גלוסר וי'א אז אן קעקעין און כן וי'א דאם גלוסקמיים דאם
 אין תורה לעקדיג און תפלה פאן און איה ועל קע גלייך דאם אין דאם נאמט פון דעם שכל היל
 ויעקש פון דעם נאמט וואס פון גי' און איה ויעקש פאן איה ויעקש פאן איה ויעקש פאן איה
 גליס וס מען גי' און וי'א א'ע ציים וי'א די מבע גריינג טיפ טיפ חסן די ווען א'ע מאל גי' איה
 און ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש
 די דא' דא' און ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש
 וי'א תורה ואל א'ע מאל שפארקע ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש
 און דר' א'ע ואל ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש ויעקש

להשתדל בכל יכולתה בעבודת אלהים לשמו אחרי ידיעה והבנה הו הנפש לא התרבר
 במה שיש לה אלא אתר שהתברר לה שהתמורה עודפת עליו והיא רצות האל זהוה:
 והשלישי כי העבודה שהיא מן התורה בלבד יהיה הנרא. ממנה על האצרים מן
 המעשים המוכיחים יותר ממה שהוא צפון בלב בעבודת האלהים העבודה
 שתהיה מן השכל הצפון בלב לפליים ממה שנראה ממנה על האצרים והם חריות הלכות:
 והרביעי כי העבודה שהיא מן התורה כמבוא אל העבודה אש. הוא מן השכל
 והוא כנתיב הורוה התורה לה עבודה לארמה והרישתה ונקיתה והעור

מרפא לנפש

כשתלכטו נזול: והו אחר ידיעה ריל טרפ אה' ונדולקו והומותו: והבנת וחק גם כאלו מין ומסל. למו רלוי לעבוד
 וזי האדם חסר מכל וחסר יתקן מכל ככל ואלר הסמורות לעבוד ה' יתקן כמו שזכר בנער פ"ה ט"ג ע"ה. חלל כלא הישט
 וכנסה לה חלל כנסה לעונו לעמדה ו לעבוד את ה' בלכנס ולקו טוב: כי הנפש לא התרבר בבה שיש לה ריל לעבוד
 עבודה סתמה כזו: רק אחר שיתברר לה שהתמורה עודפת עליו ריל ידיעה טעמי תמורה עבודה והכחלות דבר שמוח
 עורף וטיל גם אחר אלף טעמים טעמוהם: והוא רעות האל אורה שמזכר בדעתה סתם טעמי: סגולת יתקן ויטק גם ואלכס
 אופט כאלו את כי יולם טעמי סוף סקיינים טעמיה למו ויחל מרוב טעם כחלס טעמו וכרע וילכ כוד טעם טעמים טיין טעם
 והו יתקן ככל לכסין רלמו יתקן טלון כוונתו רלכל טעם טעם רק לעבוד רלוי יתקן. לכוין מדבר טעם על כבוד רלוי
 לפסוקי דברי נביט טם כספר טעם ע"ה וייל ואלתי אבר כטעם עד סקליה אבר טעם טעמוה עבודה כוונת דרייט טעם
 ילון טל יתקן והסדקו עו שזכר לפני רלוי נאמר כו' עד וטעם טעם רי כי חון טעמוה נזולה כלכנס כרחה: לרסם ובלכנס
 סגולת וכלל על כמולו כטוב ולון לנו לחקו חק ויטע נמול חק על המסכל מלר כוונת טעם נמול טוב לטעם כאלו על מפתח
 טוב ועובט על טעמיים כו' טיין טעם טעם האורך דברים נמולט:

והרביעי כי העבודה כו' העבודה אל העבודה כו' טעל ודי לעבוד כחורס מביח אה האדם שיעבוד את ה' כחלס ואלכס
 פניית טעם עבודה כסלית וכחורס כו' כסחת טעם נמולט לזכר טעם עבודה כסלית כטוב עיקר כמח טעמוה
 כמטעם זל מכל על דלמ טעם דמח ומרעה לרדח עניד כמו טעמי רלוי ט"ה כוד כמחילו כחורס לפתח ויכילכ לזכר:
 חורס כררירי רלוי רלוי טעם כמל חקו ומרמט מל האדם כמח רק טעמי האדם וטעמי וטעמי כחורס וממולט וליטול
 מכל אל כמולט כמו טעמי כררירי כררירי וליכנס מל טעמי חון ודודר כו' כוין כסלס טעמוה טעמי טעמי טעמי
 טעם רלוי יטע כמל דעות רעונו כמח וזכרית כוונת כמו דעות כליטופוס רלויט כמו טעמי חון כסלס כררירי
 טעם חון טעם טעמי טעמי ע"ה וכי רלוי כסלס טעמי טעמי ויחמור לקח כטעמי ויחור טעמי טעמי כוין חון טעמי וטעמי
 כי המטעם כו' טעמי: והעור שהו מן האלהים כו' כי לטעם טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי טעמי

נאר איר ויכלת אין דעם רינקסט פון נאט פון זיין נאמן ווען אין איר ידיע און דס איז נאך דעם אונד
 וויס די אפגעקוימט פון נאט און פון שטייט און נאר צו נאט גיחער קען צו רינקען כי הישט ויארס
 דר נפש וועט זיך ניט פארויליגן נאט צו רינקען און איין דויכע רינקסט וילא איר נאר נאך דעם און עס
 וועט איר אים גיחערט און ווייס פון גווייס שטחיה און דס מיינט עורפת עליו איז מער רר פון כלומר
 אזי א נאט קלאר אז פון איר רינקסט וועט ויא גרייכן און אונזר ווס איז פיל קאל געקער פון איר
 רינקסט והוא רעות האל און דס איז און דורך דעם רינקסט וועט נאט ויא פארויליגן און וועט זיא ליב
 דאבן און אזי דא פון שטייט דס וייל ויא טיין כוונת נאט פון איר רינקסט נאר ויא וייל טעם
 דעם וייל פון דעם פשעטער און דס איז בייא איר געקער פון אעלעלייא שזכר:

השלישי און דר רינקען איז כי העבודה כו' רען אז ער רינקט נאט נאר דורך דעם וייל עס שטייט אה
 אין דר הרקל יהיה הנראה כי וועלן דר פשעים מוכיחים ווס ער מוט טיין די גלידו גינעוה ווערן
 יחור ספר פון די נאמס רינקסט וואס איז בייא אים פאר באגריין אין באגריין און געקער דא
 נאמס רינקסט ווס קימט אים דעם שלכל הצפון בלב אזי ויא רינקסט וואס איז בייא אים פאר באגריין אין
 באגריין און פיל מער פון דעם רינקסט ווס ווערט גינעוה פון אים אויף די גלידו ווס חובות הלכות
 און דס וינען די שולדיקייט פון די העקער:

והרביעי און דס פערטע איז כי העבודה רען די רינקסט ווס ווערט גילערינט אים דר הורה כמבוא ויל
 רעבודה איז ויא איין סוד אחר איין נאנג דורך איר רען קען קען צו נאמס רינקסט ווס קימט
 אים דר שלכל והיא כררירי און ויא רינקסט אים דעם שלכל איז גלייך ויא איין באגריין ווס קען ווערט
 אין דר עניד והמורה לה און די הורה ווערט דר צו גברויכט כעבודה לזכרה און ויא קען ארבעט רי
 עניד און קען אקערט און וועט זיא כררירי כקארן ואל אים ויאקען אה איז אויך דס דר וועקען
 פון דעם שלכל איין גישעקט אין דעם מוח און הארץ פון דעם קען קען נאר דורך דעם הורה עיקר
 ער דעם שלכל אים מכל אל הפועל אז ער ואל טעם אים רינקען נאט ויא איר דרך דעם אקערין און
 ריניען וואקסט אים דר באגריין און אז קען ואל ניט ריניען וואלט אום ויאקען דען דען אים דעם
 פעלר און אויך ער ואל ניט באגריין דס דר וועקען פון דר הורה וואלט דר שלכל גישעקט וואלט שולעקט
 רעות

שערי עבודת האלהים

ויתרון הכרת קצתם על קצתם והערה התוריה כוללת כל מי שהגיע לתנאי הציון על דרך שוה ואם הם חלוקים בהבנתם אותה כמו שהקדמנו בסוף השער הראשון מן הספר הזה ויש שהיה האדם מקצר בקצת עניויו ומוסיף בקצתם ומתחלפת הערת השכל בו כהתחלף בהרתו וההערה התוריה אינה מתחלפת בעצמה אבל צורתה צורה אחת לנער ולבחר ולישוי ולזקן ולמשיביל ולכסיל ומתחלף המעשה שהיה מהמתה בכל אשר זכרנו (ס"א כאשר ספרנו) כמ"ש הספר בכלילת ההערה התוריה לכל העם (דברים ל"ג) הקהל את העם האנשים והנשים והטף ונרך אשר בשעריך וגו' ואמר שם תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם :

והרביעי כי מן הידוע כי עבודת ב"א הייבין בהן כפי מעלות הטובות עליהם ובכל מרפא לנפש

פנות הכוה כולל כל בני ישראל מקבלי הכוה כולם שיש בהם כפי מה שכתבנו מזה ומחוייב לנשות סוכה ולולב ולעץ ומחילין בו כמו כי חייב כבטל וכפתי : ואם הם חלוקים בהבנתם וכו' וע"פ שחלוקים בכונת הכוה סכסוך מן יומם ומתירו אבל הכוה היה שוה לכל כמ"ס לפי שכתבנו כי כל כמות לזר כעניני ע"ס : ויש שהיה האדם מקצר וכו' ר"ל ולפי שמשאל כבערת הכוה כזה עובד כרס זה עובד כמות מזה ס' ע"פ שמשאל כולם כבוד כזה ומתחם שוה ככלו חזק ועמו מעט כ' מריוחם וכשמהם כלי נרעון וזה ככלו חזק ולזר מכן לך ענין מזה ס' ועל ידי זה עובד כרצון ולענינו גורע לגמרי וכל זה מה שכתבנו בספר הכוה כעומד אינו מתחלף רק כפי מה שכתבנו בזה ענין ס' :

והרביעי כי מן הידוע כי עבודת ב"א כו' שיהי לקמן עסק ו' מה שבער המלא דברים האלה מנאמרים כלל כיסוד שיהי ס :

קטרען גיט אלקע מענטשן שפני קוהר מחשבת ויחיל דיא גיבאנגן פון אפטייל מענטשן ויגען קערן און גלייבן גיט אזו ווייס אזו ווי זאלן קעגן נאם דערן דורך דעם דרועקעגן פון ווער שליל ויחרון הברה און אפילו דיא פאר שטאנדע לייט ויגען אויך גיט גלייך ווארום אפטייל קער פאר שטאנד פון די אונדערע ויהיה התוריה אבר ראם דרועקעגן וואס קבטם אים דר תורה כוליה דם פארעפט אפטיילן וואס ער איז שולדיג צו האלמן גאטם נרפאט על דרך השהו ויזא טוון אלע טאן גלייך וזם הם חלוקים און נוען אפילו ויזא ויגען צו שייטט אין פר שטאנד פון דר תורה בלוקר אפילו איין עם הארץ אוי קייב קבטם צו ויין די מצות פון דר תורה גלייך ווי דר תלמוד חכם כמו שרמקטס ווי כוה האבן געשריבן אין סוף פון (שער הירוד) פון דעם גער ויש שהיה הרואם און וואס עם פארעפט זיך אז אפטייל מצות איז דער מענטש גיט אזו קבטם און אפטייל צו קער בנקים אדר אפטייל מענטשן טוען פיל מצות און אפטייל ווייניגער האלמן ויזא ויגען דאך נרפאטן וינארין צו טאן אלע מצות גלייך און אלע מענטשן ויגען נרפאטן וינארין גלייך ומתחלפת בו דם איז ויחיל עם איז פערשידן דם דרועקעגן פון שליל בהתחלה הברוה נאך דעם ויזא ויגען שאפט אוי פערשידן בלוקר אפטייל מצות פאר שטייט ער פערט ער ער ווי גערקט און אפטייל פאר שטייט ער גיט אזו טוט ער ווי ווייניגער און אזו אויך ביי אפטיילן מענטשן דר וואס האט פער פאר שטאנד ווייס ער ויזא צו טאן די מצות און טוט ויזא מיט ויריות איז ער קבטם פיל מצות און דר אונדער האט ווייניג פאר שטאנד און פאר שטייט גיט ויזא טוט אים נאכטם מצות טוט ער גיט דא מצות מיט ויריות אף טוט ער ווייניג מצות אדר נאך ויזא ויזא הנהיגה הבריה אבר די דרועקעגן פון דר תורה אוי אין זיך ועל קבטם גיט צו שייטט ויזא זאל נרפאטן צו אייגעם פער און צום אונדער ווייניגער אבל צורה צורה אחת נאר ויזא איז אין איינרליי גישטאלט און אירע תבאט גיען אן אלע גלייך פריא צו איין קליינע וינג אדר איין גרויסן ולייש וליקו אדר איינע וואס איז אין מיטל איינן אדר צו איין אלקטן טאן ולכסיל און צו איין קלוגן און צו איין צאר דיא אלע איין דר גלייך שולדיג צו האלמן די מצות פון דר תורה ומשוחה המעשה און דיא ווערק וואס קבטם אים דר תורה די ויגען גלייך ביי די אלע וואס מיר האבין דא דר מאנטם כמו שאמר הספר כי אזו ויזא עם שטייט אין דער פער תורה ויזא ארום ראם נאכעץ פאלק ישוראל זאלין גלייך דר וועקט ועינין דיא תורה צו האלמן שטייט אין דברים הקהל את העם האנשים והנשים והטף ונרך אשר בשעריך מאן איין ואמלו דם פאלק די מאנטליים און די ווייניג און דאם קליין ויזא און דיא גרים וואס ויגען אין דייע שטייט און קריער שטייט תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם דר ואלקטם לייגענין דיא תורה פאר כל ישראל וזו ויזא זאלין ויזא הערין :

והרביעי און דאם פערטע איז מן הידוע דען דאם איז געווען כי עבודת בני אדם די מענטשן ויגען ריב

שער עבודת האלהים

דוד דוד מתחדשות סיבות לעם וזלתי עם אחר מביאות לידם ממונה מאת ה'
 יתעלה וצורך בעבורם שיתידו' גם הם בתוספת עבודת הבורא מכלעדי שאר העמים
 ואין דרך לדעת זה מצד השכל לבדו כאשר נהר כגו בהוציאו אותנו מארץ מצרים ובקיעת
 ים סוף ומה שמסוך להם גם המזכות אשר אין צורך לזכרם בעבור שהן ידועות ומפורסמות
 ודחתו הבורא ית' שאר האמונות בעבודה חייבנו בה להדות לו ויעד אותנו על קבלתה
 בהנמול בעה"ז ובכא מה שלא יסופר מרוב חסד ומזכה ממנו ית'. וכל זה לא יתברר פי
 אם בתורה כמ"ש הכתוב (שמות י"ג) אתם ראייתם אשר עשיתי למצרים ואשאל אתכם על
 כנפי נשרים ואביא אתכם אלי ועתה אם שמעו תשמעו בקולי ושחרתם את בריתי וגו'
 ואתם תהיו לי סמלכת כהנים וגו' קדוש וגו' :

והחמישי כי ההנהגה התורה היא הקדמה ומבוא אל הערת השכל והיא עליו בעבור
 טרפא לנפש

ויהי הבורא יתברך כו' ויזכר מה ששכל מחייב לעבוד אל ה' שזו מחוייבם כל בני אדם ומה שכל כל בני ישראל על שכוללם
 מחייבים והאל כטובות שפסח עמו בלתי טיול עליו עבודתו תמדת חסד בחוקים וגדלות ספקים עליו ק"ט שאלו שכל מחייב
 לוהט כ"כ לקמן וכל זאת מפני חכמת כי טבד כיום מנהלים ומשפס אל חקקים סללה חקקים דיקה ומסוק לו חלום
 בהם בטובות ושיון בקרם שש' משפס' : ויעד אותנו כו' ר"ל ולא זו בלבד שפסח עמו כעס עומת סלולת ח"כ לאהנו חייבים
 לקבל נתיבות וסודו לבודות לו מ"כ' כעניות אומנו כשקבל לקיים נתיבותיו ומוקיו לגמול לוהט גמול טוב כמסו"ל ובעולם ככא
 מה שכל יוסר' מרוב ואלהם הוא סמך טובה ממנו ויטכר כמ"ס וכן ה' חסד כי חסד שפסח לאלה כשעשה ר"ל כאשר חסד
 שפסח ל"כ לקמן כי כלה זו גם כן לאהנו חייבים לקיים כל דבריו מ"ל : כמ"ס אותם וראתם וגו' ואתם הודו לי במלכת
 כהנים וגו' כדן כעשיתם לכם גמול טוב כ"כ ל"ן לך גמול טוב ויזכר מה :

ויבין ד' דיקנסם כפי סלולת הטובות עליהם והיא מעד טובות ד' מעש'ש'ן אנטפאנגן אזו פיל מעד ויען
 וי' שולד'גן דר פר צו ד'קען כדל הול דוד אונ אין אנטליכן דוד ג'שע'ן ג'נע זאכן לעם וזלתי עם אחד צו
 איין פאלק יוא אונ צום אנטרן פאלק ניש אונ ד' זאכן מביאות לידם ממונה פריינגן צו וי' באואנע'ע
 טובות פון נאט יתעלה מעד אז ד' איבעריגע פעלקער ויודר בעכום אונ דרום פראריפן ד' זעל'דיגע
 אויף מעד צו ד'קען דעם ב'שעפר מכלעי ד' ד' ד'קנסת וואס ד' איבעריגע פעלקער ד'קען פראריפן
 זיי אים נאך מעד ד'קען ווייל וי' דאזין דאך מעד טובות מקבל גיווען אז זענען איין דוד כו' אונ מיט
 דעם שלב אלזין קען מען קאם ניש וויסן אונ פ'ר ש'מין וואס פ'ר טובות נאט יתברך דאטט מיט ד'יא
 ד'שאל פאר צייטן מעד גיטאן איינער מיט ד' איבעריגע פעלקער ווען מיר זאלן עם ניש לערן אין
 ד'ר הור'ה כאשר נהר בני כו' ויאי ער דאט אונ אויס גיצוגן פון מצרים ובקיעת וי' סוף אונ דאט אונ
 ג'שפאלטן ד'סם מה שספסר ליה אונ עם נאך מעד טובות ונס ער קט אונן גיטאן וי' ש'מין איין ד'ר הור'ה
 אשר אין צורך לזכרם וואס איך פראריפן וי' ניש צו ד'ר מאנגן איין דעם ספ'ר בעבור שהן ידועות ווייל וי' זינגן
 בקענט אונ אנטליכער ווייס וי' ויהנו או הבורא אונ דרום דאט ד'ר ב'שעפר יתברך אונן בויג'ר גיטאמן
 מעד ד'קנסת ויחיבו בה אונ ער דאט אונן מתייב גיווען אין ד'ר הור'ה ליהדות לו צו לוי'ן אים מעד איינר
 ד'ר שלב איין מתייב ווארם דאס וואס ד'ר שלב איין מתייב דאס פראריפן טאן אלע מענטשן אבר צו
 אונן ג'ני וקראל וואס ער דאט אונן גיטאן מעד טובות אז אלע דאטט ער אויף אונן גיטאמן אפילו
 זעלבע מידות וואס ד'ר שלב איין וי' ניש מתייב ויעד אותנו כו' אונ דאט אונן נאך צו גיטאנט אז ער וועט
 אונן ד'ר פ'ר געבן שלב אויף ד'ר וועלט אונ אויף גענ'ר וועלט מה שלא וואס עם קען ניש אויס ד'ר ציילם
 ווערן ד' פיל חקרים אונ ד'ר טובות פון נאט יתברך וואס ער מיט אונן וואלדן מיר דאך פ'ר
 איינר ד'קנסת ניש פראריפן געסן מ'יין שלב נאר ד'ר חקרים אונ דאס נויטן פון דעם ב'שעפר איין וי' ויזכר
 ג'וים אונ פיל דאט ער אונן דאך צו גיטאנט שלב צו געבין פ'ר ד'ר ד'קנסת וכל זה לא יתברר כי אם בחזון
 אונ דאס אלץ אז ער דאט אונן גיטאן מעד טובות וואס מיר זינגן אים דרום מעד שולד'גן צו ד'קען
 אז אלע פעלקער קען מען ניש גיטאר ווערן נאר ד'ר הור'ה וי' עם ש'מיים אין ספסוק אתם ראייתם
 מה עשיתי למצרים איר דאט דאך געזען וואס איך קאב גיטאן צו מצרים וואס חתם על כנפי נשרים אונ
 צו דאב קאב גיטאמן וי' אויף ד' פליגיל פון איין ארלער וואס אתכם אלי אונ קאב איך גיבראכט
 איר ועתה אם שמעו תשמעו בקולי ושחרתם את בריתי אונ אז איר וועט פ'ר געסן און מ'יין קול אונ וועט
 ד'שיון מ'יין וקעדיש'ט וועט איר מיר זיין איין גילבט פאלק ואתם חתיו לי סמלכת כהנים וגו' קדוש אונ א"ד
 וועט מיר זיין איין וייליג פאלק :

והחמישי

שער עבודת האלהים

והי דברך לי לששון ולשמחה לכבי כי נקרא שובך עלי ה' אלהי צבאות ואמר (תלמי סד) ישמח צדיק בה' וחסה בו ויתהללו כל ישרי לב ואמר (סס ט) אור ורוע לצדיק ולישרי לב שמחה. ונמולו לעוה"ב להגיע אל האור העליון אשר לא נוכל לספרו ולא לדמותו כמש"ש (תלמי סז) אם בדרכי תלך ואם את משמרתי תשמור וגם אתה תודין את ביתי וגם תשמור את הצרי ונתתי לך מחסות בין העומדים האלה ואמר (תלמי נא) מה רב מוכך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים כך נגד בני אדם ואמר (פעיס סד) עין לא ראתה אלהים ולתך יעשה למחכה לו :

והששי כי התורה כללה ענינים לא יוכל השכל (ס"א הספר) לבאר אופני חיובם והם המצות השמעיית וכללים משרשי השכליות. זה היה בעבור שהיה העם שנתנה להם התורה בעת ההיא בענין נובה התאות הבהמיות עליהם ונחלשו מדעתם והכרתם מהבין הרכבה מן השכליות ונתנה נובה התורה כזה מנהג אחד ושבו השכליות והשמעיית

מרפא לנפש

הדששי כי התורה כללה בר' שמונה כללה כלל אחד מן מלך המעשה ר"ל כהוקם כפרס הדומם הטעם חזיר ודומיין שאין סביל מחייב לוחם עליו וכן יראה החוסם ככלל אחד כללם וברעים תמנות סבליות כמו מליות סכורא יתכרך והדומות והדומות והלכה ויהיה אף על פי שישנו בדרך שכל לא סתופס סתופס מלאכותם כי מי שאין סכלו נלם מתחם נוכח סמאות כמו סתים כעשם מתן מרס לא ידעם ולא יקרא מפני שגריסן למתם סקדמות ולכן כללם ככלל אחד : ושבו השכליות

דבר לי לששון ולשמחה אבן בייגע ביהו וייגען מיר צו רוקם אבן פריד פון מין הארץ כי נקרא שוכר עלי ה' אלהי צבאות וייל ריין נאקען און אייבך מיר גירופן דו גאט וואס דו הערליט און אייבך אלע הערשאפטם . באשייען אין אים ויתהללו כל ישרי לב אבן וועלן ויה בריקען אלע רעכט פארטיגע הערצער ונמולו לעולם הבא און אויף עולם הבא וועט זיין שובך זיין צו גרייכן צו דעם אויב'רשטן לייב'ם אשר לא נוכל לספרו וואס מיר קעגן עס גיט דער ציילן און גיט גלייכן צו מין שובך וואו ויית גאט האט גיטאנט צו וירושען פון ירושען פון ירושען און בודי ירושען און וועקט מין אין סיגע וועגן וואס את משמרתו השמור אבן אויב דו וועקט היטן מין גיטאנט וגם אתה חרין את ביתי אבן וועקט אויף קעשטן מין הרוי וגם השמור את חברי און וועקט היטן מין בית המקדש ונתתי לו סבלות בין העומדים האלה וועל אויף דעם און דעם גיטאנט וזיין די מלאכים וואס זיין שטייען מטיב . אבן אין תהלים שטייט מה רב מוכך אשר צפנת ליראיך ווי גריים און זיין גיטם וואס דו האקט בראלמן צו בייגע פארקומער פעלת לחוסים כך נגד בני אדם וואס דו האקט גיטאנט פון דו וואס בשייען ויה אין דיר צו בצאלן קעגן די לייט און ישעיה האט גיטאנט עיו לא ראתה וגו' מין אייב האט עס גיטקהן נאר דוא גאט אליון דעם שובך וואס וועט גיטאנט ווערן צו די וואס האפן צו גאט :

הדששי אבן דאס וועקסטע און כי התורה דען די תורה האט גיטאנט וועקען וואס לא יוכל השכל וואס מיט דעם שכל קען גען גיט בשייען די אופנים פון וואס איז מען תיב זיי צו טאן מה המצות השמעיית אבן דאס וייגען די מצות וואס מען מה זיי דרום טאן וייל מיר האבן זיי גיטעט און אויף דעם בארין מיט און מיט דעם שכל פון שטייט מען גיט דעם הייב פון זיי ודייט בלאים אבן שטייט און נאך וועקען גלייכן וכללים שרשי השכליות אבן אויף האט דוא תורה בשייען גלייט אבן שטייט פון די מצות וואס מען קען זיי זיא פון שטייט מיט דעם שכל נאר פון וואס האט ער פון נאך גיטאנט די מצות השכליות מען וואלט דאך בלויז זיי מקיים גיטען ויה דעם שכל . דירוף ענפיגעט דר' בספר ויה היה אבן דאס איז דרום גיטען און בעבור שהיה העם וייל דאס פאלק וואס מען האט זיי גיטען די תורה וייגען דענבאלט גיטען נובה התאות אין און איין געשטאנדן וואס די לייבליכע אבן וועקליכע גילוקטיקייט האט זיי אייב גיטאנטן מען וועלן און וועלן זיי שלאגן גיטען פון וועקען שכל אבן וועקען פון שטייט פון צו פון שטייט מיל פון שטייט זיי שלאגן וואס ונתנה בהם התורה אבן דרום וואס זיי די תורה פאר גיטאנטן איין מנהג פאר דרום וואס די תורה זיי אויף גיטאנטן מיל מצות וואס ווערן פון שטייטן דעם שכל ושבו השכליות והשמעיית כי דבר די מצות השכליות אבן שטייט ואל גלייך זיין ביית זיי אין דעם דעם וועקען פאר מיר אלא די

מצות

שער עבודת האלהים

אצלם שנים כהערה עליהם ומי ששכחו והזכרתו חוקים יתעורר אליהם ויקבלם על עצמו לשני
הפנים ופי שהגלש שכלו סדרך היובם יקבלם מצד התורה כלבו וינהג בהם מנהג השמיעות
היתה בואת תקנת הכל כפי ש (משי נ) דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום :
ההשביעי כי התורה נניע אליה במציעות אדם שיראו על ידו אותות ומופתים כל בלא
שום בהם מצד הרגשותם לא יוכלו לדחותם ויתברר להם שזהו בא כו
משם הכורא במופתים מורגשים ושכליים וזאת תוספת על מה שהטבעו אליו בארש
הבריאה והיציירה כן העהרה השכלית . ופי שיכהן טובות האלהים עליו אשר ישתוה
בהן עם כל בני אדם יאמן בחיוב קבלת עבודת האלהים בכל מיני השכליות וכשיכחן

מראה לנפש

כו' כדי לכוון שנים נעוץ כשכלות אללם כמו שהקים לקיים כמלות כי ומי שיהנוגי מי ככל ויכנס ויפין לתמן מלות פ"ט ככלו ג"כ
טוב לו שיקיים : דשני ה"גים מלך סגל ומד התורכ :

ההשביעי כי התורה נניע אליה . מו' רמז וזר מחלה שיהנוגי קבלו כחורם על ידי מרפ"ט שהיה הלשע ונכדלו וכספ
יתבר עש על ידי היותו ומופתים נדונים ונולאים כסוף דבר כנראה לעינים בלא יוכל בום היום להכניס לתום מפי
קרטופם הז כדבר יורג מילא מכלות סגל וכמו שכללך כום כ"כ ככתי' מקים אל סגלם ונכחלו דכרו לעלו . לכן לאתנו הייפין
לעדי וכוהונו וזו יוכר פסלר נני היום כנעלה כחורם כטבעיות וכן כל כעט שמויה כטוב יתורם מחוייב כעבודת יתרה כעו
כעכיס וכלים וכן היום אחד כטובד כטובם נכונולו כמו מין' או נכח לו פ"ט כחכמו מחוייב לנכוד כפרס יתרה על
כטטרות כהכונות כמחוייב ככר עם כל בני אדם ולא יעזוב כשכל אלה כח' ככונות ומכל שכן כטטרות זלה יסול מכל כטטרות
עד שיהם ככטמות ורמז ויחס דוט ככטמס ק"י . וכל כדגרים כאלכס ותכחלו כלאך ככ"ף ככט מוח כטער עיני עם :

קצות וזאם ווען פר שטאנדן מיט דעם שגל וזאן זיי אויף דרום כקבן זיין וייל די תורה האט זיי
גיבאמן ומי ששלו אונ דר וזאם זיין גלגל אונ זיין פר שטאנד זיין שטארק יתעורר עליהם דר וועט זיך
דר ווען צו די קצות השקליות אונ וועט זיי אויף זיך כקבל זיין לשני הפנים דורך ביעד ערלייא
אופנים איין מאל וייל די תורה האט זיי גיבאמן אונ דאס אנדער וייל די שגל כריינט זיי מיט
ומי ששלו שכלו אונ דר וזאם זיין שגל איז שלאה פון צו פר שטיין דעם פנים פר וזאם קען זיין
זיי רייב קבלם כצד התורה וועט עד זיי כקבל זיין גאר דרום אליין וייל די תורה האט זיי גיבאמן
ויתר כים אונ וועט זיך אין זיי נודג זיין ווי די קצות השמיעות כלומר ווי עד מיט די קצות השמיעות
וייל די תורה האט זיי גיבאמן האמשע קען פר שטיים זיי גיט מיט דעם שגל אז אויך וועט עד די
קצות השקליות אויך כקבן זיין וייל די תורה האט זיי גיבאמן היתה כנאה אונ דרום ווען אלע
גהאלפן מיט דר תורה זיי עם שטיים און משלי דוכיה דרכי נעם איך ווען זיין זייע ווען וכל
נתיבותיה שלום אונ אלע איך שטענין זייען פיר :

וההשביעי אונ דאם זיכטע איז כי התורה נניע אליה דען די תורה האבין כיר גינרתיים צו איר כבסיעות
יום כי דרך איין מענטש וזאם דרך אים זיין גיעהן גיזארן וואנד אונ אייבן כל בני
הדם שים כרם זיין אלע מענטשן דרין גליך דרך זייער תנשה כלומר וואנד אז אנאך וזאם
וועט פאר שטאנדן מיט דעם שגל קענן עם גיפלט מיט די הלישם דרין זיין גליך אלע מענטשן לא יוכלו לדחות
צייבן האט קען דאך גיעהן אונ גיפלט מיט די הלישם דרין זיין גליך אלע מענטשן זיין ויכלו לדחות
זיי קענן גיט עם פר שטויסן אונ לייקענן ויתברר להם כי אונ דרך די וואנדער אונ צייבן וזאם זיין
ווארן גיפלט אונ גיעהן אונ זיין ווארן פר שטאנדן מיט דעם שגל איז זיי אויס גיקלעטם גיזארן
אז דאם וזאם עד זיי דר מיט גיקענן אונ האט עם גיזאנט פון דעם בשעפערס ווען איז דאם אלץ
גייט כלומר דרך די וואנדער וזאם גאט האט גיזאן דרך אים וזאם אמייל וואנדער האט קען
גיקען אונ גיפלט דרך דיא הלישם אונ אמייל האבין זיי פר שטאנדן אים דעם שגל איז בייא
זיי אויס גיקלעטם גיזארן אז די אלע קצות וזאם עד האט גיזאנט פון נאקס ווען זיין גייט וזאם
הוספת מו' אונ דם איז געבך פון די פר שטאנדיגע דר וועקנד וזאם איז ווארן גיעבן דם כענטשן אין
זיין טבע כלומר די זאכן וזאם אטענטש וועט אונ פילט זיין בעכער קלאר אונ בשעיר פון די
זאכן וזאם עד פר שטיים זיי מיט דעם שגל וזאם איז אים גיעבן גיזארן אין זיין בשעפס ומי שיכהן
אונ דר וזאם פר שטיים זיי טובות וזאם גאט האט אים גיזאן אשר ישוה וזאם עד איז דרין גליך
מיט אלע מענטשן איזו גייב דר ברארן גליבן אז עד איז שולדיג אויך זיך כקבל צו זיין נאקס
דרקט בכל מיני השכליות אין אלעלייא דרנקט וזאם דר שגל כריינט מיט וכשיבחו טובות מו' אונ אז

מוכות הכבודא עליו אשר יחד בהן עמו משאר העמים יאמין בחיובו כמצות השמעתם
 מבלעדי שאר האומות . וכן כאשר יבחנו מוכות האלהים עליו אשר יחד בהן שבטו מבלעדי
 שבטי שאר עמו ככהונה ולויה יאמין בחיובו במצות אשר יחד בהן האלהים שבטו . * וע"כ
 תמצא תורת כהונה ארבעה ועשרים כנגד ארבעה ועשרים מוכות שהטיב בהם הכבודא
 לכהנים והם ועשרים מתנות כהונה . ועל ההקשה הזאת כל מי שיחד האלהים
 אבותו במוכה מבלעדי שאר בני אדם צריך שיחייב את עצמו עבודה שיתחד בה מבלעדיהם
 עם השתדלו בעבודה הכוללת אותו ועמהם כפי וכלתו והשגתו להודות לה' יתברך על מה
 שיהיה בו מן המוב ויהיה גורם התמדתה ולהוסיף לו עליה ולנמול על עבודתו כבא ולא
 יהיה כמי שנא' בו (כוסט נ) וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל . ומי שמקצר בעבודה על
 מה שיוחד בו מן המובה יגרום לו לקצר במה שיוחדה בו משפתחו ואחר כך כמה שיוחד
 בו עמו ויניח את התורה . וכיון שאינו מקבל את התורה אינו סקבל חיובי השכליות

מיפא לנפש

זעל כן המצא תורת כהונה ארבעה ועשרים ואלו כן ויקום נגלות פתיחות מלכות מנופס כמות קדושת סקדוה מליקט
 סקנות סולנות עמלות וסוקולת כוסט ספרות מלכות נשלות כסות ומלות סדק וסור וכמנכסס וסור ומי עמל מלס הדתון
 מנכס כספיו ודיסקון סמנוסס ולמס ספסוס וכדוכי לכוסט ו: ועלכס סכנות כן סלמס:

ער וועט פון שטויין די מוכות וואס דר פשעפאראמ אים גיטאן . אשר יחד בהן כו' וואס ער דאמ דרינגען
 גיאיניגט ויין פאלק דאס הייבט דעם פאלק וואס ער קומט ארויס פון זיי דאמ ער מער מוכות גיטאן
 ארייר צו אנדערע פעלקער יאמין בחיובו כו' דר פרארף גלויבן אז די מצות השקיעות וואס די איבערניען
 פעלקער פרארפן גיט טאן אז ער יא תיב זיי צו טאן וכן כאשר יבנו אגן אויף אז ער וועט פון שטויין
 די מוכות וואס נאמט דאס אים גיטאן אשר יחד בהן כו' שטו וואס ער דאמ דרינגען גיאיניגט ויין שטב
 דאס הייבט נאר ויין שטב דאמ ער די מוכות גיטאן מבלעדי שבטי שאר עמו אגן די איבערניען שטבס
 פון ויין פאלק דאמ ער די מוכות גיט גיטאן ככהונה ולויה גליה ווי ער דאמ גיאיניגט דאס שטב לז
 אגן דאמ זיי גינעבן די פרינה אגן ליה יאמין בחיובו כמעות כו' פרארף ער גלויבן אז ער איז שולדיג
 צו האלטן די מצות וואס נאמט דאמ ויזא גיטאן נאר צו ויין שטב ועל כן תמצא תורה כהונה אגן
 דרום וועקסען גינעבן אז די תורה אגן מצות וואס די כהנים זייגן גיטאן גיטאן זייגן פיר אגן צוואנגיג
 בנגד ארבעה ועשרים מוכות קעגן די פיר אגן צוואנגיג מוכות שהטיב במ ברהא וואס דר פשעפאראמ דאמ
 מיט זיי גיטאנט צו די כהנים והם כד סתת כהונה אגן דאס אז די פיר אגן צוואנגיג סמנות וואס
 קענען צו די כהנים פון די שולדאל ועל ההקשה הזאת אגן אויף דעם פון גליהניס קען מען אפ לערנען
 בל מי שיחד האלהים כו' אז אימליכר מענטש וואס נאמט דאס אים גינעבן מער גוטן פון אנדערע מענטשן
 צריך שיהיב כו' דר סו זיק פון שולדיגן אז איין דרינגט שיהיב בה וואס ער זאל ויין און גיאיניגט
 מבלעדיהם וואס זיי פרארפן עם גיט טאן ער אליון פרארף עם טאן עם השתדלו דען דעם וואס
 ער סו זיק פלייטן אין דר דרינגט וואס ער כו' טאן גליה מיט זיי כפי וכלתו והשגתו כו' ווי וייט ויין יבולת
 אגן ויין שטאנד גרייכט צו באנגן צו נאמט היבנד פון דעם גוטס וואס ער דאמ אים בונדר גיטאן
 יהיה גורם אגן אז ער וועט אז טאן וועט ער גורם ויין אז דאס גוטס וועט פון אים לאנג גינערן
 ולהוסיף לו אגן וועט נאך גורם ויין אז נאמט וועט אים נאך מערן אויף דעם גוטס ולמול על עבודתו אגן
 נאמט וועט אים נאך געבין שבר פון ויין דרינגט אויף עולם ברא ולא יהיה אגן ער זאל גיט ויין אז ער
 דר וואס אגן אויף אים וינאמט גיטאן אין הלישע וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל אגן אויף דאמ זיי
 גיטעס נאליך אגן זילבר אגן זיי האבן עם גיבדיגט צו דר עבדות פדכבים בעל ומי שמקצר בעבודה
 אגן דר וס קרעבן אים נאמט דרינגט וואס ער איז שולדיג צו טאן פון וועגן די פראוונדע מוכות
 וואס נאמט דאמ אים גיטאן יגרום לו לקצר וועט דאס אים גורם ויין אז ער וועט קרעבן אין די מצות
 וואס ויין פאלק דאמ מער אז אנדערע פעלקער וינאמט את התורה אגן וועט שטויין ויין די מצות
 דרינגט ער וועט גיט קומט זיי דא מצות וואס דרינגען שטויט אגן דיא עבדות וועט ער יא שבר
 ויין ויכין שאטו סקבל אגן וייל ער וועט די תורה גיט אן געבן אינו סקבל וועט ער אויף גיט אן געבן

שער זבורת האלהים

עמ' 267

השאינו מקבל מה שמחייבו השכל עם המצאו לו התעורר עלי' יצא לו מלכתחלה ההיא
הסדר והיו הבהמות דרך תקנתם יותר מסמו פמ"ש (מסע"ס) ידע שור' קונראי
החומר אבנם בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן ויהיה דרכו כדרך פי שגאון עליה
(הגלוס יז) כי רשעים יאבדו ואובי ה' כיקר כרים כלו בעשם ללו :

פרק ד וראוי לנו לכאר צורת העברה התוריה והלקי התורה ומעלות אנשי החכמה
ותבונתם ואמונתם בה וקבלתם אותה ואומר כי ההערה התוריה היא חוץ
מאת האלהים על ידי איש מבני אדם כמה שהוא טוב בעיניו מהם מעבדתו למלמל על
קבלתם נסול בעוה"ז ובעוה"ב חסד ונדבה וטובה . והתורה חולקת מעשי בני אדם לז'
חלקים, צווי ואזהרה ומותר . הצווי מתחלק לב' חלקים . אחד מהם מצות הלכות והם

מרפא לנפש
פרק ד וראוי לנו לבאר צורת ההערה התוריה כמו שמפורסם לנשות סטטטס הכורים סוף חוץ וכוונת מלת ס' כי ד'
הלקי התורה ש"פ לוי כנרלס יס כחורס מרי"ג מנהג וכן כמה מנות סלככות חכל סמכטל יתקנס קן לטע חלקים
טוב ועד וסס מלות טסס וליה טסכס כמו כטורס כחורק לנטנו : ובעלות אנשי החכמה וכמה מעלות ית כחודי סמוסס י יס
עשר מדרכות כחודי כחורס כמו שמכרל כוס לנדס ומשקל כחורס קן וס לנדס קן כמו סמכרל : ואמונתם בה כחורס : וקבלתם
אותה מנהג סכס ממשלן כחורס קן וס כן שיו סמכס קבלתם ל' קוס כחורס טוס מוקוס כחורס יותר ווס כמו סמכרל :
ככה שרוא טוב בעיניו מהם מעבדתו ממתן צדוה ס' סגודלס סמכס כחיס סכוה על' סכס עליו ווס כקודס וכוונתו .
וכר' ספרס כנס כרולס סכס ימכר סכוה טוב בעיניו סענדוכו כחוקן מנת למלס על קבלתם נסול כו' : חסד ונדבה וטובה
כמו סככס לטול כרטיס כי ל' יס כחסד כחכר סקלס ללות כעפסכו מלחר סככר קכל טווסס גדולות : צווי סוף מלות טסס :

די שולד'קייט וואס דר שכל בריינגט מיט וכשאינו מקבל כו' אגב אז ער וועט גיט אן געבן וואס דר
שכל איז אים מתיב עם הסצוא לו תאמטשער ער דאמט נינגט שכלל התעורר עליו אגב דאמט זך דר'דף דר'
וועקט אגב בפראבא פון דעקסט וועגן וועט ער פארט גיט וועלן אן געבן די דעקסט יצא לו סמכות גייט

ער ארויס פון דעם געשטאלט אגב פון דר מעלה ער זאל אן גירופן ווערן איין געטוש וואס קען גיין
בלוקר איז ער נאר גיט אין דעם גלל פון מענטשליכן ויהיו הבהמות כו' אגב די בראמות וועלן זיך באקערט
פר שטיין דעם וועט פון ווער נציון איינר . ער ווי עס שטייט אין ישעיהו ידע שור קטוה דר אגס קען

דעם בעל הבית וואס ער המ אים ניקויפט החומר אבנם בעליו אגב דאמט אייניל קען דם ולוב פון זיין הערן
וואס ער גיט אים דרייען עסק ישראל לא ידע אגב די ושראל דאמט מיה גיט באקערט צו קענן עמי לוי
התבונן מיין פאלק דאמט גיט גיטאלס פון שטיין ויהיה דרכו אגב זיין וועט וועט זיין אזו ווי דר וועט פון דם

וואס איז אויף אים נקאנט גיטארן אין הגלים כי רשעים יאבדו דען די רשעים וועלן פאר לארין ווערין
ואוביבי ה' כיקר כרים אגב די פינדל פון גאט וועלן זיין ווי שאף וואס קען באכט זיי פעט צו דר שר'דפה
כלו בעשם כלו זיי וועלן פון לענד ווערן אין דעם רדיף פון דעם יגדנם :

וראוי לנו לכאר צורת ההערה התוריה אגב כיד בראפין צו בשייזין דאמט געשטאלט פון דעם דען
וועקנט פון דר תורה בלאמר אין וואס פון איין אויפן קען קען דער וועקנט ווערין צו נאמטש

דינקט דר'דף דר' תורה חלקי התורה אגב אין וחיפיל חלקים די תורה ווערט גיטילט ומעלות אנשי החכמה
אגב די מעלות וואס האפין די וואס לערנן די תורה והכונתם אגב וויא ווער געשטאלט אגב ווער
לזיונין איז אין די תורה וקבלתם אותה אגב וויא אזו וויא געבן די תורה בלאמר אגב וויא זייגן

זיא מבינים ואומר וועל איה אגבן כי ההערה התוריה אזו די דר וועקנט פון דר תורה היא חוץ מהם האלהים
זיא איז אין גברתא פון גאט על ידי איש וס ער דאמט זיא אגבן געבין דר'דף אגבן פון די מענטשליכן
דס איז משה רבינו עליו השלום כמה שהוא טוב כו' וייל ער איז אים בעקר געפעלן פון אלע מענטשליכן

דר'דף זיין דינקט למסל על קבלתם נסול בעוה"ז ובעוה"ב אגב דאמט די תורה וויא געבין פון וועגן צו
געבין וזיא שבר איה דעם עולם אגב וויא עולם הפא אזו וויא מעלן זיא זיין געבן אגב וועלן זיין
מבינים זיין אגב דם דאמט ער גיטארן חסד ונדבה סמכרל זיין גרויסע גיטאר אגב זיין שילד'קייט אגב זיין

גוטס והחמה חולקת אגב די תורה צו מילל די וועקט פון דעם מענטשליכן לוי חלקים אין דרייא מילל גדי
אגבן איז וואס זיא גיבט די מענטשליכן וואס קען ואל זיא מאן וזהוהיה אגב דם אגבדע איז ווס דא
איז ספידר וואס קען ואל גיט מאן וסחר אגב דם דרייען איז וואס קען קען מעגט פאן אגב קיין חיוב איז

דאמט גיט והצווי מתחלק אגב וואס גיטארן אגב צו מאן דאמט ווערט גיטילט אין צווייא מילל אחד מהם
מצות הלכות אגבן פון זיא איז די מצות קים קען ברארף וזיא מאן מיט קעם הארץ ווס הדיכסו ס' כו'

שער עבודת האלהים

הדברים אשר יתכנו כאמונת הלב כיהוד האל היות הלב שלם ועמו כמזוה עליו והמפר
אליו היות בנורתו והאמן בנביאיו ובתורתו וירוא אותו ושומר מצותיו ובמחשבה
בפליאתו והבחינה במזכותיו והרכה כזה משה שיארך ספורם. ומתן מצות הלבבות
והאברים יחד כיהוד הליטון עם הלב וקריאת ספר התורה ולמדו והתפלה והצום
והזקנה והשכיחה מן המעשים בשבתות ובמועדים ועשות סוכה ולולב וניצית והדומה
לוה. והאזהרה שתהיה. גם בן לשני הלקים אחד מהם תובת הלבבות והשני תובת
האברים. והאזהרה בשחזות הלבבות כשתוף עם הבורא בכתב ועהונת והאזהרה עשות
מה שהודיר האל מלעשותו והנאה והגונה והנאות בזכות בני אדם ולעונ לנביאים ולדברים
הבאים מהאלהים על לשונם ומאוס בזבוב ואנשיו ומצוא קורת רוח במרעים והקטאה

טריפא לנפש

ואזהרה מפני לה תפס: וכוונת מה שכול מופר שלטן לו לה מלוכ וכל ענינים: אשר יתכנו באמונת הלב המר יתכן לקום
אוהם ללכנו בלכך קל על ידי ימונה בלב: ידורו האל כיו ומתן מלוכ וסלכום כיהוד הלסון עם כלל בלכך יתכן לח
ס' ויתכן לוהמח שמה היה ומס כלל עמו וידע מה שזאל לומר האל והודו ויתכן כשאל מלחום כמלחום וכל החר' ממ' כשבר
סחיה מין טס: וקריאת התורה כיו וכלל ליתוס לכוננו כלל סוכוס לנו כסס לשיש: ביהות עם הבורא המר יל
כמסקן כותה חלח' ככתת עבודתו לללסום דסיוט סכיוטו לשכר עונם סוס לו שלם ככל וכו סחיה ככתת שלטן חלס ודע חוס
ולשו עניק ללחום: ובהקד' היה אשכס עבודתו כדי שסכמכו וידלגוט כמתנת ויכול לסיק לביה יהיה כעונד עבדת סוכוס
כמו סכיוכ ליתון ככסר יהוד המעט ע'ס: [אכסום ביהוד' וכח ועי ס' מיל וק סלל חתבר' כנחום מ' כסס פעמים כשלי
לעבוד חל סורה ככסוד ככר סוכ' או חלשו ככסל ככר סוכ' או הבהת עשרה כו' ל' סוכה מלחום חמד' לכתוב מציח' ח'ע' ח'ע' ח'ע'
וכן חלשו חיל' כסס פעמים ככריו עוק' סלל ועד וכו' וכו'] : והבהת עשרה כו' ל' סוכה מלחום חמד' על כדסיה סלחום כסס ס'
עוהס: עוהס כס' ס' ס' עעוסים: ול' וכו' לכוניאום כו' סוכה מלחום על ניטלו ס' או סוכה מלחום על כדסיה סלחום כסס ס':
למנאום ככור' ואשית' עטור' חל' כמתוס וחסום כסוסים: ומצוא קורת רוח בכדסיהם שמהלום סחית' כנסיהם כל על' לטון

אין דאם ויניקו די תאבין וואס דער פאנעמלש קען זיין פאקטן זיין דורך דר גלויביג פון דעם הארצן
אין די גלויבן סוכה האל גלייך און דאס פון נאמ' היות הלב שלם פון דאס הארצן
זאל זיין גלויבן מיט נאמ' ביה' ער זאל ווי גיט כהרר' זיין אויף די דעהה פון נאמ' ביה' ובניה עלי' און
אבסרתו צו האבין אויף נאמ' והמסר אליו און וק' זאג'ר צו ענטפערין צו אים ודעה בנורתו און וק' צו
פולילין מיט דעם וואס נאמ' און טור' והאמן בנביאיו ותורתו און צו גלויבן אין ויניק' קריאים און אין
זיין תורה וירוא אונטו ושומר מצותיו און פאר אים וק' צו פארקמיין און צו האמין ויניק' מצות' ובמחשבה
בפליאתו און צו פארקמיין אויף ויניק' והאנדערליכע וואבין והבחינה בנביאיו און צו פארקמיין און
אבסרתו ועבין אויף ויניק' מצות' והבינה כוח און נאך פול זעלבע גלייבן וואס און פול צו דער זעלין
און דאס הארצן זאל אויף זיין דער בייא דאס ער זאל זיין פאן מיט די גלייך
דרייט ער זאל גיט אנדרש' ריידן פון דעם וויא ער מיינט אין הארצן וקריאת ספר התורה און ליענען
די ספר תורה און לערען זיא ותפלה והצום און תפלה סאן און פאקטין און דאך עבין והשכיחה
סן המעשים און און צו רעגן פון אפלאק' אין שבת און יום טוב ועשות סוכה און און צו פארקמיין און
סוכה און זאלוב און צויה און נאך זעלבע גלייבן והחידה סחולתק און דאס וסן סאן און פאן
וערם אויף נפילת' אין צוויי טייל אוד סלם תובת הלבבות זאיינש פון זיין און די שולדקייט פון די
הערצ' דאס הייקט די וואבין וואס קען טאר זיין גיט פארקמיין אין הארצן השני תובת האברים און
דאס אנדרע און די שולדקייט פון די גלייך והאזהרה בשחזות הלבבות און דאס וואס קען טאר עס
זאנד און און צו עולם ויניק' זיין פונה און ער זאל האבן שכר אויף דער ועלם און ער אויף ועלם
פאנאשקייט דס לייט זאלין אים לויבן און זאלין אים ועבין ועלם והרהב' עשות אהרע' ער זאל קיין
לוסט גיט האבן צו סאן דאס וואס נאמ' דאס פון פאקטין והטוח כו' און ער זאל קיין זאנדאונ' קיין
דויקייט און הען'שפט האבן כוח בני אדם און קיין פאנעמישן גיט פאקטין צו זיין יקו' לנביאים און גיט
צו פאנעמישן אים די נביאים ולדברים און אים די רייד וסן זיין און פאקטין וועגן ומטוח ככוח והניח
אויף גיט עס פון מייאשין אין דעם גוטס און אין די גוטע פאנעמישן ומצוא קורת רוח און אויף גיט צו
קאבנין קיין גיט רוח אין די רשעים והקטאה והחמדה און גיט פאקטין צו זיין און גיט גלויבן ווארבה

זהחמה ואהבת הרע לבני אדם והתקצף על נירת הכורא והרבה כד'. אך חובת
 האברים והמותר מהם השתוף עם הכורא כגויו ושכונת שקר והכזב והריכות ואכילת
 האסור ושפיכות דמים והרבה כזה. והמותר בתהלק לנ' חלקים די הספוק והרבוז והקצור.
 ודי הספוק הוא מה שאי אפשר לאדם לעמוד בלעזו בתקנת נופו והנהגת ענינו כמו
 המון במאכל ובמשתה והמלבוש והמכסה והדבור מה שהוא צריך אליו בסדר ענינו
 ופעולותיו וסחורותיו והשתמשו בכל מיני תנועותיו ושקת מהם כדי הספוק והנכונה אשר
 בהם יכון ענינו כמ"ש הכתוב (תהלים קיג) טוב איש חונן וסולח ויכלכל דבריו במשפט.
 וזהחלק השני שהוא הרבוז והוא עבור נכול די הספוק אל התוספת אשר אין צורך בהם
 לאדם כמו הרבוז מן המאכל והמשתה. וכבר הזהיר ממנו החכם כאמרו (משלי נ) אל
 תהי בסוכאי יין בולז'י בשר למו. וכן שיפילי להתקטט במלבושים ומרחיב במשכנים
 ללא דוחק וכותרי הדברים אשר איננו כומוט שלא ישל' בהם כמ"ש החכם (סו י) ברוב
 דברים לא יחדל פשע וכן אמר (סכ כט) ורועה זונות יאבד הן ואמר (סג לו) אל תתן
 לנשים חילק ואמר במלך (לדל"ט יז) ולא ירבה לו נשים והשתדלות ברוב הקטן וקבון

מרפא לגפש

דע לזכור מה שזכרנו לך מהלך המעשים : אהבת הרע לבני אדם שממנו נאחז על חטיו ונעטנו ויכלכל דבריו
 הרע לבני אדם אנו נוס' לזכור צד האבן ביוז צד טאן צד ליוט והתקצף על נירת הכורא אנו נוס' צד צד צד
 זין אפר רעם נוס' קר באשעפר האנו נוס' גיוען והרבה כזה אנו נאך פיל ועלכע גליקין אן חבוב
 האבוב נאך די ואבין נוס' אפר באמין טוט די גליק' צד טאן און השתוף עם הכורא כגויו ער ואל נוס'
 דיגין קיין עבודת כוכבים ושכונת שקר כו' אנו נאל' נוס' פאל'ש שווערין אנו קיין ליוני נוס' זאגן אנו
 קיין רבילות זאגן ואכילת האסור אנו נוס' עבין נוס' אסור און אנו קיין בלש' פר גיטין אנו נאך פיל ועלכע
 גליקין והמותר מהלך לנ' חלקים אנו נוס' מותר און נוס' נטיילט און צדיאי חלקים די הספוק ונאם
 איינר לאנס' זך באנגן מיט רעם נוס' ויער גייטיג און והרבוז אנו נוס' אונטער ויל צד פול והקצור אנו
 נוס' איינר ויל צד ותינג' ודי הספוק אנו דס' נוס' קען זאל זך בנגין קאזן מיט רעם נוס' און ויער גייטיג
 הוא דס' און מה שאי אפשר ועלכע זאבין נוס' אונטערשט קען זך און רעם נוס' בנגין בתקנת נופו און
 בתקנה פון זיין גוף אנו מיט רעם פירונג פון ויער ענינים כמו המון גליק' וויא ועלכע עסין אנו פרינקן
 נוס' ער פרארף גייטיג והסמיט אנו ועלכע אינטרשטעטע מלבושים אנו אינטרשטעטע מלבושים אנו
 ועלכע הייד מה שהוא צריך אליי נוס' ער פרארף גייטיג בסדר ענינו און רעם סדר פון ויער זאבין וסחורותיו
 אנו זיין האבוב והשתמשו אנו נוס' ער פרארף זך פרינגין און אלע ויער תנגעות ושקת מהם אנו ער
 זאל פון די אלע זאבין פרינקין נאך נוס' ער פרארף גייטיג אנו נוס' רעקט און אשר בהם נוס' דרך זך
 ונעטט און גירקט זיין פירונג וויא עם שטייט אין תהלים טוב איש חונן וסולח וואל' און רעם נוס' ליוט
 ועלנ'ט אנו ליעטט איינס ונאם ער פרארף גייטיג ויכלכל דבריו במשפט ער פר זאק'ט ויער זאבין מיט
 רעקט והחלק השני אנו די אונטער מיל שהוא הרבוז ונאם צד פיל און והוא כבוד כגויו אנו דס' ונאם איינר
 גייט אונט' רעם נבל' פון צד בנגין לאזין זך מיט רעם נוס' ער פרארף גייטיג צד פרינקין זאבין
 ונאם זינגען אונטערין אש' און צד זיין ונאם דר מענטש פרארף זיי נאך נוס' וכמו הרבוז מן המאכל גליק'
 וויא איינר ויל צד פיל עסין אנו פרינקין וכבר הזהיר ממנו החכם אנו דר תבס' שלמה המלך אנו שוין
 כזהר גיוען ורדוף אל תהי בסוכאי יין בולז'י בשר למו דר זאל'טם נוס' זיין מיט די זיין וויא ער נוס' די
 פליש פריעס'ט וכו' שיפילי אנו אונט' ער ונעטט ועליון צד פיל צירין זך מיט די גליק'וד וסוכים במשכנים
 אנו צד פר לאנגען פרישע האונט' אנו ער פרארף וויא נוס' גייטיג וכותרי הדברים כו' אנו פון אונט'עין
 צד זיידין נוס' ער און די זינגען נוס' פר זינגעט ער זאל נוס' גישפרייטל'ט ווערין דורך דס' היידין וויא דר
 דבס' שלמה המלך אנו ונאם ברוב דברים לא יחדל פשע דרך פיל הייד ונעטט נוס' פר מיטין קיין
 ד'נד' וכו' אמר אנו דר פון האנו נאך שלמה המלך ונאם ורועה זונות יאבד הן אנו דער ונאם ויערליק'ט
 זך מיט זונות דר באכט' פר לירין די קראפט אנו נאך האנו ער ונאם אל חתן לנשים חילק דר זאל'טם
 נוס' נעקין צד וייגר' ביון קראפט אנו בייא אונט'עין שטייט און ער תרדה ולא ירבה לו נשים אנו ער

שער עבודת האלהים

המסנן ובה נאמר (ממלי כג) אל תיגע להעשיר מבינתך חול ואמר במלך (דנריס ח) וכסף
 חוב לא ירבה לו מאד . וכל מה שזכרנו בתקנת הנופות והנאותם מנוגה באחרונה
 מפני שמביא האדם על מה שהזהיר הכורא ממנו ואמר אותו . והחלק השלישי מן
 המותר הוא הקצור והוא שלא יגיע האדם אל גדר די הספוק במאכל ובמשתה ובמלבוש
 ובדבור ובעסק בצרכי המזון והדומה לה . וההיחלק לשני חלקים שיהיה הסידות או
 לענין העולם ומה שיש ממנו לחסידות ולהתקרב בו אל ה' על דרך הפרישות הוא
 כשזוכה ויש עליו גמול כמ"ש החכם (קהלת ז) לב חכמים בבית אכל זבכ בסילים בבית
 שטחה . ומה שיש ממנו לענין העולם והוא להותיר ממנו (מ"ט מסנו) או לשבח אותו
 שהוא פורש מן המותר ומסתפק מן העולם בפחות ממונו זה מנוה מפני שהוא יוצא
 מנתיב הבחינה והוא חומס את נופו זה מפני רוב אהבתו בעולם ואמרו קצת החכמים
 מי שפורש מן העולם לאהבת העולם כמי שמכבה האש בתבן אבל הדבור והשינה

מראה לנפש

במשפט עיניו נאזק ונמסנו : והחלק השלישי כח עין כענין הפרישות ספי' לנפשו כאלו מטהרם ויורו ועליו : מפני
 שהוא יוצא מנתיב הבחינה כו' מסקנא כרוך סוף סוף כלל אלס לכו ומזונותיו כפי שמסוים ממנו לנפשו אם עשיו כמו
 זאל ויה גיש מערין צו געקן פיל ווייבר והשהולות ברוב הקינו אגן מען זאל ויה גיש פלייסן אגן מערין
 פיל גיטער אגן געלט איון צו זאמלין ובה נאמר אגן דר פון ווערט גיטאגט אין משל' אל תיגע להעשיר
 דר זאמלין ויה גיש מערין רייה צו ווערין מבינתך חול דרוך ריון פר שטאנד פר מייך דאס ואמר בסוף
 אגן פריא אגלה זאגט דר הנהרה ובסוף ורהב לא ירבה לו סאד אגן זילבר אגן זאלד זאל ער ויה גיש מערין
 צו פיל וכל מה שזכרנו אגן דאס אליין וואס מיר האבין דא דער קאנט וואס ליטט טוען עם פון ווערין
 וייער תקנה פון ווייטער גופים אגן פון ווערין וייערע הנאות מנוה באחרונה דאס אליין קיבט אויס צום
 סוף שלעקטם מפני שמביא האדם כו' וייל דאס קען דעם מענטשלין גרייניג אז ער זאל עובר זיין אויף
 דעם וואס דער בשעקט דאס פר באמין אגן גיאסרף והחלק השלישי אגן דאס דריטע חלק פון דעם
 וואס איז כהרר הוא הקצור איו וואס איינר קיינאט אגן דאס צו ווייניג הנאה פון די ווערשליכע זאכן
 הווא אגן דאס איו שלא יגע האדם כו' וואס דער מענטש גרייכט גיש צו דעם גרד ער זאל גרייכין
 די זאכן ווס ער ברארף גייטיג בלאמיר אפילו ווס ער ברארף גייטיג קארנט ער אויף דרייען
 אגן ויל פון וויא קיין הנאה גיש האבין וויא פיל ער ברארף במאכל ובמשתה דהיינט ער עקט אגן טרייקט
 ווייניג אידער ער ברארף גייטיג ובמלבוש ובדבור אגן קליידט ויה גיש וויפיל ער ברארף גייטיג אגן דעם
 גיש אפילו ווס ער ברארף גייטיג ובזעק בצרכי הסיון אגן איו ויה גיש כתעסק וויפיל ער ברארף אין
 דעם פרייער פולש פון דעם שפייו אגן נאה פיל זאכן ועלגע גלייכין ויה יחלק לשני חלקים אגן דס פון דעם
 גיטיקט אין צוויי טייל שיהיה הסידות אגן דס טוט זיין טכחת פרויקטיט אגן לענין העולם אגן דס פון דעם
 עולם ווערין ובה שיש ממנו לחסידות אגן דס ווס ער טוט פון ווערין פרויקטיט דס ער וויל דרום פון דעם
 עולם גיש פיל הנאה האבין וויל ער וויל ויה דרוך דעם צו נאט גינגען על הרר הפרישות ווייל ער
 וויל זיין פון דר ועלם אפ גיטיג איו ער דר פר גילויקט יש עליו גמול אגן דאס שער דר פר וויא
 שללמה תקלה דאס גיטאגט לב חכמים בבית אכל דס הארץ פון די תקבים איו אין איון פרויער דיון די
 וויקט וויא טראקטיט אגן וויא ועליו דאך כען שטאנדן גרייטן וויא אן פיל בעשים טובים זבכ
 בסילים בבית שטחה אגן דס הארץ פון די נאריון איו אין איון פרייד דיון וויא טראקטיט נאר גיש אויף זבכ
 סוף ומה שיש ממנו אגן דר ווס טוט עם פון דעם עולם ווערין והוא להותיר ממנו אגן דס איו ער וויל
 דרייבר גיש פיל עסקן אגן פרייקון טכחת קאנהייט ער וויל זיין געלט זאל אים אויפער גלייכין דס
 וויקט דס געלט זאל גיש אונעק גיין אויף דעם עסקן אגן טרייקען או לשבח אותו אגן דר טוט עם קרי
 מען זאל אים לויבן אז ער שייך ויה אפ פון דעם ווס כהרר איו ובסחפס מן העולם אגן לאנט ויה גינגין
 פון דר ועלם מיט ווייניג שפייו אידער ער ברארף גייטיג אגן איו וייער פרייה זה מנוה דער ברארף
 איו שלעקטם מפני שהוא יוצא ווייל ער גייט ארום פון דעם ווען אגן פאסטן געבן איו נאט קען אים געבין
 גינג והוא חומס את נופו אגן ער ברויכט זיין ליבב ויה מפני רוב אהבתו אגן דס טוט ער ווייל ער האט דר
 ועלם ליבר אז ויה ועלעקטם ואמרו קצת החכמים אגן אפילו פון די תקבים האבין גיטאגט מי שפורש מן

שֵׁר עֲבוֹדַת הָאֱלֹהִים

הקצור כהם משוכח. הרבוי מפני שהשתיקה אחריתה יותר מוכנה כמ"ש החכם (e. ps.) אל תכחל על פיך ולבך אל יסתר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים וארצה על הארץ על כן יהיו דבריך מעמים. אבל השינה כמ"ש (משלי ו) מעט שנות מעט תנומח מעט חכוב ידיים לשכב:

וכבר התבאר כמה שזכרנו שכל מעשי האדם אינם יוצאים מצווי ואזהרה ודי הספוק כי כל מה שיוצא מנדר די הספוק או אל התוספת או אל החסרון איננו נמלט מהשינוי בצוווי אם יהיה לשם שמים או באזהרה אם לא יהיה לש"ש. וכאשר נחקר על די הספוק להגיע מן העולם אל המון נמצאנו מצווה בר כמ"ש בראשית היצירה (כנלמתי ה) ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו וסלאו את הארץ וכבשה ואמר אח"כ (שם) הנה נתתי לכם את כל עשב ורוע ורוע אשר על פני כל הארץ א"כ די הספוק במזון כננס בשער הצווי. וכיון שהוא כן כבר התברר כי כל מעשי בני אדם אינם יוצאים מן הצווי ואזהרה וכיאר זה כי כל העושה מעשה אם הוא מן הצוויים יצא

העולם כר ד' וס' שישם נדף אפ פון דר' וועלט ויילעד האט ליב די וועלט כמו שסבכה האש בחכן און גלייף ויזא איינער וייל פ'ר לעשן פונער מיט שטרויט אכל הכבוד והשנה כו) אָבְר דָאָם רייזן אונ דער שלאָפן און גוט ווען דר' קעננש האַלט דר' פון ווייניג הכבוד פול רייזן און גוט נאָם מפני שהשתיקה וייל דר' סוף פון דעם שווייניג און בעסר פון דעם סוף פון רייזן ויזא דר' רבם שלמה המלך האט גאָאָט אל חבדל על פני ויזא גוט איילענדריג מיט ריין מויל צו רייזן ולבן אל יסדר להוציא דבר לפני האלהים ובר אונ ריין האַרץ ואל גוט אַיילן אויס צו רייזן און וואַרט פון גאָט על כן יהיו דבריך מעשים דרום ואלין ביינע רייר ווייניג און אכל השינה אָבְר דר' שלאָפן און גוט ווייניג כמו שאמר ויזא שלמה המלך האט גאָאָט מעט שנות ווייניג שלאָפן מעט תנומח ווייניג דרימלין:

וכבר התברר כמה שזכרנו אפן און און פאלשיר גיווארן פון דעם וואס מיר האָפן פּרער דער באַנט שכל מעשי האדם כר און אַלע ווערן פון דעם קעננשו קענין גוט פעלן ערפּער זיא ריין לעלכע ואָבן וואס ויין גיבאָטן צו מאן אָרד וואס און פאר באַנט מען זאל זיי גוט מאן די הספוק און מען זאל זיי פאנגן לאָון מיט דעם וואס מען פּראָך גייט צו ווארונ ויזא ער גיט ארום פון דעם גר' זיי פאנגן צו לאָון מיט דעם וואס ער פּראָך גייט און אל התוספת כר ביא ער וייל מער איינער ער ברף גייטער אָרד ווייניגער דר' פון איננו נמלט בר דאָם פעלט גוט צו עס זאל ווערן אָן גירופין צווי און ער מיט עס גאר פון נאָסס וועגן און באזהרה אָרד ווען ער מיט עס גיט פון נאָסס וועגן ווערט עס אָן גירופין אַהרה דרום און און אַלע פעלשן פון דעם בעננשו גוט פון האַנדן גאר רביי מויל צווי און אַהרה און די הספוק וכאשר נחקר על די הספוק און און מיר וועלן נאָך פּאַרשטין אויב מען גייער צו פּראַקטיין ויזא מען זאל קיפן צו דעם שפּיט וואס גייט און נמצאנו כר וועלן מיר דאָס גיפן און מיר זיינן גיבאָטן דרוף אוס דר' חרף כאשר נאָסר גלייף ויזא עס און נאָסס גיפן און פ'ר דעם און היב פון די פּשעפּילש דאָס הייבט פּיא אָרס בראשון וואס ער און גייער דר' ערשטער קעננש פון דר' וועלט ויכרד אויס אלהים אונ גאָט ד'ס זיי גייענש ויאמר להם אלהים פרו ורבו און גאָט האט צו זיי גיבאָטן פּראָפּערט און מענט איהו וסלאו את הארץ וכבשה און דר' פּילט די ערד און פּאַרשטין דא ויאמר אודי כר און דר' נאָך דאָס גאָט גאָט גייער און דר' ווע אסר על פני כל הארץ נון איהו קאב איהו זיינעבן אַלע דאָס גראו וואס מען וועט זייקען וואס איהו דר' ערד און איהו דאָ פון דעם איהו גירופין און גאָט האט אים מרוב גייער ער זאל במעט איהו דר' נאָבן וואס ער פּראָך גייער און כר די הספוק כר די הספוק כר און גאָט מען גייער צו פּראַקטיין איהו דעם וואס מען פּראָך גייט וויס איהו אריין און דעם קלל פון צווי ווארונ ער און דאָ גיבאָטן איהו דעם וכיון שהוא כן און וייל עס איז ווא און כבר התברר און און אים גייערש גייער און אַלע ווערן פון דעם בעננשו קענין גוט פעלן פון אָן גירופין צו ווערן צווי דאָס הייבט וואס גאָט ד'ס גיבאָטן מען זאל עס ווא מאן אַהרה דאָס הייבט וואס פון באַנט מען גייער און איהו כר די העושה מעשה ווארונ אַייליכר וואס מיט עמים אַוועק און הווי מן העמים

שער עבודת האלהים

מעשה טוב ואם יניח מעשותו והוא יכול לעמוד בחובתו הוא סקצר . זמן כי שיעשה
 דבר פן האחרות הוא הומא ואם יניח מעשותו הוא צדיק בשיניהו בעבוד יראת
 ה' כמ"ש הכתוב (חלילי קם) אף לא פעלו עולה בדרכי הלכו . ואם יעשה פן המעשים
 הזוהרים על דרך שיה ונכונה הוא צדיק כאשר אמר (ס קי) טוב איש הונו ומלה
 יכלכל דבריו במשפט ואם יהיה מרבה ועובר די הספוק הוא סקצר מפני שהיא סביא
 למח שהיהיר ממנו האלהים ואם יקצר מדי הספוק עם יכלהו עליו ותהיה כוהנו ליכר
 נפשו בעבודת ה' ולפשול בתאותיו כדי להתקרב אל האלהים או לפרוש פן יענשם
 ולנמנות אל העוה"כ הוא צדיק ומעשהו טוב ואם אינו לשי"ש הוא סקצר ומעשהו סגורה :
 וזונה נחלקו מעשי בני אדם אל טוב ואל רע והמשכיל כי ששוקל את מעשיו קודם
 עשותם במשקל הוזה ויבזח אותם כבודשבתו המובה ובה הברתו יבחר . כמאב

ברמא לנפש

אפסל לנפשו ולא סוף מקחן כוח חסם נכחו ונשו : כוח קים מבין ומכלן מעולס סוס ופולס ככל : ואם יניח מעשהו
 ויש נלל יפסיד ויכול נפשו ולשו . פמס כוח נעם : כשיניהו בעבור יראה די ר"ל כסיד יוכלס דרו נלמד ולא מס
 מנחם וילס כי חל לא ייח מערכס מתחם מלל מלל דרך נפשוו וס ילשו נילול מכחוס כיל ויחיס כחיתלן : סם פלס וסחזן
 גס לשיח טוח נענו לו וכן אמרו ח"ל כס"ס דקדושין וכן ולא מבר עבירס מתנו : לו מבר עבירס מלס וכונ סלל דבר פפירס
 לדר וטול מנח ומכסמס כסרס בו עין סס כסו סימלל כסרס כסחוס כסירס ח"ל ס"ס :
 והנה נרלס כי וסכמלס מי סכולק סלל סלל קודם עבירס כ"ל ר"ל מי נקדל מלל וזקק ובר ככל עשירס ס עשירס לו
 כרלל וסכס דבר סס סללו מוכס סוס דבר נעולס . כן נקטר עוס"כ לו עוס"כ ער סיטיר כרסוס פחלס סס סול עוס"כ ולס

אין דאם אנדעלש פון דיא זאכן וואס די תורה האט גיבאן צו פאן זיי וואס טענה טוב קום ער נאמן
 זיין וטען ווערן וואס ייח און ווען ער לאזט עם אונעם פון צו פאן וואס ייח און ער האלט גיבאנעם
 בלשמיין זיין זיין רעב און ער וואלט די . סקצה ווא גיבאנעם פאן וואס מבר דער קודמס אין די זיגנס
 פון נאמן און אין ערבר און די תורה וכן מי שיעשה דבר אונס פון איהר ווען איהר טוט זיין זקק פון די
 זאכן וואס די תורה האט פון באטן פוען ואל גיט פאן וואס וואס זיגנס ער : אום עית סעוהו און זענן
 ער לאזט עם אונעם און נעם עם גיט וואס דיק איז ער זיין צדיק שנייהו כפשו דמיון די ער ער לאזט
 עם אונעם פון ווענן די פאקט פון נאמן און טוט זיא גיט ווערס ער זען זיגנס צדיק וואס ער לאזט
 אין תהלים און לא פעלו עולה איהר די דאזנע וואס קבט זיי צו דאנן אום רעכט צו פאן און זיא
 מוען ווא גיט ווערס עם זיי ויערקעמס בדרכו הלו גליק ווא זיי זיגן גיבאנען זיין די ווען פון נאמן ווא
 יעשה די מעשים הזוהרים און ווען איהר טוט די זאכן וואס זיגן כמבר איהר דעם גיבימן זיא רעכטן
 דיק וואס דיק דער ערעם איהר זען גירושן צדיק ווא עם שמיים אין תהלים טוב איש ווען ופלה וואל
 דעם סענמל וואס ער ליוס ועלינעם און לינעם דעם גיט בידעקסמין מיל דבריו כמסמס און פירט זינע
 זאכן מיט גיעקמקיש וואס וואס יהיה מרבה און זא ער טוט מערין און גיט איבער פון דעם וואס אומא
 גיט און מיל האבן פער זא ער ברארף ווא סקצר דר קודמס אין נאטס זיגנס פני שווא סביא כ"ל מיל
 דאם פאן אום כריתו זא ער ואל עובר זיין איהר דעם וואס נאט האט מוהר גועע פוען ואל עם גיט
 פאן דען כריתו ער זיגנס נאך די וועללליקע הנאות העם ער עובר זיין איהר די זאכן וואס וואס
 פון באטן וואס יידי און ווען איהר קודמס פון דעם וואס ער ברארף זיגנס און בגיט זיך פיס מיינער
 פון זיין בידעקמל עם יכלהו עליו האנעלע ער הט יכלת פוער צו לעבן דמיט ער איז זיין פוער
 וועל ער פוער זיך בגיט נאך פיס וויגיג ותהיה כוהנו ליכר און זיין פוער טוט צו גיבאנען זיין מיל
 כבודו די אין נאטס זיגנס וסכמל כוהנוו און צו גיבאנען זיין זינע זיגנסמקיש כדי לתקנה אל
 האלהים פון ווענן זי צו גיענען צו נאמן או לפרוש פן העלס כ"ל אדר ער ישיד זיח ויה נאם פון דער
 וועלס וועל ער מיל ליבר גיבאנען איהר עולם רבא וואס דיק דר איז זיין צדיק און זינע מעלסמין
 גיט וואס וואס לים שסיס און זא ער טוט עם איהר גיט זעלס זעלס נאך פירט ער איז זינע קודמס
 ער כמ"ס עם וועם פריא אים צו פול ועלס אונעם זיין דרום בגיט ער זיך מיט וויגיג וואס מבר וסכמל
 מיט ער פוער גיט רעכט און זינע מעשים זיגן זעלעמ . ואנש דער סכמל :

והנה חלוק נחלקו בני אדם אל טוב ואל רע והמשכיל כי ששוקל את מעשיו קודם עשותם במשקל הוזה ויבזח אותם כבודשבתו המובה ובה הברתו יבחר . כמאב
 זעלעקסס ומכיל און וועלכר הייבט אין פון ששוקל את מעשיו קודם עשותם במשקל הוזה ויבזח אותם כבודשבתו המובה ובה הברתו יבחר . כמאב

שער עבודת האלהים

מהם ויעבב גלותו כמה שאמר דוד עליו השלום (סס קיט) תשכתי ררכי ואשיבה רגלי
איל עדותיך חשתי ולא התמהרתני לשמור מצותיך. והראיה על ברור מה שזכרנו
מהמעשים הטובים הרעים מה שאמר החכם (קסלג יב) כי את כל מעשה האלהים
יביא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע. והנה הכנים המעשים כלם תחת טוב הרע
הוא מה שזכרנו מענין המשובח והמנונה וכבר התבאר כי מעשי בני אדם יחלקו לב'
חלקי התורה רצה לומר הציונים והאזהרות לכד וספני שהיות התורה סלות וענינים
צהלתי בני אדם בכתבת התורה על עשר מעלות. תחלתם אנשים למדו ההושב והמקרא
המפיק להן כניסת הפסוק סבלי הענת ענין ואינם יודעים פירוש המלות ושמושו
הלשון והם בתכונת חמור נושא ספרים. והשנית אנשים בקשו לברר קריאתם ולשמור
התנועות ושמו רוב השתדלותם בידיעת מקומות הנקוד והם בעלי הנקוד המסורת.

כרפא לנפש

זאת מקומו דבר טוב קודם ולא לראו ויחזקו זה סדר כלל כל ענינים ס' יתחד; וכן אמר דוד השבתי ררכי פ' די משכנתי
ופתח לבי על כל דרכי פתח ויהי חליתם ע"ו ואשיב רגלי אל פדתיך; ובפני שהיות התורה כד קלי בחלת ספק נאמר שם
מה מעלות נלמדו התורה נפתח מקדש ססס ותקיים לעשר מדותיו כדו סידע חלום כליום מרעב ססוא עמוד דו ויסתכל לפנות
מערכה למדנו ס' חליתם כמו שחסיים כדף סק ו. ואלו שהלוקק מדעות נכונים מתחם סחוס סוכס: סלות סינוה לפי ספוס:
רגעיים וס סוכס מרשים ועמיס סמלוח למסע כמורס וכך חלוק כדו חלום סוכס לעשר מדות: תחלתם אנשים
לברו החכמה כ' כקטנתם וקף כי יתקנו לה כדו חוק סוס ובספק לכס כן ולא ידעו ולא יטעו סס ססס אומרים כלו אלו
קטולס ססס מקדח ולא יטעו דבר וכן סוף הפתח: והשנית חליתם כקשו לכבר קריאתם עלה וסמלו כלטוט סידעה למון

יאלע מעשים יתיד עד כעש יי בספקל היה אין דר וואג וואס איך קאמב דא אירן גילעריגן ויבתי ווחס
און פרוקט די מיט זיין נישט כולשבה ובה הכירו את מיט דר קראפט פון זיין פן שפארן דאס הייקט
עד פרוקט זיך פריער גוט איר וואס עד טוט ויבתי כטוב און אין דעם נוסם דר פון וויילט עד אביס
און פוט סם און וואס גיט נט און לאוט ער אונטק וימא דוד המקור וימא עליו השלום האם גינאנט סחסי
דיי איך קאמב איר גיטראכט און גירעביקט מיינע וועגן וועגן וועגן רגלי אל עדותיך און קאמב מיינע סיס
וויךר ניקערט צו זיין תורה חשתי ולא התמהרתני לשמור מצותיך איך קאמב מיה גינאילט און גיט וינאקט
צו זיין גינאנט והראיה על כירוד כי און אין ראיה חעל איך פריינגן אז דאס וואס מיר האנדן דר קאנגט
פון די נישט און שלעכטע מעשים דאס אין קלאר פון דעם וואס שלמה הבלף האט גינאנט כי און
אל על נעלם און אלע פ' באגיינע וואכן אס נב וואס רע סייא נוסם איר כיון והנה הכנים המעשים כי און
גון קאמט ער אלע מעשים אריין וגינראכט אונטק נוסם און גיין דאס הייקט עם אין גיט פאר
באנדן מין שום זאך וואס זאל זיין גיט מין כפינה און גיט מין גינאנט נאר עם אין איר אפינה
דאס אין נוסם איר אין עבירה דאס אין מין והוא מה שזכרנו מענין המשובח והמנונה און דאס אין
וואס מיר באינן פריער גינאנט אז אין וועקן איז אקעד גילויקט אקעד גילשענט דאס הייקט איר
צאקטא איר איז עבירה וקבר החבאר כי מעשי בני אדם כדו חלקו לב חלקי התורה נמצא אין חלקי השלום וינאנט
פ' דאס מעשים פון דאס מענשליך ווערין גינאילט און צוויי חלקים פון דער תורה רצה לומר צדק
התורה דאס מינט מען אין ועלכע וואכן וואס ויינען גינאילט מען זאל די ימא פאן און ועלכע
ואכן וואס ויינן גינאילט מען זאל די גיט פאן וואנט דר כעבר ספני שהיות התורה סלות און נעל די
תורה בשמיים אין וועקטער מעינים און עם ויינען פ' האנדן פיל ענינים און פירשים איר
דאס עם אין ונאנט גינאילט צו משה רבינו עליו השלום איר דעם פארג סני חלקו בני אדם כי
דירם ויינען די מענשליך צו פייילט אין דר הכמה פון דר תורה איר ציחן מעלות דאס אינע
אין בעקטער פון רע אנדערע חליתם אנשים כי דא ערשטע זינן ועלכע מענשליך וואס האבן גילעריקט
דעכש און סמוק וססיים להם און לאזן זיך באנגן מיט דעם וואס זיי גילענן דעם פסוק און פ'
לשמינען גיט דעם ענין דן פון ווינען פירוש המלות און פ' שמינען גיט דעם פירוש פון די וועקט
און די דאס לשון פראש שמיין והם בתכונת חמור נושא ספרים און די ויינען אין דעם ארס וי' אין איר
ס' ארס איר זיך ספרים והשנית און דאס אנדערע אין ארס ארס ארס ארס ארס ארס ארס ארס ארס
קאמט דער נישט וי' זאל וואן די וועקט אן גינאנט וישמור התנועות און א' צו היסן די וועקט וישמו

שער עבודת האלהים

והשלישית אנשים ראו הסרון מי שקדם וזכרו והשתדלו לדעת עילת הנקוד והמעשים
והברו אליהם דעת שמושי הלשון ודקדוקו ודעת השמונה והפעלים ותיבות המעם
והסמך והנפרד וספור העבר בלשון עתיד והצווי בלשון המקור והשלם והחסר והגת-
והכפול והגזרה והנמטר והדומה לה. והרביעית אנשים שהוסיפו על מה שהקדמנו

ברמא למנש

סקוד נקוד ונעמשים כאלו חל אים מנישים העין כאלון סקודלים כגורם טיס וקדוק ולישם יודעים תלושים : והגי
אנשים כי לדעת עילת הנקוד והמעשים שניקבו לרע סעמם למס מנקד סמינס א כן ון כן כמו ורלס כתיקס ורלס
כדיר טגי זכ אלו וכן וכן כענינים תמננס סקודלס והספן כמו חלס כנס למעל לו מלרע וסילול : והברו אליהם דעת
שמושי הלשון כדאומנס סממכסן אל ח'ק : ודקדוקו טג וליחוס טפן סממכסן לסיכנס כמו סלמכסנס סממכסן כסיכנס סול לעק
וסכרל טמול : ודעת השמות והפעלים : ותיבות השמנס סס מלסס חלקי כסזון טכל לסיק נללוים כסן וכן סס על טל -
סס חלס טס כל דבר כמו טמיס והקן לרלסן טמפון : טפל סס סכרסוס כסוריס מל סעוולס כמו ח'ק : כנס חלל וזוכר סמיכנס
כסן סקודלס סוריס : ותיבות השמנס סול כקדל מלח סמסס טמקסן טמס לנכח לסיקן ולחכר סמק'ל כמו נס לטפן כעבור חלס
במקדקיס סוריס : והסמך כמו ע'י כי כיוו סול דכונן לכך נקוד ט'ר'ל כי וקן יתקן סול נכד לכך נקוד קטן ודחוסין : וספור העבר
בלשון העתיד כמו על פי י' וטע מט סל'ל ככס ויכס לויכ טפס סל'ל ללי עכר רק טמס ססול סורס ויכל לנכדו ח'ל עמיד
ויחוו : והצווי כ'ל' המקור כמו זכר כ'ר'ל כול ט'ו ויחור כקמן כול מקור וליטו כחורס זכר אל' ויס סכנס ססול ט'ו כ'ל'
מקור ויחור טפוסו טען סעוולס עמנו כ'ר'ל (דענקון) : והשלם סול מלח סליכס סמס טוס אולס ח'ל כעבר וכל כעידה טון
סקד : ססול עכר ונכדיר ילכ' וקוד ט'ס כ' כעפיד נכ' ג' וליחוס סכורס ססס סקי : והחסר סול מלס סככר מניח אולס טן
כאורס כעידה כמו כנס סמפדיר ולחכר ינח וזכרס כסן טן כ'כורס וכל דגס כ'ל כעקוס טון : והגת ח'ל מלס טליכס חכרס
והברו סול כ'ל' כעידה כ'ל' טל'ל ויחור ט'ס כ' כעפיד נכ' ג' וליכנס נקדלס כ'ון חלל ויחכר כעידה ח'ל סל'ק' וקדלס חלל' טס :
והכפול סלולס חלח כוללס כס כמו סככ ויחכר כ'ר'ל חלח כעכר ויכסוד ויכסוד כ'כנס ויכסוד ויכסוד ח'ל ט' סכככ ויכ' :
והגזר סול חלח סמכוס סל'ק חספוס קודרס וק'ל קדלח טמנולס כ'ון לכרסס סמסס סקמטוס ח'ל ט' כ'לס : ונח ויחכר
סול חלח טליכס וקדלח כ'ון ק'ל סל'ק' סול נח כסטר : והרביעית אנשים שהוסיפו על מה שהקדמנו זכרם כפירוש

רוב השמות והגזרות אצל דאם רוב פון ויער פליסכג אין איר דאבין ויי גיטאן בייחח כקמוסות הנקוד צי ויסקן
די עקשר ווא דיא נקדחת בראשן לשון ויהם בעלי הנקוד והמסורה אצל די ויסקן ועלכע לייס וואס ויסקן
די עקשרינג אויף די נקדחת אצל כסמרות : ויה אצל די דייטשע און אנשים ראו הסרון כה עקלכע כעקלכען
וואס האבן געקענט דעם סקרון פון די צווייא כרות וואס מיר דאבן די באבנס והשתדלו לדעת מי האבן
זיי זיך גיפליקט צו פיר לשון די פנעמים פון די נקדחות און פון דעם כראש דען עם און אכאל פיר
האבן צווייא גליקע ווערשר און די נקדחות מיט דעם כראש ויסקן ניש גליה דאבן זיי זיך גיפליקט
זי פיר לשון דעם מעם דר פון חכרו אליהם אצל האבן דר בייא זיך גימקעט דעם שמושי הלשון ודקדוקו : צו
ויסקן זיי מען געקענט זיך מיט דר לשפאך און דעם דקדוק פון לשון כדקדוש דעת השמות און צו
אין גאמען פון אין וואך והפעלים אצל די ווערשר וואס ווייזן אויף ווערשקג דרבינו יליח' ער איז גיגאנגן
האט ער גיטאן אין ווערק אדר (ובל) ער האט גיגעסן האט ער גיטאן אין ווערק ותיבות השמנס אצל די
ווערשר וואס גיבן אין מעם צום באכר אדער צום פסוק ל'משל (כי דעדין למען אשר יבנה) אויך האב
אם ליב דרוב וייל ער וועט גיגיסקן והספוד און וועלכע צווייא ווערשער זיינען געברענגן והמיר
און וועלכע ווערשר זייגן צו שייך וספור הכבר בלשון עתיד און און אונארט וואס ווייזט אויף אגלשן עתיד
שייטשט מען קען אכאל פיר אגלשן עכר דרבינו (על פי י' וי' וי' דאם וואס הינגט און אגלשן עתיד
זיי וועלן רמזן פון דעקס וועגן שייטשט מען דאם פיר אגלשן עכר זיי האבן גידעקט והצווי בלשון סקד
און אזוי אין ווארעט וואס איז אין סקד ויה דאם ווארעט וכו' איז אין סקד איז דר שייטש דר פון
דייטיקן שייטשט מען קען אכאל פיר אגלשן עכר דר וואלכס גידינגן והשלם און אזוי אונארט וואס דר
לענדל פיר איז באגן דרבינו וואס ווארעט פיר אז איך בראך אגלשן עתיד אגלשן מען
נקודה איז דרבינו אויף פיר האבן דר באגן לענדל דם דייקסן די ווייא אונארט פיר : והצווי און עס איז
פיר באגן אזוי אונארט וואס אז מען שטעלט עס אויף אגלשן עתיד פאלט ארויס אין זאת פון דעם
לענדל דרבינו דאם ווארעט נח ווערש גלשטעלט בלשון עתיד (יה) פאלט שוין ארויס דר נחן פון דעם
לענדל ויה און וועלכע אונארט וואס רמזן וואס מען קען ניש פילן זיי אין די רייד דרבינו כראש :
פילט מען דעם און ניש והכפול און די גיטאפעלכע אונארט און מען פילט ביינע אונארט אין דעם ריידן
דרבינו סבב כ'ל דקדוק והגזרה און אין נח נקדח דאם דייקסן אזוי אין זאת מיט אין אגלשן וואס
ווערט

לאנמינינוס ואנמינינוס ליוסי בן יועזר וליוסי בן יוחנן איש ירושלים והם מסורה ליהושע בן פרהיה ונתאי הארכילי והם מסורה ליהודה בן שבאי ולשמעון בן שפח והם מסורה לשמעייה ואבמליון ומהם לשמאי והלל ומהם לרבן יוחנן בן זכאי ומהם לר"א ור' יהושע ור"ג ור' אלעזר בן ערך ור' יוסי הכהן ור' שמעון בן נתנאל ומהם לר"ע ור' אלעזר בן עזריה ור"ט ורשב"ג ומהם לר"ם ור' יהודה ור' יוסי ור"ש ורבי יהודה הנשיא והוא רבינו הקדוש אשר קבץ עניני המסנה וסדרם והלקם לפרכים ותברם והוא עיקר כל הקבלה ששומכים עליו בתורתנו :

אך דעות אנשי התורה באמונתם וקבלת עבודת ה' יתברך הם על עשר מדרגות תחלתם אנשים נשא אותם הסכלות גם נזכר התאור עליהם למאוס בתורה והשבו אותה כמנהגים (שמןהרינים כהם) וכחוקים שמנהיגים בהם הכסילים מפני נזכר התאור על שכלם ועוכי טבעם ואינם נכנסים תחת עול התורה ולא נמשכים בעבודות השכל מפני שהם חפצים בחפקי וככמותם אמר החכם (משל יו) לא יחפון כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו :

והמדרגה השנית אנשים לא יכלו לדרות האותות ולהכחיש המופתים אשר נראו על ידי הנביאים מפני פרסומם אלא שנחטפקו באמת התורה ואמרו

מרפא לנפש

אלה מנעם מלוח ולפנים המנעם שלמטט מהם ואלו שמכרו כלן נכל מןם מנעם מהם סיו עמודי הסוכה שחלדו מכל און סיו כאלו וסעו אלד ומוטלו שפמסורין כמו שפענו ננאסר כי פ"כ דמניה פ"ס כ"ז סעתיקו מספר סכורו סוף מחמר סעתיקו עין סס כלוך דבתיס מנהלים :

אך דעות אנשי התורה ביו ועשו כאלו מנעם מהם כמס מלוקס כלומת סכורס ועשו סתמה קננתם לח נעודס ס' מתמת למנוס : תורלחם אנשים בו' עיי סלומס וחלות עוסי' סנכיס עליכס ומללו לסס לתתולוח ססרקי מעליס עול סורס ותכס ססורס סוף וזכס ועינוס סלון ככס עסס פר סלמנו ככס ומקנינו לוחס ואמריס סלון ככורס סוס סכר סנוס : והמדרגה השנית ביו מתת סירנו ומסורס כלומת ומסורס סנדוליס כעסו סכניוליס והדלי סלחומס סס מלסס יו סוככר סכל על דבר סכורלס נעלמס וכמיו סדמר יו סס סלודס ססס ואמרו כעכור ססרנר נמרי ואלסוס נעלס ומנוסס

אנשי כנסת הגדולה אינו די אנשי כנסת הגדולה האבן ויא איבר גענטפערס צו שפען הצדיק און שפען הצדיק צו אנמינינוס אינו אזו האבן ויי ויא איבר גענטפערס איינר צו דעם אידערן גיז כפי דרכה הנשיא והוא רבינו הקדוש און אים האם מען גירופן כרינו הקדוש אשר קבץ וואס ער האם אין ירושלים די זאבין וואס שפען עיון היינט אין די מעשנות וסדרם והלקם אונ האם ויי מסדר גיוען אימליקס אויף זיין סדר אונ האם ויי גיטיילט אויף פרכים וברם אונ האם ויי צו אנאנר גיטיילט ורוא עיקר כל הקבלה אונ האם איז דער עיקר פון דער תורה וואס כיר האבן מקבל גיוען וואס מיר זייגען זך דרויף סוכף :

אך דעות אנשי התורה באמונתם נאר די דעות פון די לייט וואס לערניו די תורה אין ויער אבונה וקבלת עבודה ה' אונ ויא אזו ויאו געמין אן נאמס דיקמס הם על עשר מדרגות די ווערן גיטיילט אין ציען סדרנות תחלת די גרלשפע זייגען ועלבע זייט נשא אותם הסכלות וואס זיינען נארישקייט הם ויא אן גיעמס צו פר מיאקסין די תורה גם נזכר התאווה אונ אוף נוס די תאוות האבן זוך גישפארקט אויף ויאו האם ויא גיבראקט למאוס כחורה צו פר מיאקסין אין דר תורה חשבו אותה אונ רעכנין ויא ויא מקנינים ובחוקים אונ ויאו די גיוען נוס די קלוגע לערנין אונ פירן מיט ויאו די נארין אונ זאבין אז עס איז נאר נוס פר האנדירן קיין שכלר אונ קיין ועלש אונ דאס קיקמס ספני נזכר החבורה וייל דיא תורה האם זוך גישפארקט איבר ויער שכלל וויינס נכנסים אונ ווילן נוס צירין גיין אינפער דעם יאך פון דר תורה ולא נמשכים אונ לאזין זוך נוס ציהען דורך די שפערק פון דעם שכלל מפני שהם חפצים בחפקי וייל ויאו ווילן בעקר פרייא לעבין ובכסותם אמר החכם אונ פון ועלבע גייריין האם דר חכם שלחם המלך גינאמס לא יחפון כסיל בתבונה דער נאר מוטט נוס תעלין אין דעספער שפארקט כי אם בהתגלות לבו נאר צו אנמינינוס ויין הארץ אימליקר ואל עתה ווס אין אים שפעמס . והמדרגה השנית אונ די אנדרע סדרנה איז אנשים לא יכלו כיו ועלבע לייט וואס קענין נוס ועק שמוקין אונ לימקענין די צייקין אונ די האנדירן אשר נראו על ידי הנביאים וואס זייגען נארין גיוען דורך די נביאים ספני פרסומם וייל די ספרתים זייגען כמדרסם אימליקר ווייש ויאו אלא שנחטפקו נאר ויא זייגן סכספק אז נאם

יבאים קרובים לעת מי שהקרמנו וכרם שהאלהים רצה להורות את כריותיו דרך שיתוקן
בו ענינם כעולם הזה והעיר הנביא להנהיגם כסה שצריך להם מן החקים ונתן לו
אמונה ומופתים בשמוע דבריו ולקבל חקיו ואינם סומכים בגמול ועונש ואמי ראות
לכאר מה שיש עליהם מן התשובות בקצרה על דרך המניעות והתכחמה. ע"ד המניעות
כי הבורא נעלה ומרוםם לשנות טהרה למי שמכוב עליו ויאמר בשמו מה שלא אמר
ואם הוא משר (ס"ט מיטר) אותם ככזבו על אלהים אל האלהים כי (ס"ט כי אין)

מרמא לנפש

פחדנו הממשים כמו שזכר בספר כחודי הדעת כו וטוין לקמן מה שטעין עליהם ולכן כס אמרים שכחוס איננה מאלו וימכך
רק שדעתו ימכך כוס שטיטו בני הדם נדרך סיפר בעולם כוס עלה יחיה עינים כהקף לכן סיפר לה כניסו לנטיסום נדרך סיפר
לפי רצונו וסבלה לנטיסו אחרים עמדות עמדות כניסו כניסו כהקף לכן סיפר לה כניסו לנטיסום נדרך סיפר
שחורס וכמו שחורס ככתב הלי: ואני ראה לרבר בו על דרך המניעות שמתנה וכסבל דפתם עלהאמן כן כי ים כסבור ולכסב
על דעת: וההסכמה הפילו אם חיו כניסו לדעתם סכסך אטעיק ולפי לאשר ולקיים כל כחוס כלם וזחולתי ים נגזול ועולם חסי
וימכך על מתיקו כחוס: ע"ד המניעות בו צממנו כוס שטעס יי אסות ומחסי למו כחמל על כ' כזו דכיוו חמלר ככס
ס' גזר לו כל כחוס כלם ולפי דכיוס כזס כנוכל מצלו ומעמלו אם כל דברי כחוס ואין כ' יכנס ס' כבצלו ממנו על פנים
מחלר כחוס כ' אם הוא משר בו ויטעס ככנכר מייבד חל כעס: ככזבו על אלהים שחמנו נכמנו מה סבל חמלר לו
כלנו ע"כ כוס: אל האלהים ל"ל כוס מייבד חוס איכס ועברו אם כחלוס ור"ל אם כן נוכל לומר שלכך חמסו מוכח לכנכר
כדי שיכנס אל חלוס. וכי נכס נמנע דליכ יקסס מלר נחם לא יזוס ס' נעמלו כמס עטין לזנו יזוס יזוס נעמלו אם כל דברי כחוס:
כי אין החוה הנראית בו כי כודולי חון חוון ככנכוס ככנכר אל כניסו לזווח דכיו כחוס יחיה פללו וקסס וימכך
ממסו מכנסו כי יי אכסווב למיו לנטס מוכח ככנילו למס לא יזוס לו נעמלו דברי כחוס וסי וי קסס מווי יי וי ס' חקל.
א"ל ס' שחלוס כי יי חון חכנס כחוס מיו אל כניסו וככ כככר כככור סכנס על דעתס חוס ח'ל אמנס חיון גילעו סלל
דחוס סק שגלנו מן כממנר כר סיט וחמלר חון אמתו וידעיס חון נכסל כענין כלחסי וימכך ער ככס דכור וער חל אויט
זכס לא נכס מה ככר לו וימכך ממס סלל כיס מלל סלל סס סכעניר לו מן ככנכוס יי לא ימכך לו יכולל לככר נלמרי כי יס
וימכך מלל חל סלחוס וככס חוס ככס הרוס כככר מלל חל סככוס ככנכר חל חון סכנול נגזרות כחוסיס ככס מווח ס כענינס סכוס חקן לככנכוס
כיס כככר קרע חל חוס כ' וכו ויטעיס ככור ככעע חל חון סכנול נגזרות כחוסיס ככס מווח ס כענינס סכוס חקן לככנכוס

נאם ואל ריידין מיש אפענקלשין אגן דער פענקלש זאל לעבין ואסור דברים כי אגן זאגן ועלעקע רייד
וים ויין קענט גליידי כייט די ערשטע פתח שהאלהים רצה דם נאם האם וינעע בשעפניש גיחאלט
ווייזן דר שיתוק אין וועג ויחא צרום ויער פרונג זאל ויין גוט אויף דר וועלטס ודעיק הנביא האם ער
דר וועקט דעם גביא דעהים ער זאל ויחא פרוין מיש ועלעקע גינען וום ויחא פרארפן פון ויער פקדון
ווענין אגן די גינען האט דער גביא גינאגן נאך ויין פר שטאנד אגן נאם האם ויחא דעם גביא
גאר גיט גינאגן ונתן לו אוהור אגן נאם האם איים דרום גינאגן אויף די אגיין אגן וואגנער וום
דער גביא האם גינען צו די וועללען לשכות דבריו פרי די לייט זאלין צו דערין וינעע רייד ולקבל חוקי
אגן פרי ויחא זאלין אן געניט וינעע גינען ווינס סאמינס אגן די פתח גלייבן גיט אויב מען קרינט
קאר פרי די מכות אגן עניש פרי די עבירות. זאגט דר כחברר ויחא רואה לבאר אגן איה וועל בשעריין
כייט אין קרצן וועג עם מענקען ויחא דרוף געשפארן על דר המניעות כו צו פארטוויין אז ויער דעה
איז פטר אז עם קען גיט ויין ויחא ויחא פרי שפטיגען דרום פרארף קען בודצא פקדים ויין די תורה
וההסכמה אגן ווען קען זאל עם ולשלום אפילו פקדים ויין צו ויערען די פרארף מען אויך פקדים
זיין די תורה. איז דער כחברר כפולש על דר המניעות צו סאכין ויער די פטר וועל איה זאגן כי
הטורא דאם דער בשעפר איז הויף אגן דר הויבין לשנת טהרה צו פרי ענדערין דעם מנגד אגן די
קבע פון דער וועלט פון ווענין פון אפענקלשין וואס זאגט ליגן פון זיינס ווענין ויאמר בשמי אגן כוס
זאגן פון זיינס ווענין ועלעקע וואס ער האם איים גאר גיט גינאגן קלדר נאך ויער דעה נאך חס
דאך דער גביא די אגעע תורה אויס גיפראכט אגן דאס וואס ער האם זאגט פון זאגט ווענין איז
דאס אגן ליגן ויחא איז גיכאלט אז נאם זאל פון און אין פענקלשין ווענין משגן ויין די פבע פון
דר ועלעק צו ווייזן דרוף אויס אגיבן אגן וואגנער דרייני צו סאכין מרגין הינס ים אגן צו געבן
וואסר אויס אין שטארקן פולין אגן נאך פיל ועלעקע גלייבן ויחא נאם ביה דאם משגן גינען די
קבע פון דר וועלט דרוף משה רבינו אגן דרוף אגן דר גביא איז נאך אין ליגנער אגן
נאם האם גינען אין ליגן וואס הוה מיישר אגן אפילו ווען ער ויל די לייט פרוין אין אין גיטן ווען
צו זאגט דיקטס פון דעקט ווענין וועט ער פארט גיט סאגן ווענין אגן אגיבן דרוף די לייט ככזבו
על אלהים וייל ער זאגט ליגן פון זאגט ווענין תארום ער זאגט בודצא נאם האם דאס זאגט
אגן דאס איז דאך ליגן. אגן וואס די נארשע פתח זאגט אז עם קען גיט ויין אז נאם זאל ריידן
מיס

החזן הנראה אל הנביא יתרו נפלא וקשה משנות המנוג לו. ועל דרך ההתבטח
 אלו היה מתבדד בראיה ברורה שהוא כן היה סן הדין להמשך אחריו כי אין הצריא
 יתבדד משנה מנהג ולא מראה מופת ע"י מי שאינו יודע הדרך הטובה והישרה. ומי
 שבהדרו הבחיא יתעלה להורות לנו הדרך הטובה והישרה ולהנהיגנו אחרי שרואה
 האורות על ידו ראוי הוא שנמסך עליו בהרכבתנו והנהגתנו ואנו חייבים כזה לשלך
 או לשלשון כמ"ש (ש"ג נ"ד) ירא את ה' בני ומלך ונ"י וכ"ש מי שרואה מופת על ידו
 ועל שני הפנים הם חייבים בקבלת התורה ובפלאותם אמר החכם (ש"ס ה) הבינו פתאים
 עזרמה ובסילים הבינו לב :

פרשת למש

אל הנביא או אל הכהן ע"כ ע"י סג: ועל דרך ההסבחה כו' לטלו אל סיוט מסמיים נדמם לטיוט אל ס"ס זה מפני
 בילוח ברורה של ידבר אליהם הם כאלם וכו' וכנראה כדס מעלנו כל סחורס אספי כן: היה כן הדין להמשך אחריו ולעלות
 מלפניו מאחר סכורה ותדך מבנס סמנס נשכל זאמטו לדבריו כוודאי יודע ס' סכניא סכוא יודע הדקן סוכוס וספוס אל
 להי כוא סמקון על דבריו: בהרכבתנו סט דברים סמלס יס לו קודס וכסודס על: ידס וכו' מוככ על ידס על סיוט נמלכנו
 ותסוס ומכנ להי נפוס סכל עס"י לוו סכניא וכו' סלר סכניא וכו' ודכ לקחן מבכנו סכלס: ואנו חייבים כזה לשלך כ"ס
 אל מלך או סלטו יוס עליו נפוס סנפוס מלס ס' כוא לכמוע ללו: כמ"ס ירא אהי ה' בני ומלך ונס אל סלר סולו וכן מל
 סכלס מוסס על ידו עכלס כחוס סחוס סלס מלסו סכר כל סכן סחיניס לכמוע אל מלסו: ועל שני הפנים לך
 סכניסס ודק סכסכסס:

כ"ס איין מעמקשין את ער זאל לעבין. ואנש דרוף דר כחבר כי אין הלחן כי דין די נבואה ונאם
 מעמקש יתעורר צו רעם נביא פון גאט אים צו זאגן די רייד פון דער תורה איז דאס גוים גיט מער
 והאנדר איז גיט שוערער פון גאט ותפרק משנת הסנה לו פון צו פר ענדלדין רעם מברך את די מבע
 פון דין ועלמס פון ועמק רעם נביא פון ועמק די נאלין גלדיבין אז נאם אגלין דאס אים נאמס נאר די תורה
 ועל דרך ההסבחה אנו כיר ונעלין אויף ויחיד אז כיר ונעלין סרעב די תורה מקיים צו זיין ועמק פיר זאלין
 אפילו חס ושלום סמכ"ס זיין כ"ס זיי אלו היה ספרה ועמק עס זאל אפילו אים גילקערט ועמק מוט
 אלקאיע ראה אז עס איז גיט גיטאלס אז נאם זאל ויחיד מ"ס מעמקשין אנו זאל לעבין נאר דר
 נביא דאס אגלין אים גילקאט די באנע תורה היה סו הדין גיט אויף דר זיין מ"ס כיר זאלין אים
 סאלין כי אין הברוא תעלה ווארט דר בשעפר יתעלה ועמק גיט פ"ר ענדלדין כיון כעם אנו ועמק גיט
 ויחיד כיון מופת על הי כן דרך איין מעמקש נוס ער ויחיס גיט דעם נוסון אנו דעם רעכט פארשטיין
 ועמק אגלין אז נאם דאס יוא משנה יתועל די מבע אנו דאס יוא ויחיד דרך אים והאנדר כן סכסכס
 דאס דר נביא ויהאקט רעם נוסון אנו רעכט פארשטיין ועמק צו נאם אנו דאס אגלין נוס גילקערט
 אנו ויחיד וסי סכסכה הברוא אנו דעם ונאם נאם דאס אים דר ויחיס אז ער זאל אנו ויחיד רעם
 נוסון אנו רעכט פארשטיין ועמק ולהנחנו אנו זאל אנו פירן אחרי וייל די זייקין וינען דאך וואיין
 ויחיד דרך אים איז דאך דר פון גידרנען אז נאם דאס אים אים דר ויחיס דאס וואו סמכ"ס זיין ויחיד
 כיר דאך זך כחבר אויף אים סוכה זיין בהרכבתו סייא מוט די וואקן ונאם אנדר נוף דאס איין
 מלס דרך רעם ודלינו מ"ס אונדר עכס אנו סרעלין נוס דרך רעם גליקט דר נוף מ"ס די נשמה
 צו וואקן והנחנו אנו מ"ס אגלינע אויף פרוקט וסו ויחיס כזה אנו כיר ברארין דאס פאן צו איין
 מלך דר צו איין ער ונאם ער גיבט אנו מען זאל פאן אנוק ווען כיר דאקין אפילו דרך אים גיט
 גידרין כיון והאנדר אנו זייקין ברארין כיר זיין נבאמס סאקט מקיים זיין ויחיס ושלום סכלה סכלה עליו
 השלום דאס וואקט יוא אנו די בני ומלך מ"ס זון פארקט דרך פ"ר רעם אנו פ"ר רעם סלך וכל סמ
 איז שוין אפשיטא אז כיר ברארין צו הערין צו אגליקין ונאם עס איז דרך אים ויחיד ויחיד
 זייקין אנו והאנדר נעמס מען דאך מרשס אז ער יוא איין שלום פון נאם ותפרק אנו אים גילקערט
 די וואקן וס דר נביא גיבט. ואנש דר כחבר ויל עני אונס אנו אויף די צוויי ערלייא אפגלוס סייא
 אויף ועל ויחיס ויחיס אנו פ"ר עמק נארשע דעה אנו ועל באווייזן אז נאם אגלין דאס יוא נאמס
 צום נביא די באנע תורה יוא אנו ויחיס ושלום וואקן אז רעם נביא דאס וואקט די
 תורה פון דר ועל פרט ויחיס ברארין ויחיס אגלין די תורה אן מעמק אנו ויחיס מקיים זיין וכלס
 אנו ויחיס אנו פון ויחיד גליקין דאס וואקט סכלה סכלה הבינו פתאים עזרמה פ"ר שפ"ס פיר זאלין
 דאס

שער עבודת האלהים

צפנת ליראך פעלת לחוטים כך נגד בני אדם ואמר (זכרי נ) ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה ואמר (ישיש סד) עין לא ראתה אלהים וולחך יעשה למחכה לו ואמר (נילו יג) ורבים מישגי אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם והלה חרפות לדראון עולם וזהו מ"ש (ישיש נח) והלך לפניך צדקך כבוד ה' יאספך והרבה כאלה מה שיאריך זכרם: והמדרגה האנשית התקיים בנפשותם בירור התורה ואמתת הנמול והעונש בעוה"ב אלא שנפשותם המו אותם אל אהבת העולם ותאותיו ולקחו מעשה העבודה למצודות יצדו בהם העולם וקבלו התורה בגלוי ולא כמפגנם וכלשונם ולא בלבבם ובכמותם נאמר (ימיש ס) בפיו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו ונאמר (ישיש כט) בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני: והמדרגה החמישית אנשים יתכר להם כל מה שהקדמונה **העונה** התורה ואמתת הנמול והעונש בעוה"ב אלא שהמו אותם נפשותם **לואהבת** העולם וקבלו

בריא לנפש

והמדרגה הרביעית כו' אלו שמפגנם מתמם גדול פחותה נשמות כעו"ב לקחו מעט **פחדם** נלמוד יתרו כסס כעולם סוס טלא יכלו לנטע נהלוהם מתמת לוחם ועמות ע"כ סס מלאים עולם תמידים וקדושים ולזכרים כדו' פ"ח כח שאימנו כסס ויחזו לנס מתנום ויפקדו אלס ממונם ונוגים דעת סכרום וספקום. ומקיים בענין סמיפוט פיד עטס כסס סקסס שכלל הכמות:

והמדרגה החמישית אנשים כו' שודשים שיש גמול וענש בעולם ככל אלא מתמם גדול להסמס את מולס סוס נלך כווסס בעבודת סס"י שייטיג לנס ססס יוכרן סיכף בעו"ב כווסכ סנדולג נסר רלוס ששכמוס בני לוס ויכדוס בעו"ב פו לירייד ויחזי נרזיס איז ריין נטום וואס דו נאקטס פראלפין פון ווענין די ווס פארקריין זיך פון די - אגן אין ובריה שטייט ונחזי לו מהלכים בין העומדים האלה אגן איך וועל דיר געבן איין באגד צווישן די שטייענדיגע מלאכים אגן לשענה דאס גיטאגט עין לא ראתה אלהים וולחך יעשה למחכה לו דאס ש"כר נאס גאט וועט טאן אז די ווס דאפין אז איס דס האט קיין אויג ניט גיטעהן נאר דו גאט אליין אגן דיראל האט גיטאגט ורבים מישגי אדמת עפר יקיצו אגן פיל פון די מתיים וועלן אויף וואקן דאס דייקט אז די גאולה וועט קומן וועלן פיל מתיים לעבדיגע ווערן אלה לחיי עולם די צדיקים וועלן אויף שטיין אז אייבג לעבן ואלה לירעוה ולדאו עולם אגן די רשעים וועלן אויף שטיין אויף שאנד אגן אויף אייביג פון שטעמנג וסרה אגן פון די פסקים ויגן אויף וואס ישעיה דאס גיטאגט הלו לפניך צדק אז דו וועסט גיין אין גאטס וועג וועט נאך ריין מייט גיין פון די ריין גייערמאכטיג כבוד ה' יאספך אגן פסקס כבוד וועט דיר איין וואקלון ורובה כילה אגן פיל ועלעך פסקים ויגען פון האגדין ווס איז אז פיל ויחזי אלע צו מעלדין: והמדרגה הרביעית אגן די פערטע כוונתה איז האנשים מענטשן וואס בריא ויחזי איז נתיים אגן קלאר אז די תורה דאס נאט געגעבן ואמתת הנמול אגן אויך וויינין ויחזי דעס זאגט אז עס איז פון האגדין אויף עולם דבא ש"כר אגן עולש אלא שנפשותם נאר ווער וילין גינגס ויחזי אז די ליבשאפט פון דר וועלט מיט ויינע גילוימאכטיג ולקחו מעשה הנמולה אגן די ווערק וואס קומן גייער מיט ויחזי אגן אז די ריגען האבן ויחזי עס גינאמן לצדוה פאר געצין יצויו בהם ויחזי זאלן דר מיט האפין די תאוות פון דר וועלט בלוטר אז ויחזי מען האפט מיט אנעק רחוק אגן עופות אז מאבין ויחזי די גאטס רינקט פון אנעק צו האפן דער מיט דא תאוות פון דר וועלט ונארום ויחזי מאבין דיר פרום פון לייט כדו' דר עולם זאל מייגן אז ויחזי ויגען ווער פרום אגן זאלן ויחזי געבן געלט אגן כבוד וקבלו התורה אגן ויחזי געמין אן די תורה אין ווערע אנטאלעקטע מעשים דאס אז פון לייט ויא כמפגנם אגן ניט אין ווער פון פאררענד גיבאקן וכלשונם ויא בלבבם אגן מיט ווער צוגן אגן גיט מיט ווער הארץ ובכמותם נאמר אגן פון ווער גליבין ווערט גיטאגט אין וינקרה בפיו שלום את רעהו ידבר מיט ויין כולל סוס ער ריידן פריד מיט ויין חבר ובקרבו ישים ארבו אגן אין ויינע גיבאנקען מיט ער אויף איס לערערין ויחזי ארום ער זאל איס קענין פון פאן אגן אין ישעיה שטייט בפיו ובשפתיו כבדוני מיט ויין כולל אגן ויינע לעפעין האבן ויחזי סוף צעלה גיבאלפין ולבו רחוק ממני אגן ויין הארץ איז ווייט פון סר: והמדרגה החמישית אגן די פרימטע מדרגה איז אנשים יתכר להם ועלעך מענטשן וואס ויחזי ווייט קלאר אגן אלץ ווס מיר האבן פארענ גיטריגן פון די ענינים ויהי פון דר תורה ואמתת הנמול אגן ווייכן אויך דעס זאגט אז עס איז פון האגדין

התורה וכוונת בקבלה להגיע למול האלהים ולשבח ב"א וכתבם בעוה"ז עליה הוא
שער משערי ההונק והוא השתוק הנסתר:

והמדרגה הששית אנשים כוונת במעשיהם נמול הבורא בעוה"ז בלבד מאהבתם.
ואתו ובהרס בניעותותיו ואינם מבינים נמול העוה"ב ונעמויותו :

והמדרגה השביעית אנשים התבור להם כל מה שהקדמנו וכוונת אלא שהיתה כוונתם
בעבודתם לאלהים תוחלת הנמול בעוה"ז ובעוה"ב ולא ידעו אופני עבודת
ה' לשמו ולכבודו ולרוסמו למה שיאות לו בלבד ועליהם אמרו ר"ל אל תהיו
כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס אלא הונו כעבדים המשמשים את הרב
שלא על מנת לקבל פרס ויהיו מורא שמים עליכם:

והמדרגה השמינית אנשים התבור להם בגשמותם כל מה שקדם כוונת אלא שהם
מקבלים עבודת ה' מיראתם את עניש בעוה"ז וכבא וכבר בארנו נגות
שתי הדעות האלה במה שקדם לנו :

מרפא לנפש

גזל עונותי ומחיצותי אל"מ שלמים רו"ט להיקלעני אל"מ כמו שמדרכנו כ"י ח"מ כן הוא עשר מעשר לחוקי וכוונת שיחוק כוספך
כי הוא משקו עונות עמו וכוונתו עם עונותיו :

והמדרגה הששית אנשים הם עובדים רק למש נחם רק שמתקן למול כוונתם חסד עונותם חסד עונותם עמו שלם כהלך כוונתם
והמדרגה השביעית עדין הם מתקוין נעבור עמוקיים למש טוב על עונותם ולנולל שסו עמוקיים לכבד לה סיו עובדים עונות
ס' וכתב ר"ה לעבוד לכוונתו ולכבודו כו' וסוף כבודו נלך כי כוונתו לזון סקדים מתקן עשר שום כחם למי
שכ עתה נלח סכ"ה למ"ס כמו שדענו חדשים גם יבטס כעו שבאין נוס בתקום אלה :

והמדרגה השמינית כו' שלמים חסדי למול כל עובדים מתקן מורה ויראה עובד עולם כוס כל עולם כהלך ונתקן דבריו
אלה יתכל לך סכ"ה שיש בין כמדרגות ששם עולם מתקן למעלה המסתופקת לסעלונת כ"י ש"ס חסד לעולם
מתדבק למדרגת כמו שכתבים בסוף כענון ועיון כל"מ בדף ז"ב ע"ב ומתן כל כמדרגות אלה :

שָׁבַר אֵנִי עֹשֶׂה אִימָר עֹלָם הָבָא אֵלַי שְׂמַח אוֹתָם בָּאֵר וַיְעַד וַיְלִין בְּיָמָיו וַיֵּאָרְצוּ צֵדָה לִישׁוּבָם מֵיָמַי

דָּעַר וַעֲלָם יִקְבָּל הַתְּהִירָה אֵנִי וַיֵּאָרְצוּ דְי תוֹרָה אֵן יְנַעְבְּן אֵת וַיְנַעְנֶנּוּ יָד בְּתַכְתְּוֹת וְכוֹונֹת בְּקַבְלָתָהּ בָּאֵר

וַיֵּאָרְצוּ יָדָה מֵיָמַי בָּשֵׁם דָּעַם וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ אֵן דְי תוֹרָה פִּן וַעֲנֵנִי צָדָה וַעֲנֵנִי צָדָה וַעֲנֵנִי צָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ

בָּאֵם דָּאֵם הַיִּקְטָם בָּאֵם וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ

וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ

יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ

וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם

וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם

וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם

וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם

וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם

וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם

וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם

וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם

וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם

וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם

וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם

וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם

וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם וַיֵּאָרְצוּ יָדָה וְנָאֵם

שער עבודת האלדים

התורה והשקפה אנשים האמינו בתורה ובנבואה ועבדנו עליה. כשני העומדים
 וכווננו בעבודת השם לשמו ולמה שאמרת לו. אלא שלא נשמרו במסמדי
 התורה ונבגנו ההקשר עליהן. לא הכירו קאין. דומה למה שנאמר (קהל) ויבוי מה
 יאמר מורה דרכה. ואמר קצת החסידים לתלמידיו אלו לא היה לכם עונות הייתי מפתח
 עליכם ממה שהיה גדול מן העונות אמרו לו מה הוא גדול מן העונות אמר הנבנות
 (כלל החוקה) והנאות כמ"ש הכתוב (משלי מ) תועבת ה' כל נבזה לב;
 התורה והשקפה אנשים התורה אצלם אמיתת התורה וכל מה שהם חייבים
 מן הנבואה והעונות עליה. כשני העומדים ונתעוררו מהתעלמותם וראה לכם

ברשאי לנפש

האמריה העשירית בו. אלה של מפורסם ספריו העונות כי כמי לקח נבואה יחיד. המפסד שאין עין מנטי סכום
 אלו ויסו לו נשים כמקדמים אהו וכוו סכורו פלטר צדקה להכריזו מפוסל ומפסיד ע"ס לקי למוד פלס
 סכומים מסכומים כל מד סוכה להכיל ממנו ואלו כי יוכל לעשות סכום ע"ס כאלו: יביע מלי להכניחו או נכיס מין
 כלל (מלכו וערו). מ"ס: ודא אחר לטון מעל. ר"ל אלו לא סוכ לבס טוס עין סוכי מחד עליכס עלה ויכס במסויכס
 טון מס סכום גדול מחד כעונות וכו סכומים וכנסות כי אלו לא למד ולא עסא מחד ומס' לא סיס לו כמס להכנות וע'
 מספר סוף לא לדי גלות נודד לנשות עבדים וקדוים פלס וס סוכו ותמבר נבואת סכס מלכ קעמד. ווד מעל עיכס ימער
 לעשות מנכס וע' א"ס סכ וליכ סוף נולד כמסן וע' לקח כמס סכומים דכריס כללס ויכ:

התורה והשקפה העשירית בו. ונתעוררו מהתעלמותם הם נתפסו מסס ודכ סוכ סכומים וס עלה לעשות סוכו ותמברו וסמד על
 קאמס כמד ויכס עלה ויסו לט' דיק לחק עליכס: וסררו עסו וכן ככוב לקח ככופ עבר סכומים וסמד קמו

אמר ויהי נעמן אן באקס דיקבס מרחם זה עשוי וייל. וי פארקסין דיק ער אלו ויהי נעמ באקסין
 איה דר וקעלס אגס איה עקר וקעלס. וקאמ דר כחבר ויכר כישרו אגס עיה האבן לטון אורבן באקסין
 ויהי דר וקעלס רעות דיקען אים איה נעמ רעבם: והמדתה התשיעה אגס דר ויקעלס פודרה ויקען

אנשים האמינו בתורה ובנבואה עליה ועלכע כעמלשין קאמ גלובין אין דער הורה אין גלובין
 איה אז קען קרינען שבר איה בידע וקעלס אז קען אזי ויה סכומים אגס אעלש אז קען אז
 עקר איה אגס וכווננו בעבודת השם לשמו ולמה שאמרת לו. אלא שלא נשמרו במסמדי התורה והשקפה

אין ויבוי מה יאמר מורה דרכה. ואמר קצת החסידים לתלמידיו אלו לא היה לכם עונות הייתי מפתח
 עליכם ממה שהיה גדול מן העונות אמרו לו מה הוא גדול מן העונות אמר הנבנות (כלל החוקה)
 והנאות כמ"ש הכתוב (משלי מ) תועבת ה' כל נבזה לב;

התורה והשקפה אנשים התורה אצלם אמיתת התורה וכל מה שהם חייבים מן הנבואה והעונות עליה.
 כשני העומדים ונתעוררו מהתעלמותם וראה לכם

ברשאי לנפש

האמריה העשירית בו. אלה של מפורסם ספריו העונות כי כמי לקח נבואה יחיד. המפסד שאין עין מנטי סכום
 אלו ויסו לו נשים כמקדמים אהו וכוו סכורו פלטר צדקה להכריזו מפוסל ומפסיד ע"ס לקי למוד פלס
 סכומים מסכומים כל מד סוכה להכיל ממנו ואלו כי יוכל לעשות סכום ע"ס כאלו: יביע מלי להכניחו או נכיס מין
 כלל (מלכו וערו). מ"ס: ודא אחר לטון מעל. ר"ל אלו לא סוכ לבס טוס עין סוכי מחד עליכס עלה ויכס במסויכס
 טון מס סכום גדול מחד כעונות וכו סכומים וכנסות כי אלו לא למד ולא עסא מחד ומס' לא סיס לו כמס להכנות וע'
 מספר סוף לא לדי גלות נודד לנשות עבדים וקדוים פלס וס סוכו ותמבר נבואת סכס מלכ קעמד. ווד מעל עיכס ימער
 לעשות מנכס וע' א"ס סכ וליכ סוף נולד כמסן וע' לקח כמס סכומים דכריס כללס ויכ:

התורה והשקפה העשירית בו. ונתעוררו מהתעלמותם הם נתפסו מסס ודכ סוכ סכומים וס עלה לעשות סוכו ותמברו וסמד על
 קאמס כמד ויכס עלה ויסו לט' דיק לחק עליכס: וסררו עסו וכן ככוב לקח ככופ עבר סכומים וסמד קמו

אמר ויהי נעמן אן באקס דיקבס מרחם זה עשוי וייל. וי פארקסין דיק ער אלו ויהי נעמ באקסין
 איה דר וקעלס אגס איה עקר וקעלס. וקאמ דר כחבר ויכר כישרו אגס עיה האבן לטון אורבן באקסין
 ויהי דר וקעלס רעות דיקען אים איה נעמ רעבם: והמדתה התשיעה אגס דר ויקעלס פודרה ויקען

אנשים האמינו בתורה ובנבואה עליה ועלכע כעמלשין קאמ גלובין אין דער הורה אין גלובין
 איה אז קען קרינען שבר איה בידע וקעלס אז קען אזי ויה סכומים אגס אעלש אז קען אז
 עקר איה אגס וכווננו בעבודת השם לשמו ולמה שאמרת לו. אלא שלא נשמרו במסמדי התורה והשקפה

אין ויבוי מה יאמר מורה דרכה. ואמר קצת החסידים לתלמידיו אלו לא היה לכם עונות הייתי מפתח
 עליכם ממה שהיה גדול מן העונות אמרו לו מה הוא גדול מן העונות אמר הנבנות (כלל החוקה)
 והנאות כמ"ש הכתוב (משלי מ) תועבת ה' כל נבזה לב;

התורה והשקפה אנשים התורה אצלם אמיתת התורה וכל מה שהם חייבים מן הנבואה והעונות עליה.
 כשני העומדים ונתעוררו מהתעלמותם וראה לכם

ברשאי לנפש

האמריה העשירית בו. אלה של מפורסם ספריו העונות כי כמי לקח נבואה יחיד. המפסד שאין עין מנטי סכום
 אלו ויסו לו נשים כמקדמים אהו וכוו סכורו פלטר צדקה להכריזו מפוסל ומפסיד ע"ס לקי למוד פלס
 סכומים מסכומים כל מד סוכה להכיל ממנו ואלו כי יוכל לעשות סכום ע"ס כאלו: יביע מלי להכניחו או נכיס מין
 כלל (מלכו וערו). מ"ס: ודא אחר לטון מעל. ר"ל אלו לא סוכ לבס טוס עין סוכי מחד עליכס עלה ויכס במסויכס
 טון מס סכום גדול מחד כעונות וכו סכומים וכנסות כי אלו לא למד ולא עסא מחד ומס' לא סיס לו כמס להכנות וע'
 מספר סוף לא לדי גלות נודד לנשות עבדים וקדוים פלס וס סוכו ותמבר נבואת סכס מלכ קעמד. ווד מעל עיכס ימער
 לעשות מנכס וע' א"ס סכ וליכ סוף נולד כמסן וע' לקח כמס סכומים דכריס כללס ויכ:

התורה והשקפה העשירית בו. ונתעוררו מהתעלמותם הם נתפסו מסס ודכ סוכ סכומים וס עלה לעשות סוכו ותמברו וסמד על
 קאמס כמד ויכס עלה ויסו לט' דיק לחק עליכס: וסררו עסו וכן ככוב לקח ככופ עבר סכומים וסמד קמו

אמר ויהי נעמן אן באקס דיקבס מרחם זה עשוי וייל. וי פארקסין דיק ער אלו ויהי נעמ באקסין
 איה דר וקעלס אגס איה עקר וקעלס. וקאמ דר כחבר ויכר כישרו אגס עיה האבן לטון אורבן באקסין
 ויהי דר וקעלס רעות דיקען אים איה נעמ רעבם: והמדתה התשיעה אגס דר ויקעלס פודרה ויקען

אנשים האמינו בתורה ובנבואה עליה ועלכע כעמלשין קאמ גלובין אין דער הורה אין גלובין
 איה אז קען קרינען שבר איה בידע וקעלס אז קען אזי ויה סכומים אגס אעלש אז קען אז
 עקר איה אגס וכווננו בעבודת השם לשמו ולמה שאמרת לו. אלא שלא נשמרו במסמדי התורה והשקפה

אין ויבוי מה יאמר מורה דרכה. ואמר קצת החסידים לתלמידיו אלו לא היה לכם עונות הייתי מפתח
 עליכם ממה שהיה גדול מן העונות אמרו לו מה הוא גדול מן העונות אמר הנבנות (כלל החוקה)
 והנאות כמ"ש הכתוב (משלי מ) תועבת ה' כל נבזה לב;

התורה והשקפה אנשים התורה אצלם אמיתת התורה וכל מה שהם חייבים מן הנבואה והעונות עליה.
 כשני העומדים ונתעוררו מהתעלמותם וראה לכם

מה שחייבים בו לכוונת לנודל טובו וחסדו עליהם ולא קטנו להם אל הנמול הענינו
 אך בחרנו אל עבודת האלהים לשמו לנודל ולרופם כמסוף ובלבב שלם בעבור ידיעתם
 אותו והכרתם את ענינו וזאת המעלה הרמה שבפדרת אנשי התורה זאת מעלה
 הנביאים והחסידים אשר נמסרו אל האלהים ופרתו עמו ברית וסדרו עמו והסכימו עליו
 ונתנו לו נפשותם ובניהם וקניגם ועמרו באמונתם בפה שוקבלו על נפשותם ועליהם
 אמר הכתוב (תהלים נ) אספו לי חסדיו בורתי בריתי עלי זבח . וזאת צורת ההערה התורה
 ופדרות אנשי החכמה בספר התורה ותכונות ומעלות האמיתים בה ואפשר שימצא
 בפדרות אנשי התכונות בתורה וזלתי מה שפפרנו אך זכרנו הנמצא עליו רוב הסוף
 האומה ובזכרנו אותו תועלתו מוכח למכש הדרך הישרה והוא כאשר תמצא בו
 מעלה שהוא קרוב אליה וידע מה שכמוכה לה מן התכונות והשתדל לעלות אליה
 ויתבאר לו מה בינו ובין התכונה העליונה מן התכונות וישתדל לעלות אליה מדרגה
 אחר מדרגה ויהיה יותר קל עליו :

מראם לנפש

והדמו שיון טעם והחכמה עליו כל ומכנו עליו וזכרנו אותו תועלתו מוכיח בו כל ומכנו תואר כמו לו וא ומכנו וכו' :
 בשעקר לנודל טובו פון וועגן זיין גרויס נאָטם און זיין תּוֹרָה וואָס ער האָט זיי גיטאָן ולא שבו לכם אָפּן
 זיי האָבן גיט גיטאָן ווערן האַרץ אִין די בּוֹשֶׁבֶה צו דיגן אים פון וועגן שֶׁבֶר אונג וּנְשָׁל זיין מהרי
 גאר זיי האָבן זיך גיאָלֶט צו נאָסס דיִנֶקט פון זיין נאָכֶן וועגן לנודל וְהִסֵּס צו אַפְקָעֵן אונג צו דער
 דוֹרְבִין אים בּוֹסֵף מיט גילֶשְׁמִיקִים וּבֹלֶה שלם אונג מיט דעם גאָנצן האַרְצֶן בעבור דיעזעס אווון ווילן זיאָ
 וויסן אים והכרח אה ענינו אונג האָבן דער קענט זיין פּוֹדֵגֶג זיאָ ער פּוֹרֵט מיט זינע בּוֹשֶׁמְשִׁילִשׁ חַסֵּד
 המעלה הרמה אונג דאָס אִין די העבֶשְׁמֵעַ מעלה פון די כּוֹשֶׁמְשִׁילִשׁ וואָס לערנן תּוֹרָה וְנִשְׂחָה מעלה הוֹסֵיִם
 פּוֹחֲמִים אונג אָפּן דאָס אִין די מוֹרָה פון די נְבִיאִים אונג תּוֹסֵדִים וואָס זיינן וואַרן אִיגֶר גענֶשְׁמֵעֵט צו
 גאָט ער זאל זיי פּוֹרֵן זיאָ זיין ווילן אִין זכרנו צו ברית אונג האָבן כּוֹשֶׁ אִים פּוֹרֵת בְּרִית גִּיּוּעֵן וּסְחָר עטו
 אונג האָבן מיט אים גיטאָנלִיט - בּוֹלֶמֶר זיאָ אִיגֶר האַנְדִילֶט כאָט דעם אַנְדֶרֶן גיט ער אים די וואָך
 אונג ענר גיט דר פּר אַנְדֶרֶר וואָך אִיגֶר ער גיט אים געלֶט און זיי אויף פּר דיא מוֹבֵרֶת וואָס גאָט
 דעם זיי גיטאָן דיגן זיי אים והכּוֹסֵיט עליו אונג האָבן זיך סוֹמֵךְ גיּוּעֵן אִף אים אונג אויף זיין ווילן וְנִתְנוּ
 לוּ נפּוֹשִׁים אונג זיי האָבן אים אִיגֶר גיטֶשְׁמֵעֵט זייערע לִבֶּיךָ אונג זייערע קינדר אונג זייער נאָטם וְסִחָר
 באַוּנֵתִים אונג דאָס וואָס זיי האָבן אויף זיך בּוֹבֵל גיּוּעֵן צו טאָן זיינן זיי פּעֶשְׁמֵאָנן אִין זייער גלֶבֶד
 בּוֹלֶמֶר זיי האָבן געט בּוֹיִים גיּוּעֵן ועליהם אמר הכּוֹבֵב אונג אויף זיי זאָגט דר פּוֹסֵב אִין תּוֹרָהִים אֲסִפֵּנוּ לוּ
 חֲסִדֵי כוֹרֵת בְּרִיתִי עֲלֵי זֶכֶר וְאֶמְלֵט זיך אִיין צו מיר מינע תּוֹסֵדִים וואָס זיי האָבן זיך גלאָזט פון מינע
 וועגן שֶׁבֶקֶמֶן . זאָגט דר כּוֹבֵבֶר וואָס צוֹרֵת הַתּוֹרָה הַחַיִּיִּה אונג דאָס וואָס אִיךָ האָב גיטֶשְׁבִּין אִין דעם
 בּוֹרֶךְ אִין דֶּם דר רעכטער וועג זיאָ מען זאל דוֹרֵךְ דר תּוֹרָה זיך דר וועקן צו נאָסס דיִנֶקט וּסְחָר
 אִישׁ הוֹסֵבֶה אונג די פּוֹרְגוֹת פון די לִישׁ וואָס מידן זיך אויף דר תּוֹרָה פון דיא תּוֹפְרִים וואָס ווערן
 גילעֶשְׁמֵעֵט אִים דר תּוֹרָה וְחֻכּוֹת מעלות אונג דאָס אִין די פּוֹדֵרֶת אונג די מעלות פון די וואָס גליִבִּין
 אִין דר תּוֹרָה וְהוֹסֵד שִׁבְעָה אונג עֵם קען אויך זיין אִין ווילן די לִישׁ נִים לערנן דר תּוֹרָה קאָן זיך גיטֶשְׁבִּין
 זאָך פּוֹרְגוֹת וזלתי מה שפּוֹדֵרֶת דען די פּוֹרְגוֹת וואָס מיר האָבן דאָ נאָטם און זייער גאר אִיךָ האָב
 דר סאָטן די פּוֹרְגוֹת וואָס דאָס רוב כּוֹשֶׁמְשִׁילִשׁ פון די יִשְׂרָאֵל ווערן דריגן גיטֶשְׁבִּין וּבּוֹסֵט אווון אונג דר
 מיט וואָס מיר האָבן דר פּאָטן די צענן פּוֹרְגוֹת תּוֹעֵלוֹת מוכּוֹס זיין נעֶזֶן אִין קלאָר אונג פּוֹשִׁיד צו
 דעם וואָס פּוֹעֵרֶט דעם רעכט פּאָרְטִיגן וועג בּוֹלֶמֶר דוֹרֵךְ די צענן פּוֹרְגוֹת וואָס מיר האָבן פּוֹשִׁיעַר
 גיטאָבט דר וואָס וּכְבֵּשׁ דעם רעכט פּאָרְטִיגן וועג קען קיפּן צו אים ויהוּ אונג דאָס אִין כּוֹשֶׁר חֲסוֹנוּ לוּ
 און ער וועט און זיך גיטֶשְׁבִּין אִין פּוֹרְגוֹת וואָס ער אִין נאָרְגֵט צו איר דאָס הייִטם ער וועט פּר שֶׁשִׁין
 און ער וועט קענן קיפּן צו דר פּוֹרְגוֹת וידע מה שפּוֹסֵבֶה אונג וועט וויסן די וּסְחָרֵת אונג די מוֹדֵת וואָס
 גיטֶשְׁבִּין צו דר פּוֹרְגוֹת וישתדל לעלות אליה דען וועט ער מראכטן אונג זיך פּוֹלִישׁן ער זאל קיפּן צו
 דר מעלה ויחביר לו דר זאָך און ער וועט שוין קיפּן צו דר פּוֹרְגוֹת וועט ער גיּוּוּאר ווערן וואָס דר

והשלים עם בני האדם ולהמבי עליהם ולשקול המזכות בשבח והצדקות כגמול והרעו
כעונש ויתרון גמול על גמול ועונש על עונש והמחילה לפושעים כשונם כגמול וכאשר
תתבררנה אלה הידיעות כגפש האדם בדרך שכלו והברותו יודה שכלו שלם והברותו
חזקה ואם יזכירוה האלהים בדרך מובתו יעורר רעיוני נפשו ומחשבתו להביך מובתו
עליו ויחוק הברותו בהם וכאשר ישתדל לספרם ולעמוד עליהם כשכלו ולא ישני את זה
בעבור כלילתם ורובם והתמדתם ומשיחתם יתבע את נפשו כמה שהתברר חיובו
בשכלו כגמול בעלי המזכות כמוב ובחור כצדק ויבחר לגמול האלהים יתעלה על רוב

מרפא לנפש

נגמול סמוך כיו: ולשקול המזכות כשכח לפי סמוכה כן ויחס הכנה: ויתרון גמול על גמול כיו: כפי גדול סמוכה ויחס
כגמול ויתר וכן כעונש: וכאשר תבררנה כיו יהיה שכלו שלם כיו כי ית כמה ככלים שאובכים כרע וכומרים סעול וכולכים
דרך עקלקלות ותלויות כגולם: ואם יזכירוה האלהים בדרך מובתו לכל לומר שהם יתברך כמתיס כלבו כרומים סומים ומעורר
אחרו שיכיר לגמול דרך עונשו לטוב לו כשולם סוס וכשולם ככף: יעורר רעיונו כיו ויתחיל כוס להכיר ולתשוב כגמול כל כמס
סמוכה כמלות נפשו עיו: ויחוק הברותו בהם ויחס לספר לומר סמוך סמוך ויחסו אחר סמן ולכות לטוטות
כיו עיו סמוכה סמוכה אכר עכס כ עמו כגל ויס ממוד: בעבור כלילותם שיש כמס סמוכה סמוכה אחר כל כני הים
ובולם ימד כזות סמוכה: ורובם וגם ככנס מחד: והתמדתם שמתמידים סמוך ומתמידים וכן אחר וכן לך
ליו כמסס ולעמוד על כל סמוכה: יתבע את נפשו כיו ויתמוך עם עמו כמחוי סיס לגמול אף כמס סמוכה כגמול סמוכה

גמול גמול ונפול אנשי הרעה אגב די וואס מ'קען בייז צו ב'צאלן וייה מיט בייז ונתחם אגב ויערע מעשים
צו בערדין להשלים עם בני האדם אגב מיט דיא מענטשן צו לעבדין מיט שלום ולהביי עליהם אגב וייה
וואס צו מאן ולשקול המזכות אגב צו אייבר ווען דיא מובות קענין דעם שלב וואס ער גיש אים פאר
זיי כ'לוקר לויט די מובה וואס ער טוט אים אזו אשבת זאל ער אים אפ לעבדין פ'ר איד והצדקה כגמול
אגב די ויערע מעשים וואס יער האט מיט אים גמול זאל ער זיי אייבר ווענין קענין דעם ב'צאלן וואס
אגב די ב'צאלט מען פ'ר וייה זאל ער פאר שמיין אויב ער ב'צאלט אים לויט ער האט מיט אים גמול
האט אזו איד ד'ר פושט (והצדקה כגמול) אגב דיא מצות זאל ער אייבר ווענין קענו ש'כר אים מען
אגב פאר ויי: כ'לוקר עס מערעפט זיך איינס צו ס'אן אזו אמצוה וואס ער וועט דורך איר שארן
ד'אבין עקלם זאל ער אייבר ווענין וועלכס עם איו בעקר צו ד'אם ש'כר וואס ער וועט ד'אבין פ'ר
איר אויף עקלם הוה אגב עקלם ה'בא ורדעה כעונש אגב ד'אם בייז זאל אייבר ווענין קענין דעם ע'קלם
וואס ער וועט ד'אבין ד'ר פ'ר אויף עקלם הוה אגב עקלם ה'בא ויתרון גמול אגב וועלכר ש'כר עם איו
ג'רעקר פון דעם א'נדרין פ'ר ער זאל וי'סין אויף איו ג'רעקער מובה איו ג'רעקער ש'כר צו ב'צאלן
אגב אויף א'קלעקער מובה א'קלעקערין ש'כר צו ב'צאלן ועונש על עונש אגב וועלכר ע'קלם עם איו ויער
פון א'נדריין והמחילה לפושעים אגב ס'אן צו ויין צו די ויערדיג איו ויי קענין זיך אפ ב'אקת פ'ר איו ויער
וכאשר תבררנה אלהים ויחוק הברותו אגב איו ויערדיג איו ויי קענין זיך אפ ב'אקת פ'ר איו ויער
ויון ש'כל אגב קענטשאפט יהיה שכלו שלם וועט ויין ש'כל נאמן ויין והברות חזקה אגב ויין קענטשאפט
וועט ויין ש'מאך ואם יזכירוה אגב ווען נאט וועט אים ד'ר ס'אן דעם ווען פון ויין גמול ד'אם הייבט
ווער וועט אים אריין שיקין גוטע פ'רשבות ער זאל זיך אוס קלייבן דעם גמול ווען יעור רעיוני נפשו
זאל ער ד'ר וועקן ויעע ג'אנגן אגב זאל ויעע פ'רשבות ד'רויף לייגן להבין מובותו צו פ'ר שמיין ד'אם
גמול וואס נאט אים גמול ויחוק הברותו אגב זאל ש'מאך ויין קענטשאפט ד'ריגן וכאשר ש'תלו לספרם
אגב איו ער וועט זיך פלייסיך אייבר צו ציילן די מובות וואס נאט האט אים גמול אגב צו ס'קון מיט
ויון ש'כל אוף ויער צאל ווא ישני את זה אגב וועט ד'אם גיט קענין ג'רייבן ד'אם הייבט ער וועט די
מובות גיט קענין אייבר ציילן בעבור כלילותם וייל אין איין מובה איו פ'ר האנדן פ'ל מובות ורובם
אגב דיא מובות ויין ויער פ'ל והתמדתם אגב ויין א'לע צייט ומשיחתם אגב וייה ז'דען זיך איין מובה
ה'בא ד'ר א'נדער ד'רם איו גיט כ'גילה אייבר ציילן די מובות וואס ד'ר ב'שעקר האט אים גמול
יתבע את נפשו וועט ער זיך ע'ל'קסט ס'אן ער זאל ב'צאלן צו נאט ית'ר'ב'ד פאר ציגע מובות כמה
שיתברר דען עם איו ד'אך ביי אים אין ש'כל אויס ג'קלעט ג'וארין ד'ר ד'רוב כגמול בעלי המזכות פון צו
ב'צאלן גמול צו דעם וואס האט אים גמול מובות וכחך כצדק אגב אז מען ג'הער זיך אויס צו ד'ער
ג'יילן אין ג'קלעקערין ויבחר לגמול האלהים אגב דען וועט ער זיך אויס ד'ר וועלן צו ב'צאלן צו נאט
והעלם

שער עבודת האלהים

שענין גדול לפרוע מטה שתשיג יודי כמה שיש לאלהי עלי ואתה וזו אותי עוד. אמר
לה השכל אם תאמרי אמת כאשר ספרת אפשר שתצליח כך הרפואה ואם איננו אמת
באשר אמרת למה תפתי נפשך כי החולה כשהוא מכוב לרפוא איננו מונה כי אם עצמו
וספסיד הרפוא מרחו וכפיל על החולה חליו. אמרה הנפש והיאך יהיה ממני הכוסף
לו או הרפיון בו. אמר לה השכל אם יהיה כוספך לו אתר ידענה ברורה בעונם מה
שאת הייבת לאלהים מן הגמול ומעומ מה שיש ביכלתך מסגנו וכי בהתרפותך בו מפלתך
ובהשתדלותך בו הצלתך ותיותך כוספך אמת ותפצך נחון ואם לא הוא שקר. אמרה
הנפש לא מסך חפצי מריות רפה וכוספי כתב טעת העיורו אותי דברי הימים הקדמונים
שחלפו עד אשר נתבאר לי בדרך החכמה אמתת מה שזכרתי ונתברר אצלי מדרך
הערת התורה תולה ואח"כ בדרך הראיה השכלית עד ששב כוספי אמת וחפצי ברור.

מראס לנפש

כיון להס כוסף ותקאלו להם כעוסק מאלס ותאמר כיון ולכן ליון עמך: כי החולה כשהוא מכוב בו ר"ל חולם הנפש
לנשק לו רפואה ויאל קן כס ולתו עוסק כסופוס מי נתחלס כלל כול מונס אם עמנו וסלופס לל ססטרק נק סרמו: אמר
לה השכל אם יהיה כוספך לו כיו וכי בהתרפותך בו' ומדע ושפסיל סכל זמן סמסרסס ותסלס לכופ להס ללמ סמסר
שתי ועט סמס סלובל לעוס סוס דבר לעוסס לוטו וכוס יסוס סלללן בעוס' ומיותך לעוס' וכלס' חודע ושפסיל וכל סמסר:
כוספך אמת לו מדע סוס סוס סוסקס סלמסו וכל ללו מדיון להס עמנו: אמרה הנפש לא מסך חפצי מריות רפה כו'
ר"ל מן כוסף שקריתו ולמדע דברי כוסף סקדמוטס סס סלרס' לסקדמוטס ססוטס לעוסס סמו דור ססנוג ודור ססלנו ולמסו
זכרת קרה וחסלס וסכר טוב מריוס סלמוטוס סלרסס וסלך וסעק וסנו ודור סלמד' ולמסו: עד אשר נתבאר לי בדרך
החכמה ר"ל מדרך סוסרס סכלר לו כל זמן שקרס סכמסס סלמסוים וסלכ' סכלר לו ג' כל זמן כדלך ססלס: עד ששב כוספי
אמת עד סכס וסוכנ' חללו חלכ' ככוספך לעשו' אמת וסלס' לסלס כל זמן סססוליס ככור חלל קודס לוס סיס סלס' וכוספי לעשו'

ד' וסם גולקסס גימס גינוד' צו ועריון דער וויל גימס לידיון דאס גיטעקליקסס פון די רפואה אמרה הנפש
זאגט דער נפש כוספי חוק מיין גילוקסמיקסס איז שפאציק ועערי גדול אונ דאס גרויס צער דאס איז
וואלט גערין בצאלין אז ווייס וויא מיין נבולת גרייכט מה שיש לאלהי עלי פון דיא שולד גיאס מיין
גימס האם אויף מיר ויחה און דאז וויא סך נאך מער כפרו און לערין מיר וויא אז איך זאל אים
בצאלין. אמר לה השכל זאגט דר שאל צו איר אם תאמרי אמת אויב דר זאגט דר זאגט
ד' איך זאלס וסמסו שחלילי איז מינלוקה איך די וספואה וועט אין דיר בגליקן וסס אינו אמת און אויב
עס איז לימס גאטת וויא דר זאקסס למה ספרי נפשו ווארום ווילקסו זך ועלוקסס פר מירין כי החולה כו'
ווארום דר חוקה וסם זאגט ליגין דעם דאקסער אינו מונה דר גארט קינעם גימס גאר זך ועלוקסס
וספסיד וסמסר און דר דאקסער וועטס גאר אן ויין מירקא ויכיל און אויף דעם חולה ווערט נאך גיטאפיקלס
זיין גרייכך און עס וועטס אים פיל גער' אייךר עד איז פריער ווען אמרה הנפש זאגט דס נפש וויאך
יהיה און וויא אזו קען איך וויסן אויב איך גילוקסס בגאטת צו גאט איר אויב איך פין דריגן גילוקה
ונסר זאגט דר שאל צו אים אם יהיה אן זיין גילוקססין וועט צו אים ויין אחר ידענה ברורה נאך דעם אן
לו דאקסס ריכטס פר שפאצן נעסס אין דעם שפאצן און בצאלויג וסם דר ביקטם שולדיג צו גאט וסמיוט
און וויא וויסנ' סאקסס דר האקסס אים צו בצאלוין דר פון וכל בהתרפותך און אז דר וועקט זך דריגען
שוילען דס איז ויין ספלס ובהחלוחית און אז דר וועקט זך דריגן פלייסן דס איז ויין בשירמינג און
זיין לעגן אז דר וועקט דס אלץ קלאר וויסן און וועקטם גילוקססין צו בצאלין פר גאט וייען מריות
כוספך אמת דעקסס סאל זאקסס וויסן אז ויין גילוקסמיקסס איז בגאטת וספסד נחון און ויין באקער
און פין דר גרייכט וסם לו און ווען ויין גילוקססין איז גימס אין אזו זאפולן וואו סקר און דס פאלש אמרת
זאגט דר דיל לא מסך חפצי מיין בענר אןפאנגן דאס גימס אויף גיקערס צו זיין שולאך וכוספי כתב און מיין
גילוקססין צו זיין פאלש סעת תערו פון דר צייט אן עס סכאפין סוף דר וועקטם און סכאב לערניגס וסם עס
האט זך גנראטן אין דר ערשטע פאר בארענעט זיפון דאס מען דאטס גיעקבן צו דיא זידיקסם שולד
און צו די רשעים עקלש עד אשר נתברר ביו דאס וואס דר דאקסס כור סאגט איז כיר אים
גימלעטס וגיטארן ודוך דר ווארדאפאסיג רכבה אז דס איז אלץ גאטת ונתברר אצלי און אום ערשטין ביו
איך עס גיטארן וגיטארן ודוך דר וועקטם פון דר חוקה וואו כי און דר נאך ודוך דר ראות פון דעם
שאל און ביו אזו ווייס גיקסען עד ששב ביו מיין גילוקססין צו האלס ותפרך קאט זך ויידר גיעקטם עס
אלץ ויין בגאטת חפצי ברור און מיין בענר זאל ויין קלאר. אמר דאטס דר שאל צו איר זאגטם אם סר

וכלל של ענין הוא שתקבלי עליך כמי שלמעלה ממך מה שאת רוצה שיקבל ממך
 עליו מי שהוא למטה ממך עם השתוות הערכים ומה שהוא טוב בעיניך ממנו וידע
 לך שמעשהו קבלי כמי שלמעלה ממך כמוהו . אמרה הנפש הוסיפה לי פירוש ובאור .
 אמר השכל העלי על דעתך מנחות האלהים עליך כמה שגבול על זולתך ומה שאת
 מיוחדת בו ואחר כך העלי על מחשבתך שאת המיכות בכמותם לעבדך מקנת כספך
 והפנים אשר ייטבו בעיניך ממנו קבלי אותם עליך מבוראך ומה שהוא בעיניך רע
 ממנו ידע בעיניך גם כן סמך לבוראך . אמרה הנפש הבינתי מה שזכרת לי בכלל
 אך עשה עמי חסד וכאר אותו לי בפרט . אמר השכל הענינים שהם טובים מאחד
 מעבדי העולם שיתנהג כם לפני אדוניו כשיגמלוהו מן הטוב קצת מה שגמלך בוראך
 שהם שיכבדוהו : ואח"כ כל שאת הריבות בכבודם הם עמים כמו ארון סוכות לעבוד מי . ולי גם שאת סעם
 בנלוי ובסתר ושיירא אותו ויפחד ממנו כ"ו שהוא עומד לפניו כמ"ש מצת החסידים אל

מראש לנפש

רצון לעבוד את ה' . קח תלמיד ממנו שיהי עם לך עבד מקנה כספך וכעבד מקבל ממך סוכות חסד ויבד ממך
 ויבדך בכל מיט פירות כמו שמכר לפניו כמו כן רצון לך לרוב כל מיט עבודת וזכות סכרי כולל למעלה ממך וארון
 סכל וחסד מקבל סוכות ממנו ו' עם שאין לך נבאר : עם השויות הערכים לומר לא ישיבם בשם עמם אלא חסד מסוס
 והערוך עומד ס' מל סוכות חסדון לעבד והלשון שאין דעיון זה להם סכרי כס כוללם ויחזיקים כמו שמכר כ"ז פתח'
 סוכות חסדון לעבד : ואח"כ כל שאת הריבות בכבודם הם עמים כמו ארון סוכות לעבוד מי . ולי גם שאת סעם
 ל' קנה ורע' ונמר הם חסד סוכות כן לעבוד : אל תמרת את אדוניך והוא רוצה אותך לך אמר ד"ס פ"ס ע"מ

ואל מיד ויזין פון נאמס ד'יקמט וום איה פגער . אמר נאמס דר שקבל ממצלה הבר דר שורש און
 דר כלל פון דר ואה און שמכלי עלי דר ואלקמט אויף דיר מקבל וין די ד'יקמט פון דעם נאמס און
 העקער פון דיר קם און נאמס פירך ורוא מה שפחה ורוא און אין ד'יקמט וום דר ויקלמט שקבל סמך
 עלי און דר וום און אונסר דיר דם און וין קענקט ואל אויף וך מקבל וין פון דיר עם השויות נאר
 דר ואלקמט פר גליבון דעם עקך דר ואלקמט דעם קענקט ויעלע טעבות קאן וויא נאמס טוט דיר
 און די ד'יקמט וום דר האקמט ויקלמט דר קענקט ואל פון דיר און געקן מנאמס די אייניגע ד'יקמט און
 געקן פון נאמס פירך ורוא ומה שהוא טוב אונס און דעם וואל ויקעלמט דיר און וין קענקט ואל דיר
 ויא קאן וידע לך און דר און איביל ויקעלמט פון וייע מעשים דם ד'יקמט וין דר ויקמט דר קענקט
 ואל נים קאן קבלי דם וקעלביגע ויא אויף דיר מקבל פון דעם ויאם און העקער פון דיר דאס און
 נאמס פירך ורוא . אמרה הנפש ונאמס דר וייל הוסיפה לי בשעיד מיר דם נאך קעסר און נוב מיר דם
 קער צו פר נשפין אמר נאמס דר שקבל העלי על דעיה פריינג אויף וין דעה און קלעד דיר אינר דר
 סוכות וום נאמס האם דיר נישאן וום ויא פירעשן אין אנדערין אויף ומה שאת און די סוכות וום
 נאר דר אליון האקמט ווא"מ און דר נאך ואלקמט סוכותין שאת הוסיפה און ווען דר ואלקמט אעלע טעבות
 קאן צו וין קענקט וום דר ואלקמט ניקימט פר וין וקעלט והנים און די אענינים וום ואלקמט דיר וואל
 ניקעלמט פון וין קענקט עד ואל דיר קאן קבלי עתם מנאמס אויף דיר מקבל וין פון וין בשעסר
 כלומר די וקעלביגע ד'יקמט וום דר וואלקמט ויקלמט דר קענקט ואל פון דיר און געקן מנאמס אויף און
 געקען פון וין בשעסר ומה שהוא און וום דר איביל ויקעלמט דר קענקט ואל עם דיר קאן דר עניני
 דם כמו דיר אויף איביל ויקעלמט צו קאן צו וין בשעסר . אמרה ונאמס דר וייל הבינתי איה האב
 פר נשפאן וום דר האקמט מיר נאמס אין דעם כלל אר עשה נאר טרא קימט מיר חסד וכוונת און בשעיד
 מיר און פר דם ד'יקמט וואן מיר ארום וום פר אין ד'יקמט אין קענקט פרארף דען צו וין
 דער אמר נאמס דר שקבל הענינים שהם טובים דאס ויזין דר וואקן וום ויזין נאמס צו וין קענקט עד ואל
 וך דרין ענין וין פר וין הענין כשיגמלוהו מן הטוב און עד ואל אים אפילו נאר אין טייל סוכות
 קאן פון די סוכות וום וין בשעסר האם דיר נישאן סהם פון די וואקן ויזין סוכותין לבד עד ואל וין
 דער אליון ד'יקן מיט היידן און מעשים ושויה נאמן און ואל וין נפרייא און פלייטע אין די וואקן
 פון וין הער כולו ובסתר פייא אונקענקעט און פייא פר בארין ושיירא ונחא וואן וך פר אים פארקנישן
 און פארקנישן לט ומן אלע די צייט וום עד נשפטים פר אים כמו שאמר און ויא איינר פון די הנשפים
 האם ויקנישן אל חסד דר ואלקמט נים ויידר שפעעניגען וין הענין און עד עתה דר דם ד'יקמט דר ואלקמט
 אים

שער עבודת האלהים

תמדה את ארונך והוא רואה אותך ומהם שיטפל איכנן לאונו בנחמה במעשי
 זכרתו מצפוני ושינתה בשפלות לפניו *במלכותו ובמדותיו ויכבדו ויזממרו בלשונו
 וזכבבו ושישכחו ויהיה אותו ביסמו ולילו ושיחזרו מוכותיו כסתר ובלווי וישמר מהללו
 ושבחו כפי ישראל לו ויריץ לעבודתו בשמחה ובמנוח לבב *מאבהבו שימאן וכן בענין
 היוקר אל רצונו ויהתן לו תמיד לרצות אותו ולכפר לו ויאהבהו ויחפו שייהיה מקצר
 במה שצוהו וישמור מצותיו ויתרחק ממה שהזהירו ממנו וישם אל לבו מה שהלך
 לו כן העונות וירבו בעיניו מוכותיו ויגדלו ויבנו מעשהו בצד מה שהוא חייב לו וימעט
 אצלו טרחו לגד מה יראוי לו יהיה בקמנות מעלתו בעיניו אצל נדלות אריותו בנפש
 ורבה להשתחית לו ולכרוע לו בפיעה וכניעה ושפלות ושיבטו בו בכל צרכיו ושוהה
 בכל ענין שיעתיקו אליו ואם ושיבערו יהיה וישכח האם ירעיבוו ירצה ויכבול לא
 יחדשנו כדניו ולא יעולנו כנזרתו יהיה די לו במה שחגנו ויצדיקנו ביסרו אותו וממה
 שהוא טוב ממנו עוד להראות סימני העבודה והמקנה עליו (ס"ב שיהיה מקנא עליו)

מרגא לנטש

למדו סוד מלך יתנו וספן מעניו הנחיה פרוס א"ס. הכולו נסתר ר"ל טף מלשם נסמנו ודלם אם פעמנו אלמ"כ
 חללם : (ס"ב כוללתו שאין לפניו להגלות לנו אלונו כמלשם כבוד בהן כן אם פוח לבנו (ס"ב) : יחד
 שיהיה סקרא כ' מלך ויסם מקר מלחמו וכו' לקרם טום טום : ויתרחק ממה שהזהירו ממנו כס מלך להקטם אלמ"כ
 סתקס שאין טעמם ידוע : וממה שהוא טוב ממנו נלם לגמ' מעטנו : להראות סימני העבודה והמקנה עליו כ' ר"ל

אם אין די איתן גיש וין די וידך זמה שיטפל אג פון די ויתן ויגן איתך ער זאל זך גיעקע אג
 אגער פונעם האלשין פון וין הער בנחה מסעויה קום עם זאל גיעקע זערין פון ויגע מעשים ויהא
 ער האלש זך גיעקע פון אים ובסתר מפניו אג איתך אין ויגע פון בארבע זצאקקן ושינתה בשפלות
 אג ער זאל זך גיעקע פון אים האלשין כיש וין קליין אג ויגע מרות ויבדו ויזממרו אג זאל אים
 עקלה האלשין אג די היקן כיש וין מול אג כיש וין הארץ ושישכח ויהיה אג זאל אים להקן אג
 באקן פיה אג אג פיה נאקט וירבו מכותיו אג זאל גרעיקע ויגע מכות און פון בארבע זעלש אג
 אומפלקעם ויסר מלילו אג זאל די עקלה ויגע לויב ויהא צו אים קקם וירב ליבחתו אג זאל היקן
 צו וין היקם כיש פריד אג כיש אין טום הארץ ויבדו אג פון עקען וין ליב שאקס שימט
 די בעיני דאם ער זאל גיעקע ון אין ויגע איתן ויחקר אג זאל גיעקע ון צו וין היקן ויהתן לו
 אג זאל אים פריד בעשין אג ער זאל אים בויליגן ויכפר לו אג ער זאל אים פון געקען ויגע זינד
 ויהתבו אג זאל אים ליב הארץ ויסר אג זאל זך פארקמן ער זאל גיש צו ויגע שאן אין די מרות
 וואס ער האט אים גראפן צו שאן ויסדר מצותיו אג זאל היקן וין נבאם ויתרחק אג זאל זך דער
 היקערין פון דעם וואס ער האט אים פריד געקען אג זאל גיש שאן ויגע אג זאל זך געקען
 צום הארץ די זינד וואס ער האט שוין געקען וירבו בעיני אג ויגע מכות האקן פון דעם געקען
 פון וין היקערין זאל אים אקערין ויהי כעשה אג זאל מבנה וין ויגע מעשים מדיים וואס ער האט
 געקען עקען דעם וואס ער איז אים געליריג ויסעט זעלי אג די מירקא קום ער איז זך פריד פון
 וין הער עקען זאל פיה אים צו ויגע וין עקען דעם קום ער גיעקע זך מכות וין פון ויגע
 עקען ויהי בקמנות מלחמו אג זאל באקען אג ער האלט זך געקען פון גרען עקען דעם וישיבות
 פון וין העקען קום איז אין ויגע מכות וירבה להשתחית לו אג זאל עקען צו גוקן זך פון אים
 וילאז לו אג זאל געקען צו אים כיש אגער מעקעקום אג גיעקעקום ושיבטו בו אג זאל זך פאר
 זעקען איתך אים אין אלע ויגע ברעפניש ויהיה בכל ענין אג ער זאל וין באויליגט כיש וום פון
 זין זך קום נאט האט אים צו גיעקע דר צו גלומר ווען ער איז אין מיהם אגער אין למון אג
 נאט האט אים געקען אה אפרנסה קום איז אים זעלא בכבוד זאל ער כיש דר פרינס בויליגט
 וין וישיבות אג ווען ער מאכט אים זאט דם היקם ער גיש אים געג פרינסה ויהי וישיב זאל ער
 אים האקן אג להקן וואו ירעיבוו אג ווען ער לאמט אים דענגער לידין זעה ויסביל זאל ער דר כיש
 צו קריין וין אג זאל עס לידין לא יחששו ער זאל אים גיש דרשן וין אין וין דין ויהי יעולט אג זאל
 גיש זאגן איתך אים אג ער טום אין עקלה כיש ויגע גיררת וום ער איז גור איתך אים ויהי די לו

שער עבודת האלהים

אדוניו בהם . אבל הענינים שהם רעים מן העבד הם הפך כל הטובים בעיני אדוניו סמנו ובהפכם יוכרו הדברים וכבר הכינותי וקבצתי לך מהם כלל שיש בו די יורה אותך על שאריתם ועל הפכם וכיון שהטוב מעכדי העולם בעיני אדוניו כמו שספרנו וכבר ידעת קטנות מעלת טובתם עליהם כמה את חייבת לאלהים יתברך סמפלים מה שזכרנו כשתשלמי לו מה שיש לו עליך מרוב הטובות :

פרק ו אמרה הנפש כבר הכינותי מה שזכרת ובמה שפרשת די אך כאר לי עכ"פ כמה אני חייבת בתוספת העבודה לאלהים יתברך . ואשר השכל כי תוספת העבודה על אנשיה מתהלקת מדרך הכלל והפרט בטובה עליהם . והמכוב על המדברים על ארבעה ענינים . הראשון טובת הבורא הכוללת כל האדם והוא המציאם אחר שלא היה דבר נמצא והחיותם והטובה להם ככל אשר הקדמנו וזכו בשער השני מן הספר הזה וע"כ הם חייבים לבורא יתברך עבודה כוללת והם כל התורות השכליות אשר נהג בהם אדם והנך ונה ובניו ואיכו וחבריו עד ימות משה רבינו ע"ה . ופי שדבק

טרפא למש

כשתשלמי לו כלכר פלס לו יתנון קטנות גדולות עשה מן :

פרק ו מדרך הכלל והפרט בכוונת עליהם דלן מן רבים וכן יחידים כל לשי ערך סמוס ממקלס קן פסיס כעמוד : והוא המציאם אחר שלא היה בו כל וזכור מש שמפלים מלן לט : ומי שדבק בהם בחזרת השכליה הנגזר

מאס דר מיט דעם וילן מן זיין העין אבל העינים אפער די זאבין וסם זינגן שילעכט מן דעם קענעט כלער נוס דר קענעט גיהער זיין נוס צו טאן פן זיין הערין הם הפך כל הטובים די זינגן או גר טרם אלץ פן קענעט מן דעם נוס דעם הארן גיפעלט ער זאל טאן . ואנטן דר שכל ובר הכינותי ובכתיב לו איה ראב דר דם שוין מן גיבויים און איין גינאמילט אויס אלע די זאבין איין כלל נוס דרן או פן בארן גענג ויה אחר על שאריתם עם זאל דיק וייטר לערנן אויף די איבעריגע זאבין וואס איין קענעט איז שולדיג צו טאן צו זיין הער ועל הפס און אויף דעם דעף דר פון פום שוין גיהער גיט טאן וכוון שרייב מעדי העולם און וייל ראם האוול גיפעלט אין די זאבין מן די הערין או זייערע קענעט זאלן זיט און טאן כוס שפירו או ויטא מיר ראבן דר זאלן דר זייערע און דו ווייטק דאך האוול איז די פעלות מן די טובות נוס די הערן טוהן מיט וזיערע קענעט זינגן דאך נאר קליין און וייניג מן דעם וועגן בראך דר קענעט פארט אים טאן דס אלץ נוס קריער איז גיטאנן כמה את חייבת דרום קענעט פן זיטין וויסל ביקטו שוין שולדיג צו טאן ותפדק ספלי מה שזכרנו קול מאפיל טאל מער וואס מיר האבן דר טאנט דס זאלסטו דיר איין זינגן אריין גען כשתשלמי לו או דו ווילסט אים ציאלן פן די קול מנבות נוס ער דאך אויף דיר דס היקט פן די קול מנבות נוס ער האט דיר גיטאן :

אמרה זאגט די זיל כבר הכינותי איה קאב שוין פן זיטאנן וואס דו האקט גיטאנן ובמה שפרשת די זאב מיט דעם וואס דו האקט בלייד איז גינג אד באר לי גאר באשוייד מיר כמה אני חייבת ותשל ערלייא זאפנים מין איה שולדיג צו דענן צו טאן ותפדק מער אז אנדערע מענשען איד זאגט דר זאל כי תוספת העבודה ראם וואס אפוייל מענשען זינגן שולדיג טאן צו דענן מער אז די אנדערע מתהלקת ראם ווערט גיטילט לויט די טובות וואס קיבט אויף זיי עם און פן בארן אזו איין דיקט וואס קיבט מירר הייל מן דעם דרך מן אזו אטנבה וואס בפרעט אלע מענשען גליה הושרי און אזו אריקט וואס קיבט פן אזו איין טובה וואס בפרעט גאר אפוייל מענשען טענה זלינו בראך גאקס דיקט אלץ זיין לויט דא טובות וואס קיבט אויף זיטא ומטובה על המצרים און די בבתות וואס קיבטן אויף דא מענשען על ארבעה עינים דא וייען און פן ערלייא זאבין בראש ראם ערלייען איז טובה הבורא ראם נוימן מן דעם בשעפר וואס בפרעט אלע מענשען הושרי און ראם אזו היסיוס וואס ער דאט זיי ויגבראכט אויף דר העלש וואס זיי זינגן קריער גאר מין זאך גיט נוימן אזו ער דאט זיי בשאפן אויס גישט שאריתם און דר קערט זיי ומטובה להם און ראם זיי בנטעט מיר דעם אלעם וואס מיר האבן גיטירן אין שער התורה ועל כן הם חייבים אנו דרום זינגן זיי חייב צום בשעפר וקריק צו דיין אזו איין דיקט וואס אפוייל בראך טאן גליה והם כל החתום אנו דאט זינגן וזיערע קצות וואס דר זאל ברייקט מיט מען זאל זיי טאן ווען מען זאל זיי אפילו גוט נטוהן אין דר תורה זי

שער עבודת האלהים

בהם כלם לעבודת האלהים ייטיב לו האלהים בטובה מיוחדת משאר בני אדם והן לו
מעלה יתירה בעוה"ז והנפול הגדול בעה"ב כמו אברהם שאמר לו האלהים (בראשית טו)
אל תרא אברהם אנכי מן לך שכרך הרבה מאד. וזי שימרה האלהים בטובותיו ויטל
מסדרת הסדרים ומעלותם אל שפל מדרגת החי שאינו מוכר וזיהה דינו כדון
הכהנות בעולם כמ"ש (תהלים נ) ואויבי ה' כיכר כרים וגו' היינו בעה"ב הרע שאין
למעלה ממנה כמ"ש (ישעי נג) רוחכם אשר תאכלכם. הענין השני טובות הנבואה על עם
מן העמים והואה מן עבודת כמו שהטיב לבני ישראל בהוציאם מארץ מצרים והביאם
אל ארץ נקנע ויחייבם בזה עבודה יתירה על העבודה הראשונה והוא התורה והסמכות
אחר שהזהיר והעיד על התורות השכליות ופי שקבלה לכבוד האלהים הדרוה האל בטובה
חייבו עליה עבודה חלתי עבודת אמתו ושאר שבמו כמו שפצאנו שבט לוי כשאר

מרבא לנפש

בכות זה יעלה השם יתבודד כל' כמו מלכסם שאמר לו אמי מן לך בעולם כוס סכך כוסס מאל בעולם סכא: ואויבי
ה' כיכר כרים וגו' כמו נכססם שאין להם שום הפלות וטוב בעולם כוס ובעולם סכא: ודינו בעולם הבא הרע שאין למעלה
ממנה כי כמו שאנו ויהיו שטוחים מוס"ב אין לזכור ואין לדמות מורכ טובס מן טובל לציר ברשותו אין למעלה מוס סכאי אם
נבוא' נכמות כמות ולדוד ואלו משאר וכו' וכו' ויכולין לעשות ומכל שכן פי שקף עליו כהן כדול מוס' כק"ס כמות נעושו
כמות ונולות שאין למעלה מוס: והוא התורות השמיעות כס שהקס שמועיס על ידי השמיעות והוא וכו' כי עבר כיות
כלק מלוים ונמסר ושיטת אס שהקס סאלס וסוקס וס נלמר במה שהעושה לכותו שלל נמחיס כחית קס שהקס ומה שסמט
שפית סיס כנת כסוועוס מן כיל: פי שקבלה לכבוד האלהים אלס לומר כל סמורוס כשעושו ומכליות אם קבלה כמס פי
לנדו ולא לנדך עלמו ומ"ס סוס מוקיס ככל לנדו ומסו כמו שפשו מסי לוי במסודו ונפס כמסס לקסס חסוכי מעסס:

גנו בהם והוא אדם הראשון אגן חסוף האם ידך מיט ווי נרנך גיועין אגן נח מיט ויגיע קתירי גדי רי
צייט פון משה רבינו עדה ומי שדבק בהם אגן דר' והוא פהקטם ידך אין אלע סמות צו נאמס רינאם
ייטיב לו האלהים וועט אים נאטם באנטיקטין בטובה מיוחדת מיט בזהנדרע טובות מער אז אנדרע מענטשן
וואס מעגן דאס גוט ויהי לו אגן וועט אים געבן אנטיקטע מעלה אדך דר' וועלטס הגמול הגדול לעולם הזה
אגן אגין גרויסן שובר אדך עולם הבא כמו אברהם אזו ויהא אגריהם וואס נאטם נאטם אגים וועלטס אל חיה
אברהם דר' ואלקסם ידך גיט בארנאם אברהם אנכי פון לו אדך גין ביין בשיצור שפירד דרשה סוכי ידך אפר
אזו ויער סוף ופי שימרה אבר ררע וואס ווירד גישפעניגס קעגן מיט דעם גוטס וואס אר
האט אים געגעבן יחול מסדרת דר' וועט אראס פאלן פון דער בעלה פון מענטשלין בלאזר. ער איז גיש
אין דעם כלל פון מענטשן אל שול צו דר' גיערעניקטער כרונה פון איין פתחה וואס קען גיש ריידן
ויהיה דע אגן ויין דר' וועט ויין אזו ויהא פון ברהמת וואס מען עשאפט גדי מען זאל ווי קולן אזו
גוט מען דעם אדך העלטה אדך דר' וועלטס גדי צו זאל גיט האגן. מין עולם הבא כמו שמוסר אזו ווי
אין התהלים שפייטס ואויבי ה' כיכר כרים אגן נאטם פיג'ר ועלון ויין אזו ויהא די פענע שפאן וואס קען
לשפאפס פון וועגן צו קולן לו אזו אדך גיט נאטם דעם רשע עדהו גדי. ער זאל קיין ערדיב גיטס האגן
דינו בעולם הבא אגן אדך עולם הבא וועט מען אים מלפפסין הרע שאין למעלה ממנו מיט מעללע: ומרים
וואס אזו גיש פר האגדו. קיין גיערענער דעם פון ויהא גים שפייטס אין לשפעה דחוסה וסו ומלגס אגיס
אמאס וועט דאס פיער פר ברעגן. והענין השני אגן דר' אנדערער ענין אין טובות הנבואה סיל דאס נאטם
וואס דר' בשעמך האט געזאן מיט אין פאלק פון דאס מעללע סוס שמוסיב לבני ישראל אזו ויהא ער קאם
בניקטס מיט דר' קינד ראשאל בהוציאם מארץ מצרים מיט דעם וואס ער האט ווי אגים גיוציון פון
מקרים אגן האט זיא גיערענאם קיין ארץ ישראל ויחייבם דחא אגן דר' מיט נאטם צו די מתיב וקטן
נאך מער דריקטס ויין דר' ערשטער דריקטס והוא החיות השמיעות אגן דאס אין וואס ער קאם ווי געגעבן
אין דר' תורה מעללע סמות וואס דער שקל וואלט זיא גיש געזיב געווען אזו שימרהו דרין דעם וואס
ער האט פהידי געקען אגן סתורה געווען אדך די סמות וואס דער שקל אזו זיא מתיב ווען ווען וואס
אמרו סוס שפייטס אדך דער תורה ופי שקבלה אגן דר' האט נאטם די תורה אין האגדן אן גיטקס פון נאטם
קבוד ווענין ויהא דעם לשבט לוי האט ווי אן גיטקס אגן נאטם דך. סוכאי גיש געווען פי נאטם ויין
אין דר' וואס האגן גיטקס דאס אגל יהוה ויהא סמות דעם האט גאטס באנדערע טובות והוא
עליה אגן האט אים דרום מתיב געווען עדהו חלתי צו שאן מעללע דריקטס וואס ויין אנדריג פאלק ויער
דאס גוט חייב ושאר כסוועוס אגן וואס די אנדריגע לעבנים ווען דאס גיט דעקט כמו שמוסר אזו ויהא קוד

שער עבודת האלהים

פשה (שמות לב) כי לה' אילי ואספו אליו כל בני לוי הוספו להם האל פונה יתירה וכתב
 מהם לשרת כבוד אהרן וכינוי וצוה אותם בתורות יתרות משאר האומה ועד אותם
 בגמול הגדול לעוה"ב. וזו שימרה הבורא יתעלה. מהם יפול מצותי המעלות ועגש בגני
 העולמים ככו שאמר החכם (קבלת ח) וטוב לא יהיה לרשע * ולא יאריך ימים. והענין רג'
 טובות האלהים על משפחה במשפחות האומה ככהונה ולמה זרע המלוכה בבית דוד
 והייתם על זה עבודה יתרה ועבודת הכהונה והלויה ידועות ומבוארות בספר תורת
 האלהים אך תורת בית דוד כמו שכתוב (ירמיה כג) בית דוד כה אמר ה' ויני לבקר
 משפטם והצילו גול סוד עושק. וזו שהשלימם לאהבת רצון האלהים יחדוהו האל בטוב
 בעולם הזה ובגמול הגדול לעוה"ב ויהיה נדיב נבחר או מורה צדק כמ"ש הכתוב על
 פינחס (מלכים ק) ויעמוד פינחס ויפלא ותעצר הסגמה ותחשב לו לצדקה לזרז דוד
 עד עולם ואמר (יחזקאל מד) והכהנים הלויים בני דוד אשר שמוה את משכנת מקדשי
 וגו' וזו שהמרה האלהים מהם נפל מכל המעלות העליונות בעוה"ז ויגיע לו צער גדול
 בעוה"ב כמו שידעת מדבר קרה ועדתו. והענין הרביעי טובת האלהים על אשך

מבואר לנפש

וטוב לא יהיה לרשע רג' לזון טובת כהונתו לו לא יתקיים לטעם: ולא יאריך ימים רג' בטובת כהונתו לזון יתקיים וטוב
 בטובם שכלו לזון רג' לזון יתקיים וטוב בטובם כזו וחסד כחלים לא יעשה כזו שפולטם [דוק] דיעבר שפוטם
 ויפלא וזו שטוב משפט וקבלת סי כמו וטוב כחלים: והכתובים הללו בני צדוק אשר שטרו את משכנת מקדשי ממש
 גיטתו פי'א דעם שקבטו משה כי לה' אלו אלו מלכה רבית עיה דאם וגיטתו דער עם האל
 כים גאט דר לאו קבין צו צווי. עשוים ויחבר ויאספו אליו כל בני לוי האבן זק צו אים איין גיטאבילם
 דר גיטתו שקבטו לוי הוספו להם האל דאם זיי גאט גיטתם איין בוגדענע גוטס מעד פון אלע ישראל
 ובתי מהם לשרת אגן דאם פון זיי אים דר ויחלט אהרן כהן דא קינדער ער אל בדיקן זיין כבוד. כפי
 אהום אגן דאם זיי גיטאביל מעד קצות אז דא איינדיגע ישראל וידע אהום את דאם זיי צו גיטתם איין
 גיטתם שרר צו גיטתם אהף עולם הבא וזו שימרה הבורא את הער פון די ישראל האם תיחד שפעיתם
 דעם גיטתם פון גיטתם אהף עולם הבא דר פאלט אהרן פון דא איינא מעלות ויגשש בשני שטילטם אגן דעם
 גיטתם אהף ויערין איין בדיקע ויעלשין אזו וזו שלמה המלך דאם וגיטתם וטוב לו וזהו לרשע אגן
 דעם לרשע ונעם גיטתו זיין דאם גוטם פון עולם הבא ולא יאריך ימים אגן נעם גיטתו לאגן לתקן. והנה
 זוי אגן דר דריקר ענין איין טובות האלהים דאם גוטם וחסניאם מוט צו איין משפחה פון אלע משפחות
 פון דעם פאלק ככהונה ולמה גיטתו אזו די בדיקה את קנה האם קימט ארום פון לוי נשאר המלוכה בניה
 דוד איין דר זרע מלכה האם קימט ארום פון דוד המלך הייבום על זה אגן דהם האם זיין גוטם יחייב
 גיטתו מעד דיקטם אזו די איינדיגע ישראל טובות אהונת האלהים אגן דר דיקטם אזו די בדיקה את קנה
 ידועה ומבוארת די זיין בקעתם אגן בשליד איין דר הנהגה פון תורה בית דוד גאט די הנהגה האם זיא וזע
 מלכה זיין רביב מעד אזו אלע ישראל איין וזו עם שמיים איין. ודקרה בית דוד גאט די אהבה וגיטתו
 פון דוד אזו האם האם גיטתם דעו לבקר משפט מוט אלע באדיקן קראת כלשונם האלהים גולה סוד עושק ציטם
 פזיל די גיטתו פון דם האם הם גיטתם וכי שהשלימם אגן דר האם האלהים די מצותם איין באדיקן האבות והם
 האלהים תייל ער האם לזב צו טאן דעם ויחלן פון גאטם יחדוהו האל דעם נעם גיטתם אהף דר
 וועלט בדיקע טובות ובגמול הגדול אגן גאט גרום עקבר אהף עולם הבא הייתה גיטתו אגן נעם אהף
 ויחלט ויערין פר איין דער אהף דעם פאלק זה מורה צדק אהף ער נעם זיין איין כבד ער אל די ליים
 לערין דעם גיטתם ונעם זיא עם שמיים גיטתם פון גאטם ויערין אהף גיטתם יחדוהו האם זיא
 בנפשו ותחשב לו לצדקה לזרז דוד ער עולם אגן דאם ונעם אים גיטתם פר איין גיטתו איין אלע עיניו
 ביו אייבויט וזו שהמרה האלהים אהף ויעלבר פון זיי האם ויתקן שפעיתם קענן האם נפל מכל המעלות דר
 פאלט אהרן אגן דעם עולם פון די אלע ודיקע בעלות ויעללו דוד אגן אהף עולם הבא נעם אים גיטתו
 גרום צער כמו שיחיה אזו וזו די ויחייבם זיא עם איין גיטתו כים גיטתו אגן זיין עצה. ויחייבם דעם אגן
 דר מעד ענין איין טובת האלהים דאם גוטם פון גאטם האם קימט אהף אהף קימט אהף אהף בת השמש

לשון חזק

שער עבודת האלהים

מאיש בני אדם נתיחד בה משאר משפחתו ועמו ושאר המדברים כנביא מוכתר או נביד (כ"ל נביא) מצווה להנהיג אומה או חכם העיר אלהים את רוחו בחכמה ותבונה ועצה ודומה לזה ועל כל טובה מהם יתחייב בעבודה יתרה לאלהים ומי שהשלימה תמידיות לו כל הטובות הכוללות והמיוחדות בעולם ויוסף לו האלהים כח עליהם דעת בהם כמ"ש (תהלים קל"ג) נשבע ה' לדוד אמת לא ישוב מסנה מפרי בטןך אשת לכסא לך אם ישמרו בניך בריותי ועדותי זו אלמדם גם בנייהם עדי עד ישבו לכסא לך והגמול לעוה"ב כמ"ש (שם מ) לולא האמנתי לראות בסובב ה' בארץ חיים. ומי שסמרה האלהים בטובה אשר ייחדוהו בה יפול מכל המעלות היתרות וידקדק עליו הבורא בחשבון יותר כעוה"ב כמ"ש (ויקרא י) הוא אשר דבר ה' לאמר בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד ויהם אהרן ואמר (עמוס ז) רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקוד עליכם ויהיה עוד עונשו כעוה"ב יותר קשה כמ"ש (ישעיהו ל) כי ערוך מאתמול תפתה העמיק הרחיב וגו'. ועל אלה הורבעה העניינים חייבים בני האדם בעבודת האלהים וכל אשר יוסף הבורא טובה לאדם חייב עליה

מראש לבשר

כפי ידענו מעט מעט יקדו לה' נפשנו וגו': ועל כל טובה מהם לכל לומר ופי' שמקבל טובה ממנוס כחזרים כי כלם כן קלטם כן יחסיב כעוה"ב כמ"ש: רק אתכם וגו' אפקוד עליכם אם כל עונותיכם: העמיק וגו' רעל סמנוק וכדומה מזה משפחתו. דאם ער וקדש ודי' יענו ויאי' יקדו פון זין אי' בער'יע קש'פחה אג' פון זין פילק אג' פון ד'א אי' בער'יע קע'מלשין פל'רש' קיין קע'מלש אין זין באג'יע מש'פחה האם זיא זיט נאר. ער אל'ין כנביא מוכתר נביד' ויה' אין נביא וואס ער אזו אום דר וויילט פון אל'ע. וי'ר'אל או נג'ר סנה אר'ר אין הער וואס האם ער גיי'שין אג' צו רע'נין אג' פון אר'ר אין פל'ק או חכם העיר האלהים אר'ר אין ת'כס וואס זאט האם אים צו העקט מיט הד'כמה אג' פון שטאנד אג' מיט עצות הדומה לזה אג' אג' ואל'ע זעל'ע זע'יין זיל כל טובה אג' אף אי'סלי'כר לזוה פון די טובות וואס דא ווי'ען דר וואס מיט שט' אר'ר באג'יען אג' די דיקט'ס וואס דר פון קוסט חסידות לו כל הטובה בי'א דעם וועלן לאנג ויער'ען אל'ע די טובות סי'א זעל'ע יטובות וואס פ'טרע'ן אל'ע גלי'ה אג' סי'א ד'א טובות וואס ער האם נאר אל'ין ויוסף לו האלהים אג' נאט וועט אים נאך ד'די'ען גע'בין מער כ'ח אג' וי'סין שאפט ויה' עם שמי'ט און תהלים נשבע ה' לדוד אמת לא ישוב מסנה נאט האם ג'ישוואר'ין מיט וואר'דיגט וואס ער וועט דער פון גי'ט וו'ר'ר קער'ין מפרי בטן אשה לכסא לו אז פון די'יען קנ'ר'ר וועל אף ק'אן אג'ענס פון זי'א פון זי'ן קנ'ר'ר אום ישמרו בניך בריותי ארי'ב די'יען קנ'ר'ר וועלן הי'סן מ'י'ן פ'רות ידעתי זו אלמדם אג' די ה'ר'ה וואס אף וועל זיי לער'נן גם בנייהם עדי עד ישבו לכסא לו וועל'ן אף ווי'ע'רע קנ'ר'ר זי'ען ב'ח אי'ביג אף דר שט'ול פון מל'כות והגמול לעוה"ב אג' אף ע'ל'ם הפ'א וועט ער האפ'ן גרו'ם ז'כ'ר ומי שסמרה האלהים אג' אג'ר דער וואס דר צער'נט נאט מיט דר טובה וואס ער האם אים ג'ע'עפ'ין מער אזו אל'ע יפול דר וועט מיט אים פאל'ן פון דר אל'ע אי' בער'יע מעלות וואס ער האם וידקדק עליו הבורא אג' דר פ'שע'ר וועט מיט אים אג' דר וועל'ט מער מ'קדק זין אין ת'ש'בו ויה' עם שמי'ט אין ו'קרא ד'א אש' ד'ב' ה' לאמר בקרובי אקדש ויה' ויה' עם שמי'ט אג' צו אר'ר'ן אז נ'ב' ו'א'ב'ר'א ווי'ען ג'ישטא'ר'ין דאם אין וואס נאט האם ג'יאג'מ ד'ר'ה מי'ע' נ'ע'א'ר'ע'ס וועל אף ג'יה'יל'נט ווערן וועל פני כל העם אכבד אג' פון נאר דעם פאל'ק וועל אף נ'ש'ר'ש ווער'ין ויהם אר'ר'ר אג' אר'ר'ר האם ש'פ'ל ג'ישו'יען. אג' אין ע'מ'ס שמי'ט רק אתכם ידעתי מכל משפחות האדמה נאר אף האב אף ל'כ'ר פון אל'ע מש'פחות פון דר קנ'ר'ר על כן אפקוד עליכם דר'ם אזו וועל אף פ'על'רן אי'בער אף אי'בערע וי'ר' יהיה עונשו אג' אף ע'ל'ם הפ'א מיט זין ש'ל'ש נאך ער'ען זין ויה' עם שמי'ט אין ו'שע'ר'ן כי ער'ע' סת'מ'ול תפתה ד'ען עם אי' ש'ען אן ג'י'ב'ר'יש פון נאך דר ג'יה'ט'מ ויל אלה וגו' אג' אף דר פון ער'לי'א ע'נ'ג'ים וואס מ'ר האפ'ין דא אים ג'יע'כ'יע'ט חייבים בני ויהם ווי'ען דר קע'מלשין ה'יב אין נאט'ם ד'יקט'ס אי'סלי'כר נאך זין מע'לה נאך וכל אשר יוסף הבורא אג' זי'א מער ג'ופ'ם דר פ'שע'ר'ר מיט צו דעם קע'מלשין חייב עליה אין ער אל'ין מער שו'ר'דיג נאט צו

שלא תודה נמול הכרתי על עבודתם וירעו מנמולם לעולם הנמא כמו שמרשע
 הקדמונים בענין (נכדתי) ומשלם לשונאיו אל פניו לראבדו ודי לך בזה. אמרת
 הנפש כבר הבינתו מה שזכרת ואיני מוצאת את עצמי יכולה לשלם חובתה הנוראה
 על מובותיו המוללות המדברים כ"ש מה שיהי איתי בו טהם ואם הפצו יחינו לשלם
 מה שאני חייבת עליהם מיד קודמת למחשבותי בהשלימי תוהלת מוכה עתידה ממני
 וכן בהודותי לאל כשאהרוננו במלותי על גדול מוזבו עליו ובהשבתיו וכונתי בהודאת
 לבקש על התמדת המזכה ולהוסף עליה לא כונת הנואש מתוספת המזכה והתמדתה
 וכשאני על הדרך הזה בעבודתי והודתי לאלהי ממעוט הכונה הנבירה לחובת מוכת
 איך אניע לשלם שאר עבודתי על מובותיו המיוחדות ואני צריכה שחורגי מה
 שאני חייבת בו עליהם מעבדת האלהים על המעוט שאחיה ראיה להתמדתם. אמר
 השכל מה שהתרעמת ממעוט כונתך בעבודתך והודאתך לאלהיך ופי דברי פוך דברי

מרטא לנפש

זכורתי ג'ו' סתמים וסלמם טעמו עמי כו'. ריל לשכר טלח נחתי טבת וכוולמם כלהו על כל סתמים וט'ו' קטניו חמשנו
 זכורתי ויגדו כחנא כו'. ומשלם לשונאיו וגו' ומתרגומן ומשלם למלוכו עטן לטון עטין קימוטו כחיסון לאבדוהיטן
 למלם כנא נוי: אמיה הנפש כו' מיד קודמת למחשבותי בהשלימי כשלא טהם ענודם למסס ומכרן סוף טלם
 כמחשבותי מרזו וחסו לו טוכס על עבדתם וזן כמחמת והוללות על טענר בווננו על כמחמת סוכוס והזכירנו לו טענות
 רבות: לא כונת הנואש כו' ומלכווי כוס סמונני מסיס בעבודתי והוללותי לאלהם לנזי ממוכות סמחודם ס' טלח יטנ
 לו כמחוד כלום לטען כן חייב להודות על טענר כי כל עוד סמונני לטוסוף טענות ככו' כוא טענד עימ לקבל טכר למכר טעמי
 אזי טעב: ואני צריכה שחורגי כו' על המעוט כל מה שאני חייב לכל סתמות וממעוט מה טלון לפחות ממנה סלמכר
 השכנר כוס סלסו דלחי כמחמת סוכוס טעולת כי גדוליו לון סקניס מקמת טכר כל כריס וגכנר סקניס כסוכוס לטוים וטפ
 טעמלר טפי: אמר השכל כי המדת החזקת רוב והתברך את נפשך ריל אל טענר אל נוכך טלמס טעל סלמס

אנן ג'וימס וימא מען ב'רארף ד'דום וי'נען מי'נען נ'כחת ג'מ'נעמ'ט ג'וינארין וי'שנו אנן ד'אם א'נ'ר'ע האנן
 וי'מא מ'ר'א ג'נ'אמס טלח הדיה א'ר'יב נ'אמס ב'צ'א'ל'ס וי'מא ג'מ'ט כ'י מ'ר'בות פ'אר וי'נ'ער ד'י'ק'מ'ט ו'נ'אמס וי'
 ד'אנן א'ים ג'ר'י'מס וירעו מ'נמולם אנן ע'ס ו'נעמס ג'מ'נעמ'ט וי'ן פ'ון וי'נ'ער ל'כ'ר א'ר'ף ע'ל'ם ה'ק'א טכס ש'מ'ר'שו
 הק'ר'וט'וס אזו וי'מא ד'מא ע'ל'ש'טע ת'כ'מ'ס האנן ב'ש'י'ד ר'עמס פ'א'וס ומשלם לשונאיו אל פניו לראבדו ע'ר
 ב'צ'א'ל'ס צו וי'נען פ'י'נ'ר א'ר'ף ר'עמס ע'ל'ם פ'ר וי'נ'ער ט'עש'ים כ'ר'י'מס צו פ'א'ר ל'ר'ין פ'ון ע'ו'ה'ר'ב
 די לו אנן מ'ט ר'עמס ו'נ'אמס א'ר'ף ר'אב ד'א ו'נ'אמס מ'נעמ'ט ג'י'נ'ג ג'נ'ש'ע ו'א'נן א'מ'ר ה'נ'ש' ו'א'נ'ס ד'מא
 וי'מל ככר הי'טויה א'ר'ף ר'אב ט'ד'ין פ'ר ט'ס'פ'א'נן ו'נ'אמס ד'ו האקסט ו'נ'אמס ו'איני ט'נ'א'ה א'נ'ר א'ר'ף פ'ול מ'ר'ף ג'מ'ט
 אזו א'ר'ף ו'אל ק'ענן ב'צ'א'ל'ן ד'י ש'ל'ר'ק'י'מס ו'נ'אמס א'ר'ף ב'ין ש'ל'ר'י'ג צו ר'עמס ב'ש'ע'פ'ר על מובותיו א'מ'לו
 א'ר'ף די מ'ר'בות ו'נ'אמס ע'ר ר'אמס מ'ר' ג'מ'ט א'ל'ע מ'נעמ'ט'ש'ן ג'ל'י'ף כל ט'כס מה שיהי א'פ'ש'ט'א פ'ר
 ד'מא מ'ר'בות ו'נ'אמס ד'ר ב'ש'ע'פ'ר ר'אמס מ'ר' א'ל'י'ן ג'מ'ט'ן ו'מא ח'פ'צ'י אנן אזו א'ר'ף וי'מל ט'זון ע'ר'נן ב'צ'א'ל'י'ן ו'נ'אמס
 א'ר'ף ב'ין א'ים ח'י'ב פ'אר ד'י מ'ר'בות מ'ר' ק'ו'מ'ס ל'מ'חש'בו'י ק'ר'י'מס מ'ר' מ'ר'ב'פ' א'ין מ'י'ן מ'ר'ש'פ'ר'ה א'ר'י'ן כ'ה'ש'ל'י'טו
 אזו א'ר'ף ו'על פ'א'ן ד'י ו'א'ר' ב'ש'ל'מ'ת' ת'ח'ל'ל ט'ו'ה ו'על א'ר'ף ג'ר'י'ב'ין א'י'ן ג'מ'ט ר'אפ'נ'ג ו'נ'אמס ג'מ'ט א'פ'ש'ט'א מ'ר'
 ג'ע'י'ן פ'ר ד'ר ד'י'ק'מ'ט חו בהודותי אנן אזו א'ר'ף א'ין מ'י'ן ל'ר'ב'ין צו ג'מ'ט כש'אהרוננו במלותי ל'ו א'ר'ף ט'מ'א
 א'ים ל'ר'ב'ין מ'ט מי'נען ו'נ'ער א'ר'ף וי'ן ג'ר'י'מס ג'מ'ט ו'נ'אמס ע'ר ר'אמס מ'ר' ג'מ'ט'ן ומחשבותי אנן מ'י'ן מ'ר'ש'פ'ר'ה
 אנן ב'נ'ו'ה' אזו א'ין ר'עמס ל'ר'ב'ין לבקש על החמדת ג'אר צו ג'ע'ק'י'ן אזו ד'י מ'ר'בות ו'נ'אמס א'ר'ף ר'אב ו'אל ל'א'נ'ג
 ג'י'נע'ר'י'ן ולהוסף עליה אנן ע'ר ו'אל מ'ר' נ'ק'ה מ'ער מ'ר'בות ס'א'ן לא כונת הנואש אנן ג'מ'ט כ'מ'ט ד'ר ב'נ'ו'ה' אזו
 א'ר'ף ו'אל מ'ר' א'פ'ש'ט'א וי'ן פ'ר צו פ'ר ל'א'נ'ג מ'ער ג'מ'ט א'ר'ף ר'אמס ו'אל ל'א'נ'ג ג'מ'ט ו'נ'ער'י'ן ומשנא על
 הודו ח'ל' אנן אזו א'ין ב'ין א'ין אזו א'ין ו'ר'ף מ'ט מ'י'ן ד'י'ק'מ'ט אנן ל'ר'ב'ין צו ג'מ'ט מ'מעט ו'נ'ו'ה'ת ד'אמס אזו
 א'ר'ף ר'אב ו'י'מ'ת פ'ון ד'ר ר'ע'ק'ט'ר א'ת ג'ל'א'ר'ע'ר ב'נ'ו'ה' ו'נ'אמס מען ב'רארף ר'אנ'גן אזו מען וי'מל ג'מ'ט ו'נ'ג
 פ'ר וי'נען מ'ר'בות ו'נ'אמס ע'ר ר'אמס ג'מ'ט א'ר'ף א'י'ל וי'מא אזו ג'מ'ט א'ר'ף ג'ר'י'ק'ען צו ב'צ'א'ל'י'ן ד'מא א'ב'ע'ר'ע
 ג'מ'ט'ן ו'נ'אמס א'ר'ף ב'רארף א'ים ד'ר'ען על מובותיו א'ר'ף ד'מא מ'ר'בות ו'נ'אמס ע'ר ר'אמס ג'אר מ'ר' א'ל'י'ן
 ג'מ'ט'ן ו'נ' צריכה ו'אל א'ר'ף ב'רארף ד'ו נ'אקסט מ'ר' ל'ט'ר'י'ן מה שחיי ח'י'פ'ה ד'מא ג'מ'ט'ן ד'י'ק'מ'ט ו'נ'אמס א'ר'ף
 ב'ין ש'ל'ר'י'ג ט'ם וי'נעמ'ט'ש'ן ו'נ'אמס ו'י'נ'ער ק'ען ג'מ'ט וי'ן ש'ל'מ'ת ר'ו'י'ת ו'נ'אמס פ'ו א'ר'ף ו'על ו'ר'ען ד'ר'י'גן ו'י'נ'ו'ה'ת
 ו'על א'ר'ף ר'א'י וי'ן אזו ד'י ד'ר'ק'מ'ט ו'אל ב'י'מא מ'ר' ל'א'נ'ג ג'י'נע'ר'י'ן א'נ'ר אזו ד'ו ו'נעמ'ט א'ר'ף מ'ר' ש'מ'ר'ע'ר מ'א'נ'ג
 ר'עמס ג'מ'ט'ן ד'י'ק'מ'ט ו'נעמס ע'ס ג'י'י' מ'י'ן מ'י'ן ק'ו'מס ג'מ'ט ר'אנ'גן א'מ'ר השכל ו'א'נ'ס ד'ר'י' ע'ל'ל מה שהתרעמת ו'נ'אמס

שער עבודת האלהים

מדה ובתתך בהם כונת מבקש ולכך להוסיף על המונה ולשאל התמדתה. הוא
 מפני שלש מדות. המדה האחת רוב אהבתך את נפשך והפךך למשך הנעימות אלה
 ולא תפסע פכועה לעבודת האל ולא לזולתה אלא שבונתך בה להתענג בהנאות וכבר
 הקדמתו לך בתולת רפואתי שתשתדלי בכל יבלתך להרויח המדה הזאת סמך ובה
 אקרה לך המוב. והמדה השנית מפני שאיך מבינה חסד המורא עליך ועלה במחשבתך
 שאיך מנעת אל המזכה אלא בבקשתך עליה וכבר הוביב לך כמה שתדעו ובה
 שאיך יודעת ואם לא תשכילי בבקשתך מי עשה לך כל זאת בתהלה אם היית מרחקת
 סמך המחשבה הזאת היתה עבודתך ככונה שלמה והוראתך לו במצפונך ומה שתקוי
 מסנו אז יהיה ראוי ומחויב לך יותר. והמדה השלישית שאיך מברת את עצמך
 ולא עני ההנתך ואת רואה אותך ראויה לגדולה שבכל המזכות ואיך פוסקת מלבשך

מרפא לנפש

פוסק ונחמנו בכל דבר ודבר וכן שאהם עושם לעולם כהא' או לשו' כוונתך שיסוב לך סופך כאלם תהא ולוינ' לש' ואלמנ'
 כהוי' לכוונ' כל תעסק לש' : ובהר' הקדמותי לך בוי' לעיל שכתבתי מורה אם כאלם מן השלום : והמדה השנית כי שאלם
 סוכה אם מבקש על דבר לו וטמין לך ונאלם לוא לא ופי' אלם נותן לו כמחם מוחנן עשם כבי' עמך שם שלם ודעת ואלה המכנס
 מניו מעולם ואלם סוס כאלם נותן לו על דעתו לוא סוס הוליס משתקנו כעבודתו ובהלפנו תמונ' קבל סכר כי סוס סכנה לנפ'
 בני סוס וזיל ריח כמסר סוכר הכסיד וזין הכסכו כנלו יתנך מלוים דברכ' או פ'א' לקבל פסם ובענינו שלם נקב' ארכסם סכר
 משנודתו על כן חמר לו הלא יתנך סכר ככנס מחד מי כן מנסב כבורל עש הסריו כעש ועדכחו ע'מ שלם לקבל פסם יכסול
 נכס סכרם ויתן לכס עובס כפולס לככר חמר למלם סמניס ויתן לכר לל' שללם סוכר וזין וכתוב' י'יו וגם לכר לל' שללם
 מנסי לך גם עופר גם ככור ולכ תסס ונכין וגוי' ע'ל' : והמדה השלישית כי שאלם לך נותן על לב מחון כלה וזין הסיס שאלם

דד לויקס ויה' נג'אלאג'ט סמניס כונתך פון ווענין ויין פארקלעשע פונ'ה וואס דא האקט איז אד ד'ניקט
 אונ ד'ויקס נאמ' ובי דריי פיר אונ אז ביינע ווערער וואס דד זאנקסט מיט ויין מולי ווייזן אונ גלייך
 ויאי דד לויקס אונ ד'זאנקסט נאמ' פיר די טובות וואס ער האט בייך גטאן ובוונדט נח אונ ויין פונ'ה
 איז ד'ניען און איין זינגעס וליכר אונ ויין מ'שעבה פון הארץ איז צו בענין להוסיף על הטובה איז ער
 זאל בייך נאך מער טובות פאן ולשאל החסדה אונ צו בענין און די טובות זאלן בייא בייך ויעווערן
 דא ספני שלם מרות וואס קעסט פון ווענין דריי זעלבסטע מרות וואס דד האקט אין בייך המדה האחת
 די זיינע כרה איז רוב אהבתך דא האקט זייער ליב ויין נוף חשד' אונ ויין כעש איז צו זעיקען גיט
 זינקייט צו זיך בלויב' דד ווילקסט נאר נאך גיין נאך נאך מענגנים ולא חשד' אונ דד כאינ' אונערש גיט
 ס'רעפן בייך פריים צו זאנקסט ונל לוללה אונ גיט צו אנגדער נאך ד'היינט זיינעס איין טובה
 צו פאן אלה שונות כה נאר איז דד האקט ד'ניען איין פונ'ה בייך פון צו האבן מענגנים אונ הנאות
 וכבר הקדמי לך אונ איין רעם אן זייב פון מין רפואה האב און בראך בייך לשון וזאנקסט ששתדלי
 אז דד זאלקסט זיך פלייסיך מיט נאר ויין וכלת' להרויח המדה הזאת צו דער ווייסרין ביי כרה פון בייך
 ובה אקרה אונ בייך מיט האף און אז עס וועט בייך גוט ויין והמדה השנית אונ זיאל אונערע כרה
 איז ספני שאיך מבינה וייל דד פיר זעמיקסט גיט רעם הקס' וואס בייך בשעשר האט מיט בייך גיט
 ויזלה כהשחבתך אונ עס מוטס אזיף גיין אזיף ויין כהשעבה שאיך מנעת איז דא קענקסט גיט וגיכין צו
 דס נוסף אלא בבקשתך נאר איז דד וועקסט אים בענין ד'ויף בלויב' בייך ביינ' אונ דד בענקסט זאנך
 גיט מען בייך אונ איז גיט גיט מען בייך גיט אונ ווייכט גיט פיל הקס' נאמ' מוטס בייך וואס דיא
 בענקסט נאר גיט וכבר הוביב לך אזי ער האט בייך לשון נוסף גיטאן ווס דד ווייכט ובהם שאיך ידועה
 אונ ווס דד ווייכט גיט ווס לא אונ בשעש' איז דד בענקסט עפיים פיר זעמיכסט גיט מי עדה לו ווער
 באט בייך דא אונ אלץ זעמיכ' ויידר דד האקט אים זעמיכ' ד'ויף אה היית מרחיק ווען דד וואלקסט בייך
 ווייסערין פון בייך די זאנעלע כהשעבה הייתה עבודתו וואלט ויין ד'ניקט ווענין מיט איין זאנעלע
 פונ'ה והזאת לו אונ וואלקסט נאמ' אים רעכט לויפן איין זיינע גיטאנקן ומה שתקוי מסנו אונ דס
 נוסף ווס דד האקסט פון אים צו בענין אז יהיה ראוי וואלט דענקסט כאל נאך מער נאר אונ מרחיב
 ווען צו בייך בלויב' אז ער זאל בייך פאן מער נוסף אים גיט ד'ניען פון ווען ער זאל בייך נוסף וואלקסט ע'שעש
 מערס ווען אז ער זאל בייך פאן מער נוסף אים גיט ד'ניען פון ווען ער זאל בייך נוסף וואלקסט ע'שעש
 שאיך מברת ווס דד בענקסט בייך אלץ גיט אז דד קינקסט אדום פון איין סוכה כרה' אונ בייקט ביי
 בייך לעבן אונ נאך ויין מוטס זיימיל ווערנים זרום איז פאר בייך גיט זאנעל' די קלענקסטע טובה

שער עבודת האלהים

אותם וכל אשר תניע מהם על דבר מהשבתך עולה למה שלמעלה ממנו ואינך רואה הבורא יתעלה ראו לגולה שבעבודות מן וכשתהיה מסך עבודה תחשבה חסד מסך עליו עם ריעתך מהסורך אליו ושאינו צריך לך ואילו היית מנלה הסכלות הזה בראיך ותעניי בעין פקוחה והיית יודעת כי הבורא אשר בראך הוי"ו שלח וידע כמותו לך וכלמה ושאינו טוב יותר מסך היית רוצה במה שיגיעך מהם ותגדל הודאתך לו עליהם בלב שלם ולא היית תולה תקותך במה שימרידך מהכרת מה שהניע אליך מהם ופרוע חובות האלהים עליהם ומה שאתה ראו לו אי אפשר שלא תניעי אליו כשתחייב לך בעבודתך לא שתקוי אותו בתלות דעתך בו:

פרק ז ומה ששאלת על המעוזה שבעבודות האלהים שאין אדם יוצא ידי חובתו בפחות ממנה ותתחייב לו בה התמדת מובתו עליו הם ענינים מהם

מרפא לנפש

טל נדע רעם ופולס נחיד וכמוקד ואסא ערן שמיד אל חסד סבורא והמך וסבורא ותמך ל' כי ונל לנפוסך: ואלו היית מנלה הסכלות היה מעליך ל' חסד ומדס ל' ונל לא סכין ל' מדס ומין. לא ונל שאין אדם רלוו לכל סבורא וסבורא ותמך רלוו לכל סבורא ומך על נדל סבורא על: והעניי בעין פקוחה בו' וגם תשיב אל לך כי סבורא חסד עלך ונל נדל כחיס סכסא כנל: והיית רוצה במה שיגיעך מרם כן טוב וכן רע כן טעם וכן סכסא על כלם מגדל סבורא עלים ולא מסיס דפסן לסבורא ולסוכך כל אלס אסא עוסיס וזכ כננ מדס כ'סלסונס סכר: ולא היית הורלח התקנה בו' ומתחם סלסאס חולס דפסן והתקן על כל נל' אסא סרוד ומשכח סבוראס כרבוס סכר קבלס וסנעס אלסיס ועי' לויק סרעס מה סתיכיס על סבוראס סעכרו ואלו היית מסיר ומסרין' מדות סלסאס מעלך נדורלו מניש עלל סבוראס כ'סלסאס אלך

ממת עתהיק. ולא תמךך לתלות דפסן והתקן אליו כלל. כסס רמ': פרק ז ומה ששאלת לך לחסד בעבודת ה' לכל הסחות ואף שאיך יכול לברוח וזכר על כל פסס כססעס וסיס כנכונס וזמך סכנל סכס עכסס עניסס ע'רין לסנן סכס חוס ספחות עכססות וזכר כל ל'ס ל'קויסס: הרמזון מהם שלא

הם נאמס מוט ניד ולא עניי אונ דו פר ש'פייקט גיט דעם. ענין פון ר'יין פרוינג וזא רוחא וחדא אונ דו מיניקט אז דו גיקט ווערסט צו האפן דס גרעקטע פון אלע טובות וזייג פוסקא אונ דו הערשט גיט אויף צו בעפן אויף וי'א וכל אשר תניע אונ דו גריקטט איין זאך פון די טובות פחשבונו עולה גיט ביין כ'סלשבה אויף צו פראקטן איין העכרע מעלה צו האפן וזייג רוחא אונ דו ווילקט גיט זענן אונ פ'ר ש'פייקט ונעלה בו' דו פ'שעפר העלה איז ווערסט אז דו זאלקט מיט דיין גיט דו גרעקטע דיקטט פון אלע דיקטטס ונשתהיה מסך אונ אז דו מוקט אים איין דיקטט תחשבה חסד פוקטוב פראקטין אז דו האקט אים גיטאן איין חסד עם ייעזר סאפ'שע דו וויקטט אז דו ב'דארף'שע צו אים ער זאל דיר גען גוט דו גיט ג'ט ושאני. אויך ל' אונ וויקטט אויף אז ער ב'דארף' דו גיט אונ גיט ביין דיקטט פון רעקט ווערן ראקט דו דיר פארט דס אלץ ויס אויף ראב פריער גיטאנט ואלו היית מנלה אונ ווען דו זאלקט אפ'ר אפ'טאן די נארישקייט פון דיר ומעניי בעין פקוחה אונ זאלקט וויסן כי הברא אונ אפ'ון אויג אונ פראקטן מיט איין קלארין פ'ר ש'פייקט פון דיר ומעניי בעין פקוחה אונ זאלקט וויסן כי הברא אונ ב'שעפר ויס האט דו פ'שאפן חושב עליך דו גרייניקט אויף דיר וידע כטוב לו אונ וויקטט בעפר פון דיר ויס ו'ד אונ גוט א'ד גיט גוט היית רוצה בו' דענקט מאל וואלקט צו פרידן גיטען מיט ויס פ'ר איין טובה עם גרייכט דיר פון די טובות אונ וואלקט גיט גיטאן אלע קאל מער ותגדל הודאתך אונ וואלקט אים דרויף וזייג גיטאנט אונ גילויקט מיט דעם גאנצן האפ'ון לא היית חולה אונ וואלקט גיט און גיטאנען ביין האפ'ונג במה שימרידך איין ע'לקע זאקין ויס קען דו פ'רד פאקין ספידת מה שנייע פון צו דו קענין דו נאקט ויס נאמס האט דיר שוין געגעבן ל'נדע חובה אויף קען עם ס'רוד פאקין פון צו ב'צאלין דאס וואס דו גיקט נאמס ש'ל'דיג צו דיין אונ ל'רפן פ'ר די טובות ומה שאתה רואי אונ די טובות ונאמס דו גיקט וי'א ווערסט אי אפשר אונ גיט ס'רפן אז דו זאלקט דער צו גיט גרייבן כשתחייב לו דו עם וועט דיר נאר קיפן פ'ר דיין דיקטט וועט ער עס דיר פ'נד'צי ב'צאלין לא שחקהו אונתו כי אפ'ר גיט דו זאלקט עם דאקט דאס דו זאלקט ביין העה ד'רין און וזייגן פ'לסטר גיט דו זאלקט אים ד'גן ד'ס ער זאל דיר טאקס ונאמס דו זאלקט אים ש'ל'דיג פ'ר די טובות ונאמס ער האט דיר גיטאן אונ ביין ש'בר וועקטוב כ'סל'א גרינין:

ומה ששאלת אונ וואס דו האקט גיפ'רענט על המעוזה וואס מען איז חייב צום ווייניקסטן נאמס אז ד'גן שאין אדם יוצא וואס אפ'עניקטש איז גיט יוצא ויין הויב מיט ווייניג דו פון ותחייב לו אונ דס זאל

והם שיהיה לכבו שלם עם האלהים בבנותו ובהכנותו ואם לא יוסיף במעשיו על זה היה בזה חובה ולא הוסיף בהודאה וזכרון יתמיד על מה שיהיה בו וישתדל לכון אתה לכו במעשהו כאלהים ואל תהיה הטובה נורמת לקצר במעשיו הראשון ולשרוד אותו ברוסיף כבנותו לאלהים. ומהם להיות עינו תמיד על מי שהוא למטה ממנו ברוב הטובות לא על מי שהוא למעלה ממנו וכן ראוי לו להיות עינו תמיד על מי שהוא מרבה בעבודת האלהים יותר ממנו כדי שישתדל לעלות אל מעלתו ואל יביט למי שהוא ממעט בה יותר ממנו ויתנאה במעשהו ויתעלם ממנו. ומהם שלא ישיאהו אורך סתר הבורא יתעלה עליו ואורך אפיו לו כדי שיהיה במוח מקצפו וימרדה

מרפא לנפש

אדם לא ידע מהו לכן תן כי כך טובה גדולה וסיקור הסודים לעשות רע בנתיב כל ופגולת סודי לכל מרוע לנכח ומלא כשל סמוך מקום לגנות חובו בתי כל כפא"י קודם לה יסיה הלא הטע על יסיה כל העקר טוב טוב עמונו כרי : והשמעתי יסיה על כל טעם לבנו שלם כל מה שיהי רעל לעשות עדי הנה קף ענין ויכל לסיבות על"ס לזיוו הטעמו וימרוד יסיה כחכונס כי זה טעם בעד ויבנך לעשותו ואל יסיה סתם נורמת לקצר במעשיו הטובים וליכות טרוד בכוננו ע"ד מנח"ל מרעם נכס"ס מרעם דמלם ויהו וכו' טעם וכן בתחלתו ובחמטתו יסיה על כל טעם שיו ולכו עמו כמו שנתאר לפנינו וע"פ"ס אם ירד נכונ לזית טעם על עיון התעלה טוב לו יסיה כחכונס ורעה לו וכן בקיום מלות שבה לפס לו לתכל שבה בדרכים כחלים ושאל מלוחס משהרוד וירד לתיכונס כנקל וכן במלות דרוק גו"מ ושכל מלוחס מלות כרונן יסיה סתם כחלקים כסודים וכלם שכל ויקבל עמרו מעלם ואם לאו יסיה מעלו ירדן ומעטיו נכס"ס ומעט כחיו"ס דע על כן סתי יתן כיו"ס אל לנו בכל מושג : וחמי' לכותו לנו מרע על מי שהוא למטה ממנו כו' ועד' שמועתי רמו זהה בשמות ממעל ועל חלקן מתחלק לכל יומר בדרכים טעם מביטוס. למטה יסיה מי"ן ממעל מי שהוא למטה מקו בעבודתו כו' ובל"ן בדרכים טעם שיהיה לחק בנפו יסיה שיעד לטעם דרוס ולנו מי שהוא למטה והכר מקו ועל יסיה טוב לך : וכוחם ותעשיתו שלא יתיארו אורך סתי סבורה כדי שלא יתחשו לכבו לתפול ויחמר שלום יסיה לו כמי ששקיתו כל כרעות ואלה ונעשיתו כן חמם ולוסיף חמון אל יסיה כי יסיה מ"רין לפי עמו ושכר עמו מתחילו לפי טעם שלם ככל כחוב וספר ומונס למנו ואין עמם חמון או נעוסי

בטובו ב"עקר פר ג'אם פון יאם ומהם אנד דם אב'קטע אין שיהיה לכבו שלם אז זיין הארץ קטם זיין פונ'ה זאל זיין באנין מיט גאטם באנין פון גאטם וענינו זאל זיין פונ'ה זיין יאזר פון גאטם זעצן אנד דאס באנין זאל אויך אנד ד'שנים מי'ן ובהנחה אנד אז ער איז זיך בפונ'ה פון אים זאל אים זיין מיט דעם באנין הארץ זאם לא יוסיף אנד זען איצנד אז גאט האט אים גי'עקן די סובות מעקט. ער גיט מער גוטע מעשים איינער ער האט פריער ג'אטן ולא הוסיף אנד מערם גיט צו דאנקן אנד לח'ן פון דעם וים ער פלעקט אים לז'ן חסיד זאל ער האמ'לע בלי'ן ביי די גוטע מעשים ויא ער איז פריער גוען וישתדל לכיוו אנד זאל זיך פל'יט'ן אין אלע זיינע מעשים מבין זיין זיידא צו פאן פון גאטם זעצן זאל חרה הטובה כו' אנד די טובה זאל אים גיט גרים זיין אז ער זאל איצנד גאט וייניגן פאן זען ער האט פריער ג'אטן ושרוד ויהו אנד זאל אים אויך גיט מאכין פריד זען ער זיין פונ'ה צו גאט בלויב'ר פון צו האבן איצנד זיין געקענע פונ'ה צו גאט איינר פריער ומהם אנד דם גיי'קטע אין להיות עינו תמיד ער זאל תמיד אב'טונג זעבן על מי שהוא למטה ממנו אויף אנעלעבן וים האט וייניגן גוטס פון אים לא על מי גיט אויף אנעלעבן וים האט מער פון אים וכן ראוי לו אנד אויף גיהער ער תמיד קיבול על מי שהוא סרבה אויף אנעלעבן והאט די'ט מער גאט אז ער כדי שישתדל פון זענען ער זאל זיך פל'יט'ן אויך צו קיבן צו זיין מרבה ואל יביט אנד זאל רדי'ן גיט קיבן לפי שהטו סמעט אויף אנעלעבן וים ער די'ט וייניגן גאט אז ער זען זיך פון קען אים ארום קיבן צונוי ערדייא שלעכטע כחות אין כאל ויהנה כשעשה ער וועט זיך בעל גארה האלפן מיט ויינע מעשים חייל ער זעהט אז ער האט מער מעשים טובים אנד די'ט מער גאט אז דר אנדערד אנד דם אנדערד אין ויחלם ממנו ער וועט זיך פר רדי'ן פון די גוטע מעשים צו פאן והארים ער וועט זאגן אז יענד מעט גיט אז פיל וועל איך אויך גיט פאן אנד וועל זיין גליק מיט יענס דרום זאל ער גיט קיבן אויף אנעלעבן וים טומט וייניגן מעשים טובים פון אים נאר אויף אנעלעבן וים טומט מער פון אים ומהם אנד דאם צע'הנטע אין אז דאס זאגן דע ב'שעפ'ר פר בא'נט אה לאנג זיין וע"פ פון אים ויחיד אפיו לו אנד דר ליינעקט זיין צא'רן פון אים זאל אים גיט פון רידין כדי שיהיה אז ער זאל דרום גיט מי'ן אז ער איז שוין פר זינעקט פון זיין צא'רן אנד וועט אים ויידר שפעניגן בלויב'ר ער זאל גיט פראבן זען אויך קין די'ז אדער שלעכט גינען

שער עבודת האלהים

אזוהו כי כל מה שהגיעו דבריהם אלינו מן הקדמונים שעברו וראינו מן הנמצאים
עמנו שהביאו להם האלהים במיני המנוחות ונמו מעבודת האלהים אל המדות לא
נבשלו אלא במה שספרתי לך והוה נלוו ומפורסם בכפרי הנביאים אשר בכל דור ודור
זהם כל מספדי השער השלישי הזה אשר כוונתנו בו ביאור הויה קבלת עבודת
האלהים ומי שלא יכול להוסיף בעבודת האלהים ברבות טובותיו ויזבל לקבל מה
שזכרתי לש"ש יהיה ראוי להתמדת המוכה לו המיוחדת לו ואם יסירנה ממנו יהיה
לאחד משני דברים או למחות בזה עון שקדם לו או לשלם לו בעוה"ב תמורתה
מה שהוא נזול ויקר מסנו ועודף עליה הרבה:

פרק ה' אמרה הנפש התעסקת ברפואתי והעלית ארוכותי והוכחתי והגדלת
והשקפת באופך על רפואתי וגילית חשבת האותות מעלי אלא
שנשאר עלי עדיין מספספדי עבודת האלהים ענין אחד אם תרפאני ממדוהו ותסיר
ממני דאנתו אנצל מן הגדול שבמדעים ואהיה קרובה לרפואה מכל נעמי. אמר
השכל ומה הוא ענין שהוא אצלך כאלוהי וברת. אמרה הנפש מה שמצאתי בספרים
מראש לנפש

אוי נעולם ככה וכוונת הקב"ה וכן מ' : וכן שלש יוכל להוסיף כי ין קב"ה נח צדקתו עם ברוחו אל עמי ויכל
לקבל כעצמם ענינם כאלו עמרי : ויהי ראוי להחמיר הכוב כאלו אמר מלך פריב נזיר מלך ואלו כל זמן כיון נבטו
וילוו כל דרכו : ואם יסירנה ממנו ר"ל דחי שקב"ה לפעמים מי עסקה את כל אלה שזכר האלפ"י ספרו יתבונן ממנו את
כוננות ויבטו ענינו ויפס או עזר ארוה בלתי פלוג חל"ה יתע לבנו כי כל מה דעמיד נחמתו נזיר עבד או שיחמם סבב יתבין
ע"י עושותו כעו"ל מלך ויהי עושותו בזהו למה לרש"י פתחיו כדון קב"ה נזיר : או לשלם בו לעוה"ב היפרתה כמ"ע
מ"ל גסס יכונן של אכסס לברכות בקב"ה מ"ל גסס א"י כל קרובות נזיר כעו"ל מלך או שיחמם וכל עושותו א"י
זין כי דין כל מה למנו לו ומע"ל על סמך כל ארמוה כי תבד ונחמם או תבד שמכפר עושותו נעולם כסו או אלה תוכפל כדור כעו"ל :
פרק ח אמרה הנפש כי והעלית אשכנזי. אמר נשן מן עוה"ב : וגילית חשבת האותות מעלי לכל נזיר כסירות
חמקת מן האולם והסמנו מעלי : אמרה הנפש מה שמצאתי בספרים מענין ההכרח והגדולה כי קיימתי וכו

אנן נאם דאמם מיה נים גישמראאמם מען איה וייחרא איהו שלעקמם זיין כי כל מה שהגיעו בו והארוה דם
אלך עם מיר האבין נזאיר ונזאיר מן די ערשקע ונאם ויינן וינען פר אבין וראינו וראינו אנן מיר האבין איהו
וינען מן די נים ויינען אין אבין דוד שהיבן להם ונס נאם דאמם ויאם ביינעמם מיהו של ערלייא מובות
נזיר סעבות האלהים אנן האבין דר נאה אנועק גענייט מן נאמס דיינקס צו ויחד פלעגניגן אים לא
נבשלו די ויינן מעד נים גישמראאמם געאירן נזיר ויחד די וואכן ונאם איה האב דיר דר ציילט ויה
גליי אנן דאם איז אנטפלעקט אנן מפרקם אין די ספרים מן די נביאים מן אנטליקען דוד והם כל
ספספדי בו אנן גס ויינען די אלע זאבין נים פר באר פון דעם דאיינען דרין שער אשר כוונתנו בו כי
נאם אנן פוננה איז אין דעם שער צו בשיידן דעם תיבד ויאם מען בארף איהו דה קבל זיין
נאמס דיינקס ומי שלא יכל אנן דער נים קען נים מעד קאן אין נאמס דיינקס מן ויא ערען זאבין
נאם פרייע ויינן גישמאגן מכות טובותיו ראמשלע ויינע מובות ויינן פיל ויכל לקבל אנן דין וועט
ער מענת ראמשלע קבל זיין מן נאמס ויענין ויא צעה זאבין נאם איה ראב דר קאמם יהיה ראוי
להחמיר דר וועט איהו ויעטם זיין או די בונדערע מובות נאם ער האם גינאם זאלין בייא אים
לאנג ויערען וואס יסירנה אנת ווען נאם וועט דאם פארש אפ קאן מן אים יהיה לאחד משני דברים דם
איז ויענין מן דא צווייא עפעסיים או למחות אדר ער ויל דר דעם אפ מעקן אים ניה איהו נאם
ער האם פרייע גיטאן או לשלם לו אדר ער ויל אים דר פר בצאל"ה איהו עולם הפ"א מה שהיא נזול
אז איין שרר נים איז נעקער אנת ויודייגן דר מן ועודף עליה ורבה אנת פיל מעד דר מן :

אמרה נאמם די ויל התעסקת ברפואתי דו האקמם ויה מתעסק געווען מיט מין רפואה והעלית ארוכותי
אנן האקמם איהו ויבראמם מין הייליג וכוונתנו אנן האקמם מיה גישמראאמם והשקפת באיך אנן
האקמם לאנג גילתם איבעד מין רפואה וגילית אנן האקמם אפ גיטאן די פיניקסערנס מן די בארלישקייט
מן כיר אלו שנשאר עלי נזיר עם איך מיר נאה איין נאה איך גייליגן וואס קען דאם קען מן בארין מין
נאמס דיינקס און חרמנוס עלי נזיר ער אקלמם מיה היילין מן זיין ווייניג וחסיד וואס מען אונן זאקמם מן מיר אפ
קאן זיין זאבין אנצל מן הגדול דען וואלם איה באשירקמם געוארן מן דעם גרעסטן מן די ווייניגאן ואהיה
קריבה אנן וועל ויה קענען גיילקט ווערן מן אלע מינע פלאגן אחר זאבין דר עילל מה הוא הענין אנן

שער עבודת האלהים

צונח ודי ומדבר כמ"ש (תהלים קל"ג) כל אשר הפיץ ה' עשה בשמים ובארץ ואמר (שמואל א' 3) ה' מסית ומחיה מוריד שאלו ויעל ה' מוריש ומעשיר משפיל אף מרום ואמר (איוב 1) כי זה אמר ותהי ה' לא צוה מפני עליון לא תצא הרעות והמובן ואמר (ישעיה מ"ג) יצר אור ובורא חשך עושה שלום ובורא רע ואמר (תהלים קמ"ג) אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו כונוי בו אם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר ואמר (ש"ס) שוא שדומה לזה מה ששורה כלו כי האדם ושאר החיים הכינם הבורא ליון העולם הזה ואם זניעים יגועו ברשותו וכחו ויכלתו ואם יגיהם יגורו סמטשיהם כמ"ש (איוב ל"ג) הוא ישקיט ומי ירשע ואמר (תהלים קד) תמתיר פניך יבהלון תוסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון וכל דברי הראשונים בכל ספר מודים מכל הענין הזה מבלי מחלוקת בו. ונמצא

טרפא נפש

קלף אלו כפי כוח לקמן כחש פתחים כמכח וכלק וילא נופר זיקס עלפמטס גרלס כן מנא נפוקיס שפלוס מוכחז כלל ימכחו ונמר כליו למכח על כל פס סמטס וכלל קיד ס': מןאם כול סמטס וכלל כמז קלף סמטס וכלל נופר סמון מילק כין סמטס וכלל פס וכלל סמטס כמכח נפשוטס וכלל סמטס כמז סמטס כמזל: כפי עליון גוי כמכח ל': הורבה מה שרובה ליה וכן סמטס סמטס נפוקיס סמטס: וכח שורה כו' כי האדם ושאר החיים כול סמטס מזה למלך כפי סמטס נפך

וואם אף דר ענין וואס ער איז ביי דיר גירעניקנס פון אגרויס ווייטאג ווי דו האַפּט דר מאַנט אסרה זאָנט דו וילל מה שמאחי בספרים וואס איה ראב גיטנין אין די ספרים מעין יהודה פון דעם ענין אז דר פעקטש איז גיט אין זיין ווילן נאר ער איז גיטוואגניג און גיטיט פון נאט צו מאן ווי נאקט ווילן איז הגוריה והמשלה בו און דאס אלץ ב'שטייט אין די גררה און גיטעליקייט און אין דעם ווילן פון נאט אין אלימן וואס ער האט ב'שאפן סמטס פון הארשטע זאכן שטיינער אייזן וולדער און נאך ונחש וחי ומדבר און זעלבוע גלייכן וואס ב'שפראצן אויס דר ערד און לעפדיגע ב'שפעליקס און פעקטשן די זיגן אלע אין דעם רשות פון נאט ב'יה און קענן גיט מאן קיין שום זאך און זיין ווילן אז ווי עס שטייט אין תהלים כל אשר הפיץ ה' עשה בשמים ובארץ אלץ וואס נאט האט גיטוואלט האט ער ב'שאפן אויף די היקל און ערד. און אין שפאל שטייט ה' סמיה ומחיה נאט מאכט מוים און לעפדיג מוריד שאלו רעל ער מאכט ווי גידערן אין גרוב פון גינהם און ב'רעניגט ווי אויף ה' מריש ומעיד כסילא און סמטס נאט מאכט ארום און מאכט ב'יה ער מאכט נידערדיג און מאכט מוריד דרוק. און אין אַיקה שטייט מי זה אמר ותהי ווער אין דר וואס זאָנט און עס זאל און זיין ה' לא צוה אז נאט זאל עס גיט גיבנין כפי עליון כל הא דרעות והמובן גייט דען גיט ארויס פון דעם אויבערשטן דאס ב'יה און דאס גוקס. און אין ישעיה שטייט יצר אור ובורא חושך ער האט ב'שאפן ליכט און ס'קענען געשע עושה שלום ער מאכט פריד. און אין תהלים שטייט אה לו לא יבנה בית ווען נאט זאל גיט בויען דאס בית המקדש שווא עסלי בונוי בו וואלטן דו און זיקט גיטעט די בויגערס דרענען אה לו לא ישמר עיר ווען נאט זאל גיט דיקן די דיקן די בונוי שווא שקד שומר וואלט זיך און זיקט גיטאן פלייסן דר דיקט. און נאך שטייט דאָרט און לכת משכניו קום אור מים דאס אים זיקט וואס איר שטייט פריא אויף סמטס שבה און ליכט זיך שפעטס. אוכלי לחם העצבים וואס איר עקט איינער פרייט מיט מרזעניקייט כן יתן לידיו שנת און וועט נאט פ'רנבה געבן צו די וואס פון וואגלן ויערע שלאף פון וועגן תערה און מצות הורבה און נאך פיל פסקים פון זעלבוע גלייכן מה שיהי וואס די אלע פסקים ווייזן כי האדם אז דעם פעקטשן מיט די איגרינע לעפדיגע ב'שפעעניס הכינם הבורא האט נאט ווי און גיב'הייט די וועלט מיט ווי צו בויען עס זאל זיין אפון ושבת אויף דר וועלט וואס יענס און אז ער מאכט ווי בעפענין ווי זאלן גופים מאן ערד ערניגן גיין יגועו ברשותו בעפענין ווי זיך מיט דעם רשות און כח און יבולת פון נאט און יענס און אויב ער מאכט ווי רעגן יגורו סמטשיהם כוון ווי רעגן פון ויערע ווערן ווי אויב האט נאט וואס ישקט און ווען נאט ויל די ארבעקע ליים רוא געבן זיי רישע ווער קען ווי רען ב'יה מאן. און אין תהלים שטייט תמתיר פניך יבהלון און דו פון באר'קסט זיין געניקט פון ווי ווערן ווי דר שפראקן תוסף רוחם יגועו און אז דו מאכסט אין מאן ויער אמתם כוון ווי פון גיין ואל עפרם ישובון און קערן ווירן צו ויער

בספר התורה מה שחולק עליו מה שמורה כי המעשים הנראים מן האדם נתונים ברשותו : והוא בחור בהם כרצונו והם הווים כרצונו ובחירתו וע"כ התחייב כבטול ובעונש על העבודה ועל העבירה והוא מה שאמר הכתוב (דברים י) ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת המוות ואת הבחירה ואת הרע ואמר (כס) ובחרת בחיים ואמר (מלאכי ח) מירכם היתה ואת ואמר (איוב לב) כי פעל אדם ישלם לו ואמר (משלי יט) אולת אדם תסלקה דרכו . וכל מה שיש בספרנו שמורה ומצות ומוסר מורה על כבודו הענין הזה וכן מה שיש בו ממנו העבודה ועונש העבירה הכל מורה כי מעשי האדם מונים אליו וכי כבוד האלהים נקי מטובתו ורעתו וצדקותיו ומעותיו והענין אצלי קשה והפיק בין שני הענינים קשה מאד ואם יש רפואה למדה הזה ירפאני האל במנו על ירך . אמר השכל אין כמה שמירת מקושי ההפקה בין שני אלו הענינים הנמצאים בכפרים גדול ממה שיומצא ממנו בפועל בדרך הבחינה והוא מה שאנחנו רואים ממעשי

מרפא לנפש

כסס ותר ליון כסס ומולחם רק כססנים נסיון מוטס לנפסו וגיון סעולס כדי עסיס סעולס יבטו קן פלס נללוו וימדך כנרלה סעולס : ונמסר בספר התורה כר נסיון . ל' סכל נדק ונמסר ספלוס יס לו כנרסס וספסן ועיכ כרס סדון כנסול וסעולס סר כחלרס : והפיק בין שני הדנינים סללו כול סקס מלך כי לון ליויר סללס כול מוכלס כלל מעסול וסרנס כסלני ור'ל לסוללו ללור ונסעולל נכרן עט כסעיס סללו כול סקס מלך כי לון ליויר סללס כול מוכלס כלל מעסול ולס ועסו כר עיסו עמס ולס יעסס טוב וקכל נמול מללך ססול ליוו נכסולו וכחלרס : אכר השכל אין כמה שמירת כר ל' אלס מלסס סס עסללו סססוקס סכרסס וז סל סז כרנס סס כ'ל ולון אלס מלסס עסללס כסעולל וכחוס כדרך כסלסס

עוד וכל דברי הראשונים אבן אציל ביד פון די ערשטע רבנים אין אלע כפרים ויוון אויף אויף דס אבן אציל אין אין דעם לרשת אבן כל פון הקביה סבלי סחלוקה כו דרין אין גאר גוט פון האגדן קוין שום כדולקת ונמצא בספר התורה אבן אין דר תורה גימינט ויק דבא וואס עס קנינט דרויף מה שמורה דען דארטין שטייט וועלעך פסקים וואס עס ווייסט אז די ווערקן וואס דער פקנישט טוט זייגן אין זיין אייגענעם לרשת הוא בודר בהם אבן ער דר וויילט ויק אום אין זיי וילן היס הויס אבן זייא גישעפן פון זיין וילן אבן מיט זיין אום דער ווילונג ועל כן התחייב אבן דרום קרבת דעם פקנישטן קשר פון זיין וילן אבן ער טוט אבן איין עניש פון די עבודת וואס ער טוט והוא אבן דאס אין דרוינגען פון דעם וואס דר פסק וואגט ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת המוות ועוד ויק אבן דאס גישעפלט צו פון דיר דאס לעבן אבן דאס נגמס וחת המות ואת דיע אבן דעם טויט אבן דאס גיון . אבן וויימר שטייטס ובהם כחיים אבן דו וואלטם ויק אום דר ווילן אין דס לעבן . אבן מלאכי דאס גיארט סירטס היחה ואת פון איינער האנד אין אויף דאס גיון גישעפן בלוקר איר דאס אייף דאס אלץ טרנס גייען דרך איינער ויק . אבן אין איוב שטייט כי פועל אדם ישלם לו דען די ווערק פון דעם פקנישטן ווערט אבן בציאלט בלוקר זייגע ויקר אליין שטרפאפט דעם פקנישטן . אבן אין מלאכי שטייט אולת אדם סחלוק דרכו דאס גארשטייט פון פקנישטן סאכט פון קנימען זיין וועג וכל מה אבן אלץ וואס אין אונדן תורה שטייטס שמורה וסכות פון תורה אבן מצות אבן שטרפאף ביד הכל סורה דאס אלץ וויינט כי מעשי האדם אז די אלע ווערקן וואס דר פקנישט טוט זייגן אים איינער גיגעבן בלוקר זיי זייגן אין זיין וילן וכי כבוד האלהים אבן אז דר כבוד פון גאט אין זיין סטובות ורעתו פון צו צווייגן אים אויף זיין נוסף אבן גיון ודקותיו וסעותיו אבן זיין גיגעכשטייט אדער זיין אום רעכט ער אין זיין נוסף אבן זייגן זיין פאן נוסף אדער גיין גאר ער טוט עס מיט זיין וילן והענין אצלי קשה אבן דר זאף אין כור שווער צו פון שטיין והפיק בין שני הענינים אבן צו פון ענטפערן דאס וואס די פסקים זייגן וויקר אצלין . קשה טוט דאס אין ביי מיר ויקר שווער ואם יש רפואה אבן אויב עס אין פון האגדן איין רפואה צו דעם ווייטא דעס וואס לאז מיר גאט ווילן ודוק דיר דאס הייסט דו וואלטם מיר עס פון ענטפערן אבן וואגט דר שלל אין כמה שמירת אין וואס דו האסט דר מאנט מקושי ההפקה פון די שווערע פקנישטן דעם ויקר שווער וואס אין צווייגן די פסקים וואס שטייגן אין די כפרים אין דאס גיט גדול סכה שימח שווער צו פקנישטן די קשית פון דעם וואס קען גימינט אין די ווערק פון דעם פקנישטן אז מיר אלץ דרויף אבן אבן נעבן בלוקר אז קען וויל אבן געבן אויף די ווערק פון די פקנישטן עט מען דאך בתיש אז אפאל אין ביי אפעקטן אין די רענד צו פאן גאך זיין ווילן גאך אז אפאל אין

שער עבודת האלהים

האדם שיהיו כפי דעתו וחפצו בקצת העתים יהיו שלא כרצונו וכונתו בקצתם והם יחזקו כי יש לכבוד יתעלה מסמלת עליו ושהוא תחת מאסרו יחיד לו מה שחפצו ימנענה מסה שאינו חפץ ויראה לך מכנו גם זה בתנועת לטונו ושמעו הראתו ואני וזאת אח"כ שהנמול והעונש עוברים עליו כפי מעשיו ותנועתו לעבודת האלהים ולהמרותו וכבר ארכו מחלוקת החכמים באופני ההפקה בין ההכרח והצדק מהם מי שאמר כי כל המעשים האנושיים הולכים כחפץ האדם בהם ויכלתו וכחו מסר אלהים בידו עניניהם והשליטו בהם וכי כבוד האלהים נקי מהם ועל כן התחייב אלהים הנמול והעונש. ומהם מי שמשביח המעשים האנושיים וזולתם אל הבורא יתברך ואמר כי כל תנועה המתחדשת בעולם מסבדר ודומם היא ברשות הבורא ית' וגורתו ודינו ותחת

ברפא לנפש

משפ ספרים כלו נהלים סודרים זה אל זה: והוא שאנחנו רואים שנתקט טעמים ויכל האדם לעשות לו מה שלבו חפץ ואלו מהם כידו רדיו שלא כרצונו וכונתו בקצתם ויכלתו ענינים וקול ומניס לא יוכל לנגוד סדורים כפי מה שלבו חפץ ומתם עמיים וכלו מסד דברים על כבודם כלל כלתו וחס ויורו. וזוהי מלאכ ומתנחן שאלהם כולו חתח מתכר כפי ויש לו ממלסת עליו במחשד כי סודל אל ירע כבודו יתברך ויקר לו סמכים ולפעמים מנוע ממנו כסחמים אל לינו חתק שיטש כבוד סכוא: ונני רואה אחר כך סכוא נעם ויחמל על כל מעשיו אם כן סדנו סוס נראה כחוס סכוא סוכר אלם זה וכדלוי סכור סחוס סמול וכל רדכו סמסס: וכבר ארכו מחלוקת בו רל נרע ולכך סקטוי סוס זה סמולקם ודעות שונות בין החכמים כולאסוס

אין עד גינצוהאנגן צו פאן די זאכן קאמפישע ער וויל גיט ווי דר עקלל אזו ווייטער ספר'ש'ל' והוא אגן דאס אין סה שטענדיג וואס ס'ר יעקן פון די ווערקן פון די קענישען שיהיו כפי דעתו וואס ווייגן אין אמיל' צייטן גאנץ ויין ווילן אגן פגער נאך יהיו שלא כרצונו אגן אמיל' זאכן ווייגן ווי גיט ווי זיין ווילן אגן זיין פונדען אין דעם יידיש אגן די זאכן וועלן דיר ווייזן קלארער דר פון קענקסטו אפ לערנן כי יש אזי דר באשעסר ויעלה קאנט דאס ויוועלשטיקט אפ'ר אים ויהיו תחת מאסרו אגן ער אין אונזער די פונד פון דעם פאשעסר יחיד די אונעלעכעס וואס נאסם ויהי וויל דאס גינדעט ער אים אויף עס יוא צו פאן ויסמעה אגן פר מיט אים פון צו פאן ועלעכעס וואס ער וויל גיט ויראה לו אגן דאס קענקסטו אויף יעקן פון אים כחמסיה לשונן מיט זיין היידן אגן הענה אגן יעקן דען אין די אלע זאכן אין פר האנדן דאס אייגענע. אפאל גיט אים נאט פ'ה'ר פ'ה'ר ד'ר'גן ער ואל היידן אגן הענה אגן יעקן וואס ער וויל אגן אפאל אז נאט פ'ה'ר וויל גיט ער ואל דאס היידן אגן יעקן אגן הענה פר מיט ער אים די פ'ה'ר'ה ונני רואה אויס אגן דר גאנץ נעה אויף שטמול והעונש אז דר שבר אגן דר עקלש קיפן אויף דם קענישען קאר זיגע ווערקן אגן זיגע פגענות נאך וואס ער שופט לעבודה דהאליהם צו נאמס ד'נקט נעמט ער דר פר שבר להפרישו אגן צו ווידר קעפעניגן אים נעמט ער דר פר עקלש אין דאס סותר איינס דאס אגן דרע וכבר ארכו אגן די תבנים האבן לשון ד'ר'בר לאנג פתולקת גיהאם באשני דהפקה אין די אופנים ווי פראם צו פר ענטפערן דעם דילוק בין ההבדל צווישן די זאכן וואס דר קענישען אין ד'ר'גן גינצוהאנגן אגן וגיניש צו פאן ווי נאט פ'ה'ר וויל והדמ אגן צווישן די זאכן וואס דר קענישען האט ד'ר'גן די פ'ה'ר'ה צו פאן ווי ער וויל אגן דר שבר אגן עקלש אין מיט ג'רעכטיקייט סרס פון די ד'בנים אין דאס די פאסר ועלכך וואס נאמס כי לו חכמים אזו אלע מעשעים פון די קענישען והלויים כחפץ האדם די גינצוהאנגען וויל דעם קענישען ווילן אין ווי די דר קענישען אין ד'ר'גן גיט גינצוהאנגען נאך ער האט די פ'ה'ר'ה צו פאן ווי ער וויל ויכלתו וכחו אגן ווי זיין ויכלת אגן זיין קראפט אין מסר האלהים נאס האט אגן דר גינצוהאנגען אין דעם קענישען רשות זיגע זאכן והשליטו בהם אגן האט אים גיבאמס גיוועלשען ד'ר'גן וי כבוד האלהים אגן דר פונד פון נאט אין היין דר פון אגן אגן גיט דעם קענישען וואס ער ואל נאט פון כל החיים אגן ד'ר'גן וויל דר קענישען וואס אלץ אין זיין רשות אגן אין זיין סאמס גידיען אגן אין די רואס סוט נטיס ואל נעמן שבר אגן דר וואס סוט שלעכקס ואל האבן אגן עקלש וואס אגן אגן דרעכע ד'בנים אין פאר האנדן מי שפשיב המעשים כי אועלכר וואס נאמס אזו אלע קענישען זיגע ווערקן אגן די אלע אגן דרע אגן די ווייגן אלץ אונזער די סאמס פון נאט ואמר אגן ער נאמס כי כל תנועה אין די אלע פועלונג וואס ווערן פנייגעט אין די וועלס מסבדי וויסם סייא פייא די קענישען אגן פייא שטייער אגן אגן דאס גלייכן הוא סרסוה הבורא אזו אלץ אין דעם רשות פון דעם פאשעסר ויגורו דיע אגן מיט זיין פאפעל אגן זיין גידיקט וחתח מאסרו אגן אונזער זיין פונד

שער עבודת האלהים

מאשר אין נבטל כחם כשערה לא פחות ממנה ולא למעלה הימנה ובאשר הקשו עליהם בדרך הנבול והעושה אמרו ענין הנבול והעושה אין אנו יודעים צורתו ולא מהלכי דיניו והאלהים צדיק ולא יעול ונאמן כמה שיער מן הגמול והעושה ולא יעבור נחלשו דעותינו מהשני כח היות חכמתו וצדקו יותר נליו וחכמו נראה יותר ממה שחשדוהו כדרינו אין אלוה מבלעדיו ומתם מי שראה להאמין בשתי הדעות ההכרח והצדק ואמר כי המעמיק בהם אינו ניצול מחטאו ומכשול על איהה דרך שישבור אותם. ואמרו הנבון שנעשה מעשהו מי שיאמין כי המעשים מונחים לאדם ינמל ויעשה עליהם ונשתדל בכל אשר יועילנה אצל הבורא כשני העולמים ונכמה באלהים כמהון מי שהתברר אצלו כי ממשלת כל המעשים והתנועות והתועלת והנוק בנורת ה' ורשותו וכמאמרו וכי לאל

מבוא לנפש

מתן אורח לו סגלתיכו לתתםסם נתיקם זה אומר נכס וזה נכס: נחלשו דעותינו מהשני מלבטו: כח היות חכמתו ארך כוח מחסו ומתקו כסוג כמחשבו. דוחק למ' חול' נכיס כל בלי עולם מוכרין לפני ככני מיון אחד ואחד ומ'לו כולם נכסין: כשקיים אמת ומתק הנכסים סגולה מהם כוח אצל הכסוף קבם מחד בלי כסף כו' אצל כמי ש'אלה לבטח ומתוהו ונכדן ויחסלו וכרו נזח כו' א'ל לבטח כשנתנו וס'קדוה'אלם כיוון משעים דרך כשנתנו כיוון משעים ודך עמלנותו חס' א'ל כסופ עים עת כאל לבטח ועיס': וי'הם כי שראת להאמין בשתי הדעות ההכרח זכא אמת סגלתיכו מוכרס מלמס כו' מתקן: והצדק פים עת כ'ן אמת כו' דיוק ככל מעשה לזה לומר כס' לו ככרסירס לבטוחו כאלכי וי'לס וכסועי כשעטי כסלחוס וטעם סמחורס נדלו כמס כמס וכחמס כסויס וכמסכס סגולס וכו' לכחות עולו סגל משעס דינו סוף סוף הכל כסותו וכמחמלו ממש אשיר סגולס ככר ינעם כס' וכו' . כי דעתו תהיה לבטח את זכא כי כרי לנו רוחין חקו ומחדו וטוויו ככל וכו' ולך נהקסוהו חס' סגולס כסויס: ואמרו הנבון

אין נמלט סתם דער פון קען ניט פֿעלן אָפּילו אַזוי גרויס ווי אַיין קאַר לא פּוּתח סכנו ניט ווייניקער דר פון אונ ניט מער פּלוצר פון גרויע זאכן פון גאַנץ גלויביגע זאכן מינון אַלץ גיטאַן ווערן מיט דעם גלות אונ די גוהרה פון גאט ובאשר הקשו עליהם אונ אז קען האט זיי גיפֿרענט יאָה אַייערע דריי יאָה וואס איר זאָגט דר מענטש איז גיטוואַרנן פון גאט אוף אַלע זאכן פון וואס קיבט אים גלבר מצות אונ ערזש אסור האָבן זיי גאַנץ ענין הגמול והעונש דם ענין פון גמול אונ ערזש פון שטייטן מיר גוט דים וס'ן דר קען איר ווא לא מילי מלכי זיינע מעשׂים ולא יעול אונ ער וועט ניט פֿאַן ברי' אים דעקט ונאמן כמה שיער גאט איז גרויעס ווי יונע מעשׂים ולא יעול אונ ער וועט ניט פֿאַן ברי' אים דעקט ונאמן כמה שיער אונ ער איז גלויביג מיט דעם וואס ער האט צו גאַנץ צו פֿאַלן גלבר פון די מצות אונ ערזש פון די עבירות לא יעבור אונ ער וועט עס גיורים ניט עובר זיין נחלשו דעותיו אָר אַינור פון שטאַנד איז גלבר צו פון שטיין ווי ער פֿירט די וועלט מיט זיין רבקה חזקו יותר נליו אונ זיין גרובקייטיס איז מער אָנגעפֿעקט וחסדו יותר נראה אונ זיין גיבאר וערס מער גינען ססס שנחשוהו אַיינער קען זאל אים חזקד זיין און זיין דין אז ער טוטס הם ושלום איין עולה ואן איהה מבלעדיו אונ עס און ניט פון האַרץ מירן גאט אים וססם אונ אַנגערע רבקים איז פון האַרץ מירן שראת להאמין אַנגעקער וואס אים גיפעלט צו גלויבן אין ביהיע העלת ההכרח דאס עס איז פון האַרץ ועלגע זאכין וואס דר מענטש איז דריגען גיגייט צו טאן ווי גאטס ווילן איז ניט ווי זיין ווילן איז דאס איז אין אַלע מעשׂים וואס גינען צו דר וועלט והצדק אונ עס איז פון האַרץ ועלגע זאכן וואס דר מענטש האט איז ווייל גלות צו טאן ווי ער וויל דאס איז די מצות אונ מעשׂים מובים אונ דר גמול אונ ערזש איז מיט גרובקייטיס ואמרו אונ זיין האָבן גאַנץ מעשׂים בהם דר איהה וויל צו טוף קראַכטיין דריגען אינו ניצול הר ווערט ניט פֿישיקט פון זינר אונ שפֿירדוואַנג דר איהה דוד שישבור אחס אויף וואס פון איין דרה ער וועט עס ועלין פון שטיין וועט ער אַלץ קינען הם ושלום צו איין מכלשול ואמרו דרום האָבן זיי גאַנץ הנבון שנעשה מעשה דאס רעכט איז און מיר זאלן גלויבן אין ביהיע העלת קעגן וואס מיר זאלן טאן נוסע מעשׂים אַלץ מיר גלויבן מי שיאמין כי המעשים מונחים לאדם ויזא דער וואס גלויבט און די ווערן שטייטן צום מענטשן און זיין פאכטן ינמל ויעשה עליהם וועט ענין גלבר פון די מעשים מובים אונ ערזש פון די מעשׂים מובים אונ ערזש פאון די עבירות ונשתדל בכל אשר יועילנו אצל הבורא אונ מיר באראַדפֿן זוף פֿלייסן צו טאן אַלע מעשׂים אונ דיקטן צו דעם פֿשעפֿר וואס קעגן אונז העלפֿן אויף ביהיע וועלטן ונכמה כחלום כסרוין אונ אין די זאכין וואס גינען צו ערס דעה זאלן מיר האָבן אין גאט איין כסחון מי שהתברר אצלו ויזא דער וואס איז ביזא אים גלבר אז די גינעלשטיקייט פון אַלע מעשׂים והתועלת והנוק אונ וזילן אונ שפֿירן קיבט אַלץ בנורת ה' דרה דער גוהרה

ית' המענה הנצחת על האדם ואין מענה לאדם על האלהים יתברך. והרעה הזאת קרובה אל הדרך הנצלה מכל אשר קדם וכרו כי מן האמת והנכונה שנודה בסכלות כדבר הזה מהכמת הבורא יתברך מפני חלישות דעתנו וממעוט הכרתנו ובסכלותנו כו פנים מאומי המוכה וזה נעלם ממנו ואלו היתה לנו בעמדתנו על הסוד היה תהנה היה הבורא מצלה אותה לנו. והרמיון הקרוב בזה מה שאנו רואים מענין חלש הראות שאין לו תועלת באור השמש עד שישים סמך דק כינו ובין עיניו וכל אשר יהיה דחולי בעיניו יותר גדול תהיה תקנתו במסך יותר עבה וכל אשר יקל החולי מעיניו יהיה המסך הדק יותר ראוי לו. ועוד כי אנו רואים ברוב המלאכות הנופניתי פועלות אלו לא היינו רואים אותם בעינינו והיה דברם מציע אלינו סמדרים להכניב המצד בו עליהם כמו האוסטרולובי"ו שהוא מאומי החזים שאילו לא השגנוהו כראותנו

מראש לנפש

שנעשה ט' לם נשם שכן נלחמן שני כדמות שני שמיים למת כמל' און כמס' מקבל: והרעה הזאת קרובה כי לא נלמד בקרבן לנפיקל משאר כדמות שוכר כן כוא דעם מול' המצוה ככל ידיו שמים חון המלאש שמים ופירש רס"י כל ככל על פאוס טרד בקיים כוא כנון לחך קר עט טאר חכס עוטס לנן שמוז ככל טרדי שמים כוא אלה דיק ורשע לע על ידי שמים ורס' זו פטר כדיו כל דעם וכן נפטי שט' דרסס וסוא וימר לו ורלס פטום מ"כ וכן אמרו ככל נפשו וכדמות מונח עיני שם פירוש וסין שפירוש דק ס' כנסתון ותנין קמ דמ סוא: כי מן האמת כו' רל' משה ורשע ברובם כדורה ית' חס כמלה כמלה חקן כמס' עליו כמלים כדרכו סואן אלו מנינים כדרכו סוא חך סוא וית' כמלס דבר ז' מהמנו מונס לע ואלו סוס מקוב לנפי פוס שיו' כדורעו ויזנו דבר ז' כדורעו סוס כמס' יתכרן מעלס חותו סוד לנו כי כמס' יתכרן סוב ומטי' לכל' לא יאמנו טור' ויכלל אדם סדק שחלוני על עיני חלש' כדלום. סואו לעוב לו יותר מחלוני נמלס עיניו לנגד השמש כסוי פירו' חלשיו יזכר ויתעורר: ועוד כי אנו רואים ברוב המלאכות ר"ל נשם אל ואלה מעינין פט' שאין כדלום ורשע סכוד כוס דיון כדורעו יתכרן עט כדורעו סכרי עט כמס' מלאכות סכרי' מתמקשים כמס' ואל' יכלו לעמד על סודס וענשין מחוס' כמ' ויכלו לעשות כן ואלו לא רלס' כעמנו וסו' מתקרים לנו סואו כן סיני' מתמקרים להכניב למעמד סואו: כמו האוסטרולובי"ו אשר סואו כדורעו סכוי' נשם

גזירה פון נאמט אין קאמט זיין רשות און דורך זיין זאג און קענין דאמ קאמט און בעשלים סתרים בארפון מיר גלאבן וכו' לאל יתברך השענה הנצחת על האדם אצן נאמט יתברך האם איין לשמאקע מענה פון דעם קענטישן וואס לער האמט די ברירה צו טאן ויאמט ער וויל פיר יתברך דאמט און ער גיט נישט און נאמן קיין בעשלים סתרים וזיין ענינה אצן אבר דער קענטיש' האמט גיט קיין פענה קענין נאמט יתברך. זאגט דר שקל הרעה הזאת קרובה און דאמ דעה איז נענהאפ' צו דעם רעקטן וועג סכל אשר קדם וכו' מער פון אלע דעות וואס איך דאמ פריער דר מאמט כי מן האמת דען דס ווארדאקאמטיש און דס גייעקאמטיש גיט מיט שנודה איז מיר זאלן בקענין בסכלות כדרכו הוה איז דאמ נאמט מיר פ'ר שפייען גיט נעקש אויב דאמ דעה איז ביא דעם קענטישן אויב זיין דאמ איז מהכמת הבורא יתברך פון דער דקכה פון דעם פישעק' פון חלישות דעתו וויל ער ווייס אז אונזער שקל איז שלאמט ומקוט הכרתנו און אונזר קענטישן איז ווייניג צו פ'ר שפייען נעלעך זאבין דרום קט ער עט פ'ר היילן פון אונז' ובסכלותנו כי אנו נאמט מיר זיין דרינגן נאמעש און פ'ר שפייען דאמ גיט פנים מאומי השיבה דאמ איז פאר אונז' אוז אמורה ויא די איבריע' מוכות וואס נאמט מוט אונז' וזה נעלם ממנו אונ' דריקר איז דאמ פ'ר היילן פון אונז' ואילו היתה לו אנו ווען עט האלט אונז' אריס ניקרפון איין תהנה דער פון אז מיר זאלן דעם סוד פ'ר שפייען היה הבורא מצלה לנו נאמט אונז' דר פישעק' דאמ פ'רדאי מעלה גייען הרמיון הקרוב און דרינגן איז ער פ'רדאן צו פ'ר גליכיון מעיני חלש הראות מיט איינעם דאמ ער קמט שלאפע אונז' שאין לו תועלת דאמ ער האמט גיט איין גליכיון איז גליכיון פון דר ון בלוק' דער קמט גיט איז נעקש דאמ גליכיון פון דר ון עד שישים סוס כיו ער סוא פ'ר היינגן איין ריעע פיר האנג פאר זייענע אויגן קען ער ויא נעקש דורך דעם פיר האנג וכל אשר יהיה אנו ויא נעקשער דאמ שלאפעקייט איז איין זייענע אויגין תהיה תקנתו מוט זיין תהנה אלץ זיין סיט איין געבערע פיר האנג פאר רימ אויגן וכל אשר יקל אנו וואס דאמ שלאפעקייט ווערס גרינגר איין זייענע אויגן היה רססר דקס קען ער אלץ נעקש אונז' גענין פיר האנג פ'ר די אויגן פיר אנו נאר איין גליכיון ער קען דר צו ברעינגן כי אנו רואים כי דען פון די געקענין געקע מלאכות ועקש מיר נעלעך ווערן אילו לא היינו ווען מיר זאלן זיי גיט נעקש מיט אונז'עו אויגין והיה דברס מעט איינע אנו זייענע זאבן זאלן אן סקון צו אונז' דאמ הייקסט אז איינער זאל אונז' דר זיילן דער פון הייט סמדרים היכניי וואלטין מיר גיאיילט צו אב גייענין דעם וואס זאגט דאמ און וואלטן זיאנגט אז ער זאגט ליין אנו עט איז גיט ניקאלט אז אנו זאגה זאל קענין זאל אויך דער נעלעך כמו

ויהי לנו סניד צורתו ודמותו ומה שיושג בו מתנועות הנגלים ומקומות הכובדים
 וכוון השעות של כל עת ועת מעתי השנה ודיעת מרחקי הדברים החלוקים והרבה
 מן הדברים שאינם ידועים לא נתבררה במחשבתנו ולא עלתה ברעיונו צורתו. וכן מה
 שהוא יותר קרוב אלינו מן הכלים שמשמשים בהם המון כ"א. הפלס, כי לולא השנת
 חרט ראותנו צורתו לא היה מתקיים כנפשותינו שישקל שקל הצדק במאונים שאחר
 הבהרה יותר ארוך מן השני ומן התימה שישקול בו שקלים רבים נחלקים בחסר
 וביותר באכן אהת. ומה שמשמשים בו כ"א יותר תנועת האבן העליון מאבני הריחם
 בכוכב שזה באמצעים חלשים מניעים אותם המים. וכשאנו משליכים אבן קטנה
 בשטף המים הנגרים לא היה מתעכב שעה עד שרדה מניע לתחתיהם וברחים ממשקל
 האבן כפלים רבים וכה האמצעים שינועו הריחם כעבורם פחות מכה השטף הרבה.
 ואלו הניד לנו סניד ולא היינו רואים הדבר בעינינו היינו מסתרים להכחיש ולהשיב
 על דבריו זה מפני מעוט ידיעתנו כיסודי הציורה והלישות הכרתנו כשרשי הנמצאים
 ותולדותיהם ומכוונתם המתבודדים. ומי שהוא בסכלות אשר ספרנו בדבר
 שהוא בין ידיו תדיר אין מן התימה שלא ידע מהלכי הנחור והצדק ממשפמי הכורא

מרפא לנפש

מכאן נגמלו אשכח ונעלם קונו: הפלס הוא הקולטל או נעמוט: תנועת האבן העליון מאבני הריחם כפי באמצעים
 חלשים להם לוח האבן הוא מתנועע על ידו נגול קטן מחובר מטלים שהוא האנשי בין כחם וזון סלון והאבן גדול כל
 וברקל כמה נעמוט וזה מנגול נעמוט ואלו יונח סלון כח על כנגול נעמוט סלון סמניעם סלון על שפ מים סלון כדולי
 ונני מרפא כחון כחיים ועקב הם נעמוט אכן גדולה כחם סלון פלן ועיון לשל ככמר סחוד מים מיואז כחם מל סבורס כמכל

והספרות י"ד ג' ולידה ויא די שפערין ועדער פריכון ויאם ויי קענון דר כים
 באנץ נייט ועדן אונ קענון דר דף דעם וויסן ויא נייט איין שפערין פון דעם אנדערין איין שפערין לא
 הסגורה דאם ווען כור וואלפן דאם גיט געקען מיט אנדערע אויגן ויגיד לנו סניד אונ איינר זאל אונ
 זאגן צורתו ודמותו ויהי גיטשטאלט ומה שיושג בו אונ ויא קען דר דף דעם גיטוואר ווערין פון דיא
 באווענדן פון די גלגלים אין היקל וועלכער שפערין עס גייט פון מורה בין מערב אונ וועלכער
 פון קערם ומקומות הכובדים אונ דיא ערטר פון דיא שפערין וכוון השעות אונ ויא קען דר דף ויא
 ספערין דיא אילע צייטן פון דעם יאר וידעת מרחקי אונ צו וויסן ויא נייט איין שפערין פון דעם
 אנדערין איין תרבת מן הדברים אונ נאך פיל גיט בקענקע זאכן אוף דעם אלימן מיר זאלין גיט זען
 דיא גלי ויאם ויי ברחמן דר צו לא נחבררה כנחשבת דאם וואלפן מיר גיט בקענקע אויס קלערין דר דף
 אנדער פון שטאנד אויב עס איז אמת אז עס איז פון האנדן אועלעקס אוף דר וועלט ולא עליה אונ
 וואלפן גיט געקענט ספראכטן מיט אנדערע גידאנקן ויאם פון אצורה די קלי כח האבן וכן מה שהש
 אונ אוף וועלכע זאכן ויאם איז נאך מער בקענקע ביי אונן מן הכלים וועלכע גלים ויאם מעקען זאכן
 דר מיט הפלס גליה אז איין קענקע איז אין איין נייט דס גיטקם אונ אין דעם לאנגן שפערין ויאם
 אז בייא דעם גיטקם זיגן אן גיטקם די ספנים אונ אין דער אנדערין נייט היינט קען אוף ויאם
 קען וויל וועגן יו לוי דען מיר זאלין דאם גיט זאלין זען מיט אנדערע אויגן לא היה מתקיים וואלפן
 מיר דאם גיט גיבאלפן פאר גוים שישקול אז קען זאל קענון וועגן איין גיטקעט ויאם במאונים שאחר
 יו מיט אזו אונאן זאל ויאם איין חלק איז גרעסער פון דעם אנדערין דען דר פוקען ויאם דאם
 שגדירל ווערם נייטער אונעק גידקט וועגט עס קאך מער ואלו הייד לו אונ ווען איינר זאל אונ זאגן
 אז אועלעקס איז פון האנדן אונ מיר זאלין גיט זען די נאך מיט אנדערע אויגן היינו מסתרים להכחיש
 וואלפן מיר זוף גיטקען אים צו ליקענן ולהשיב על דבריו אונ אפ צו פרעגן אוף ויגע הייד ויה אונ
 דאם קיטם ככני מעוט ידיעתו וייל אנדער פון שטאנד איז שלאף צו פון שפערין אין די גיט ויאם פון
 דער גאמאר פון דער וועלט והולדותיהם אונ אין די זאכן ויאם קענון בקיין אום די גיט ויאם זאצין ומכניהם
 אונ ויעדע מקיעות ויאם איז אין אומלכער זאך ומי שהוא בסכלות אונ דער ויאם קען גיט פון שפערין
 וועלכע זאכן ויאם מיר האבן דר ציילט כדבי אין אזו איין זאך ויאם איז בייא אים אילע צייט בייא
 די העקר איז מן מהכח איז שוין מיר וואנדיר גיט שלא ידע ויאם ער קען גיט וויסן דעם באנן פון

והעלה אשר הם נעלמים ונעלים סמה שזכרונו עד אין קץ . ובכמותו אמר דוד עז' (מכלים קנה) ה' לא נבה לבי וגו' ולא רמו עיני וגו' ואמר אהרן זה פה שרומה לו מהמסר אל האלהים במאמרו אם לא שויתי הוסימתי נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי : פרק ט אמרה הנפש כבר נחמתני במה שיאשתני מהשיג סוד הדבר הזה לדקותו ועומק ענינו אך נלה לי סוד עניני והכונה בהעמדותי בעולם הזה וקרב לי צורת ההכרח והצדק ככל יכלתך מן הדרך הקצרה ולא יחיה עניני בענין מי שלא הבין אופני מובתו מן הממונים וכאשר הגיעני . הוא שבקצת איי הודו עיר אחת הסכימו יושביה למנות עליהם איש גברי בכל שנה וכאשר תשלם לו השנה יוציאנהו מביניהם ויחזור על הענין אשר היה עליו קודם שיחמנה עליהם . והיה במתמנים עליהם איש מרפא למש

סוד כעול נהיי סוס שמצר נוח כל מותני סליוסוסים מאמני סקדמות עיני סס דכנס נמלס : ובכמותו אמר דוד עלי השלום ה' לא נבה לבי וגו' ולא הלכתי בגדולות וגו' ר"ל כמאן והתקור דכרס ססס ונכוסס ממני ונבלוס ממני : אם לא שויתי והוסימתי נפשי נדפוס חס עמי : כגמול עלי אמו כמיעק ככמות על אמו : כגמול עלי נפשי נפשי עלי לעמד כמיעק סיוק משי אמו :

פרק ט אמרה הנפש כבר נחמתני כח אך נלה לי סוד עניני ר"ל סודותי ממני מס סכולני סמלך סקריס לם סכולם סל סוס סוב לו חס מתחס וסס סוכות שמעכני נעק סנוק סנוקס וכו' וכו' וסס לו סכר לעוב לו וסכר לו ידעו וסו מתלם סוך סודותי סודי : וקרב לי צורת ההכרח והצדק כו' ר"ל סכונני על דרך קלס כליוס אכרס וכליוס דכרס וסס לי סוכר נמשי וכליוס מסס וסס סכר ר"ל כסולני ממני וסך וסכו לכוס סמני סכסוס סלסס כי כמו סולסלר נסעו : ככשר הגיעני כמו שאלמר לו וסעו סכרסו סלסס חלי : ויהי במתמנים וסרע ססס לו ססס סכר אוקן סתמסס

די ואבין וואם דר בשעפר אזו ווי גודר אזו עד כח ווי טאן אזו וייענע גיט אין דעם ווילן פון דעם מענטשן והדק אנן די גירענטקייט דאס היקט אנעלבע ואבין וואס שפיענען יא אין דעם מענטשליכע ווילן און דר שפר און עתש אזו מיט גירענטקייט וואס דאס איז מספשי הדבר פון די משפטים פון דעם בשעפר ויעלה אשר הם נעלים וואס די סודות דר פון ויען העקר און כער פו דוילן פון דעם וואס מיר האבין דער גאנטע ער איז קיץ גיין דרינגן איז גיין זעק גיט ובכמותו אונ פון דאס גלייבן דאס דר הבלע עלי השלום גינאמן אין תהלים ה' לא נבה לבי נאמן מין הארץ הם זך גיט דר דרבן ולא רם עיני און מיינע איען ויען גיט צו דיה צו פראקטיין אין אנעלבע ואבין וואס וייענע פו בארין און פו דוילן פון מיר ואמר אהרן ה' אונ דר גאך דאש ער גאנטם פון אזו איין גלייבן סחסרס אל וואהים וויא ער האט זיך איפר גענעפערט צו נאמן במסור וואס ער האט גינאנטם אם לא שויתי והוסימתי נפשי דאס איד קיך דען גיט גלייבן כגמול עלי אמו וויא איין ענטוועהנע קינד וואס פאר ויערעס זיך און זיין כוסר כגמול עלי נפשי איד האב מיד ועלכטם גיהאליטן וויא איין קינד וואס זיעט די ברוקס פון זיין כוסר פו ויערעס ער זיך דאך און איר אזו דאב איד מיד און פאר ויערעס און דיר נאמן : אמרה הנפש ואנס די וויל כבר נחמתני דו האקט מיד שון גיטריקס כח שיאשתני דער מיט וואס דו האקט ארום גינאלאן אויס מין זין סחשיג סוד פון צו גרייבן דעם סוד פון דער וואך ליקונו וויל דער ענין אזו ויער אידיל און מיד זיך נלה לי נאר וויא מיר כגלה דעם סוד נאך וואס האט ער מיד גיבראקט און דר ועלם והכונה בהעמדותי אונ וואס איז ויין פונדן וואס ער האלט מיד און דר ועלם גיט דעם טוף וקיב לי און דאס גילטמאלט פון די ואבין וואס איד בון דרינגן גינאוואנגען און שפיענען גיט אין מין ווילן און ועלבע ואבין גס שפיענען יא אין מין ווילן ווען איד בון גינאוואנגען צו טאן גיט וויא מין ווילן איז און ווען איד בון גיט גינאוואנגען אונ ווי עס גישקט זיך צו אין מיר ואלין זיין צוויי פו קערשע ואבין אפאל זאל און זיין גינאוואנגען און אפאל גיט זאלקטן עם מיר גירענערן ככל יכלתך כו' מיט נאר זיין יבולת און איין קרצין דדה איד זאל עפס פון דר שפיען וואהיה און מין פירונג זאל גיט זיין בענין מי שלא דיבן אזו ווי דאס פירונג פון דעם וואס האט גיט פו שטאנן און ארפנים פון די סובות וואס דיא פערנאלשערס אנטפאנגן אין דר שטאט כשר דיעני אזו וויא עם איז מיר דער ציילט גינארין והווי און דאס איז שבכעז הי' הדו דאס אין אמיל פון די אנליען פון דעם לאנד דודו עיר אה אזו פו הארין איין שטאט וואס אירע ווארערס האבין פקסס גינען למנה עליהם אזו ווי זאלין אויף נעמן איפר זיך אנטפערין פערנאלשער וואס ער איז גיט פון ויער שטאט וכשר השלם און אז דאס יאר וועט אים אויס גיין ויצאנהו מביניהם ואלין

שער עבודת האלהים

אחד שכל ידע סודם בו וקבץ סמוכות וכנה ארסונות וחוקם ולא הוציא מעידם דבר והשתדל להביא כל אשר היה לו חזק לעיר סמון ואשה ובנים אלה. וכאשר נשלמה לו השנה הוציאוהו אנשי העיר והיה נעור וריק מי הכל והפרידו בינו ובין כל מה שכנה וקנה תחלה וסוף ולא מצא בצאתו מאומה פכל מה שהיה לו בעיר וחוצה לה להיות מתחרט ומאבל על מרתו והשתרותו כמה שבנה וקבץ והיה לזולתו. ואחר כך הסכימה דעתם למנות עליהם איש נכרי נלכב ונבון ובו: אך נתמנה עליהם בחר מהם איש אחד והטיב אליו ושאל אותו על מנהגי האנשים ודתיהם עם מי נתמנה עליהם קודם וזהו לו סודם ודעתם בו. וכאשר ידע הדבר לא נתעסק במאומה כמה שנתעסק בו הראשון אשר זכרנו אך השתדל וטרה להוציא כל הדבר יקר שהיה בעיר ההיא לעיר

ב ש פא לנמש

עליהם שכל מלא ידע סודם בו מלאה שכלם מנהו יטלילו חלומם ורוח סבר גלעולם ישאל ולא נבד שקנן ממון לנפש מנתינתם קפי גם הם שביט לו חזק להודיע כהיל לבאן וחל'ם כבאר קרם מפלן ומבאן וכו' ומין מפ'י נלדס ססויס כלאן וממר כלאן נקבר מלא נבד חלופס נמון ונכונה כלאן נלולו נעלום יתיר קפי גם הם שביט לו קבלי חוסס נמון ומלום ססויס לו לקבל מרסס סס ססויס' עוטה: אכות ע'ס נקבל סיס' נסויס' ולכנודו ולכנודו ולכנודו וסו' מקבל סכרו עליהם כסויס' מכו' ססויס חקן וכאשר יטלבוו לקברו מבאי' קרם מבאן ומבאן ומאומה אח ידעו וסם נ' לא יועילו חל'ם סהרסס חלב נלכב נעל' נב נמון ומסס כלאר ידע האמת עסס לבקר מי וכן כו' חלומס ססכב סכל מה עשיתם נסויס' חטו'ו כו' לגומו ולכנודו ססס דכסיס יקריס חלב כ'א' כו' מתיחס לנס

נאמן ויי אים אפ' שאמאן פון צווישן זיי ויחודר על הענין און זאל ויחדר זיין אאף דעם עיגן וויא ער איז געווען פריער אפפראקטער מענטש והיה כססמנים און עם דאמ' זך גיטראמאן איין יאָר וואס דער פערנאולטער וואס זיי האבן אויף גינען איז געווען איין נאר לא ידע סודם ער האט גילטש געוואקט פון ויער סוד אז אלע יאָר מאכן זיי אנטאָרערין פערנאולטער און האט גיטיגט אז ער וועט זיין אפפּרוולטער און לאנג אז ער וועט לעבן וקבץ ססונות און האט איין גיטראמלס פול געלעט נבנה ארס נוח און האט גיבוים פאלאצין חוקם און האט דרא לייט גיטישאַרמאן פון דער שפאטט מיט גרויסקע שפאטקייט ולא הוציא מעידם דבר און האט פון ויער שפאטט קיין שום זאך ניש ארס גיפירט והשתדל להביא און אלץ וואס ער האט גיטראמ און דער פריער געלעט און ויחב און קינדר האט ער זך גיפילטש אויף אז ז' בריינגן אלה אין דר שפאטט אריין וכאשר נשלמה און אז האט נאר האט זך אים אים גילטש דעוואו' האבן אים די לייט פון דר שפאטט אפ' גישאפט און האבן אים גידייסין זיין צו זיין היים איז ער געווען נעד וייס ליידויג און לער פון אלעמען אפילו וייגס וואס ער האט גיטראמ האבן זיי אויך ביי אים אונזעק גינען והפרידו בינו בו און האבן גיטראמ איין צווישן שיד צווישן אים און צווישן דעם אלפיגען וואס ער האט גיקויפט פריער אינדר ער איז געווארן איין גיטראמער ולא כפי' ויזא און פון דעם וואס ער האט גינאנגן דר נאך אז ער איז געווען אפפערנאולטער ולא כפי' נצאחו מסוסר און אז ער איז ארדיס גינאנגן פון דער שפאטט האט ער ניש גיטראמ קיין שום זאך פכל ס'ה פון דרא זאבען וואס ער האט גיטראמ אין דער שפאטט וואו ער איז געווען איין פערנאולטער והיה זה און פון די זאבין וואס ער האט אריין גיבראכט פון דער פריערער וואס ער האט גיטראמ פריער זיין אייניגס ויהי סחרטס און ער האט הרטה גיטראמ און האט גיטראמ און פון סודו ודשתרותו סול געלעט והיה לזולתו און דר נאך האט עם אנטאָרער צו גינען וחל'ם הסכימה דעתם און דר נאך איז ביי זיי פון בלבין לטעה עליהם צו אאף געבן איבן וויא פון איין פערנאולטער איין קלוגין און אפאר שפאטקייטן פאן וכאשר נחמד און אז ער איז ווארין אויף גינען איבן זיי כו' ס'ה האט ער אים דר ווילט פון וויא איין מענטשין והיטב אלה און האט אים ס'כוח אקטאן ישאל גוהו און האט אים אים גיפיענט אויף די פלייסן פון די לייט והיה'ם און אויף ויער פירזונג עם מי שנחמד און זיי וויא האבן זך נהגן געווען מיט דעם פערנאולטער וואס איז פון אים געווען וזהו לא קבס דר מענטש אים אנטפיעלעקס ויער סוד ויהי'ם און ויער געה' ב מיט אים אז זיי האבן אים נאר אויף גינען אויף איין יאָר וכאשר ידע הדבר און זיי דר פערנאולטער איז געווארן גיטראמ נאר לא נתעסק במאומה האט ער ניש עסק געווען אין קיין שום זאך פון דר זאבין וואס דר ערשער האט גיטראמ זיי רש'ל' נאר ער האט זך גיפיקט און פסקרים געווען להוציא כל דבר יקר צו אים צוהי'ען דרא אלע פיעקע זאבן וואס

אחרת ושם כל מבמניו ומחמדיו כולתם ולא כמח כנדולתם וככבודם והיה בין האבל והשמחה כל ימי עמדו בעיר מתאכל *במהירות יציאתו כאתם ועל שמעט בעיניו מה שמוציא מן החמודות כי אם היה עומד היה מוציא יותר. והיה שמה בצאתו מהרה ממה להתישב במקום אשר שם שם המדותיו וישתמש בהם באופני תועלותיו ומיני הנאותיו בלב שלם ונפש כמותה והתמדת עיניו. ובששלה שנתו לא דאג על צאתו מאתם אך מדר לדבר בשמחה לכ ובסבר פנים משבח מעשהו והשתדלותו והלך לטובה רבה וכבוד גדול בשמחה מתמדת ושמה בשני הענינים ההניע אל תאותו בשני המקומות. ואני יראה שיקרני מקרה הבטיל אשר ינע בשני הענינים והפסיד בשני המקומות. ולכן שתנני האל אותך הורני והראני עניני ומה שעמדת עליו מסוד דברי ואופני תקנתו. אמר השכל כבר ספרת כמשל שהבאת צורת עמדו כעולם וכי

מרפא לנפש

דשינו מעשה הכל נלס נעס וימלא נעס נעס וימלא כול נעס נעסחח בין נעסחי נעסחי נעסחי נעסחי כל כמבניו וימלא כל נעסחי וימלא כל [הנה במהירות וכו'] ועל שמעט כבי פרנס כסוד דוגל נעסחי נעסחי נעסחי נעסחי וינן גינען אין דר שטאמ לער אידת נע אין אנדער שטאמ ועם כל כמבניו אנן אלע וינע אוצרות אנן גאר ויין גילוקסקייט האם ער גיטאן כולתם אין איין אנדער שטאמ ולא כמח כנדולתם אנן האם זיק גיט פר לאין אויף וייער השכיבות אנן כבוד והיה בין האבל והשמחה אנן אלע מענ וואס ער איז גינען אין דר שטאמ איז ער גינען צווישן מרויערקייט אנן פרייליכקייט מתאבל מרויערע איז ער גינען במהרה יציאתו וייל ער האם גיוואקט ער נעמט זיק פון וייל אנועק גיין ועל שמעט בעיניו אנן וייל האם גילוקסקייט וואס ער האם ארויס גיפירט פון דר שטאמ איז ביי אים אין די אויגן צו ווייניג גינען כי אם היה עומד ויארם ער זאל זיק ווייניג פר זאמן אין דער שטאמ היה מוחזק וייר וואלט ער מער ארויס גיפירט והיה שמה כנעמו אנן האם זיק וייער גיפירט דר מיט וואס ער נעמט פון זיי זיק אנועק גיין להתישב צו בערען זיק כמקום אשר שם אף דעם ארם והוא ער האם דארטן גיטאן ויין גילוקסקייט אוצרות וישתמש בהם אנן נעמט מיט זיי נעצין אין די אופנים פון ויין נעצין ומיני הנאותיו אנן פיל הנאות צו האבן דער פון כל שלם ונפש כמותה אנן נעמט זיי גיניטן מיט דעם פליין הארצן אנן מיט פר זיק גיניטע לייב דם הייסט ער נעמט לשון דארטן פר גיין שום ואף קיין סדרא גיט האבן והתמדת עיניו אנן די וואך נעמט ביי אים לאנג גידוערין וכששלה שנתו אנן אז ויין דאר האם זיק אויס גילאזין לא דאג האם ער זיק גיט גינארנט וואס ער בדארף אנועק גיין פון וייל או מדר לדבר גאר ער האם זיק נאך גיאיילט דער צו מיט אפרייליך הארץ אנן מיט איין וואול גיניטם משבח מעשהו האם ער גילויבט אליו ויין וועקט אנן ויין פלייסנג והלך לטובה רבה אנן איז גינאנגן צו פיל גוסס וכבוד גדול אנן צו גרויס כבוד כסחיה פסדת מיט איין שולקה ווס גידוערם לאנג וסחה אנן האם זיק גיפירט אין ביידע ענינים איין כאל וואס ער האם גיט גינארקט אין דר שטאמ אריין ויין גוסס ווס ער האם גיבאט ויין אייניקט איידער ער איז גינארין איין פערוואלסר אנן דאם אנדערע וואס ער האם אפך גיפירט די אוצרות פון דר שטאמ וואס ער איז גינען איין פערוואלסר צו ויין הייס והניע אל תאותו אנן האם גינייבט צו ויין גילוקסקייט אין ביידע ערטר איין כאל אז ער איז גינען איין פערוואלסר האם ער נאך צוויי גיבאט ווס ער האם גינאולט אנן אז ער איז אויס גינארין איין פערוואלסער האם ער אויך גיבאט וואס ער האם גינאולט וייל ער האם וייער פיל אוצרות אן גילויבן ואננט דער נפש ומי יראה אנן איך פארקטם כוף שיקרי עם זאל קיר זיג וואס ער האם זיק וייל דאם כרעפטנג פון דעם פערוואלסר וואס ער איז גינען איין גאר אשר ינע וואס ער האם זיק גימיט אין ביידע זאכן דאם הייסט אין דר שטאמ האם ער וייער פיל מרחות גיבאט אף צו בויען בנינים אנן דאם וואס ער האם גיבאט פריער איידער ער איז אפגעוואלסר גינען האם ער אויך אקער גינארקט והפסיד בשני המקומות אנן האם אויף ביידע ערטר שארין גיבאט וייל באלד מען האם אים אפ גינארין פון דעם פערוואלסעריי האם ער גיט גיבאט אפילו דאם פארענדיגע אויך וכן שתנני האל אותך את וייל גאט האם מיר די גינאר געבען אז די ביקטם בייא מיר הויג לערן מיד דרואני עניני אנן ויין מיר אין מיניען פירונג וכה נעסחי עליי אנן וואס דו האקסט פר שטאמן פון דעם

עול עבודתו בו להעלותו אל מעלת העליונים המובלים שנאמר בהם (הפסל קני) ברכו ה' מלאכיו נגדיו כח עושי דברו. ולא יתכן לך זה ואת על עניניך הראשון. ומחמת הכובא יתעלה ברא לך העולם הזה בכל אשר בו מקופא וצומח והי על סדר סתוקן והנהגה נבונה והבל סתוקן לתועלתו ובהו לך מסנולת יסודותיו היכל סתוקן דומה לעולם בשרשיו ותולדותיו ותכונתו ופתח לך בו המשה שעורים אל העולם והפקדו עליהם המשה שעורים מנאמניו. והשערים הם כלי החושים העינים והאזנים והאף והלשון והידים. והשוערים הם החושים ההמשה המשתמשים בהם והם חוש הראות וחוש השמע והריח והמעט והמשוש אשר בהם תניעו אל כל תועלותיך בעולם הזה והבין לך בתוך ההיכל ארבע מעלות לארבעה נגידים להנהיגו והם המוח והלב והכבד

מרפא לנפש

טובת יסודים או שכל כדומים על האדם לנאות אם חשט ביסודין או אם תקבלם בלחם ומסודו אם כי כל מה שסוד מודד לך וזמו סלמותו כיו כל מיהם נעלמו ויכוין וכן סתושים וכימים ככל דוד וזו סתם ביסודין סתם כיו כדי לסמולן מדרגתם העליונים מלכות מלכות סתושים נגדיו כל וזו דלילת סתם לו רק טוב נטויה נחם וזה לכל מדרגה סתם: ולא יתכן לך זה נעוד כיום סע בעולם סתמות לעשות כן כיו נדמס כאלם: ומחמת הכובא כיו מרפא כיו דומס נכלל בעולם כיו סכל בעל האדם: ובהו לך מסנולת יסודותיו כיו כיו סתם סגנון ממחר ומכסוד סתם יסודות כסם עשר מיט כוח סם וסוף כוח סתם סתם לנחמה דומה לכל העולם ככלל כן ים עוף סכל כסדות כסם לעילי והבין לך ארבע מעלות כיו סכל סתם מעלמו וסתר סתמו כיו סתמו כיו סתוק ככלל וסתר. וכלל סתוק נסם סתווע וסלמו וכח סתמוסודו.

דרישע איז סיסוד בעולם הזה וסם נאט שטראפט דיק אויף דר וועלט כבכל עול נעדה דם די זאלטם לידן דעם יאך פון זיין דריקט דרינען פלובר ער לעקט דיר צו יסורים אונ די זאלטם זיין מקבל זיין באהבה אונ זאלטם אים פארט דינן להעלות אונ דרום טוט ער עם פדי ער וויל דיק אויף פרייזיגן צו דר מעלה פון די מלאכים וסם טענען נאטם דריקט וסם פון זיין איז נזאגט אין תהלים ברכו ה' מלאכיו זינען מלאכים טענען לידן נאט נגדיו כח עושי דברו וסם זינען שטארק אין גראפט אונ טענען זינען רייד ולא יתכן לך זה אונ ווערן די קיטם זינען אויף זיין ערשט פריעה פלובר אז די קיטם זינען אין דעם אויפערשטיין זעלם וואלט זיך דאך נישט צו טאן דיר די דריי זאכן דרום האט דיק נאט ביה נישט ער דיר אין וועלט וסמכמת הבורא אונ דיקן דר חכמה פון דעם בשעפר זינעלה ברא לו האט ער דיר בשאפן די וועלט מיט אלעם וואס דרינען איז סתם פון הארבע וואס דרינען איזוין שטייגן צומט אונ זעלעקעס וואס שפראצט אויס דר ערד הי אזן לעפדיגע בשעפניש אונ אלץ איז נישטעלם על סוד סתוקן אויף איין זעקסן קרר והנהגה נבונה אונ אויף ארעקטן פרינג והכל סתוקן אונ אלץ איז אן גיבריש צו זיין נוצין ווארים אלע זאכן זינען בשאפן ווארין פון דעם מענשינס וועגן וכדי לך אונ פון זינען בעקטע יסודות האט ער דיר אויס דר ווילט היכל סתוקן איין והאלל פרייטן פאלען דם איז דיר טף וואס ער איז איין היכל צו דר נשקפה וסם לילול וואס ער י זינען ער צו דר וועלט כשריש זינען ערשום והולדותיו אונ מיט די זאכן וואס דרוים וואקט אונ מיט זיין נישטאלט וסחם לך אונ האט דיר געפנישט אין דעם טף פויף סוערין צו דער וועלט והפקד עליהם כח אונ האט דריבער נישטעלם פויף גיבריע היטער והשערים הם אונ דיא סוערין זינען די פליס פון די געפילע העינים והאזנים והאף והלשון והידים די אויגן אונ די אויערן אונ די נאז אונ די צונג אונ די הענד והשוערים אונ היטערס פון די סוערין הם החושים ההמשה דאס זינען די פויף געפילע אלץ וואס מען נאצט מיט וויא חוש הראות אונ דאס זינען דער געפיל וואס מען זעהט דאס אונ די גלי פון דעם זעהן אונ דאס וואס מען זעהט דער מיט דאס איז דער געפיל אלץ ווארים עם איז פון האנדן ועלעקע מענשיש וואס האפן אויגן אונ זעהן פארט נישט האפן וויא נאר די גלי פון זעהן אפן דעם געפיל פון זעהן אלץ הייבן וויא נישט וסחם השמע אונ דער געפיל וואס מען הערט די אויערן זינען די גלי פון הערן אונ דאס וואס מען הערט איז דר געפיל פון הערן אלץ אונ אזו איז ביה אלע נתיף געפילן והריח אונ וסם מען שפעקט והינים אונ וסם מען פילט אונ פסם אין איין זעקס דם איז דם געשפאק והיטשט אונ וואס מען פילט וואס מען טאפט אן מיט די הענד דאס איז דאס געפיל אשר בהם תניעו וואס דורך די פויף געפילן קענקסט גרייכן צו נאר זיין נוצין אויף דר וועלט היבן לך בחוד ההיכל אונ אין דעם טף קט ער דיר אן גיברישט ארבע מעלות די זאכן זיין פיר הערין

שער עבודת האלהים

הכיצים ותקן כתובו עוד ארבעה אצרות לארבעה פקידים. רצה לומר הכח המושך והכח המחיק והכח המעכל והכח הדוחה. ואוצרותם ומשכנותם הם שתי סרירות (* השוהרה והאדומה. והליהיה הלכנה והדם לתקנת ההיכל ופור העבדים מכות ומבחון לעבדו ולשמרו. הפנימים המעים והגידים והמיתרים והעצבים והעורקים. והחינוגים הידים והרגלים והלשון (והרחם) והשינים והצפרנים והדומה להם. והכין לך אהר כן קשרים ומצועים בין הרוחניות ובין הגשמיות. והם *הדם הנובע והחום הטבעי והרות החיוני. ואח"כ חברך אל ההיכל הזה חבור מתוקן וקשרך אליו קשר מסודר ביכלתו וחכמתו יתברך כדי שישלמו לך השלשה דברים אשר זכרתי לך והכין לך לצרכך שני יועצים והפקיד עליהם שני סופרים ונתן לך מן העבדים והשמשים כצרכך בעולם הזה. והשני יועצים האחד מדה הוא השכל המורה אותך מה שיש ברצון האל והיועץ השני תאותך אשר תשיאך ותסתרך. כמה שתקצוף ה' אלהים בראך בו. והשני סופרים

מרא לפנש

וכנח מסכן ענף כלומח. והנישם ענכס כח כדעסס וכמולר דומס וכלרעס כחות כללו ומתנס טפח: הכח המושך והמחיק כח ככחות כללו והכחור סעס בשער כנחות פיס ע"ס: ואוצרותיהם כח כס לרבע סעס שתי מריות מנח סמחוס סוף סתחול ומרס כלדומס כרים מנח. ויזנ מרס ויוקס. וכלסיה סלכנס כדילס וי"ל נעות. וכדס כסילו כנכד ומסלנו מנכר סדס לנס והסלר לט"ל כלמרים ומגידים כמו סמולר כעס כ"ל ע"ס. וכן כעצבים והעורקים וכל סעסן ע"ס פירוסס: [*ס"ס ססודר סג מילעוס סר"ל סיסוי אלוים וכ"ס כדוי עעל דס סתקטר כעס גנוף:] והכין לך לצרכך שני יועצים ססעס וססמולר ולס מנכס אלוס כמזנס ילר סעס וי"ל כעס וסס לנכך כדו סיסוס לן כמחיס לענות מלר מי סעסלס: והשני סופרים

איבר דעם גנאנין גוף להניגו צו פירן אים והם און די וייגען דר סות און דאס הארין און די לעבר און די גריצים (עיון ב"ל) ותקן כתובו עוד און דאס דרייגען און גיברייט נאך פיר אצרות לארבעה פקידים צו פיר אויף געהערסן דאס מייניגט מען הכח המושך דער פל וואס צוהט דאס עסוי און סאנין אריין והכח המחיק און דר פל וואס הארנט דאס עסוי און סאנין אז עס ויד דארטן נים איבר בארנן והכח המעכל און דר פל וואס קאמט עם איבר און צו פירלם עם און די אברים והכח הדחה און דר פל וואס סרייבט אפ דם פסולת ואצרותם ומשכנותם און ויעד אויף האלמן און ויעד האונגה הם שתי מריות און דיא צווייא נאלין השוהרה והאדומה די שווארצע נאל און די רויטע נאל והליהיה הלכנה והדם און די ווייסע ליטה און דם בלוט וס אז פיר האנין און דעם סעקנשאין לתקן ההיכל צום פארשטאנד פון דעם גוף ופיר העבדים און האם פיר שפיריט די קנעקט גלוקר און דאס ווישעלם פיל קנעקט און אינווייניג און פון אויסן ווייניג דם וייגן די אברים לעבו ולשמו דעם גוף צו פריגען און צו היפן הפנימים די אינווייניקסע קנעקט וייגן הכעים די גינערים והגידים און די ארעקן והמיתרים און די ווייסע ארעקן וואס און ויזא און ניש פיר האנין. קיין בלוט ותעבים און די געפיל ארעקן והעורקים און די קלאפ ארעקן דם און דר דפק והמיונים און די אויס ווייניקסע קנעקט וייגן הידים והרגלים והלשון דר העבר און די פיס און די צונג והרחם און דער סראקט והשינים והצפרנים און די ציין און די נעגיל און נאך זעלעק גלייבן והכין לו דער נאך האם ער דיר און גיברייט קשרים זעלעק זאבן וואס קניפן צו אנטאן דר נשמה סוט דעם גוף ומצויעים און ויזא פיר מיטלען צווישן דעם והתנית פון דר נשמה און צווישן דעם נשמות פון דעם גוף והם און די וייגן היים הנובע דם בלוט ווס מעולט גלוקר ווס סקמט צו אלע כאל דעם מעקמשין דורך דעם שפיוז החום הטבעי און די נאסטרליכע ריין הזה החיוני און דר לעבעדיגן אמוס ואחר כך חדר און דר נאך. דאס גער ריק פהעפט צו דעם גוף מיט אנטם פארשטאנד וקסודר אליו און האם דיק וואל דסמדר פיר קניפמ און דם אזו אלץ ביכלחו ומכמתו מיט ויין ביכלת און מיט ויין חכמה גילויקט און ער דם דאס ער אלץ גישאן כיו שישמלו לו פון וועגן אלץ דעם געני נגמר ועעריין און דר די רביי וזאבן אשר זכרתי לו וואס איך קאב דיר אויפן דר סאנט וואס פון דעם וועגן וועגן ביקסו פשאפן גיוואון אויף דער ועלם והכין לו לצרכך און דאס דיר און גיברייט פון דין בן דרפקעט וועגן שני יועצים צווייא דאס געבר והפקיד עליהם און דאס איבער ויזא גישעלעס צווייא שרייבער נתן לו מן העבדים און האם דר גיעבען פון קנעקט און פרינערס וויפיל די פראקסאט און דעם עולם. אונזר און דר שכל כפולש וייגע הייד והשני יועצים און די צווייא דאס געקנעקט ווס איך קאב אויפן גיוואנט דאחז כחה איינר פון ויזא און דער זעכל המורה אותו דם ער לערייט דיק

אחד מהם כותב מעשך המזכים כסתר ובנלוו ובמצפון ובנראה על ידי המשתמשים בו מכל מי שקדם וזרו מן השוערים והנגידים והפקידים והעבדים והיועצים והמשרתים והשמשים. והסופר השני הוא כותב המעשים הרעים על הדרך הנזכר במעשים המזכים והמשרתים והשמשים הם המדות הנפשיות כהשמה והראיה וההשן והרגו והזכרון והשכחה והזכמה והסכלות והנכורה והמורך והגדיבות והכליות והצדק והרשע והכזות והעוות והתקה והיראה והאזכה והשנאה וההנאה והצער והנאה והענוה והשררה והשפלות, והרבה כאלו ממה שאת משתמשת בהם במצפונך. והכורא יתברך צוה השוערים והנגידים והפקידים והעבדים והיועצים והמשרתים השמשים לשמוע לך ולעמוד לצדדך עד קץ ידוע אלא בענינים מיוחדים באדם להם בעת התחברותם אליך

מרא לאמש

אחד מהם כותב מעשך כו' כי כל מה שאלהים עובד הוא עובד רועם לפסול בין טוב בין רע ובאלו כוללם משם וידוע כגורא במעשה וזכרנו או קיבור או כניור וכן עומדים ולא יתנולו עד שיפסע מפניו וכן אמרו במשם הכתוב פסוקים והחוט מקץ כספים פסוח וכיד וכתב וכל כהולס כו'. ואמרו בגמרא בקרב קמא דמטיית על פסוח זיק וזכ כוול אמרו כמעט טיבורו כל דם לנטט עולמו כל משכו ופרכים לפשו והאומרים לו כך וכך עשית במקום פלוני כיום פלוני וכוא אמרו כן ואמרו על חסות ומהם שחמיר ועיר כל דם ויחוס ולא עוד אלא שחמיר עליו לא כדיו ואמרו לכם יסד דמיונו לקיים מה שחמיר למען ספק כדכך וגו' ככל כנזול: [כנס' ספרה מקרא מי שיכתב לנפשו ויחמיר ויחמיר ויחמיר ויחמיר] כהשכחה והראיה לכל: והששון והרגו ועבר כין: והכורא יתברך צוה כו' כל לוס כנזף וכל כמחמירם אל כמכסה לכמוע לך ככל אשר פסוח ומנו לו זמן עד קץ ידוע עד יום כפסס כפי כנזר עליו מתי ימות: אלא בענינים מיוחדים באדם אלא שיש ענינים מיוחדים בלדם שכול מוכח כס כפו אל הכס אלס פסע עני או עשיר וכי כניל וכן כמכות פלחוס כמו סכה כהנזף וכמחמיר ודוקה ודוקה סס גם כן מוכחוס כנכסיהס: בעת התחברותם אליך כל סהעטיס כללס סכס סכמה כללס מנו כן כמעט וילכת סללס סכול עת כמחמירוס כמכסה סס כנזף או נזר עליו כל מדויוס סככרלחוס ונמ'ס מו'ל סקודס וילכת סולר כל

צו סאן וס נאסס וילין איז היועץ השני און דר אנדרער ראט געביר און דין גילויסקייט אדר תשיך וס ער רעט דך און אן פו פירט דך בה סחקיהו ה' צו ועלע וואן וס דו ואלסט דר צאירען מיט וי גאט דין פשעפער והשני ספורים און די צוויי שרייבערס איז אדר מהם כותב איינער פון ויזא וס שרייבט דייע גוטע מעשים וס דו נאכט אין פו באריינעט גערטר און באפלקעטע גערטר בסמפון וכנראה אין דייע פו באריינעט כחשבות און וס וערין פון דר גייערן על די דמשתמשים וס דו סקכטס ויזא ודך די אגרים וואס ברייען דך פון אגלע וואס מיר ראבין אויבן דער באנטן סו השוערים פון די מויער דיסקערס והנגידים און פון די הערין וס פירן דעם גוף הפקידים און פון די אויף ועדעסס והעבדים און די קנעכטס און ראט געבערס און ברייערס והסופר השני און דר אנדרער שרייבר הוא כותב איז וואס ער שרייבט דא שולעכטע מעשים על דר הנזיר אין דעם ארץ וואו מיר ראבין גיאתס פון בענעס שרייבר וואס ער שרייבט די גוטע מעשים והמשרתים והשמשים און די קנעכטס און די ברייערס הם דם ויגון המדות והשעור די מרות וס ויגון אין דעם מענטשלישם נאמור כספמה והראיה גליך וואו דאס לוקמקייט וואס איינר פרייט זיך אויף איין זאך וואס וועט סקמן אדר עד זארגט זיך אויף זאך וס וועט סקמן והששון והרגו און די פרייד און מרויעקייט וס איינער האט אויף זאך וואס איז שוין געקמן והזכרון והשכחה און דאס גידייקעניש און פו געכונג והחכמה והסכלות און קלוגהייט און בארייערס והגבורה והמורך און וואס איינער האט אפשטאק בארין אדר אויך בארין והגדיבות און גיט ווילקייט וס איינר איז איין מירד סאן והכלות און בארייערס והצדק והרשע און די גייערסקייט און די ברייערס וס בארייערס והבוסת והעוה און די בולשה און די צלות והתקה והראיה און די בארייערס וס סקן באקמט צו איין גוטע זאך און די פארקט פו אשלעכטע זאך והאהבה והשנאה און די ליקשפאט און פיינד שפאקטס והנאה והרע און די הנאה און דר צער והגדה והענה און די האפעקייטס און געמטקייטס והשררה והשפלות און דס הערשפאטס און דס גייערקייטס והרבה כולו און נאך פיל וואכן ועלעט גלייבן שאתה מחמיר וואס די ברייקסט זיך מיט ויזא אין דייע פו באריינעט גערטר און באפלקעטע גערטר בסמפון ויברך האט גיבאפון השוערים והנגידים די מויער דיסקערס און די הערין און דא אויף ועדעסס והעבדים והענינים און די קנעכטס און די ראט געבערס און די בארייערס לשמוע לך ויזא ואלין דך צו הערן ולספר לספורת און ואלין שטיין צו דיין בפעל ויזא ואלין סאן וס דו ווילסט ער קי יתו ביז איין גייויסן ענין דס הייסט ביז דעם טויט מקנעכטס ברויבין מיט די אלע וואכן נאך דיין ווילן נאך אלא בענינים נאך עס איז פו בארין אפילו במויערע זאכן ויגון געבען גייוארן אין דעם מענטשלישם וואס ער איז אין ויזא

שער עבודת האלהים

וטובתי עליך ותבחי בעבודתי ותרחק מהמרותי בהנהגת כל מה שהשליטתך בו
אעלך אל הגדולה שבמעלות בחידי והגולתי ואקרבך אל רחמי ואליבשך ויו כבודי . ואם
תבחי בהמרותי אענשך עונש גדול ואענך ענוי ארוך . ואם תסכלי אופני השמשו בהם
באחד מן הדברים אשר הייתך בהם בעבודתי מפני מרדתך בנוסף ועסקך אשר נשיתך
בהם . הנה ירחיק לך ויענך חכם נאמן כשתשאלו עצתו יורה אותך ואם תרעלמי נשיתך .
הוא השכל התיעזי עמו בכל דברך כי הוא יצוך להשתמש בכל העומדים לפניך
כאופני עבודתו ותשובנה המדות המנוגות משובחות . כאשר יעשה הרופא החכם
ששתמש בכמים שדרכם להיזק בתועלת הגופות בכמים הממיתים וחולתם . ואם תרית
על הדעת הזאת ותנבירי שלכך ותשמעי לעצתו יכתוב סופר המעשים המובים כל

מרפא לנפש

השם יתברך שאל מתן ומס סוף כן בסתף כלום למוט סוף : וטובתי עליך שפתי והשכל שם סוף למוטך ק"כ מ"ס למ
לסגור שיהא מלמדת סתם : ותבחי בעבודתי כי מלא תבחי לפנות נפשוין כי הם סוף מוסר סוף : ולכן פוע מצדתי
אמרן לא כחולס שבמנוח כל מ"ס ח"ס נדרש תוך ונ"ו ונח"ל בין מלכות בין ספורים אלה : ואליב"שך דו כבודי יתקם
יתקם וטורחוכם גרמ"ס ונטס מוזי הכרעו וכן סוף הולק"ה דר"גן מלכותים למטה כ"א לוי כדורו וכן לט"ס סס ספדוס
כלולס סמנ"ס ח"ס חל"ס על ידי עירובתו וכן סס מתקנ"ס וסס מעט"ן אזוה כחכס מוזי ססחכ"ו כוכס וכוכס וכוכס קב"ס
מנוכס"ס ק"ס ומר"ס סמנ"ס ח"ס למטה כר"ע וע"ן ככס חכ"ו למח"ס פ"ן מחצ"ו מעט"ן ככ"ס דוסס סמנו"ס על חל"ס : הנה
יחדתי לך יועץ חכם נאמן סוף סכ"ל סכ"ס סוף כל ענינך וכל סס סל"ס פ"ס ככ"ס סוף סוף ונ"ס ח"ס סוף ח"ס סוף ח"ס סוף ח"ס
פוע"ן סכ"ל ל"ס סוף סוף סוף סוף ויב"ך סוף ח"ס סוף
ואם תרית על הדעת הזאת שתפסם על מעשך ל"ס : יכתוב הסופר המעשים טובים ויחזו ג"כ מוט"ן ספורים

זקבלתם הביצה את ויהי היא שאלתך פון ויהי ויהי היא דהן ותעמך דערין גיבאין את איה גיקעין דר
גילקסמקוים צו דיר גיט נאר דו ברירקסט זיך אף שידן פון ויהי ויהי חבתי און אויב דו וועסט פאר
שלייך ויחבילי און וועסט קלייבן כוונתו בן ויהי אין דיר נים איה קראב דו גיבאין
איה דר וועלט וטובתי עליך און פון גוטס ויהי איה טרא דיר ותבחי און דו וועסט און דר
וויילן אין מין דנקטם ותרחק מהמרותי און וועסט זיך דער ווימירין פון סוף צו דער צארגן בהנהגת
מיט דעם פירונג ויהי דו וועסט זיך פירן מיט דעם אלץ ויהי איה קראב דיר גיבאין גינעלסטיג
דרק"ב אהל אל הגדולה כו דען וועל איה דיה איה גריינגין צו דר געקסער מעלה פון מינע און דר
וויילטע און מינע גליבטע ואקרב אל רחמי און איה וועל דיר גינעלגן צו מין דר בארמקייט וליכניד
און איה וועל דיר אן קליידן מיט דעם לויסערקייט פון מין קב"ד ויהי תבחי און דו וועסט דר
אויס דר וויילן צו סוף וועלע זאגן ווס צו צארגן סוף מעניד וועל איה דיר שפראכן אין גרמין
ענ"ש ויהי און וועל דיר פרינגן מיט אין לאנגע פון ויהי תסכלי און אויב דו וועסט גיט פון שיינן
די אופנים ויהי דו זאלסט דך בארגן מיט ויהי באהן סן הדמייס אין אין ויהי פון דר זאגן ויהי איה
קראב דיר פון שאלדיגס אין מין דנקטם און דאס וועט זיין מפני מרדתו פון וועגן דין סירדא ויהי דו
האקט אין דין גוף ויסקר און פון וועגן די עסקים ויהי איה שיק דיר צו צו פירנן דיר מיט ויהי
אויב דו דנקטם סוף הנה ירחיק לך ויענך חכם נאמן כשתשאלו עצתו יורה אותך ואם תרעלמי נשיתך .
הוא השכל התיעזי עמו בכל דברך כי הוא יצוך להשתמש בכל העומדים לפניך
כאופני עבודתו ותשובנה המדות המנוגות משובחות . כאשר יעשה הרופא החכם
ששתמש בכמים שדרכם להיזק בתועלת הגופות בכמים הממיתים וחולתם . ואם תרית
על הדעת הזאת ותנבירי שלכך ותשמעי לעצתו יכתוב סופר המעשים המובים כל

תנועה

שער עבודת האלהים

תנועותך המתורות בכלל המעשים המזכים ותהינה נוספות עליהם ויהיו כל שמשוך עוזרים לך בעבודתו. ואם תמרי את עצתו ותמי לדעת היועץ השני שהוא כנגדו ככל ענינו ותשתמשו בהם כאשר ייעצך תשובה מדותיך המשובחות סגונות כרופא הכסיל אשר ימית במסירת המותו מפני סבלותו באופני שמושי. ויכתוב סופר הרעות כל תנועותיך המותרות בכלל רעותיך ותהינה נוספות עליהם ותמצאי עוזריך ושמשוך ומשתריך וכל מי שתפנעי בו מסכימים על רצונך ומפיקים הפצך ותוסיפי בהם שמחה וששון. וכל זה צדק מבוראך על בחרך המרות מעבודתו או עבודתו בהמרותו במצפונך ובכונתך בכחך. כי הגלה והנסתר מסך שוים אצלו והוא ינסלך על מה שהשקף

מרפא לנפש

שלין כסם מלס כמו כחליל והאשים ותומ' וכן כל שאר לרכי גוף וכו' ומהניס נתון מעבך כטוסס ותקלן מלסס סמר כמו על מלח ומיני' חלה' שמשס לשי' ויהיו כל שמשוך עוזרים לך בעבודתו לאבד עמך לעשות ככל לשי' גם על האגרים והכוסים וימרו למחור לגבור ע"ד סכא לטכר מביעין לו וכן לטכר וספתין לו : ואם הבור' כיו' וזה מרמי על מלח סכסל דין סמטע נענח סכחלוכו' כסנן סח' סכס"כ סחא ככל כנגד סכסל : תשובה כדודיך השבוטות כמו סכסמס וסכסס וסכססס כמו סכסל' כפי סחור סכיו' סל' לשי' קר' להקיק וטוסקס וסכו' למדח עונות : יכרוב סכר' הרעות כל תנועותיך מותרות כחליל' וכחיס' כיו' : בכלל רעותיך לענינות והכבו וסיו' נסכסס על סכסל' סכר' לא סכור לאכול ולשמות ולכסול כל לרכי גוף קר' סכסס כיו' והקן לעשות לטון כי יסכך חלל' אס סכסס להקלח' ולסוכך והן אסס עוכר עונות : יסכך סכיו כל לרכי גוף נענלס וככלל עון וככלל סחלס יסכב וסמו סלחמו סכסכו כלל דרכין דכסו סלחמו סח"ל' על סכסך וסיו' לשי' כסוס וסיון סכ"ס סכ"ס להכנס' : וכל זה צדק מבוראך על בחרך כיו' דלס למחר סכסס יסכך עכס עמן כוס להקס והכד וטוכס דולס כמס כמלן לך כסוס למחור כן טוב כן דע וסכו' כמלסוך וכלכך וכמסכסכך וס לך ככחיס' חלל' לעמור ס"כ ס"כ ס"כ ס"כ אס ילכס ויגמור סכסכך וסס לאו לאו כמו סכסל' : והוא ימכרך על מה שהשקף כסס יסכך עמן סכסככך

תנועות וואס זיינן מותר דם היקס וואס איז גיט קיין מצוה און קיין עבירה בכלל כל מעשה און דעם קלל פון אלע דייען גוטע מעשים ויהינה ניסמות און דרוך דעם וועלן דיר דייען מעשים מותרים זיינען מעשים וועלן מותרים וועלן דיר פריגס וועלן דיר דייען מעשים צו מיין דריקס און סכ"ס און אויב דו וועסט ווידר שפענענין זיין עצה דאס היקס אז דו וועסט דעם שכל גיט פאלגן וס"ס ליעה היועץ און דו וועסט זיינן צו דר דעה פון דעם אנדרין דאס געביר דם איז די פארהאן שהוא נטוב וואס גער איז קענין און דר ווידר דעם עלששין זיען אין אלע זיינע זאכן ותשתמי' בהם און אס דר זאכן וואס איה דאב דיר נגעלן דר דבר הערשפט וועסטו זיען וואי דר אנדער זיען וועט דיר זאכן וועלן וועלן דו ווידר קענין זיינע גוטע מדות צו ווערן שלעכטע כדורס הכסיל וואי זיין נארשער דאכטך אשר יס"ח וואס גער מיט מענטשין מיט וועלכע גבויסך וואס קענין העלפן מפני סבלותו פון ווענין גער פיר שמיט גיט וואי אזו צו ברויבן מיט וואי ויכתוב סופר הרעות און אלע דייען תנועות און מעשים וואס זיינן דיר מותר וועט רעד שרייבן פון די שלעכטע מעשים וואי אויף שרייבן בכלל רעותיך אין דעם קלל פון דייען מעשים ויהינה ניסמות עליהם און וועלן דייען שלעכטע מעשים נאך מער ווערן דרום העלפס און דייען קעמט דיר פערס אויס דר וויילן אין מיין דריקס ומצאי עוזריך און דר וועסט זיינן דייען העלפס און דייען קעמט און דייען פריגס וכל מי שחשבי און אלע וואס דו וועסט פנענענין וועסטו זיין זיינן מסכימים על רעיון אז וואי זיינן מקדים מיט דיר ווילן נאט צו דינן ומפיקים הפצך און פיר שאפן דיין ווילן קלכר און העלפן דיר צו טאן מעשים מותרים חסויים בהם דען וואלסט נאך מענין דיר לוקט און פרייד און וואלסט גיט כדאכטן אז איה אלץ וועל נאר פרום זיין און דר אנדערע אלע גיט וועל איה דאכטן מער שפר נאר דו וואלסט דיר נאר פרייען וואס נאך מענטשין ווילן דינען נאט : זאגט דר שכל כל זה און דאס אלץ פרייגט דיר געדיכטשן פון דיין פשעפך על בחרך וואס גער דאס דיר געגעבן רשות אויס צו דער ווילן אנדער אזו און דער פשטס (וכל זה צדק מבוראך) און דאס אלץ ווס איה דאב דיר דר זיילסט פון הייבן יד לצדק סו ביו אהער - דרינגן אלץ דאס דיר נאט נגעלען די גהירה ועל כבודו אויף דעם אז דו זאלסט דיר אויס דער וויילן וואס דו וועלסט סמרות סכסכות אדר אים ליכר צו ווידר שפענענין אידר צו דינן או עבודתו כהמרות אדר ליכר צו דינן אים אידר צו דר צארטן במצפונך ובכונתך מיא וואס דו מקטם מיט דייען כחליל' און דרין פוננה אדר וואס דו מקטם מיט דייען גלידך נאר קינר ועדמס גיט כי הגלה ונסתרי ונאדרס ביאא נאט ביה איז גליה וואס דו מקטם אנפלעקט אלע זאלן ועדו אדר וואס דו מקטם פיר גלידך והוא ינסלך און גער וועט דיר באצאלן על מה שהשקף איבר אלעס וואס גער ועדמס פון דיר אויף גוטע

מחשבות

יורה הבורא יתעלה כל מי שזכרנו מן השערים והטעורים והעמידים המסותרים לשון מעליף זיתקו הקשרים והמצועים אשר בינדן זכין נופך ותשובי אל עניתך הראשון וישאר בושך אין תנועה לו ולא הרגשה. וישאב גם הוא לענינו הראשון כמה שאמר הזכום (קבלה יג) וישוב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה. ויראה לך פגטיץ מעשיך ואמזשבותיך ותפצין ומה שכברת והמדרת נפשך בו בעולמך וזהוה הגמול כפיהו. זכברי ההיודך על זה והתרה בך על ידי שלושיו ונביתו והותרה בהגמנה כמ"ש והזכום (משלי כג) הגמ אונן ומסע דברי חכמים כי נעים כי תשמרם בהפסך ונ"י הלא רחבתי לך שלושטו במועצות העת להודיעך כשט אסרי אמת להשיב אמרים אמת לשלוחך :

מראה לנפש

הכל יחמד נוסך נתקף על פני המבטחן זה בשש ששטו. מתוך ירכנו מנכסם אל המסוכו טוד : דתקו והקשרם והממעים הם ברוח חסיד וכחום סגורי מסכ בחלומם והמס בתקדיהם אל כשטו לסוף ושמס כס מחלקים וסנכודס בחילום : ויראה לך פוכס יו' כמו פכוכס זברי מו' לנפול ז"ש : זכבר והיודיך כסס ניס על כל מס מחלוקס אל פמלר לא ירשמי ולא ששעמי זלכס מנוד למ ש' כשזי כספס לסך. ומכום וזמורת לסו כניס בשעו לו ולא כהינכ סיוה וכו' כרולס ללמח יכח וילמח : כמו שפמר הם אונן ושכס דברי תבוקהם הם בני קבלה שזילקו מנכס טוד דוד אלהין : הלא תכבתי לך ישישים מוסס גימלס וכדומה : ורודיעך קישש אמרי אמת לך חנכט כעולם סוד לקש מלך כלחמי ארומ ונססס : להשיב אמרים אמת לשולוחך לו בלכר פקטס פמלר בעולם סמלר כס נכסמלר : למח כסי הם סמלרמך כרורס או חמול לכסוד. כניסס ומקטס (כ"ז) בעולם ככל ולא נוכח שפיוו אליוסוד. פכס שכלת חמינו לנפשו רחליי מ"י ישיב חיי אלהים כובס וחוי : למחכ כלמח כי פניס ויל מכוון למח. ונכום וישוד שפס גלילי מ"י סמקן ז"ל לפי כוחס סמכוד :

אין היא לצדיקת זו נאמן אנו סתקו תשובה ישלח דברו וידפסם מוטע עד לשיקוף ויין פכפל אנו סומס וי"א בליילן. הכומר ישלח אנו אנו די שפע פמ דיין פרובכנג וועליון זק אמים לאחין בלוכר אז עם תעם סקמך דיין צייט זו פלפלארין מזה הנבוא ונעם יודע בשעפר ותעלה נגיבויין כי מי שיכונע אכלע ד"י והאם סוד האך ב"ד כסמס מן השערים פון די בויבערין אנו די מלידע הישערה אנו די כעכסם אנו די ברענערס לעב סעלין אז וי"א ואליו ויודיע קערין פון ר"ד אנו ואליו ר"ד פון גיט פאליין ויתקו הקשרים אנו תעלה אז ריקון וקערין די פ"י קפופנג אנו די סימלען וסם וינין צווישן ר"ד אנו צווישן דיין גוף והשנתי אל ענק הראשון אנו די וועקס זק ויודיע קערין זו דיין ערשטיגן בשפאנך רם היקסס די וועקס גיין און אזויבערשטיגן עולם ארצין וישוד גו"ד אנו דיין טף ונעם איבך בלייבן אנו וועם גיט ראבין. קיין פמענגנ ולא הרכשה אנו וועם גיט פליין קיין לשם יודך פון די זאכין פון עולם והה נאר עד וועם זין וי"א אןשטיק פלייט ויכט פ"ה אנו דיין גוף ונעם אייך ויודיע קערין זו ויין ערשטיגן בשפאנך ר"ד ג"ד אנו בשפאנך וינוארך אים ער"ד אנו וועם ויודיע וקער ער"ד וי"א שכלה הפכף עליי וישלום האם נאנאם ישוב הקשר על הארץ כשריה אנו ר"ד גוף ונעם ויודיע קערין זו ונערו ער"ד וי"א ער אנו ניהוין ער"ד ויודיע ער אנו בשפאנך ונוארין הררוע השוב אל השלום אשר נתנה אנו די נשקפה ונעם ויודיע קערין זו נאמן ר"ד ר"א האם וי"א גועפן ויודה לך פוקס אנו סקען וועם יודי מייך די זיבקר והאם ראיפון וינין פ"ר לשייבן פקטס די ומסכותיק והיודי קיינע כעזשים אנו רינען פולשמות אנו האם די ראקס פנעקס וסח שבחה אנו פנינו אנו נאך רעם וי"א ראיפן וי"א אנו ראקס פ"ד גיפאכס דיין לייב ר"ד זק און דיין עולם וי"א הכי ההודי אנו נאמן האם ר"ד שפן אלא אנו פנינו ויוען ויוען אהרה בו אנו האם ר"ד פתחה ויוען ויוען וי"א קשליהם אנו ויניען נביאים ויחיהו הנאמה אנו יודך דיין ויודיע פסיגע תורה וועקטו גיט קערין. ונשפערין יודך ר"א בו גיט נוחאקס אנו גיט ויודיעקס וי"א אנו פ"ת פ"ת ויודיעקס וי"א נאמן וי"א שכלה הפכף עליי השלום האם נאנאם רם אנו. ונעס דפ"י גיט רינען וי"א וי"א אנו רינען אנו היעד זו די רייד פון די תכומס כי גיט מ"י תשמך בשטן דען וי"א וועליון ר"ד זין וי"א זו די וועקס וי"א היקן הלא ככללי וי"א שפלישם פ"ר וי"א א"ך האב ר"ד ונאן לדין וי"א פאנאמיע די רם אי"ח תורה נביאים קרובים במועצות וסח מים נעלות אנו פ"ר שפאנך ליהודי כושט וסח אס"ו זו לשיין וי"א ר"ד וי"א די ואלקס זק צוירן מ"ס די נאן וי"א וי"א וי"א ר"ד לשכיב סגרים כסס סאליון רם די ואלקס קערען ענפשייערין וי"א וי"א וי"א ר"ד זו רעם וואס האם ר"ד נישקבס אייך ר"ד וועלם

אמרה

פרק י אמרה הנפש כבר הבינתי מאריך והקשנתי לכל מה שזכרת ואני מתחננת אל כבודך שתבאר לי המקומות אשר אשתמש בהם כמשוכה וכמנונה כמדותי אשר בהשתמשי בהם *שם ישבחוני עליהם ויודו שמושי בהם. אמר השכל מדותיך רבות ואזכיר לך מהם מה שגודמן לי בקצרה והוא שבמדותיך שתי מדות הם השמחה והאבל והם זה כנגד זה ואופני השמוש בשמחה כשתפאח בהנאה קיימת תמיד ולא תתערב בה תנה ולא יאירע לך פגע. התיירי המרה והאות אבל מקום השמוש באבל כי יפנשך דבר מצער קיים תמיד ואין כך יכולת לדחותו ולא פנים להתפרד ממנו התיירי נ"כ מדת האבל והשתמשי בה ובכלל מדותיך שתי מדות והם המורא והתקוה. ומקום המורא שתהיה בענין שמביא אל הענין *שיצערך ולא תהיה לך אחריותו ואין כך בה ויכלת לדחותו מעליך אך מקום התקוה שתשתדלי

מ"פא לנפש

פרק י אמרה הנפש כבר כו' כמשוכה ובמנונה כמדותי ר"ל כלום מקומות וכלל לפיכך אצלו נהנות מעונות ואפי"כ יבטח איתו עליהם: [*שם כו' כמדין]: ואופני השמוש בשמחה כשתבאחי קיימת חזיר כו' ר"ל לפי שמונח בו עסק דבר מזה שנסתמן ממנו לבטח על דם לנפח קיומן ור"ל לנפול לנפח כסוד מים וזה שישנו לפיכך בשמחה רבה כמיש ליל כו' אלא"כ למחזק עם זו עסק ולסך מקום השמחה כאלו ר"ל בעצות אם יסבך דבר שזכרה אלה לנפול ענינה ש"ו יוצא לך ענין קיים בניהם עומד להשתמש נהנות וכן נשפח קרובים ונדקדק מזה לנפול בעצות כאלו כללו כיון שהנחת מזה נרועה מזה כמיש כסוד שצרי קרובים וכי"ל ע"ש: ומקום המורא כו' ר"ל שפחה אלה עומק נראה ענין עם הנין מנחם אל אלה ש"צריך שזכרה לבית זה סודו לא ייחס אחרים מזה שאין לך יכולת לדחות מעליך או הכירי מזה כמורא כו' בנפחם אל פתח ואל פתח ונעה עליו וזוה עסק כסוד לך כמה כמסוב קודם אל וכו': טקום התקוה כו' בעצות כמ"ס כו' ר"ל ששחול תמיד בזהו דברים שישם סאחית מזה טוב כמו שפחה כששחול כמ

אמרה הנפש זאגט די נשמה כבר הבינתי מאריך איה האב שוין פר ש"פאנן די"גע רייר הקשנתי און האב פר נפח צו א"לן וואס דו האבסט דר מאנט ואני מתחננת און איה צע צו דיין קבוא שחבאר די וואקסט מיר פ"שירן המקומות אשר אשתמש די ארטר וואס מען נרצח בשיח בסוכה ובמנונה מיט די בעקטע און איה מיט די ערקסטע פון פייגע מרות אשר בהשתמשי וואס אז איה וועל נרצח מיט זיי עם ישבחוני זאל מען מיה דארטן אויף עלים הבא לזבח דרוף ויה שמושי בהם און נא"לן בקענען אז איה האב רעכט נישאן וואס איה האב מיט זיי ניערעט אבר השל: זאגט דר לשלל מדותיך רבות בייגע מדות וייגן פיל אויביר זי מהם נאר איה וועל רייר דר מאנן שאפיל פון זיי אין קרצין דאס הייבט מרות וואס איה ווייס זיי אימאנד ויהא און דס אזי שבחתיך דען צווישן די"גע מרות וייגען פאר האנגרין צווייא מרות הם דאס וייגען השמחה והאבל דיא פריד און דיא מרוערעייט והם זה כנגד זה און די צוויי וייגן דר וידעד צייגט דאס אנהרע ואופני השמוש בשמחה און דר אנהרע ווען דו זאלסט ניעצן מיט דר מיה פון שמתה כשתבאחי בהטה דס אזי לשעת דו טוקט אמתיה וואס דר בסתחן דר פון אזי צו נהייכן דיה דעם צו אזי אמתענט וואס דאס פמיר אנהים דאס אזי ש"ב פון עלים הבא וזה התערב בהם תונה און קיין מרוערעייט וועט גיט פר מילשום ווערין מיט דעם בענגה ויא יודע זי און קיין שום בייגע פנעגענעש וועט דיה דארטן גיט מרעפן התיירי המרה דען קינד איה וואס קרה פון שמתה מלוכר רעקסט כאל ואלסטו האבין שמתה קרה צו זאן דיא מקנה מיט נהיים שמתה אבל מקום השמוש באבל אנהר וואו דו פארפסט נרצח דס מרוערעייט יי יפנשך דבר מצער דס אזי אז עם וועט דיה פנעגענען אזי אמתה אזי דו מוים דס וישלום עתבר זיין שוין עבירה וואס דיה דעם וועט רייר נהייכן זיין צער וואס דאס איין קיים פמיד דאס הייסט דו וועקט האבן דס וישלום ויהנם דרפיר וזין כו' יכולת און דו האבסט קיין ויכלת גיט ארעק צו שמוסיק דעם צער ולא פנים און רעקסט קיין אופן גיט נוי דו זאלסט קענען זיה אס שיריון פון דעם צער דהתיירי גם כן רעקסט און בייג איה דר מרה פון מרוערעייט איה השתמשי בה אמת גיט מיט דר מרה וועקסט אנהר דיה דעם קענן ניצול ווערין פון דר עבירה ובכלל מהתיירי און אין דעם כלל פון בייגע מרות וייגן פר האנגרין צווייא מרות וי"ס והחל התקוה און דאס וייגען די פארקט און די האמתג וטקום המורא און דאס ארש פון די פארקט שחיה: מען דאס שיקט זיה צו זיין אין שוין זאך וואס דו ווילסט און שפאחי אל הענין וואס רי ויה וועט זיי יגען צו: אנהר וואס וועט דיה מצער זיין ולא תהיה זי און דר סוף דר מן וועט פ' ידיר גיט גמול וזין וזין כי מן און דו וועקט

בהקדמות המביאות המוכה אלך ומחייבות לך הנעיוות מכלי מונע שימצע מהם ולא דבר שיכביל בינך וביניהם בעשות המצות שצוה האל לעשותו מפני מונע אחריות. ובכלל מדותיך שתי מדות הנבונה והמורך ומקום השמוש בנבונה כפוע באויבי ה' להלחם בהם וסכול כל עצב וכל נסיון ברצון הבורא יתעלה ורצון חסידיו כמ'ש (מלכים מד) כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן מבהה ואמר (סע קמח) יהרגנו צדיק חסד ויוכיחני. אלך מקום המורך כפוע בנבונה ה' שלא להלחם בהם ובאנשי עבודתו ושתיאחרי מעמדו כגדר מוכרך כמה שיש בו מוכרך כמ'ש (מלכים ד נג) יען רך לבכך ותכנע בפני ה'. ובכלל מדותיך שתי מדות הכשת והעוות ומקום הכשת בהמרות המטיב לך

מראש לבפש

או שדלי יהיה סלהיהם מסס טוב וכן כל יולל כנס למלל שמשוק נמרח נלמוט ויחיה נלמוט כס' סמסו סלהיהם מעסק ומ טוב כנס ונכח: וסכול כל עצב וכל נסיון ברצון ה' יהברך נסיון נגור כליי כלה לעמוד על רעין כ' ימכך חסדו נסכול כחם נסיונות ועליון ונכח: או נלחם סמסו כ' ומלחם סמסו קף שיש מוכס מונעס נגדך אל חסכול וכוז: נלחמס: כמ'ש יחסיני צדיק וגו' וסע כשי טובני שיוכמס ויכסי טול חסח חקס ודקס סכל מסמולו וכו'. חסו חסד סכול: ושתיאחרי מעמד כגדר כוכרך רל קף סלמו נולו סמך מים סמלע לכך לדרבו סמלס כסוס מוכיך נגד סוס בו סמולך וכו' סמלוד כמנו: כמ'ש יען רך לבכך וגו' ונלחמו סכול סעל סמלס ע'ד ססל סמלס סמלס כ' וסכסי יען רך לכך ונכנע סמסו כ' לכן סמסן אל סכולך ונלחמס על קרסוך כמלס וגו': ומקום חרשוס בהמרות המטיב לך כו' רל מו סמלס

גים האבן קיין באבם אבן קיין וכולת צו אונקע שמויזן פון דיר דעם צער וואס דו וועסט האבן סאזן פריער טורף האבן צו פאן די ערשטע ואך דאס מיניגן פוען דו זאלסט זיך פארברען צו פאן אים צעברען ווייל דס וועט זיך ברעייגען צום סוף צו גרויס צער פון גיהנם אד סקולס חקקה זיך דס ארם פון דעם האפונג שחשלהי סהקדמות כו' דס איז דו זאלסט זיך פלייסן צו פאן זעלבע האבן וואס וועלך פון ברעייגען דס גוטס ומחייבות לך הנעיוות אבן ויילן זיך מאבין גיניקין די וויכטיגס כמ'ש טוען שימצע מהם וואס קיין שום פיר שידוך וועט גיט קעגן זיך פיר כידון דר פון ולא דבר שיכביל אבן קיין שום ואך וועט גיט זיין עס זאל קענען צווישן שידוך צווישן זיך און צווישן דעם גוטס בעשות סמלוד דס איז דו זאלסט פאן די מצות שצוה האל לעשותן וואס נאט דאס גיבאפט צו פאן די ספני טוב אחריון ווייל דער סוף דער פון וועט גוט זיין וכלל סחודי שתי מדות אבן און דעם קלל פון דיגע מדות ויזן נאך פיר האנדלן צוויי מדות הנבונה והמורך זי שפארקייט נפעט באייוי ה' דאס איז מבנהה און דאס ארם וואו דו גייערסט גינין מיט דר סכה פון שפארקייט נפעט באייוי ה' דאס איז אז דו פגעניקסט די פיניגס פון נאט פראקטיו צו שגיימיגן מיט זיי פון נאטס ווענין וסכול כל עצב און צו ליידן אלעליא שפארצין און פרוכונג וואס קומן אוף דיר ברצון הבורא יתעלה מיט דעם ויולך פון דעם בשפעסר יתעלה רצון חסידיו אדר הדרך דעם ויולך פון זיגע בערסיד פלאךר ווען דא פרוכע לייט שפארפאן אים און זיגן אים מבייש זאל ער געס ליידן ווי עס שפייט און וועלך און יעליי דורנען כל היום זען פון ביניגן ווענין זיגן מיר דר שלאגן גיין ארון אלע פאג מיר זיגן גרעביגס ווענין זיי שאפן אים וגינין צו דעם שפעטונג און און (מהללים קמא) שפייט יולסני צדיק חסד ויוכיחני לאז מיק שלאגן דר צדיק און זאל סיה שפארפאן פיר וואס איה ריין גיט רעכט נאט ווארום אלע זיגע שלעק און זיין שפארפונג איז אמייל חסד אד מקום סמורך אבך דאס ארם ווען דו גייערסט צו בריויך דאס וויכטיגס כפוע באייוי ה' דס איז אז דו פגעניקסט דיא ליב האבך פון נאט שלא להלחם בהם וואס קענין זיי און קענין זיי אלע לייט וואס ריגן נאט זאלסטו גיט שפרייטן ומתחמדי כפוע און זאלסט זיך זאמן און משיב זיין פון צו שמוין קענין דיגע שפארפערס פלאךר ווען איינר שפארפאט זיך און עס מוט זיך פיר דריסן זאלסטו גישמילט ווערן און זיך פשיב זיין וועסטו פיר שמוין אז זיי שפארפאן זיך כמה שיש בו סמולך איז ועלכע זאכס וואס איז פיר האנדלן ביין מוכיך ויח ועלכע הנביאה דאס גיבאפט פון נאטס ווענין צו יאשער יען רך יכנע וייל ביין הארץ איז ווייך און רעכטסט גיט האנדלן דיא וואס שפארפאן זיך וכלל סחודי און און דעם קלל פון דיגע מדות ויזען נאך פאר האנדלן צווייא מדות הנבונה והעוות וואס שפעטונג און דאס עזרת ומקום הכשת זיא אלשעא סמלוד פרידון בהמרות המטיב לך דס דו זאלסט זיך שפען צו ויכר שפעניגן נאט מיט זיין גוטס וואס ער מוט זיך על פני פיר אים דס היקסט און ער נעקט דאס פלאךר צו דר צעבענין נאט מיט דר מוכיך אליון וואס נאט

מן העולם ומי שאינו מכיר אופני מוכותיו ומי שאינו יודע להנהיג עצמו והאסור ביד
 אויבו ומי שפך מוכה רבה והסתחרט על עונותיו והכובה על מה שעבר מחטאיו
 מיראתו את עונש האלהים ומקום האכזריות בהרעם מן הרשעים והגכס מן המסתחיתים
 בארץ כמ"ש החשוב (הנריס) לא תחום עינך עליו ונ'. וכן שתי כדות הנאות והעונות
 במקום הנאות והגובה כשתפנעי בכופרים באלהים ובנוטים מעליו אל תשפלי ואל
 תכנעי להם שלא תראי כמצדקת אותם ונזמה אחר דעותם המסתחיות אך התיירי מרת
 דנאותה והגובה המורה על הפך דעתם ומעוט רצונך בהם כאשר ידעת מענין מרכזי
 והמן ומקום השמוש בעונה בפניעתך אדם חסיד ונבר וירא אלהים והכס בתורתו
 וסתעקב בעבודתו ומי שיש לו עי"ך טובה וחסד ואת חיבתו לנזלו עליה כל שכן
 מי שנדלו ועצמו בנאותו מנמולך עליהם. וכן שתקחי הדין לאלהים מעצמך כמ"ש

ברפא לנפש

ומי שאינו מכיר אופני מוכותיו ואלהם תוכל לנחותו לרע סכונה להשלוט עליו מוכה עליו. ומי ששקר טובה
 רבה ומי שחבר עמו טוב מכנס מנון כסית עיניו ומכר על הוה' לטוב סכנה סכנה לכל דבר ועליו חלוץ די
 פתחוהו למי סיס לרובו ונכר לרוב לפינו: ומי שיש לו כח כל כח מי נדלנו והלנו חסותוהו מנמול: שאלו להם תוכל
 לנמול לו כמי חסותו סכנותו והדיו כס גדול כי בוכה ביהמה מחוץ לטובו יצנו ושל לפני וזאת תחך לטוב לרוב קל
 ותומר כעמק כהם להם מחוץ לטוב עניו ושל לפני כנורה וינכר כנחותו וכס מממרים שאלו להם וכולו לנחות עליהם למי

ידרענו אין ריא דרביים פון אמת דרענו זאל זיין דיין ויולין וכן שתי סדת אונ אויך האקסט אין דיר צוויי
 כרות הרמסים והאכזריות דר ברעקקייט אונ אום דר ברעקקייט מקום הרמסים דר בארעקקייט דרעקסט
 צו האבן אוף ארבעק לייט והמוליס והפרושים אונ איבך די קראנקע אונ אויך איבך דיא פרויע לייט
 וואס שיינן דך אפ פון תאחת עולם הוה ומי שאינו סכין אונ איבך דעם וואס ווייס גיט דיא אופנים
 ויא ארם ער קען האבן אין טובה למשל ווען איינער האט אסותרה צו פר קופן אונ דר דיא אנדער
 ווייס דאס ארם וואו ער קען עס פאר גען עס פאר גען אין עושר אונ אין גיטארן ארם המסתחיעל עונתו אונ איבך
 איבער דעם וואס ווייס גיט ויא דעקט צו פירן וך מיט זיינע זאכן והאסור ביד אויבו אונ איבך דעם
 וואס אין גיטאנגען אין דיא הענד פון זיין פינדל ומי ששקר טובה רבה אונ איבער דעם וואס האט אן
 גיטארן פיל געסן דהיינו ער אין גיטען איין עושר אונ אין גיטארן ארם המסתחיעל עונתו אונ איבך
 דעם וואס האט הרמס אויף זיינע עבודות והכובה על מה שעבר כו אונ וויינט אוף דיא זינד וואס ער
 דט פרייע קלאן מיראתו את עונש האלהים סחפת ער פארבט וך פר דם עוילע פון נאמס ומקום האכזריות אונ
 די אום דר בארעקקייט גיטערקסט צו גרויכן אויף צו שטראפן דיא דרעשים ווייס אונ זיך נאמס זיין
 פון די דרעשים וואס סאכן פר בארען דאס היקט וואס סאכן אנדערע זינדען אוף דר וועלט אוף דעם
 זאלקסט גיין דהקטות גיט האבן וכן שתי סדת אונ אויך האקסט צוויי כדות די נאות אונ די ענה
 מקום הנאות אונ דאס ארם וואו די גיטערקט צו גרויכן דיא נאות אונ דאס דויקקייט כשתפנעי בכופרים
 אז די וועקט בארעקענין אין דיא וואס לייענען אין נאמס ובנוטים מעליו אונ אין די וואס גייען אונעק פון
 אים אל השפלי ואלקט זי גיט גידעריע האלטן אונ זאלקט וך גיט מקנעי זיין פאר זי ויא שלא תראו פון
 ווענין עס זאל גיט אן גייען ווענין ווי די סאקסט זיי גיטעקט ונומה אודר דעוים אונ זייקסט נאך זייערע
 פר דארבענע דעות יד התיירי סדת הנאות נאר פינד אוף דיא מדה פון נאות אונ דאס דויקקייט צו
 האלטן זיך אנגעבענין זיי גרויס המורה על הפך דעתם וואס דאס וויינט אז די האלקט פר קיעט פון ווייט
 לעה וסעט דרען אונ דיין ויולין אין וויינג מיט ויא דאס היקט דו ביקט גיט צו פרייך מיט זיי כאשר
 ויפא אז ויא די וויקט ויא מרדכי האט זיך גיט גיטאלט מקנעי זיין פאר הקן ומקום השמוש בעונה אונ
 דאס ארם ווען דר האלט גיטן וואס ער האט מיט דר מדה פון ענה דאס אין כפייתת אדם חסיד און זיך נאמס בתורתו
 איין מרדכן מאן ונבר אונ איין לויטערן מאן וירא אלהים אונ ועלך וואס פארבט וך דיא נאמס ותם כחותו
 אונ ועלך וואס אין איין פלמיד חכם וסתעקב כעבודתו אונ אין עוקק אין נאמס דויקט ומי שיש לו כח
 אונ דער וואס האט דיר איין מוכה אונ איין חסד גיטאן את חיובי ביקט שולדיג אים אפ צו מאן
 דר פר אסובה אונ קענין אים צו גיטן מיט דר מדה פון ענה כל שיש מי שנדלו פכל ילפן נאמס ברה
 דא וואס זיינע מכות וואס ער האט דיר גיטאן זייען פיל גרעקט אונ שטראפן פון דיין פר געלמיגש
 אוף ויא - גלושך וואס דו קענט אים גיט פאצאל זינגען פאר זיינע מכות וואס ער האט דיר גיטאן

ויקרא ס' או אז יכנע לכבם הערל וני'. וכן שתי מדות האהבה והשגחה מקום האהבה
 למי שמשכנים עמך על עבודת האלהים ועל מי שישמךך באחריות ענינו ומקום השגחה
 למי שעובר על רצון האלהים ועמד כנגד אנשי האמת והביאך אל מה ששקצוף
 בוראך כמ"ש (מט"ו כה) עזבתי תורה הללו רשע ושומרי תורה יתגרו כם'. וכן שתי מדות
 הנריכות והכילות ומקום הגדיבות לשום כל דבר במקומו ולתת לכל בעל מדה המדה
 מן המסון והחכמה וכן מה שראוי לו כמ"ש (ס"ג ג) אל תמנע טוב מבעוליו בהיות לאל
 ירך לעשות ואמר (ס"ג פ) יפוצו מעינותיך חוצה ומקום הכילות על האכזרים והפתאים
 ומי שאינם מכירים את עצמם ולא ערך המוכה עליהם כמ"ש (ס"ג ט) יזכר ליץ לוקח לו
 קלון ומוכח לרשע מומם ואמר לו כל העושה טוב למי שאינו מכירו כאלו זורק אבן

מרפא לנפש

מנאל יתא כ"ל: כביש אשיו יכנע לכבם הערל וגו' כשלאו ככלל ומזכירם לנכסע כלל מי שטעם פעם טוהה לו ידעו
 ויזכרו וילדקו כיון למע לא נכנעו לפני כבודו ויהי כמו שכחוב חמת אב לא פחדו את ס' וני': שישמךך באחריות ענינו
 דבר שטעם סובלת לנכס: ופוקם הכילות על האכזרים כו' אע"פ שסבלות ופוקלות סוף מדה נדעם כ"ל. ומכאן
 כביש את ס' שפטר וסוף וי"ל סבלות או כדומם לו מרוע טכס כו' כי במדה כולת הפשט כעבודת ס' כל מי שטעם סוף לא
 ועכב דקדק נכחה סוף וי"ל ויזכר אכיון כי אם נבל כדמו ובל מוסר אכ' יזכר כס מוטלת יפסגס כעבודת וס' יזכר כס אשלו פסכד
 פוטם מכיון קל ס' ויזכר לרוע מליס עד משיקנס ויפסג ס' חס"ס ופסגה כנון כו'. וע"כ י"ל אפסג לטיל לרוע מוכד
 אלסס כסבל רוע לכיו ועשיו אכ' כפסגל כפוטס ויזכר כל אלוסר וכל שכן כנון לטיל עמוס מ"ל ויזכר לא אלוסר וגל סופר
 כסבלות ומכירן לו טוס מוטלה לו רוח על חמת משיקר אלוסר או ואלוסר סופר יפסג וכו'. טיין טס סכאכין כדכיים נפלאס:
 ומי שאינם מכירים את עצמם כו' כביש געיל וסומס סבלותם מליקן מכיר את עונק כו' טיין טס טילוק: ואמר חו"ל
 מונון דק קל"ג: כל העושה טובה למי שאינה מכירה פליטו מפתנס לנלום וכן כלומר מוסר לתלמוד. אשלו כנון: כדורק

אין שון אין פשיטא או דו יתקדקטם פאר אים גיגען דא מדה פון ענינה וכן שחקיה הרוי אגא אויף
 יתקדקטמו ויה באויליגן צו אן געפן דא גיזרה פון גאט ויה זעלבקט דאם היינטס דו יתקדקטם דו
 גיגענו דא די גיזרה פון גאט אין דיר גיטאן גיטארין מיט גיזעקמאקייט ויו געס שמיים אין ברוקטי
 או זו יכנע לכבם הערל מאך דענקטם פאל וועט אונפער פעניג ווערין ויער פר ענטאפטם הארץ קלאר
 או זיי וועלן פר מייגן ווערין דענקטם מאל וועלן ויזא שון פאר שמיין אגא יתקדקטם מאגן דא גיזרה
 פון גאט ונאם אין אוף ויזא וייל זיי האבין ויה גיט כעניג גינען פר השם תברך וכן שתי מדות אגא
 אויף דאקטמו אין דיר צוויי מדות דאם ויין האהבה והשגחה דא ליבשאפטם אגא פינדערשפטם מקום האהבה
 דאם ארמ וואו דו זאקטם כעניגן דאם ליבשאפטם דאם אין לאי שסכסכו עט צו דעם וואם אין מקבים
 מיט דיר אוף צו דיגען גאט ואל מי שישמךך אגא צו דעם וואם בעט דיה אן אוף זעלבקע זאכין צו טאן
 וואם וועט דיה משלמם זיין אויף עולם הבא. ומקום השגחה אגא פינדערשפטם זאלקטמו ביינדין למי שעובר
 צו אונעלכין וואם אין ערב אוף דעם וועלן פון גאט ועובר כנגד אנשי האמת אגא שטעקלט ויה קעגן דאס
 לייט וואם גיגען מיט גאמת אגא אין זיי דער ווייךר והביאך אל מה ששקצוף בוראך אגא וייל דיה ברייגען
 צו טאן זעלבקע זאכן וואם דער צעריגטם גאט זעלבקע לייט זאלקטמו פינד האגן ויזא געס שמיים אין
 משלי קובי חדה יללו רשע וינאם פר לאוין די תורה די לויגן דעם רשע ושומרי תורה והגרו כם אגא די
 וואם היקוין די תורה די רייגן זיה מיט דא רשעים וכן שתי מדות אגא אויף דאקטמו אין דיר צוויי
 מדות הנריכות והכילות דאם מילדקייט אגא דאם בארגהייט ומקום הנריכות אגא דא מילדקייט ברארפמט
 צו ברויכין לשום כל דבר במקומו צו טאן אז אישליכע זאך זאל זיין אוף זיין ארמ ויזא געס גיזרע צו זיין
 למה אגא צו אישליכין פרומן טאן וואם דאס אין ויה גיטע אגא גלוקטיגע מדות זאל גען אים געבן מו
 המסון והחכמה זעלבד אגא אים תבטה לערנן כפי מה שראוי פיל געס אין ראוי צו אים ויזא געס שמיים אין
 משלי אל תמנע טוב מבעוליו דו זאקטם גיט פאר מייזן דאם גיטם פון וועסן דאם גיזרע בהיות לאל יד
 לעשות און דו זאקטם מאכט אים צו טאן גיטם ארר תבטה לערנן זאלקטמו געס אים פאן ארר לערנן
 ומקום הכילות אגא די מדה פון בארגהייט זאלקטמו זעין אויף די אגא דרבארמגע אגא די גארשע ומי
 שאינם מכירים אגא די וואם מאגן ויה זעלבקטם גיט ולא שד המוכה אגא גיט דעם ענה פון גיטם ונס קיפטם
 אוף ויזא ויזא געס שמיים אין משלי יזכר ליץ דו וואם שטארפטם דעם שפעפער לוקח לו קלון ויזכר ויזכר
 דיה אין שאנד ומכח לרשע מוכו אגא דו וואם שטארפטם דעם רשע דו מאכטם ויה אין מים אגא אגא
 די תבקים זיל דאקין גינאקטם כל העושה טובה למי שאינו מכירה דער וואם גיטם פון זאקעלן וואם

